

MudgalapurAna Khanda 6 Vikatacharitam

——
मुद्गलपुराणं भा०: ६ विकटचरितम्

——
Document Information

Text title : Mudgala Purana Khanda 6 Vikatacharitam

File name : mudgalapurANam6.itx

Category : purana, ganेशa

Location : doc_purana

Proofread by : Yash Khasbage

Latest update : September 18-19, 2023 Ganेशchaturthi

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 18, 2023

sanskritdocuments.org

मुद्रलपुराणं भाऽः ६ विकटयरितम्

॥ मुद्रलपुराणं भाऽः ६ ॥

॥ अथ श्रीमुद्रलपुराणे षष्ठः भाऽः प्रारभ्यते ॥

(Page पं. ६ अ. १ पान १)

६.१ शक्तिध्यानवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।

सूत त्वया मलाप्राज्ञ कथितं परमाद्भुतम् ।
लम्भोदरस्य माहात्म्यं तेनाऽऽ तृप्तिमागतः ॥ १ ॥

अहो गणेशमाहात्म्यं सर्वसन्तोषकारकम् ।
श्रवणेनैव साक्षात्तु ब्रह्मसायुज्यदायकम् ॥ २ ॥

अधुना वद माहात्म्यं विकटस्य विशेषवित् ।
सर्वसिद्धिप्रदं पूर्णं सूत योगामृतं परम् ॥ ३ ॥

अन्यन् मुद्रलविप्रोऽद्य दक्षाय कथितं पुरा ।
पृष्टं दक्षेण किं तात वद तन्मे प्रविस्तरात् ॥ ४ ॥

तव सङ्गेन सन्तुष्टा वयं सर्वे विशेषतः ।
भवामः कृतकृत्याश्च कथाश्रवणमात्रतः ॥ ५ ॥

सूत उवाच ।
सम्यक् पृष्टं त्वया विप्र भार्गवाणां शिरोमणे ।
सारग्राही न सन्देहः शौनक त्वं विशेषतः ॥ ६ ॥

भवतां प्रीतिकामार्थं वद्विष्णुमि विशेषतः ।
यरितं गणनाथस्य ब्रह्मभूतपदप्रदम् ॥ ७ ॥

न गणेशात् परं किञ्चिद् विद्यते वेदवाद्यतः ।
 अल्पपुण्ययुतानां तु न प्रीतिस्तत्र वर्धते ॥ ८ ॥
 पुरा पृष्टो महायोगी योगं दक्षेण वीक्षता ।
 तदेवाऽहं वदित्स्यामि शृणुत ब्राह्मणाः परम् ॥ ९ ॥
 दक्ष उवाच ।
 धन्यं मे जन्मकर्मादि येन ते दर्शनं प्रभो ।
 प्राप्तं पुण्यवशेनैव परं मुद्रलयोगदम् ॥ १० ॥
 अधुना वद माहात्म्यं विकटस्य विरक्षेण ।
 श्रुत्वा लम्बोदरस्यैव तृष्णा मे वर्धते मुने ॥ ११ ॥
 कीदृशोऽयं गण्णाध्यक्षः कीदृशं ब्रह्म तस्य वै ।
 केन योगेन लभ्यश्च कति तस्यावतारकाः ॥ १२ ॥
 किं विहारः किमर्थं स भूमौ देवः समागतः ।
 कान् दैत्यान् उतवान् विप्रं कथं देवैश्च संस्तुतः ॥ १३ ॥
 इत्यादि विविधं तस्य येष्विदं वद मानद ।
 भवादृशा महाभागाः परोपकृतिकारकाः ॥ १४ ॥
 संसाराब्धौ निमग्नानां नौकाऽपा मता बुधैः ।
 भवन्तो नात्र सन्देहस्तारयस्वधुना य माम् ॥ १५ ॥
 सूत उवाच ।
 दक्षस्य विनयेनैवं भावेन तोषसंयुतः ।
 मुद्रलस्तमथोवाच परं तच्छृणु सौष्यदम् ॥ १६ ॥
 मुद्रल उवाच ।
 धन्योऽसि दक्ष येन त्वं गणनाथकथां मुहुः ।
 प्रश्नेन भक्तिसंयुक्तो वर्धयसि सुसारवित् ॥ १७ ॥
 साक्षाद्ब्रह्मसुतस्तत्र चित्रं किं भवति त्वयि ।
 भावेन ते प्रसन्नोऽहं वदित्स्यामि छितावहम् ॥ १८ ॥
 विकटस्य च माहात्म्यं ब्रह्मभूतकरं परम् ।
 सर्वसिद्धिप्रदं तुभ्यं कथयामि समासतः ॥ १९ ॥
 अत्रेतिहासं मुष्यं वै विधे शृणु पुरा भवम् ।

कथयामि विस्त्रिं ते विकटाप्यानसंयुतम् ॥ २० ॥
 आदिमाया मडाशक्तिः शक्तिलोके निरामये ।
 संस्थिता सेव्यमाना सा देवीभिः सेश्वरात्मभिः ॥ २१ ॥
 अेकदा पूजने सक्तां नियमस्थां विशेषतः ।
 गाणेशानस्य तां दृष्ट्वा पप्रच्छुः शक्तयः पराः ॥ २२ ॥
 मडाकावी प्रजानाथ मडालक्ष्मीस्तथैव य ।
 मडासरस्वती देव्योऽन्याश्च नानाविधा मताः ॥ २३ ॥
 मडाकावीमडालक्ष्मीमडासरस्वत्य उच्युः ।
 त्वं साक्षात् सर्वरूपाऽसि जगद्ब्रह्मप्रकाशिनी ।
 त्वदीयध्यानयोगेन ब्रह्मभूता भवन्ति य ॥ २४ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां दान्त्री त्वं कथिता बुधैः ।
 वेदेषु सर्वशक्तीनां मूलभूता त्वमञ्जसा ॥ २५ ॥
 (Page पं. ६ अ. १ पान २)
 ब्रह्मविष्णुशिवाद्याश्च त्वदनुष्ठानतः सति ।
 ईश्वराः सर्वकार्येषु समर्थाः प्रबभूवुरे ॥ २६ ॥
 कर्मणां कुलदान्त्री त्वं तपसां ज्ञानधारिणाम् ।
 त्वत्तः परतरं नास्ति वेदशास्त्रप्रमाणतः ॥ २७ ॥
 त्वं नित्यं नियमे संस्था गाणेशं मूर्तिगं परम् ।
 ध्यानयुक्ता पूजयसि तं ध्यायसि किमर्थतः ॥ २८ ॥
 सदा नामावलिं तस्य वदसि जगदम्बिके ।
 भ्रमार्थं सर्वजन्तूनां गुण्यगोपनकारणात् ॥ २९ ॥
 सर्वसत्ताधरी देवी त्वमेवात्र न संशयः ।
 अस्मान् मोडयुतान् शक्ते किमर्थं कुरुषे वद ॥ ३० ॥
 लज्जां त्यक्त्वा त्वदीयाश्चाधुना पृच्छामहे वयम् ।
 नित्यं दृष्ट्वा प्रसङ्गुब्धा भवामः परमाद्भुते ॥ ३१ ॥
 दास्यस्त्वदीयपादस्य नान्यत्त्वत्तः परं कदा ।
 वेदमार्गोऽसि सर्वेशि जानीमो वद साम्प्रतम् ॥ ३२ ॥
 मुद्रल उवाच ।

तिसृभिः शक्तिमुभ्याभिः पृष्टा सा शक्तिरुत्तमा ।
स्नेहेन ता जगादाथ रडस्थं शृणु मुभ्यकम् ॥ ३३ ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

शृणुध्वं शक्तयः सर्वा रडस्थं मे लृष्टि स्थितम् ।
सर्वसिद्धिप्रदं पूर्णं त्रय्याद्याः परमाद्भुतम् ॥ ३४ ॥

यथावदथ कल्याण्यस्तथाऽऽ सर्वगा यतः ।
गाणेशस्यांशरूपत्वाद्गणेशभावसमाश्रिता ॥ ३५ ॥

पुरा वयं समुत्पन्नाश्चत्वारो देवमुभ्यकाः ।
शम्भुर्विष्णुरविर्देव्यो गाणेशानादृढं डिल ॥ ३६ ॥

नामरूपात्मकं सर्वं मत्तो ब्रह्म लवात्मकम् ।
तत्राऽऽ ब्रह्मभूतत्वात् संस्थिता नात्र संशयः ॥ ३७ ॥

नामरूपात्मकस्यापि नाशोत्पत्ती प्रकीर्तिते ।
तत्र स्थितमतो ब्रह्माऽसत्त्वानन्दमयं मतम् ॥ ३८ ॥

उत्पत्तिनाशभूतेषु तदाधारं सदात्मगम् ।
सूर्यस्तदेव देव्यस्तु ब्रह्म सत्यात्मकं परम् ॥ ३९ ॥

असत्सन्मयरूपश्च विष्णुः साम्ये व्यवस्थितः ।
नेतिरूपः शिवस्तत्र यतुर्थः कथ्यते परः ॥ ४० ॥

यतुर्णां यैव संयोगे स्वानन्दः पञ्चमः स्मृतः ।
स्वसंवेद्येन योगेन लभ्यते योगसेवया ॥ ४१ ॥

अयोगः पञ्चभिर्हीनो व्यतिरेकप्रभावतः ।
संयोगाऽयोगयोर्योगे गाणेशो योग उच्यते ॥ ४२ ॥

पञ्चधा यित्तवृत्तीनां चालकस्तेन कथ्यते ।
चिन्तामणिः सदा देव्यः पश्यध्वं योगमार्गतः ॥ ४३ ॥

मायारूपा स्वयं सिद्धिर्भान्तिदा विविधा सदा ।
भ्रान्तिधारकरूपा सा बुद्धिः शास्त्रेषु कथ्यते ॥ ४४ ॥

तयोः स्वामी गाणेशानः स्वानन्दनगरे स्थितः ।
योगशान्तिमयः साक्षाल्लक्ष्मिणापिता लृष्टि ॥ ४५ ॥

संयोगश्च गकाराभ्यो ङ्ययोगश्च एकारकः ।

तयोः स्वामी गण्णाधीशो वयं तस्य कलात्मिकाः ॥ ४६ ॥

अतस्तं भक्तिसंयुक्ता भजाम्यत्र न संशयः ।

न मोहार्थं मडादेव्यो गुह्यं गोपयितुं य न ॥ ४७ ॥

अेतत् सर्वं समाख्यातं मदीयनियमात्मकम् ।

यित्ते चिन्तामणिं देव्यो ध्यायामि भक्तिसंयुता ॥ ४८ ॥

काममोहितचित्तानां न प्रत्यक्षो गजाननः ।

भवते भावडीनानां भजतामपि सर्वदा ॥ ४९ ॥

अज्ञानावराणैर्युक्ता मां वदन्ति परात्परां ।

गण्णास्तस्य वयं सर्वे शम्भुविष्णुमुखाः किल ॥ ५० ॥

गजो निर्गुणरुपाप्यस्तदेवाननमुच्यते ।

कण्ठाधः सगुणं ब्रह्म तयोर्योगे स देडभृत् ॥ ५१ ॥

(Page पं. ६ अ. २ पान ३)

धृत्युक्त्वा विररामाथ शक्तिः स्वानन्दवासिनी ।

असत्प्रात्री प्रजनाथ विस्मितास्ता बभूविरे ॥ ५२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

षष्ठे अ०६ विकट्यरिते शक्तिध्यानवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ ६.१

६.२ शिवविष्णोर्वरप्रदानं नाम द्वितीयोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मुद्रल उवाच ।

मडाकालीमुखा देव्यः श्रुत्वा योगं पुरातनम् ।

विस्मितास्ताः पुनः सर्वा वयं त्रिभुः प्रदर्शिताः ॥ १ ॥

शक्तय त्रिभुः ।

मडामाये त्वया प्रोक्तं सर्वसंशयनाशनम् ।

श्रुत्वा वयं गणेशस्य योगं ज्ञानयुताः कृताः ॥ २ ॥

काममोहितचित्तानां न प्रत्यक्षो भवेत् कदा ।

गणेशानस्त्वया प्रोक्तो जन्मकोटिशतैरपि ॥ ३ ॥

गणेशप्राप्तिडीना ये जन्तवश्चेन्नरास्तथा ।

जन्म तेषां विशेषेण निष्कलं सम्मतं भुवैः ॥ ४ ॥
अलो ज्ञानयुतं देहं प्राप्य सर्वार्थदायकम् ।
सर्वदं गाणानाथं ये न भजन्तेऽतिगूढकाः ॥ ५ ॥
रासामादिसमा देवि ज्ञातव्या ज्ञानवर्जिताः ।
कामयुक्तस्वभावेन त्यजन्ति गाणानायकम् ॥ ६ ॥
कामस्य यरितं शक्ते वद विस्तरतः परम् ।
कामनाशकरं यापि येन दुष्टिः प्रलभ्यते ॥ ७ ॥
त्वमस्माकं परा काष्ठा गुरुरूपेण संस्थिता ।
देहि विघ्नेश्वरं मातर्भजिष्यामोऽपिलाः प्रभुम् ॥ ८ ॥
आदिशक्तिरुवाच ।
गाणानाथावतारस्य तस्योपासनमात्रतः ।
विकटस्य स्वयं कामः भलो नश्यति तत्क्षणात् ॥ ९ ॥
अत्र वोऽहं पुरा जातमितिलासं वदामि हि ।
येन कामव्यथाडीना भविष्यन्ति जनाः सदा ॥ १० ॥
डैलासे गिरिवर्ये तु शङ्करः स्वेच्छयैकदा ।
पार्वतीमोहनार्थाय भीमरूपधरोऽभवत् ॥ ११ ॥
अदृष्ट्वा शङ्करं साऽपि शोकयुक्ता बभूव ह ।
येतस्मिन्नन्तरे तत्रेन्द्रस्तं द्रष्टुं समाययौ ॥ १२ ॥
मधवोऽग्रस्वरूपास्यं दृष्ट्वा डैलासनायकम् ।
राक्षसं तं विदित्वा स क्रोधयुक्तो बभूव ह ॥ १३ ॥
वज्रं तत्याज तं हन्तुं मडेन्द्रः सडसा परम् ।
शिवदेहं समासाधे निष्कलं तद्बभूव ह ॥ १४ ॥
ततः क्रोधसमायुक्तः शङ्करोऽग्निं समासृजत् ।
तृतीयं नेत्रमुद्घाटय दग्धुं देवपतिं स्वयम् ॥ १५ ॥
सडसाऽग्निं स दृष्ट्वा तु तं सस्मार भृडस्यतिम् ।
स ज्ञात्वा तत्क्षणां गत्वा प्रणानाम मडेश्वरम् ॥ १६ ॥
प्रसाधे गिरिजानाथमिद्रं भयसमाकुलम् ।
अग्निना त्यक्तमानभ्यं तत्पादस्थं यकार ह ॥ १७ ॥

धन्द्रस्तं विविधैः स्तोत्रैः प्रभुं स्तुत्वा क्षमापयत् ।

(Page पं. ६ अ. २ पान ४)

अज्ञानजं मलेशानोऽपराधं तस्य याक्षमत् ॥ १८ ॥

ततः शिवं समागत्याग्निस्तदंशसमुद्भवः ।

प्रणाम्य प्रत्युवायेदं किं करोमि मलेश्वर ॥ १९ ॥

त्वदाज्ञया मलादेव त्यक्त्वा देवपतिं भवम् ।

समागतं मलेशानं कार्यमाज्ञापयोत्तमम् ॥ २० ॥

निःसृतोऽहं त्वदंशाद्धै न भविष्यामि निष्कलः ।

सर्वं ब्रह्माण्डमथ वा त्रिसिष्यामि त्वदाज्ञया ॥ २१ ॥

अग्नेस्तद्वयनं श्रुत्वा शङ्करस्तमुवाच उ ।

पतस्व त्वं समुद्रे वै मत्पुत्रो राक्षसाकृतिः ॥ २२ ॥

सर्वैरवध्यभावेन भविष्यसि मलाबलः ।

त्रैलोक्याधिपतिर्भूत्वा धर्मलोपं करिष्यसि ॥ २३ ॥

वृन्दा धर्मध्वजस्यैव पत्नी तव भविष्यति ।

पुत्री सती गणेशेन शम्भा यापत्यदर्शनात् ॥ २४ ॥

तां पातिप्रत्यङ्गीनां वै करिष्यति जनार्दनः ।

तदा मय्यङ्कपातेन मरिष्यसि न संशयः ॥ २५ ॥

ततो मद्देहगो भूत्वा मद्रूपस्त्वं भविष्यसि ।

राक्षसाकृतिरुपाद्धै जातस्तस्मात्तथा भव ॥ २६ ॥

अेवमुक्त्वा मलादेवस्तं प्रसिक्षेप शक्तयः ।

जलधौ तत्र घोषश्च बभूव भयदायकः ॥ २७ ॥

ततस्तत्र समुद्भूतो बालकस्तेजसा युतः ।

तद्भीजाद्ब्रह्मणोऽऽगत्य कृतो नाम्ना जलन्धरः ॥ २८ ॥

तस्य मौञ्ज्यादिकं कर्म यकार जलधिः स्वयम् ।

कालनेम्याद्यो दैत्या बभूवुस्तस्य पार्श्वगाः ॥ २९ ॥

शिवस्य वरदानेन जिग्ये ब्रह्माण्डमण्डलम् ।

जलन्धरस्ततो देवा वनवासं प्रयङ्किरे ॥ ३० ॥

वने तपःस्थितां वृन्दां दानवोऽपि ददर्श सः ।
 उपयेमे कदा तां च गान्धर्वैर्लौव शक्तयः ॥ ३१ ॥
 तथा रेमे सदा दैत्यो मोहितो मायया भृशम् ।
 न बुभोध गतं कालं साऽपि तद्गतमानसा ॥ ३२ ॥
 ततः कर्मविहीनं तु यकार स घरातलम् ।
 उपोषणेन संयुक्ता देवादयो बभूवुरे ॥ ३३ ॥
 कदाचिन्नारदस्तत्र जगामासुरनायकम् ।
 तेन सम्भूजितो योगी तं जगाद जलन्धरम् ॥ ३४ ॥
 नारद उवाच ।
 धन्योऽसि जलधेः पुत्र सर्वरत्नविलासकृत् ।
 तथापि शृणु दैत्येश स्त्रीरत्नं नास्ति ते गृहे ॥ ३५ ॥
 पार्वत्या न समं कुत्र वर्तते सा विशेषतः ।
 रत्नभूता न सन्देहः शङ्करेणानुभाविता ॥ ३६ ॥
 अवेमुक्त्वा मलायोगी नारदोऽतर्दधे स्वयम् ।
 सोऽपि श्रुत्वा विशेषेण कामभाषार्दितोऽभवत् ॥ ३७ ॥
 दूतः सम्प्रेषितस्तेन शङ्करं स समागतः ।
 जगाद तं निशुम्भश्च मलादेवं मलाफलः ॥ ३८ ॥
 निशुम्भ उवाच ।
 शिवस्त्वं नम्राताद्यैश्च चिह्नैर्युक्तो न ते प्रभो ।
 पार्वती रत्नभूता सा योग्या भवति सर्वदा ॥ ३९ ॥
 ब्रह्माण्डाधिपतिः साक्षात् सर्वश्रिया युतोऽधुना ।
 जलन्धरश्च तस्मै त्वं देहि शैलसुतां प्रभो ॥ ४० ॥
 प्रतापवान् क्रोधसमायुक्तो नो येत् जलन्धरः ।
 उवाच त्वां तां भवात् सोऽपि त्रिडीप्सति न संशयः ॥ ४१ ॥
 वयस्तस्य समाकर्ण्य क्रोधयुक्तः सदाशिवः ।
 शूलं धृत्वा निशुम्भं तं उन्तुं देवः प्रयङ्गमे ॥ ४२ ॥
 ततो भयसमायुक्तो माययाऽसुरनायकः ।
 पपालाऽऽगत्य वृत्तान्तं कथयामास संसदि ॥ ४३ ॥

(Page पं. ६ अ. २ पान ५)

निशुम्भभाषितं श्रुत्वा ततः क्रोधसमायुतः ।
 जलन्धरो ययौ तेन युद्धार्थं सैन्यसंयुतः ॥ ४४ ॥
 तमागतं समालोक्य मलादेवः प्रतापवान् ।
 विष्णुमुप्यैः स युद्धाय ययौ दैत्याधिपेन च ॥ ४५ ॥
 देवानां दानवानां च युद्धं परमदारुणम् ।
 अભूद्भार्यायितुं देव्यः शक्यते न कदाचन ॥ ४६ ॥
 वर्षमात्रं मलाधोरं ततो दैत्यो मलेश्वरम् ।
 मायया मोक्ष्य सङ्गृह्य तं शिक्षेप गुडान्तरे ॥ ४७ ॥
 कालनेमिमुष्मांस्तत्रास्थाप्य सङ्ग्राममण्डले ।
 जगाम पार्वतीं दैत्यो मायया शङ्कराकृतिः ॥ ४८ ॥
 तमागतं समालोक्य ज्ञानदृष्ट्या मलासती ।
 बुभोध विह्वलाङ्गं यान्तर्धानमकरोत् स्वयम् ॥ ४९ ॥
 सा सस्मार मलाविष्णुं गत्वा डिमगिरिं तदा ।
 समागतं विलोक्यैव वृत्तान्तं सर्वमब्रवीत् ॥ ५० ॥
 श्रुत्वा तां सान्त्वयामास केशवः परवीरडा ।
 जलन्धरस्वरूपेण वृन्दां मोडयितुं ययौ ॥ ५१ ॥
 जलन्धराकृतिस्थं तं दृष्ट्वा विष्णुं बुभोध सा ।
 शशाप त्वं मलाविष्णो भव शैलाकृतेर्धरः ॥ ५२ ॥
 ततोऽतिभयसंयुक्तो विष्णुः शापसमन्वितः ।
 सिद्धक्षेत्रे समागम्य पूजयामास विघ्नपम् ॥ ५३ ॥
 गुडायां शङ्करश्चैव सावधानो बभूव ह ।
 ध्यानेनैव मलोत्रेण तोषयामास विघ्नपम् ॥ ५४ ॥
 वरदानप्रसिद्ध्यर्थमाययौ तं गणेश्वरः ।
 तं दृष्ट्वा शङ्करश्चादौ प्रणतो भक्तिसंयुतः ॥ ५५ ॥
 तुष्टाव विविधैः स्तोत्रैर्गणेशं सर्वसिद्धिदम् ।
 कथयामास वृत्तान्तं प्राणभ्य करसम्पुटैः ॥ ५६ ॥
 ततः स्वहस्तगं दुष्टिर्देहौ तस्मै मलात्मने ।

यङ् सुदर्शनं नाम्ना तं जगाद सदाशिवम् ॥ ५७ ॥

मां स्मृत्वा युद्धकाले तं यङ्केण जलि दानवम् ।

रक्ष सर्वान् मडादेव विजयी प्रभविष्यसि ॥ २८ ॥

अवेमुक्त्वा गणेशानोऽतर्दधे शङ्करस्ततः ।

यङ् गृह्य गुडायाः स निर्जगाम बलिः स्वयम् ॥ ५८ ॥

दण्डकारण्यदेशे तु विष्णुर्विघ्नेश्वरं गतः ।

तस्मै प्रत्यक्षभावेन वरं ददौ गणेश्वरः ॥ ६० ॥

श्रीगणेश उवाच ।

मा चिन्तां कुरु विष्णो त्वं मामस्मृत्वा गतः पुरा ।

तेन शापयुतो जातोऽधुना शरणमागतः ॥ ६१ ॥

अत्रैव तपसा तेऽहं वरदश्च पुराऽभवम् ।

तेन ते वै सलाम्यधापराधं माधवाधुना ॥ ६२ ॥

कलयता त्वं शिलासंस्थो भविष्यसि न संशयः ।

पूर्णाङ्गपेण देवेशः स्वस्थाकृतिधरो भव ॥ ६३ ॥

नरास्त्वां पूजयिष्यन्ति शिलाङ्गपधरं प्रभुम् ।

तत्र देवस्वङ्गपेण तिष्ठस्यत्र न संशयः ॥ ६४ ॥

पुनर्मां हृदि सन्ध्याय जलन्धरस्वङ्गपधृक् ।

वृन्दां गच्छ मडाविष्णो सा तेऽधीना भविष्यति ॥ ६५ ॥

अवेमुक्त्वा गणेशानोऽतर्दधे भक्तवत्सलः ।

विष्णुर्जलन्धरो भूत्वा ययौ वृन्दां तु शक्तयः ॥ ६६ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

षष्ठे भाष्ये विकट्यरिते शिवविष्णोर्वरप्रदानं नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ ६२

६.३ कामासुरराज्यप्राप्तिवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

जलन्धरस्वङ्गपेण आगतं तं जनार्दनम् ।

नानावीरसमायुक्तं तादृशैः सेवकैर्वृतम् ॥ १ ॥

नागरा मानयामासुरन्धे सर्वे सुदृज्जनाः ।
जित्वा मधेश्वरं देवं तं समागतमश्रुवन् ॥ २ ॥
ततो गणेशमायाभिर्भोडिता तं समीपगा ।
वृन्दा उर्ध्वसमायुक्ता पुपूज परमेश्वरम् ॥ ३ ॥
भोडितः केशवो देव्यस्तां दृष्ट्वा गुणसंयुताम् ।
रूपेणाप्रतिमां पूर्णायौवनेन विराजिताम् ॥ ४ ॥
अेकान्ते स तथा सार्धं रेमे नारायणः स्वयम् ।
साऽपि स्नेहसमायुक्ता रेमे तेन सुविह्वला ॥ ५ ॥
अधुना शङ्करस्यैव वृत्तान्तं कथयाम्यहम् ।
शृणुष्वं शक्तयः सर्वा गणेशमायया युतम् ॥ ६ ॥
शङ्करः क्रोधसंयुक्तो युयुधे तेन वैरिणा ।
यङ्केण छेदयामास दैत्यानां बलमुत्कटम् ॥ ७ ॥
जलन्धरः स्वयं तेन युयुधे मायया युतः ।
राक्षस्या देवता दैत्या युयुधुश्च परस्परम् ॥ ८ ॥
वृन्द्या सह विष्णुश्च रेमे तत्र मुदा युतः ।
जलन्धरः स यङ्केण तस्मिन् काले उत्तोऽभवत् ॥ ९ ॥
ततस्ते देवविप्रेन्द्रास्तुष्टुवुः शङ्करं परम् ।
तैः सार्धमगमत् सोऽपि कैलासं पर्वतेश्वरम् ॥ १० ॥
ततश्च धर्मसंयुक्ता बभूवुर्मानवा भ्रुवम् ।
विश्वमानन्दसंयुक्तं बभूव स्वस्वकर्मतः ॥ ११ ॥
नित्यं विष्णुस्तथा सार्धं क्रीडायुक्तो बभूव ह ।
समागतास्तत्र दैत्याः शशंसुश्चेष्टितं महत् ॥ १२ ॥
प्रतापवान् शङ्करेण उत्तो दैत्यो जलन्धरः ।
तच्छ्रुत्वा विस्मिताः सर्वे कोऽयं क्रीडति वृन्द्या ॥ १३ ॥
ततोऽतर्थाय यात्मानं स्वयं विष्णुः समास्थितः ।
वृन्दा देवं समाज्जवालय ययौ स्वर्गमनुत्तमम् ॥ १४ ॥
तां दृष्ट्वा भोडसंयुक्तो विष्णुस्तत्र रुरोह ह ।
स्मृत्वा वृन्दायस्त्रिणाडि भोडितो मायया भृशम् ॥ १५ ॥

वृन्दायितां समाश्रित्य विललाप जनार्दनः ।
 दैत्याः पातालगाः सर्वे बभूवुर्भयसंयुताः ॥ १६ ॥
 दैवैः सम्बोधितो विष्वग्मुनिभिर्न बुबोध सः ।
 रुरोऽहं कामभाणार्तस्तां स्मृत्वा दारुणं मडत् ॥ १७ ॥
 ततस्तस्य मडाविष्वगोः कामभाणार्हितस्य य ।
 वीर्यं पपात भूपृष्ठेऽभोधं तेजोयुतं बभौ ॥ १८ ॥
 तस्माद्य पुरुषो जज्ञे कामरूपातिगो बभौ ।
 विचयार मडीपृष्ठे विष्वग्स्तत्र समास्थितः ॥ १९ ॥
 ततो दैवैश्च सा वृन्दा प्रार्थिता मुनिभिर्भूषाम् ।
 विष्वगोः पत्नी भवाशु त्वं तपसाऽऽराधितस्य ते ॥ २० ॥
 सा तथेति समुच्यार्थं वृक्षरूपा बभूव उ ।
 विष्वग्ः शिलास्वरूपेणोपयेमे तां शुभावडाम् ॥ २१ ॥
 कार्तिके शुक्लपक्षे च द्वादश्यां सा जनार्दनम् ।
 उपयेमे मडादिव्यस्तेन संदर्षितोऽभवत् ॥ २२ ॥
 तां गृह्य केशवो दैवो विदुषोऽहमगमत् स्वयम् ।
 सर्वे ऽर्षसमायुक्ता बभूवुरमरादयः ॥ २३ ॥
 अेवं कामः समुत्पन्नो मडातेजोयुतः स्वयम् ।
 बभ्राम वनसंस्थः स तत्र शुङ्कः समाययौ ॥ २४ ॥
 शिवपञ्चाक्षरं मन्त्रं ददौ तस्मै मडात्मने ।
 स गत्वा तं प्राणभ्यैव वनं तपश्चयार उ ॥ २५ ॥
 तपसोऽत्रेण शम्भुं स तोषयामास नित्यदा ।
 निराडारेण नित्यं जज्ञाप तं मन्त्रमुत्तमम् ॥ २६ ॥
 (Page पं. ६ अ. ३ पान ७)
 अेवं तस्योग्रतपसा विभ्रान्ताः सुरमानुषाः ।
 दिव्यवर्षसडस्रेण स्थातुं शक्ता न तेऽभवन् ॥ २७ ॥
 ततो दैवैर्मंडेशानः प्रार्थितस्तं ययौ मुदा ।
 बोधयामास दैत्येशं वरं ब्रूहि समभ्रवीत् ॥ २८ ॥

ततः स शङ्करं दृष्ट्वा प्रणनाम कृताञ्जलिः ।
 समुत्थाय पुपूजाऽसौ तुष्टुवे भक्तिसंयुतः ॥ २८ ॥
 यजुर्वेदभवेनैव रौद्रस्तोत्रेण शङ्करम् ।
 कामासुरः प्रसन्नात्मा तोषयामास भावतः ॥ ३० ॥
 सन्तुष्टं शङ्करं दृष्ट्वा तं जगाद मडासुरः ।
 उर्षेणोत्सुल्लनेत्रः स वरदं भक्तवत्सलम् ॥ ३१ ॥
 कामासुर उवाच ।
 यद्वि प्रसन्नभावेन वरदोऽसि मधेश्वर ।
 तव भक्तिं य मे देहि राज्यं ब्रह्माण्डकस्य वै ॥ ३२ ॥
 उपत्तिस्थितिसंछारयुतास्तेभ्यो भयं न मे ।
 सम्भवेत्तादृशं नाथ कुरुष्व बलसंयुतम् ॥ ३३ ॥
 उत्पत्तिस्थितिसंछारकारका ये मधेश्वराः ।
 तेभ्यो मे मरणं नैव भवेद्देव तथा कुरु ॥ ३४ ॥
 आरोग्यादिसमायुक्तं सङ्ग्रामे जयशालिनम् ।
 कुरु मां देवदेवश सर्वातिगं प्रभावतः ॥ ३५ ॥
 यद्यद्विच्छामि तत्तन् मे सङ्गलं त्वदनुग्रहात् ।
 सर्वकालेषु भवतु नमस्ते परमेश्वर ॥ ३६ ॥
 शक्तिरुवाच ।
 कामासुरस्य वाङ्मयं वै श्रुत्वा विस्मितमानसः ।
 शङ्करस्तमथोवाच तपसा बद्धभावातः ॥ ३७ ॥
 शिव उवाच ।
 दुर्लभं यत्त्वया काम प्रार्थितं देवदुःभदम् ।
 दास्यामि तपसा तुष्टो मलोत्रेणोसुरोत्तम ॥ ३८ ॥
 त्वया ये ये वराः सर्वे प्रार्थितास्ते मडासुर ।
 सङ्गलाः सन्तु मद्भाङ्ग्यात्त्वं श्रेष्ठश्च भविष्यसि ॥ ३९ ॥
 अेवमुक्त्वा मडादैत्यमन्तर्धानमथाऽकरोत् ।
 शिवः सोऽपि मडादैव्योऽभवत्तत्रैव संस्थितः ॥ ४० ॥
 उर्षेण मडता युक्तो जगाम शरणं स्वयम् ।

शुक्लं सर्वविवारज्ञं स्वगुरुं प्राणनाम ७ ॥ ४१ ॥

कथयामास वृत्तान्तं सोऽपि संदर्षितोऽभवत् ।

श्रुत्वा योगीन्द्रमुष्यश्च दैत्याचार्यो मडायशाः ॥ ४२ ॥

मडिषासुरपुत्रीं स उपयेमे वरोद्धतः ।

तृषां उपयुतां पूर्णगुणयुक्तां च तादृशीम् ॥ ४३ ॥

ततो दैत्यगणान् सर्वान् समागतान् दिगन्ततः ।

दैत्येशांस्तान् पुरस्कृत्य शुक्लस्तं ह्यभ्यषेययत् ॥ ४४ ॥

वेदमन्त्रैर्मडाभागो ब्राह्मणैर्विधिसंयुतः ।

कामासुरोऽभवद्राजश्रिया लृष्टो विलासवान् ॥ ४५ ॥

पञ्च तस्य प्रधानानि बभूवुश्च मडौजसः ।

रावाणः शम्बरश्चैव मडिषो बलिदुर्मदौ ॥ ४६ ॥

नगरं निर्ममे भूमौ सर्वशोभासमन्वितम् ।

रतिदं नाम तस्यापि यकारोशनसेरितः ॥ ४७ ॥

तत्र जग्मुश्च वासार्थं दैत्यदानवराक्षसाः ।

यातुर्वर्ण्यसमायुक्तं शुशुभे शोभया परम् ॥ ४८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

षष्ठे भाष्ये विकट्यरिते कामासुरराज्यप्राप्तिवर्णनं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ६.३

(Page पं. ८ अ. ४ पान ८)

६.४ कामासुरविजयवर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

कदाचिद् दैत्यराजेन्द्रो बलिमुष्यान समागतान् ।

जगाद उर्ध्वसंयुक्तः कामासुरः प्रतापवान् ॥ १ ॥

कामासुर उवाच ।

बले रावाणामुष्याश्च वयनं मे डितावडम् ।

शृणुध्वं नीतितत्त्वज्ञा यद्वि लृथं भवेत् परम् ॥ २ ॥

ब्रह्माण्डं हि प्रजेभ्यामि वरदर्पोऽणि निश्चितम् ।

भवद्भिः संयुतोऽलं वै तथा शुकेण रक्षितः ॥ ३ ॥

वरदानस्य माहात्म्यं वृथा भवति यान्यथा ।

न वयं जयसंतीना भविष्यामः कदायन ॥ ४ ॥

कामासुरस्य तद्वाक्यं श्रुत्वा दैत्येन्द्रसत्तमाः ।

उर्षयुक्ता पुनस्तं ते त्रियुः प्राञ्जलयः परम् ॥ ५ ॥

दैत्येशा त्रियुः ।

सम्यगुक्तं मलाभागे वयं सर्वे त्वदात्मकाः ।

प्रजेष्यामो मडेशेन्द्रान् प्रतापेन प्रभो य ते ॥ ६ ॥

न ते पराक्रमस्यैव तुलां ब्रह्माण्डमण्डले ।

लभते कोऽपि दैत्येन्द्रस्तत्र शुक्रः सहायकृत् ॥ ७ ॥

ततः सर्वे समागम्य शुक्रं नीतिविशारदम् ।

प्रणम्याऽऽपूज्य तेनैव युताः सर्वेऽपि निर्ययुः ॥ ८ ॥

अपारसेनया युक्तश्चतुरङ्गसुशोभया ।

शुशुभे कामसंज्ञोऽसौ तारायुक्तो यथा विधुः ॥ ९ ॥

नानावाहनगा वीराः शस्त्रहस्ता द्रुमैर्युताः ।

पर्वतानां धराः केचिन्निर्ययू रणदुर्मदाः ॥ १० ॥

यथा पाथोनिधिश्चैव सर्वत्र जलरूपधृक् ।

तथा सैन्यं धरायां सङ्ख्यातिगं दृश्यते छि तत् ॥ ११ ॥

भविशवणमुष्या वै यत्र तिष्ठन्ति शक्तयः ।

नृपालैः किन्तु सेनाभिर्युद्धं कर्तुं क्षमं भवेत् ॥ १२ ॥

राजानः शरणं केचिद्युस्तं य मृताः परे ।

केचित् त्यक्त्वा वनं राज्यं ययुर्भयसमन्विताः ॥ १३ ॥

अेवं भूमण्डलं जित्वा समद्रीपसमन्वितम् ।

दैत्येशा उर्षसंयुक्ता अबलुवुश्च जयान्विताः ॥ १४ ॥

ततः पातालमाविश्य शेषं नागसमन्वितम् ।

वशं कृत्वा ययुस्तेऽपि स्वर्गं देवगाणैर्युतम् ॥ १५ ॥

समागतं मलादैत्यैर्युतं कामासुरं भलम् ।

ज्ञात्वा देवगाणाः सर्वे भयभीता अबलुविरे ॥ १६ ॥

विचार्य गुरुणा सार्धं शङ्करं ते ययुस्ततः ।
 त्यक्त्वा राज्यं भयोद्धिन्ना ब्रह्मविष्णुमुखाः सुराः ॥ १७ ॥
 ततो दैत्येन्द्रमुष्याश्च शून्यां दृष्ट्वाऽमरावतीम् ।
 प्रवेशं यङ्किरे सर्वे कामासुरपुरोगमाः ॥ १८ ॥
 छन्द्रासने समासीनो दैत्यपैः संवृतो बभौ ।
 कामासुरस्ततो दैत्यान् स्थापयामास सन्निधौ ॥ १९ ॥
 ततस्तैः संयुतः सोऽपि प्रजापतिपदं ययौ ।
 तत्रैव तादृशं दृष्ट्वा ब्रह्मासनगतोऽभवत् ॥ २० ॥
 बुभुजेऽसौ क्रियत्कालं भोगान्नानाविधान् भलैः ।
 विष्णुण्मगमत् सोऽपि दैत्यपैः सुसमावृतः ॥ २१ ॥
 तत्र शून्यं प्रदृश्यैव उर्षयुक्तो बभूव ह ।
 कामासुरः स्वयं रेमे नानादैत्येन्द्रमुष्यैः ॥ २२ ॥
 ततो दैत्यगणान् सोऽपि जगाद उर्षसंयुतः ।
 मोलेन मोलितोऽत्यन्तं गर्वयुक्तो वयः परम् ॥ २३ ॥
 कामासुर उवाच ।
 किं मया न जितं दैत्यास्तद्भदेत जयाम्यहम् ।
 विष्णुमुष्याश्च देवेन्द्रा दृष्ट्वुः क्लीबभावतः ॥ २४ ॥
 न कोऽपि रक्षाभूमौ वै सङ्ग्रामाय समागतः ।
 देवेन्द्रा युद्धडीनास्तु भवामो जयशालिनः ॥ २५ ॥
 (Page भं. ६ अ. ४ पान ८)
 ततस्तं शम्भरो दैत्यः प्राह वैरसमन्वितः ।
 प्रेरितो दैत्यवर्षैश्चासुराणां हितकारकः ॥ २६ ॥
 शम्भरासुर उवाच ।
 शम्भुं जय मळाराज देवमुष्यैश्च संवृतम् ।
 तदा ब्रह्माण्डकस्थैव राजा त्वं तु भविष्यसि ॥ २७ ॥
 न त्वां वरप्रदो देवः शिवः शृणु वयो हितम् ।
 स्वधर्मसंयुतं राजन् सर्वेभ्यः सुभदायकम् ॥ २८ ॥

कर्मणां कृलदातृत्वं देवानां कर्म निर्मितम् ।
 स्वधर्मस्थं विजानीहि नोयेन्नश्यन्ति देवताः ॥ २९ ॥
 प्रवर्तत षट् कर्माधारं सर्वं तदाज्ञया ।
 कर्मणा त्वं समर्थश्च जातोऽस्यत्र न संशयः ॥ ३० ॥
 वयं तु तपसा हीनास्तेन राजस्त्वदाश्रिताः ।
 भवामस्तमथो शम्भुं जय त्वं दैत्यपैर्वृतः ॥ ३१ ॥
 देवनाथः स्वयं शम्भुस्तस्माद्देवान् प्रगृह्य सः ।
 शत्रून्ः पश्य दैत्येन्द्र संस्थितः प्रबभूव च ॥ ३२ ॥
 सुराश्चासुरकाः प्रोक्ताः पश्य वेदेषु मानद ।
 शिवो देवमयः प्रोक्तः कथं दैत्यलितो भवेत् ॥ ३३ ॥
 कामासुरः शम्भुरस्य वयः श्रुत्वा प्रतापवान् ।
 मोहयुक्तः स्वभावेन तथ्यं मेने तु शक्तयः ॥ ३४ ॥
 दैत्यपैः संवृतः सद्यः सन्नद्धैः शङ्करं यथौ ।
 तमागतं समाज्ञाय शिवश्चिन्तातुरोऽभवत् ॥ ३५ ॥
 देवैः सल विचार्येवं दृष्ट्वा दारुणारुपकम् ।
 कामासुरं पपावाऽसौ त्यक्त्वा कैलासमात्मनः ॥ ३६ ॥
 अरण्ये देवसंयुक्तो यत्र तत्र गुडासु सः ।
 भयभीतः स्वभावेन वासं यडे सदाशिवः ॥ ३७ ॥
 ततः कामासुरो दृष्टो दृष्ट्वा शून्यं पुरं भडत् ।
 शैवं लर्षसमायुक्तो दैत्यपैः प्रविवेश च ॥ ३८ ॥
 कैलासशिभराऽढः कामासुरः प्रतापवान् ।
 भोगान् कल्पितसम्भूतान् भुभुजे यासुरैः सल ॥ ३९ ॥
 अेवं ब्रह्माण्डमुग्रः स स्वयं जित्वा ननन्द च ।
 कृतकृत्यमिवात्मानं मेने दैत्येन्द्रनायकः ॥ ४० ॥
 ततो भडौ गते काले पुत्रं शोषणसंज्ञितम् ।
 ज्येष्ठं कैलासनाथं वै यकार भयवर्जितः ॥ ४१ ॥
 दुःपूरं स यकारैव विकुण्ठाधिपतिं भलम् ।
 कनिष्ठं स्वसुतं कामासुरो दृष्टश्च शक्तयः ॥ ४२ ॥

बलिं सौरस्य लोकस्य नाथं यके मडासुरः ।
 रावणं शक्तिलोकस्य तथा बलसमन्वितम् ॥ ४३ ॥
 शम्बरं ब्रह्मलोकस्याधिपं दृष्टे यकार उ ।
 छन्द्रलोकस्य नाथं तु मलिषं रणदुर्मदम् ॥ ४४ ॥
 दुर्मदं यमपुर्यां स स्थापयामास निर्भयः ।
 अवेनं नानाऽसुरांश्चक्रे स्थापितान् भुवनेषु य ॥ ४५ ॥
 स्वयं सर्वसमायुक्त आययौ भूमिमाऽलम् ।
 स्वपुरे राज्यमुग्रं स यकार जगतो बलात् ॥ ४६ ॥
 स्त्रीमद्यमांसकाद्यैश्च संसक्तः सन्मडाबलः ।
 भोगांस्त्रिलोकगांस्तत्र भुभुजे स्वसुलृज्जनैः ॥ ४७ ॥
 न बुभोधे गतं कालं यथा कालेन वञ्चितः ।
 आत्मानममृताकारं मेने स्वमदसंयुतः ॥ ४८ ॥
 अवेनं कामासुरो दृष्टः शक्तयः स यकार उ ।
 यरायरभयं सर्वं स्वाधीनं बलगर्वितः ॥ ४९ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
 षष्ठे भा. ६ विकट्यरिते कामासुरविजयवर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ६.४
 (Page पं. ६ अ. ५ पान १०)

६.५ मुद्रलदेवसमागमो नाम पञ्चमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 शक्तय ऋयुः ।
 अडो कामासुरस्यैवं प्रभावः परमाद्भुतः ।
 शस्त्रादीनेन माये वै जितं सर्वं यरायरम् ॥ १ ॥
 अेतादृशो मडादैत्यो न श्रुतस्ते मुष्माभुजात् ।
 अधुना तस्य नाशं तु वद देवि सुदुर्गमम् ॥ २ ॥
 आदिशक्तिरुवाच ।
 कालिमुष्याः शर्षुध्वं य शक्तयो मे वयो हितम् ।

यथा तं गणनाथः स जिग्ये सर्वैः सुदुर्जयम् ॥ ३ ॥

ओकदा स्वसभासंस्थं कामासुरं मडानुपम् ।

जगुर्द्वैत्याधिपाः सर्वे कृताञ्जलय आदरात् ॥ ४ ॥

द्वैत्येशा त्रियुः ।

मडाराज मडाराज कृतकृत्योऽसि निश्चितम् ।

तथापि शृणु वाक्यं नः सर्वेषां ते छितावडम् ॥ ५ ॥

यरायरं तु द्वैत्येशा जित्वा राज्यं प्रयङ्किरे ।

कालेन निडताः सर्वे देवेशञ्जप्रदशिभिः ॥ ६ ॥

अतस्त्वमपि राजेन्द्र शत्रुभायसमाश्रितान् ।

देवान् शम्भुमुभान् सर्वान् मारयस्व प्रयत्नतः ॥ ७ ॥

अमरा वेदवादेषु कथिता देवपा गणाः ।

शस्त्रादिभिश्च ते सर्वे न मरिष्यन्ति कडिञ्चित् ॥ ८ ॥

अतः शृणु मडद्वैत्य विचारं शत्रुनाशकम् ।

कर्मडीनप्रभावेण मरिष्यन्त्यमराः डिल ॥ ९ ॥

कर्मान्ना देवताः सर्वा नष्टेऽन्ने नाशमाप्स्युः ।

पुरा प्रोक्तं तु वेदेषु तादृशं कुरु मानद ॥ १० ॥

तेनैवामररुपाश्च वयं निडतकष्टकाः ।

भवामो नात्र सन्देहस्त्वत्प्रसादेन नित्यदा ॥ ११ ॥

तेषां तद्भयनं श्रुत्वा कामासुरश्च उर्षितः ।

साधु साधु भवद्भिः सङ्घुथितं तानुवाय ७ ॥ १२ ॥

अधुना द्वैत्यपैः सर्वैः कर्तव्यं कर्मभाण्डनम् ।

मडाबलाश्च गच्छध्वं भूमिं सर्वा मदाज्ञया ॥ १३ ॥

तथेति तं प्रणम्यादौ उर्षाद्दानवमुप्यङ्कैः ।

पृथिव्यां तैः कृतं कर्मभाण्डनं मदसंयुतैः ॥ १४ ॥

ब्राह्मणरादींश्च सन्ताडय वर्णाश्रमविवर्जितान् ।

यङ्कुस्ते पापकर्माणो दानवा दुर्जयाः भलाः ॥ १५ ॥

कामस्य प्रतिमा दृष्टैः कृतास्तैः स्थापितास्ततः ।

देशे देशे पुरे ग्रामे जनैः पूजया षमा मताः ॥ १६ ॥

ततो ङाङारवं सर्वे वर्याश्रमयुता जनाः ।
स्नानादि नैव यकुस्ते दैत्यसन्नासतापिताः ॥ १७ ॥
न स्वाङा न स्वधा कुत्र न वषट्कार अेव य ।
वर्याश्रमविडीनाश्चातिष्ठेस्ते ब्राह्मणार्थायः ॥ १८ ॥
केचिन् मुनिगणा देव्यो मङोग्रं वनमाश्रिताः ।
स्वधर्मनिरतास्तत्रावसंस्ते विगतज्वराः ॥ १९ ॥
ततोऽभवन् मङादेवा उपोषणपरायणाः ।
शोकसंविग्रयित्तास्ते मिलिता भयविह्वलाः ॥ २० ॥
कामासुरस्य नाशार्थं विचारं यकुञ्जसा ।
न किञ्चित् प्रापुरभवन्नतिदुःखयुतास्ततः ॥ २१ ॥
तत्राऽऽजगाम योगीन्द्रो मुद्रलः परमार्थवित् ।
तं दृष्ट्वा देवदेवास्ते ङर्षिता अबवन् बुधम् ॥ २२ ॥
उत्थाय तं प्राणेमुस्ते शम्भुविष्णुमुभाः सुराः ।
भृवाऽयश्च योगीन्द्राः पूजयामासुरादरात् ॥ २३ ॥
आसने सुभमासीनं कृत्वा करपुटान् मुनिम् ।
शिवश्चिन्तातुरोऽत्यन्तं पप्रच्छ विनयान्वितः ॥ २४ ॥
श्रीशिव उवाच ।
धन्या वयं मङायोगिन् दशनिन य ते प्रभो ।
गाणपत्यस्य पूज्यस्य सर्वेषां पावनात्मनः ॥ २५ ॥
(Page भं. ६ अ. ५ पान ११)
अस्माकमादिकाले तु गुरुर्भृशुण्डिकः परः ।
तेन सम्भोधिता विप्र वयं ज्ञानयुता मुदा ॥ २६ ॥
गुरुस्तस्य मुनीन्द्रस्य सर्वसिद्धिप्रदायकः ।
गाणपत्याग्रणीः साक्षात् समस्तेन न वर्तते ॥ २७ ॥
शिष्यशिष्यान् मङाभाग तारयस्वाधुना प्रभो ।
नोयेदन्नविडीनान्नो मृतान् पश्यसि देवपान् ॥ २८ ॥
कामासुरेण दृष्टेन स्थानभ्रष्टाः कृता वयम् ।

अधुना कर्मनाशाद्वै लीना अत्रेन वै कृताः ॥ २९ ॥

उत्पत्तिस्थितिसंछारकर्तृभ्यो मरणां मुने ।

उत्पत्तिस्थितिसंछारयुक्तेभ्यस्तस्य नो भवेत् ॥ ३० ॥

अतो योगीन्द्रमुष्य त्वं वदोपायं मडागुरो ।

कामासुरस्य नाशार्थं करिष्यामो जवान्विताः ॥ ३१ ॥

चराचरस्य रक्षार्थं कुरु कार्यमनुमत्तमम् ।

दृष्टं संछर योगीन्द्र मार्गदर्शनभावतः ॥ ३२ ॥

यथा ज्ञानोपदेशेनाज्ञाननाशं करोषि तु ।

तथा हिंसा न ते स्वामिन् भविष्यति कदाचन ॥ ३३ ॥

एति तस्य वयः श्रुत्वा मुद्रलः शङ्करस्य तु ।

द्यया गाणनाथं स स्मरन् जगाद तं वयः ॥ ३४ ॥

मुद्रल उवाच ।

शृणु शम्भो जगन्नाथ विष्णो देवादयो वयः ।

कथयामि छितार्थाय कामासुरविनाशनम् ॥ ३५ ॥

साक्षादीश्वरुपस्त्वं गाणेशांशः सदाशिव ।

तवाग्रे किमलं भ्रूयां विधानाथस्य मानद ॥ ३६ ॥

तव दर्शनमात्रेण कृतकृत्या भवन्ति वै ।

नरा एव न सन्देहस्तं किं भ्रूमि भयापलम् ॥ ३७ ॥

तथापि कथयिष्यामि त्वदाज्ञापालनार्थतः ।

गाणेशं सर्वभावेन भजध्वं सर्वदेवताः ॥ ३८ ॥

स्वानन्दस्थस्त्रिभिर्भावैर्लीनो देवो न संशयः ।

स तं क्षणार्धमात्रेण छनिष्यति मडासुरम् ॥ ३९ ॥

पूर्वस्मिन् यत्र वै शम्भो सिद्धिः प्राप्ता त्वया तथा ।

देवैः सर्वैश्च विप्रैश्चाधुना तत्र गतिं कुरु ॥ ४० ॥

भूस्वानन्दे मडाभाग आराधय गजाननम् ।

मयूरेशं विधानेन सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ४१ ॥

ओकाक्षरेण मन्त्रेण यरध्वं तप उत्तमम् ।

स्वल्पकावेन विघ्नेशः प्रसन्नो भविता स्वयम् ॥ ४२ ॥

अेवमुक्त्वा मलायोगी मुद्रलस्तान् प्रणम्य तु ।

जगाम स्वेच्छया योगाद्गणेशभजने रतः ॥ ४३ ॥

ततो देवाश्च विप्रास्ते षड्युक्ता बभूवुरे ।

मयूरेशं समाजग्मुर्दण्डकारण्यगं परम् ॥ ४४ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मलापुराणे

षष्ठे भा. ६ विकट्यरिते मुद्रलदेवसमागमो नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ६.५

६.६ भृशुण्डिपञ्चदेवसमागमो नाम षष्ठोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शक्तय उचुः ।

मयूरनामकं क्षेत्रं भूस्वानन्दमयं कथम् ।

बभूव तत् समायक्ष्व परं कौतूहलं त्विदम् ॥ १ ॥

पुरा कथं शिवायैश्च सिद्धिः प्राप्ता जगन्मयि ।

वद तत्र कथं तेषां भृशुण्डी याऽभवद् गुरुः ॥ २ ॥

कीदृशं क्षेत्रमुष्यं तु केन तत्र गजाननः ।

स्थापितः पूर्वकाले वै के के सिद्धिमवाप्नुयुः ॥ ३ ॥

वद शक्ते मयूरस्य माहात्म्यं सर्वसिद्धिदम् ।

क्षेत्रस्य स्वल्पकालेन लभते स्वेप्सितं नरः ॥ ४ ॥

मुद्रल उवाच ।

अेवं पृष्ट्वा मलाभाया शक्तिभिश्च प्रजापते ।

भक्तियुक्ताभिरत्यन्तमादरात्ता उवाच सा ॥ ५ ॥

तत्तेऽहं शृणु वक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

श्रवाणेन न सन्देहो ब्रह्मभूतपदप्रदम् ॥ ६ ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

अत्राहं कथयिष्यामीतिहासं परमाद्भुतम् ।

भृशुण्डिनः शिवादीनां संवादात्मकमुत्तमम् ॥ ७ ॥

कदाचित् प्रलये वृत्ते नष्टे स्थावरजङ्गमे ।

अहमविष्णुशिवाद्याश्च लयं ययुः स्वभावतः ॥ ८ ॥
 ततोऽतिलयवेगेन पञ्चभूतानि शक्तयः ।
 लयं प्राप्तानि सर्वत्र शून्यरूपं बभूवुः ॥ ९ ॥
 ततो जगन्मयं अहम स्थूलभूतं लयं गतम् ।
 तथा सूक्ष्मं मण्डलैव्यः स्वाप्नं प्रलयवेगतः ॥ १० ॥
 समभावमयं अहम सौषुप्तं तल्लयं गतम् ।
 ततः प्रकृतिरूपा सा पुरुषे तन्मयी ह्यभूत् ॥ ११ ॥
 पुरुषो अहमणि स्वात्मैकभावं संस्थितोऽभवत् ।
 अहम अहमणि संस्थं वै बभूवुः स्वात्मगं परम् ॥ १२ ॥
 अयं मण्डलये प्राप्ते क्षेत्रं स्वानन्दवाचकम् ।
 स्वसंवेद्यस्वरूपेण स्थितं अहमपदप्रदम् ॥ १३ ॥
 तदा विघ्नेश्वरः साक्षाद् योगनिद्रापरायणः ।
 क्षेत्रे मयूरे सुषुप्त्वाप तदाकारधरः प्रभुः ॥ १४ ॥
 ततो बहौ गते काले निद्राहीनो बभूवुः ॥ १५ ॥
 निःश्वासतोऽभवन्नस्य सोऽङ्गारा निगमाः पुरा ॥ १५ ॥
 तैः स्तुतो बोधितश्चैव ससर्ज सकलं पुनः ।
 प्रकृतिं पुरुषार्थं च नानातत्त्वस्वरूपकम् ॥ १६ ॥
 तत्त्वैस्त्रिगुणैकं सृष्टं स्थूलसूक्ष्मसमात्मकम् ।
 त्रिविधं तु विराड्रूपं नानाभेदप्रसूतकम् ॥ १७ ॥
 ततस्त्रिविधरूपं च नानाभिन्नं बभूवुः ॥ १८ ॥
 यरायरात्मकं अहम पञ्चभूतमयं बभौ ॥ १८ ॥
 भिन्नानि पञ्चभूतानि व्यवस्थासंयुतानि तु ।
 बभूवुरादिकालेऽलं तेषां सृष्टिं वदामि वः ॥ १९ ॥
 नाभेः समुद्भवस्तस्य अहमा लोकपितामहः ।
 भुजाद्विष्णुः स्वयं पाता गणेशस्य यतुर्भुजः ॥ २० ॥
 नेत्रास्थिवः समुत्पन्नो वामाङ्गात्तस्य याऽभवत् ।
 अलं भानुर्दक्षिणाङ्गात् पञ्च देवाः पुरातनाः ॥ २१ ॥

अज्ञानेन समायुक्ता न विदुः स्वपरं तदा ।
देवा ज्ञानप्रसिद्ध्यर्थं तपश्चेरुर्भडाद्भुतम् ॥ २२ ॥

दिव्यवर्षसहस्रेण प्रसन्नो गणनायकः ।
दृष्टिस्थं दर्शयामास बीजमेकाक्षरं स्वकम् ॥ २३ ॥

मन्त्रं प्राप्य मलेशाना जेपुर्विघ्नेशमाम्बजम् ।
गते वर्षशते पूर्णं प्रसन्नोऽभूद्भजननः ॥ २४ ॥

आदौ शङ्करदृष्टो दर्शयामास रुपकम् ।
नरनागमयं पूर्णं यतुर्भुजादिविहितम् ॥ २५ ॥

तं दृष्ट्वा विस्मितः सोऽपि चित्ते विचारमाकरोत् ।
नरकुञ्जरुपेऽयं चित्ते मे कः प्रतिष्ठति ॥ २६ ॥

(Page भं. ६ अ. ६ पान १३)

यावत्तं प्रष्टुमारेभे तावदन्तर्हितं वपुः ।
ततः सोऽपि गणेशस्य पुनर्ध्यानयुतोऽभवत् ॥ २७ ॥

न ददर्श मलद्रूपं सर्वमङ्गलमङ्गलम् ।
ततो विह्वलयितोऽसौ जगाम विष्णुसन्निधौ ॥ २८ ॥

तदा सोऽपि विसृज्यैव ध्यानं समुत्थितोऽभवत् ।
शिवस्तस्मै स्ववृत्तान्तं कथयामास लुप्तम् ॥ २९ ॥

शिवाय स जगद्देवं स्वध्यानस्थं जनार्दनः ।
अवे कमेण पञ्चैते देवेशा मिलिता जगुः ॥ ३० ॥

परस्परं विचार्यैते ध्यानं विस्मितमानसाः ।
त्रियुः कोऽयं नरश्चैवाभवत् ध्याने समागतः ॥ ३१ ॥

ततस्ते तुष्टुवुर्देवं यस्मै कस्मै नमो नमः ।
सर्वेषां भूलरुपाय प्रसीद करुणानिधे ॥ ३२ ॥

तत आकाशजां वार्णां शुश्रुवुस्ते मलौजसः ।
ब्रह्मविष्णुमलेशानशक्तिसूर्याः सुभप्रदाम् ॥ ३३ ॥

आकाशवागुवाच ।
गणेशोऽहं मलदेवाश्चित्तवृत्तिप्रयालकः ।
यस्य तमं तपो धीरं स अवाऽहं न संशयः ॥ ३४ ॥

प्रसन्नेन मयाऽऽद्यैवस्तपसा लृष्टि दर्शितम् ।

बीजमेकाक्षरं मे वै सिद्धा यूयं जपात्ततः ॥ ३५ ॥

साक्षान्मे दृशनि देवा नाधिकारोस्ति निश्चितम् ।

योगीनाप्रभावत्वात्तत्तत्त्वान्तर्हितोऽभवत् ॥ ३६ ॥

भृशुण्डिनं मलाभक्तं पृच्छध्वं सर्वमञ्जसा ।

गत्वा नत्वा स वै साक्षात् ज्ञानदाता भविष्यति ॥ ३७ ॥

तत् ज्ञात्वा देवदेवा मां भविष्यथ समर्थकाः ।

सन्द्रष्टुं नात्र सन्देहस्ततः सिद्धिमवाप्स्यथ ॥ ३८ ॥

अेवमुक्त्वा गणेशानः स्वस्थः सोऽतर्हितोऽभवत् ।

शिवाद्यः प्रणाम्यैव युयुस्तं मुनिपुङ्गवम् ॥ ३९ ॥

अमलाश्रमसंस्थं तं दृष्टुर्विष्णुमुष्यकाः ।

भृशुण्डिनं प्रणाम्यैते संस्थिता लर्षसंयुताः ॥ ४० ॥

त्रियुः प्राञ्जलयः सर्वे तं मुनिं शुण्डयायुतम् ।

अेकमेव स्थितं पूर्णयोगानन्दमयं परम् ॥ ४१ ॥

देवेशा त्रियुः ।

धन्यं जन्म तपो विधा ज्ञानं ते पाददर्शनात् ।

धन्योऽपि योगिनां मध्य आदिमध्यान्तवर्जितः ॥ ४२ ॥

सोऽपि तान् पूजयामास ज्ञात्वा देवतमान् मुनिः ।

कृत्वाऽऽतिथ्यं जगद्देवं भृशुण्डी परमार्थवित् ॥ ४३ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

जगतां मूलरूपाश्च भवन्तो जगदीश्वराः ।

समागता मदीये मे आश्रमे भाग्यगौरवात् ॥ ४४ ॥

किमर्थमागता देवाः कार्यं भूत करोम्यहम् ।

आदिमध्यान्तभावज्ञा विश्वपालाः परेश्वराः ॥ ४५ ॥

शक्तय त्रियुः ।

महालये भृशुण्डी य कथं लयविवर्जितः ।

वद शक्ते मुनेस्तस्य यरितं परमाद्भुतम् ॥ ४६ ॥

मुद्रल उवाच ।

मडालक्ष्मीमुष्नीनां तु देवीनां प्रश्नमुत्तमम् ।
श्रुत्वा ता जगदम्बा सा कथयामास उर्षिता ॥ ४७ ॥

पुरा भृशुण्डियरितं मया रभ्यं प्रकाशितम् ।
श्रुत्वा संशयडीनास्तां पप्रच्छुर्विनयान्विताः ॥ ४८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
षष्ठे भाष्ये विकट्यरिते भृशुण्डिपञ्चदेवसमागमो नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६.६
(Page पं. ६ अ. ७ पान १४)

६.७ स्वानन्दक्षेत्रस्वरूपवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शक्तय उच्युः ।
अडो शक्ते मडाख्यित्रं यरित्रं मुष्यकं श्रुतम् ।
भृशुण्डिनश्च सन्तुष्टा वयं जाता न संशयः ॥ १ ॥

अधुना मुनिदेवानां संवादं वद सौष्यदम् ।
यत्र विद्नेश्चरस्यैव ज्ञानं सङ्गीयतेऽमलम् ॥ २ ॥

आदिशक्तिरुवाय ।
शृणुध्वं शक्तयः सर्वाः पुरावृत्तं कथानकम् ।
सर्वपापडरं पुण्यं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ३ ॥

भृशुण्डिवयनं श्रुत्वा उर्षिताः शङ्करादयः ।
उच्युस्तं प्रणिपत्यैव वृत्तान्तं पूर्वसम्भवम् ॥ ४ ॥

शिवादय उच्युः ।
डोऽसौ गणेश्वरः स्वामिन् नरकुञ्जरवेषभृत् ।
तस्य ज्ञानं वदस्व त्वं कथं चित्तप्रयालकः ॥ ५ ॥

भृशुण्ड्युवाय ।
संयोगवाचकः प्रोक्तो गकारश्च एकारकः ।
अयोगात्मकसंज्ञो वै तयोः स्वामी गणेश्वरः ॥ ६ ॥

अविनाशिपदं वेदे प्रोक्तं तद्गजवाचकम् ।
मस्तकं तस्य देवेशा ज्ञातव्यं मायया कृतम् ॥ ७ ॥

नाशवद्विश्वमेतद्वै तदेव देडरुपगम् ।
कण्ठाधो नात्र सन्देहस्तयोर्योगे गजाननः ॥ ८ ॥
यतुःपदार्थरुपाश्च भुजास्तस्य मडात्मनः ।
यतुर्भुजस्तेन साक्षाद्गणेशः परिकीर्तितः ॥ ९ ॥
शुवात्मपरमात्मानौ पादौ तस्य मडात्मनः ।
द्विपदो गणराजोऽतः कथ्यते वेदवाद्यतः ॥ १० ॥
तस्योदरात् समुत्पन्नं जगद्ब्रह्म मडेश्वराः ।
तेन लम्बोदरः साक्षात् कथितोऽसौ गणेश्वरः ॥ ११ ॥
भ्रान्तिदा गणराजस्य मायासिद्धिः प्रकीर्तितः ।
वामाङ्गाद्भित्ररुपा सा बभूवे योगरुपिणी ॥ १२ ॥
पञ्चयित्तमयी साक्षाद्बुद्धिर्भ्रान्तिधरा परा ।
दक्षिणाङ्गाद्गणेशस्य निःसृता ज्ञानरुपिणी ॥ १३ ॥
तयोः स्वामी गणेशानो योगशान्तिमयः स्वयम् ।
भक्तवत्सलभावेन देडधारी बभूव उ ॥ १४ ॥
स श्रेय ज्ञानगो देवा भवतां कार्यसिद्धये ।
बभूव तं भजध्वं तु तेन सर्वं शुभं भवेत् ॥ १५ ॥
श्रुत्वैवं विस्मिता भूत्वा देवेशास्तं प्रणम्य तु ।
उच्युर्विस्मितचित्तास्ते गुरुं भृशुण्डिनं वयः ॥ १६ ॥
ब्रह्माद्य उच्युः ।
त्वं साक्षाद्गणराजो वै शुण्डादण्डविराजितः ।
अस्माकं गुरुराद्यश्च बोधदातर्नमोऽस्तु ते ॥ १७ ॥
त्वदीयवचनेनैव गणेशार्थविद्यक्षाणाः ।
जाता वयं मडायोगिस्तद्भक्ताः सार्थकाः प्रभो ॥ १८ ॥
अधुना वद माडात्म्यं भजनस्य विशेषतः ।
तत्र स्थानं च मन्त्रादिविधियुक्तं मडामुने ॥ १९ ॥
भृशुण्ड्युवाच ।
समाधिना भवन्तोऽपि गताः पुरा मडेश्वराः ।
भेदाभेदादिहीने तु ब्रह्मणि तन्मयत्वतः ॥ २० ॥

अधुना दण्डकारण्ये तादृशं क्षेत्रमुत्तमम् ।
स्वानन्दाप्यं च तत्रैव तपध्वं गाणपे रताः ॥ २१ ॥

मूर्तिं कृत्वा गाणेशस्य दृष्टां स्वदृष्टि तादृशीम् ।
पूजयध्वं विधानेन ततः सिद्धिमवाप्स्यथ ॥ २२ ॥

अेवमुक्त्वा मडायोगी भृशुण्डी विरराम उ ।
गाणेशभक्तराजेन्द्रो देवेशास्तं जगुः पुनः ॥ २३ ॥

शिवाद्या ङियुः ।
कुत्र क्षेत्रं स्थितं विप्र प्रलये समुपस्थिते ।
कीदृशं तस्य माडात्म्यं वद योगीन्द्रसत्तम ॥ २४ ॥

तत्र मूर्तिः पुरा केन स्थापिता गाणपस्य च ।
डिमर्थं भूमिसंस्थोऽयं गाणेशः सम्भ्रभूव उ ॥ २५ ॥

(Page पं. ६ अ. ७ पान १५)

तत्र सिद्धिं समाजग्मुः सेव्य विघ्नेश्वरं नराः ।
माडात्म्यं तत् समायक्ष्व सर्वज्ञोऽसि मडामुने ॥ २६ ॥

गाणनाथेन साक्षात्त्वं दर्शितो गुरुरादरात् ।
वयं शिष्यास्त्वदीयाश्च शाधि सर्वान् छिताय नः ॥ २७ ॥

तेषां वचनमाकर्ण्य भृशुण्डी पुनरब्रवीत् ।
गाणपत्यविचारज्ञः सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् ॥ २८ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।
क्षेत्रं गाणेश्वरस्यैव त्रिविधं परिकीर्तितम् ।
तेषां भेदं प्रवक्ष्यामि शृणुध्वं त्वेकयेतसः ॥ २९ ॥

स्वर्गे शम्भुगृहे चैव पाताले शेषमन्दिरे ।
पृथिव्यां तु मयूरेशे क्षेत्रं विद्वपतेः स्मृतम् ॥ ३० ॥

तत्र कर्मप्रसिद्ध्यर्थं भूमिगं शाश्वतं सदा ।
वक्ष्यामि तस्य माडात्म्यं ब्रह्माकारस्य देवपाः ॥ ३१ ॥

प्रकृतिः सर्वरूपा तु पुरुषश्चात्मसंज्ञकः ।
तयोः संयोगभावे तु स्वानन्दः परिकथ्यते ॥ ३२ ॥

स्वसंवेद्येन योगेन लभ्यते मानवैः परम् ।

तदेव गणराजस्य क्षेत्रं जनीत भूमिगम् ॥ ३३ ॥
तत्रैव संस्थितः साक्षाद्गणेशो योगवाचकः ।
तेन संरचितं स्वस्य मायया ब्रह्मदायकम् ॥ ३४ ॥
तस्य रूपं कथयितुं निजानन्दं न शक्यते ।
सर्वक्षेत्रसमायोगो ज्ञातव्यं क्षेत्रमुत्तमम् ॥ ३५ ॥
ततः स्वस्येच्छया देवा गणेशेन स्वमायया ।
सृष्टं यतुर्विधं तस्मात् क्षेत्रात् ज्वेलनभावनतः ॥ ३६ ॥
पश्चिमाङ्गादसद्रूपं ब्रह्म शक्तिमयं परम् ।
निःसृतं तत् द्विधा जातं स्वभावेन मलेश्वराः ॥ ३७ ॥
रतिर्भोगमयी प्रोक्ता कामः सर्वप्रभोऽहः ।
भोक्ता तयोः समायोगे द्वारं तस्य प्रकीर्तितम् ॥ ३८ ॥
दृष्टिं सर्वजनानां या रतिरुत्पद्यते परा ।
तया मोहितचित्तास्ते भ्रमन्ति विषये रताः ॥ ३९ ॥
तत्र बालकरूपेण संस्थितः पुरुषो मडान् ।
कामस्तेन जनाः सर्वे नाना कार्ये परायणाः ॥ ४० ॥
भोगो यस्य तथा भोक्ता मोहलीनौ यदा दृष्टि ।
तदा शाक्तं लभेत् सोऽपि ब्रह्मासद्वाचकं परम् ॥ ४१ ॥
तेन द्वारेण विघ्नेशं साधयित्वा य योगिनः ।
गच्छन्ति तेन देवेन्द्रा द्वारं शास्त्रे प्रकथ्यते ॥ ४२ ॥
उत्तराङ्गाद्गणेशस्य समुद्भूतं स्वभावतः ।
ब्रह्म सौरं सदा सत्यवाचकं देवसत्तमाः ॥ ४३ ॥
तदेव द्विविधं जातं कर्म ज्ञानप्रभेदतः ।
छिद्यथा गणराजस्य तच्छृणुध्वं विधानतः ॥ ४४ ॥
कर्माधारं जगत् सर्वं कर्म सृष्टे प्रवर्तते ।
अन्ते कर्मगतं भावि शास्त्रेषु तन्मयत्वतः ॥ ४५ ॥
आधारात्मकभावेन संस्थिता धरणी परा ।
कर्मरूपा मडामाया संज्ञा सूर्यस्य भाभिनी ॥ ४६ ॥

वराडो ज्ञानरूपश्च सदा निःसङ्गभावतः ।
 कर्मजातिषु तिष्ठेत्तु स एव रविवायकः ॥ ४७ ॥
 कर्मयोगयुताः केचित् केचित् ज्ञानपरायणाः ।
 भ्रमन्ति द्विविधे भावे यन्त्रिता मोडसंयुताः ॥ ४८ ॥
 कर्ममोडं परित्यज्य ज्ञानमोडं तथा जनः ।
 तयोर्योगेऽमृतं ब्रह्म प्राप्नुयात् रविवायकम् ॥ ४९ ॥
 अथवा सौरमार्गेण लभ्यते भक्तामुष्युडैः ।
 तदेव द्वाररूपं वै वदन्ति गणपस्य य ॥ ५० ॥
 तेन द्वारेण योगीन्द्रा गच्छन्ति गणनायकम् ।
 बुधैस्तद् द्वारमाख्यातमुत्तराङ्गं विशेषतः ॥ ५१ ॥
 ततो गणेश्वरस्यैव पूर्वाङ्गान्निःसृतं परम् ।
 ब्रह्मानन्दमयं पूर्णं समभागाप्रकाशकम् ॥ ५२ ॥
 सत्यासत्यात्मके देवाः समरूपेण संस्थितम् ।
 वैष्णवं सर्वमान्यं तु तदेव द्विविधं बभौ ॥ ५३ ॥
 लक्ष्मीः शोभात्मिका प्रोक्ता यशोरूपा विशेषतः ।
 द्विविधं शोभया युक्तं कृतं तथा विशेषतः ॥ ५४ ॥
 लक्ष्म्या न समता कुत्र दृश्यते देवसत्तमाः ।
 शोभा सा परमा माया मोडदा कथ्यते बुधैः ॥ ५५ ॥
 यत्र लक्ष्मीश्च तत्रैव यशः सर्वं प्रतिष्ठितम् ।
 भुक्तिमुक्तिमयी साक्षात्लक्ष्मीः सर्वत्र पठ्यते ॥ ५६ ॥
 तस्याश्चालकरूपश्च विष्णुः साम्ये व्यवस्थितः ।
 आनन्दभुङ्क्ते विशेषेण द्वन्द्वमायाधरो बभौ ॥ ५७ ॥
 तयोर्योगे समाकारं ब्रह्म वेदेषु पठ्यते ।
 आनन्दवायकं विप्रैर्वैष्णवैः प्राप्यते परम् ॥ ५८ ॥
 गणेशप्राप्तये देवा द्वारमानन्दधारकम् ।
 तस्य क्षेत्रस्य पूर्वाङ्गं गाणेशस्य प्रकथ्यते ॥ ५९ ॥
 ततो दक्षिणभागाद्ब्रह्म ब्रह्माव्यक्तमयं परम् ।
 निःसृतं नेति कर्तृत्वात् त्रयाणां नेतिरूपकम् ॥ ६० ॥

तदेव शाङ्करं ब्रह्म सङ्गं सर्वसम्मतम् ।
 मायया तत् द्विधा भूतं नरनारीस्वभावतः ॥ ६१ ॥
 स्वेच्छादृषा मडामाया पार्वती कथिता भुधैः ।
 छच्छया त्रिविधं स्वस्याः सृजते सा न संशयः ॥ ६२ ॥
 तत्र मोलविडीनश्च शङ्करः कथ्यते परः ।
 स्वाधीनः शैवभक्तोऽप्यश्चतुर्थं ब्रह्म उच्यते ॥ ६३ ॥
 तयोर्योगे मडेशाना ब्रह्माव्यक्तं प्रकीर्तितम् ।
 द्वारं दक्षिणगं तेन लभ्यते गणनायकः ॥ ६४ ॥
 यतुर्णां चैव संयोगे स्वानन्दः परिकीर्तितः ।
 स्वसंवेद्येन योगेन लभ्यते योगिभिः परः ॥ ६५ ॥
 तदेव गणाराजस्य क्षेत्रं स्वानन्दवायकम् ।
 यतुर्द्रारयुतं प्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ६६ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 षष्ठे भाग्ये विकट्यरिते स्वानन्दक्षेत्रस्वरूपवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ६.७

६.८ नानाक्षेत्रदेवोत्पत्तिवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 भृशुण्ड्युवाच ।
 यतुर्द्रारमयं क्षेत्रं कथितं देवनायकः ।
 अधुना द्वारविस्तारं कथयामि समासतः ॥ १ ॥
 पूर्वद्वारे स्थितौ देवौ लक्ष्मीनारायणवुभौ ।
 ताभ्यां तु विविधं सृष्टं स्वस्वस्थानार्थमादरात् ॥ २ ॥
 ब्रह्माण्डे वैष्णवान्येव क्षेत्राणि विविधानि य ।
 तानि तेन प्रसृष्टानि गणेशकृपया पुरा ॥ ३ ॥
 लक्ष्म्या तद्गतं प्रसृष्टानि क्षेत्राणि विविधानि तु ।
 लक्ष्मीवासकराण्येव प्रोक्तानि शास्त्रसम्मतम् ॥ ४ ॥
 दक्षिणद्वारगौ शक्तिशिवौ देवौ तथाऽमराः ।

गणेशकृपया युक्तौ परौ क्षेत्राणि यङ्कतुः ॥ ५ ॥

(Page पं. ६ अ. ८ पान १७)

क्षेत्राणि यानि भ्रष्टमाएते स्वयं शैवानि शङ्करः ।
ससृजे य ततः शक्तिः शाक्तानि विविधानि वै ॥ ६ ॥

रतिकामौ ससृजतुः पश्चिमद्वारसंस्थितौ ।
प्रभावाद्धिधराजस्य क्षेत्राणि ङिल मायया ॥ ७ ॥

क्षेत्राणि मातृकाणां य रत्या सृष्टानि यत्नतः ।
द्विध्यालक्षेत्ररूपानि सृष्टानि मद्नेन तु ॥ ८ ॥

उत्तरद्वारसंस्थौ तौ मडीवाराडकौ परौ ।
स्वक्षेत्राणि ससृजतुः परौ गणपमायया ॥ ९ ॥

संज्ञाक्षेत्राणि यावन्ति भूम्यां सृष्टानि तानि तु ।
सौराण्येवं वराहोण सृष्टानि विविधानि तु ॥ १० ॥

परिवारयुता देवाः परं तेपुस्तपो मडत् ।
क्षेत्रज्ञाः क्षेत्रसंयुक्ताः गणेशस्य मडात्मनः ॥ ११ ॥

नानामन्त्रजपेनैव ध्यात्वा देवं गजाननम् ।
तोषयामासुरत्यन्तभक्त्या नित्यं विशेषतः ॥ १२ ॥

उपोषणयुतानि क्षेत्राणि ता देवतास्तथा ।
पूजयामासुरव्यग्राः क्षेत्रस्थं गणनायकम् ॥ १३ ॥

अेवं वर्षशते पूर्णे प्रसन्नोऽभूद्गजाननः ।
आययौ तान् वरान् दातुं स क्षेत्रान् देवमुष्यकान् ॥ १४ ॥

तं दृष्ट्वा सडसोत्थाय प्रणोमुस्ते गजाननम् ।
पुपूजुस्तुष्टुवुः सर्वे भक्तिनम्रात्मकन्धराः ॥ १५ ॥

सक्षेत्रा देवा ङियुः ।
भ्रष्टमणो विध्वराजय स्वानन्दस्थाय ते नमः ।

आदिमध्यान्तडीनायादिमध्यान्तस्वरूपिणे ॥ १६ ॥

गणेशाय नमस्तुभ्यं भुक्तिमुक्तिप्रदायिने ।
नानाप्लेकशायैव जयेष्ठराजय ते नमः ॥ १७ ॥

सृष्टिकर्त्रे य संडर्त्रे पात्रे मोडप्रयारिणे ।

गुणेशाय गुणानां तु चालकाय नमो नमः ॥ १८ ॥

परेशाय परेशेभ्यो मोडदाय गजानन ।

सर्वयोगमयायैव योगेशाय नमो नमः ॥ १९ ॥

सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं सिद्धिबुद्धिमयाय य ।

सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे ते नमश्चिन्तामणो नमः ॥ २० ॥

पूर्वाङ्गे विष्णुतृपाय दक्षिणाङ्गे शिवात्मने ।

पश्चिमाङ्गे य मायायै स्वये उत्तराङ्गके ॥ २१ ॥

यतुर्विधं गणेशान सृष्ट्वा भेलसि नित्यदा ।

नानाविधं तथा त्वां तु कश्च स्तोतुं क्षमो भवेत् ॥ २२ ॥

वर्यं धन्या वर्यं धन्या दृष्टवन्तो गजाननम् ।

ब्रह्मणस्पतिनामानं ब्रह्मणां चालकं परम् ॥ २३ ॥

यं स्तोतुं न समर्थाश्च वेदाः साङ्गा गजानन ।

किं प्रस्तुमश्च देवेश अतस्त्वां प्रणामामहे ॥ २४ ॥

अेवं स्तुत्वा गणेशानं देवाः क्षेत्रसमन्विताः ।

प्रणोमुस्तं प्रदर्षेण भक्तिभावसमन्विताः ॥ २५ ॥

ततस्तान् प्रत्युवायेदं वचनं गणनायकः ।

भक्तान् भक्तिप्रियः साक्षात्पसा तोषितः परः ॥ २६ ॥

श्रीगणेश उवाच ।

वरं ब्रूत मलाभागाः सक्षेत्रा देवमुष्यकाः ।

दास्यामि तपसा तुष्टो भक्त्या स्तोत्रेण चेप्सितम् ॥ २७ ॥

स्तोत्रं भवत्कृतं यैव यः पठिष्यति मामकम् ।

स मत्प्रियो भवेद्देवाः शृणुयाञ्छ्रावयेत्तथा ॥ २८ ॥

भुक्तिमुक्तिप्रदं यैव धनधान्यविवर्धनम् ।

पुत्रपौत्रप्रदं पूर्णं भविष्यति सुसिद्धिदम् ॥ २९ ॥

मम सन्निधिगो भूत्वा पठति स्तोत्रमुत्तमम् ।

सर्वक्षेत्रभवं पुण्यं लभते नात्र संशयः ॥ ३० ॥

गणेशवचनं श्रुत्वा देवा उर्षसमन्विताः ।

(Page भं. ६ अ. ८ पान १८)

तं ते प्राणम्य सक्षेत्रा जगुर्भक्तिसमन्विताः ॥ ३१ ॥

सक्षेत्रा देवा विभुः ।

यदि प्रसन्नभावेन वरदोऽसि गजानन ।

तदा ते पादपद्मे नो भक्तिरस्तु य नित्यदा ॥ ३२ ॥

किमर्थं तु वयं सर्वे सृष्टा वद गजानन ।

कार्यं भूढि करिष्यामस्त्वदाज्ञावशाभावतः ॥ ३३ ॥

स्वानन्दे वासकार्यार्थं देहि स्थानं महोदर ।

तत्र त्वां पूजयिष्यामो नित्यं भक्तिसमन्विताः ॥ ३४ ॥

स्वस्वज्ञानयुतात्राथ कुरु सर्वान् मलामते ।

त्वदीया वशगाः सर्वे ज्ञानयुक्ता भजामहे ॥ ३५ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

तेषां वचनमाकर्ण्य गाणेशः करुणानिधिः ।

जगाद तान् मलाभागान् भक्तियुक्तान् मधेश्वरान् ॥ ३६ ॥

श्रीगाणेश उवाच ।

धर्मार्थकाममोक्षान् वै ददतु क्षेत्रकाणि मे ।

वरदानात् समर्थानि स्वस्वकार्येषु सेविनाम् ॥ ३७ ॥

धर्मदान्यर्थदान्येव कानिचित् सेविनां तथा ।

कामदानि भवन्त्येव मोक्षदानि विभागशः ॥ ३८ ॥

कानिचिन् मरणो सद्यस्तत्रैव क्लृप्तानि तु ।

कानिचित् कर्मयोगेन मुष्यक्षेत्रप्रदानि तु ॥ ३९ ॥

तथा देवाश्च तत्रस्थाः पूजनेन क्लृप्तप्रदाः ।

दर्शनेन भवन्त्येवं स्वस्वक्षेत्रप्रियात्मकाः ॥ ४० ॥

नामानि गणनाथश्च यकार विविधानि सः ।

काशीप्रयागकाद्यानि वक्तुं नैव प्रशक्यते ॥ ४१ ॥

पुनः स तानुवाच्याऽसौ गाणेशः करुणानिधिः ।

क्षेत्राणि स्वकलांशेन स्थातव्यं स्वस्थलेषु वै ॥ ४२ ॥

पूजांशेन मदीयेऽत्र क्षेत्रे स्वानन्दरूपिणि ।

वासं कृत्वा सदा मां तु भजिष्यथ निरन्तरम् ॥ ४३ ॥

स्वक्षेत्रस्थास्तथा देवाः कलांशेन भवेत वै ।
 क्षेत्रेऽत्र पूर्णभावेन मां भजेताथ मानदाः ॥ ४४ ॥
 स्वस्वकार्येषु दक्षा वै भविष्यथ न संशयः ।
 मद्भक्तिभावंसंयुक्ताः सक्षेत्रा गर्वडीनकाः ॥ ४५ ॥
 सर्वक्षेत्राणि ये भूम्यां करिष्यन्ति विधानतः ।
 देवान् यथाविधि प्राज्ञा पूजयिष्यन्ति मानवाः ॥ ४६ ॥
 तेन संस्कारयोगेन मत्क्षेत्रे वासमाश्रिताः ।
 ब्रह्मभूता भविष्यन्ति मत्क्षेत्रे मरणे सति ॥ ४७ ॥
 अथमुक्त्वांऽतर्दधेऽसौ गणेशो ब्रह्मनायकः ।
 क्षेत्राणि उर्षयुक्तानि संस्थितान्येव तत्र तु ॥ ४८ ॥
 पूजयित्वा गणेशानं स्वस्वस्थानकमाययुः ।
 सक्षेत्रा देवताः सर्वा ज्ञानयुक्ता भूविरे ॥ ४९ ॥
 यथा गजाननः प्राड तथा सर्वे मछेश्वराः ।
 कृत्वा पुनर्गणेशानं समाजग्मुः प्रदर्षिताः ॥ ५० ॥
 तत्र ते संस्थिता देवाः सक्षेत्रा इस्वरुपकाः ।
 स्वानन्दक्षेत्रके सर्वेऽभजन्त्रित्यं तमादरात् ॥ ५१ ॥
 अतत् क्षेत्रामराणां वै चेष्टितं यः शृणोति वा ।
 पठेद्वा तस्य विघ्नेशः क्षेत्रवासं तु दास्यति ॥ ५२ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
 षष्ठे भा०ऽ विकट्यरिते नानाक्षेत्रदेवोत्पत्तिवर्णनं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ६.८
 (Page भं. ६ अ. ९ पान १९)

६.८ मयूरेश्वर्यात्राविधिवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

देवा उच्युः ।
 द्वारेषु देवपाः सन्ति द्वारधारकभावतः ।
 तेषां पूजनमार्गं तु वद विघ्नेश्वरस्य य ॥ १ ॥
 भृशुण्डयुवाय ।

क्षेत्रमध्ये गणेशानस्तिष्ठति सर्वदायकः ।
 शुण्डादण्डमुष्णः श्रीमांश्चतुर्बाहुधरः प्रभुः ॥ २ ॥
 पृथूदरो विशालाक्षस्त्रिनेत्रः स्वस्तिकासनः ।
 पाशाङ्कुशधरः सोऽपि दन्ताभयविराजितः ॥ ३ ॥
 नाभिशेषो विचित्रैश्च भूषणैर्वस्त्रकादिभिः ।
 नागयज्ञोपवीती तु शूर्पकण्ठी विराजति ॥ ४ ॥
 तस्य वामाङ्गभागे य सिद्धिः सर्वप्रदाऽमराः ।
 द्विभुजा संस्थिता माया यामरव्यजनान्विता ॥ ५ ॥
 दक्षिणाङ्गे तथा बुद्धिर्द्धिदस्ता ज्ञानरूपिणी ।
 सुगन्धवस्तुलेपार्थं संस्थिता सेवनोत्सुका ॥ ६ ॥
 सम्भुजे भूषकस्तस्य मयूरश्च विराजति ।
 प्रमोदाऽऽमोदकाद्याश्च गणाः पृष्ठे स्थितास्तथा ॥ ७ ॥
 वैदिकेन य मार्गोऽण नर्मोऽतेन प्रपूजयेत् ।
 पौराणिकेन देवेशा गणेशं सर्वसिद्धिदम् ॥ ८ ॥
 ततः पूर्वदिशायां स गत्वा द्वारसमास्थितम् ।
 पूजयेद्गणनाथं तं सशक्तिपरिवारकम् ॥ ९ ॥
 द्विभुजं गणनाथं तु वामभागे जगन्मयीम् ।
 माञ्जारीं द्विभुजां तस्य पूजयेद्भक्तिसंयुतः ॥ १० ॥
 तत्र ध्यानं समाप्स्यामि गजवक्त्रं गजाननम् ।
 ऐक्यस्ते धृतांऽभोजं द्वितीयाऽऽलिङ्गितप्रियम् ॥ ११ ॥
 कपोलौ मद्यसंभावयुक्तौ भ्रमरसंयुतौ ।
 सदानन्दमयं देवाश्चिन्तयेद्गणनायकम् ॥ १२ ॥
 द्विभुजां शक्तिमुष्यां वै दक्षिणाऽऽलिङ्गितप्रियाम् ।
 वामहस्तेन पद्मं सा भिभ्रतीं चिन्तयेद्भृदि ॥ १३ ॥
 भक्ताभीष्टप्रदां पूर्णां सदानन्दसमन्विताम् ।
 मायां संसारदुःखानां नाशिनीं भक्तिकारिणाम् ॥ १४ ॥
 देवेशा ऋयुः ।
 माञ्जारिका त्वया प्रोक्ता माया गणपतेः प्रिया ।

तस्याः स्वरूपगं ज्ञानं वद नो गुरुसत्तम ॥ १५ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

जारः सर्वत्र शब्दश्च व्यभियार्यर्थवाचकः ।

सर्वेषु जारभावेषु मता नानार्थकारिणी ॥ १६ ॥

तेषु पुरुषरूपेण स्थित आत्मा सदैककः ।

तस्य जारदिकं नास्ति भ्रान्तिभावात्मकं कदा ॥ १७ ॥

तथापि देहसंस्थश्च माययात्मा प्रमोहितः ।

द्वन्द्वभावेषु देवेन्द्रास्तदाकारो बभूव ह ॥ १८ ॥

आत्मनो जारभावं तु दर्शयन्ति निरन्तरम् ।

मोहयित्वा क्रीडति तेन स्वयं शक्तिरुत्तमा ॥ १९ ॥

माञ्जरी सा समाप्याता मां प्रति जारदर्शिनी ।

गणपः क्रीडति द्वन्द्वविहारस्थः सदा तथा ॥ २० ॥

तयोः पुत्रौ मानसिकौ लक्ष्मीनारायणौ मतौ ।

समीपे संस्थितौ तत्र द्वारे धर्मप्रदायकौ ॥ २१ ॥

तेषां पूजनकं कार्यं यथाविधि सुरेश्वराः ।

तेन धर्मस्य भवति सम्प्राप्तिस्तस्य शाश्वती ॥ २२ ॥

विधिं तत्र प्रवक्ष्यामि यात्रायाः सर्वदायकम् ।

देवेशास्तादृशं कार्यं तेन सिद्धिमवाप्स्यथ ॥ २३ ॥

मासे भाद्रपदे चैव शुक्लपक्षे विशेषतः ।

प्रतिपदिनमारभ्य द्वारयात्रा प्रकीर्तिता ॥ २४ ॥

प्रातः स्नात्वा मङ्गलध्यां गणेशं प्रतिपूजयेत् ।

ततः स्नानं नरः कृत्वा द्वारदेवीं समर्थयेत् ॥ २५ ॥

पुनः स्नानं ततः कृत्वा गणेशं पूजयेत् स्वयम् ।

(Page पं. ६ अ. ८ पान २०)

उपोषणयुतश्चैव सदा तिष्ठेत् स देवपाः ॥ २६ ॥

नियमस्थः स्वभावेन गणेशस्मरणदिकम् ।

कुर्यात्तद्भृत् द्वितीयायां दक्षिणद्वारमर्थयेत् ॥ २७ ॥

तत्र द्वारे गणेशानो द्विभुजः परिकीर्तितः ।

माया य द्विभुजा प्रोक्ता पूर्ववत् ध्यानगावुभौ ॥ २८ ॥

विरजा नाम विख्याता शक्तिस्तत्र मधेश्वराः ।

तस्य ज्ञानकरं यैवार्थं वदामि सुभप्रदम् ॥ २९ ॥

त्रिविधं तु रूजोरुपं मलिनं सर्वगं भवौ ।

तत्र मोक्षविहीनं यद्विरजं ब्रह्म कथ्यते ॥ ३० ॥

गणेशसंयुता देवी तन्मयी विरजा परा ।

तयोर्मानसिकौ पुत्रौ पार्वतीशङ्करौ मतौ ॥ ३१ ॥

तेषां पूजा प्रकर्तव्या नरेण सर्वभावतः ।

तथा सर्वार्थसंसिद्धिर्लभ्यते नात्र संशयः ॥ ३२ ॥

तृतीयायां ततो वै स पश्चिमद्वारदेवताम् ।

पूजयेद्विधिसंयुक्ता उपोषणपरायणः ॥ ३३ ॥

देवीगणेश्वरौ तत्र पूर्वं ध्यानात्मकौ स्थितौ ।

आश्रया नाम शक्तिः सा सर्वश्रयधरा भवौ ॥ ३४ ॥

तयोर्मानसिकौ पुत्रौ रतिकामौ प्रकीर्तितौ ।

तेषां पूजा प्रकुर्यात् स तेन कामान् लभेन्नरः ॥ ३५ ॥

ततश्चतुर्थिकायां स गच्छेदुत्तरगं पराम् ।

द्वारशक्तिं मलादेवा भुक्तिमुक्तिसमन्विताम् ॥ ३६ ॥

देव्या गणेश्वरस्यात्र ध्यानं पूर्ववद्गुह्यते ।

तयोर्मानसिकौ पुत्रौ महीवराडकौ मतौ ॥ ३७ ॥

तेषां पूजा प्रकर्तव्या पूर्ववन्नियमेन य ।

तथा मुक्तिमवाप्नोति यात्रामात्रेण मानवः ॥ ३८ ॥

यतुर्थ्यां गणनाथं स पूजयेद्विधिसंयुतः ।

मध्याह्नसमये देवा उपोषणपरायणाः ॥ ३९ ॥

रात्रौ जागरणं कुर्यात् पञ्चम्यां पारणं यरेत् ।

द्विजैः सड नरः साक्षाभ्यतुर्विधङ्गलं लभेत् ॥ ४० ॥

अेवं माघे शुक्लपक्षे द्वारयात्रां समाचरेत् ।

ज्येष्ठे मासि तथा देवा वार्षिकं त्रिविधं स्मृतम् ॥ ४१ ॥

अथवा प्रतिमासेषु शुक्लपक्षे समाचरेत् ।
 द्वारयात्रामथो नित्यं नरः सर्वार्थसिद्धिभाङ् ॥ ४२ ॥
 अथवा गणराजस्य यात्रार्थं यः समागतः ।
 तस्मिन् काले चरेधात्रां द्वारभूतां मधेश्वराः ॥ ४३ ॥
 न तत्र नियमः प्रोक्तो मासपक्षतिथिष्वपि ।
 यतुर्भिर्दिवसैर्जन्तुः कुर्याधात्रां विधानतः ॥ ४४ ॥
 अन्यथ्य सम्भवक्ष्यामि द्वारयात्रामयं विधिम् ।
 देवसामर्थ्ययुक्तानां यतुर्विघ्नङ्गलप्रदम् ॥ ४५ ॥
 शुक्ला यतुर्थिका प्रोक्ता तस्यां द्वारमयीं चरेत् ।
 यात्रां यतुर्विधां प्रोक्तामेकवासरमध्यतः ॥ ४६ ॥
 सूर्योदयात् समारभ्य पूजां स्वल्पां समाचरेत् ।
 यावत्रास्तगतो भानुस्तावन्मध्ये समापयेत् ॥ ४७ ॥
 डिञ्चिद्विषसशेषे स गणनाथस्य पूजनम् ।
 विधियुक्तं नरो भक्त्या कुर्यात्तस्मिन् दिने स्वयम् ॥ ४८ ॥
 अथवा स्वेच्छया कोऽपि यात्रार्थं तु समागतः ।
 तत्रैकदिवसे यात्रां प्रकुर्याच्छक्तिभावनतः ॥ ४९ ॥
 वृद्धानां रोगयुक्तानां नियमो नैव विद्यते ।
 बालानां स्वेच्छया तत्र यात्रा प्रोक्ता मनीषिभिः ॥ ५० ॥
 अथवा ब्राह्मणेनैव नरो यात्रां समाचरेत् ।
 द्वाररूपं स्वयं तत्र वाहनस्थो गतिं चरेत् ॥ ५१ ॥
 (Page भं. ६ अ. १० पान २१)
 शक्त्याः प्रमाणाभावेन पूजयेत् द्वारसंयुतम् ।
 गणेशं विधिसंयुक्तश्चातुर्विघ्नङ्गलं लभेत् ॥ ५२ ॥
 गणेशं द्वारसंयुक्तं यो नरः पूजयेत् कदा ।
 यत्र तत्र गतश्चाऽसौ धर्मकामार्थभोक्षभाङ् ॥ ५३ ॥
 न तस्य भरणे देवा या मतिः सा गतिर्भवित् ।
 न भूम्यादिविकारश्च नीचोऽथो नैव विद्यते ॥ ५४ ॥
 अतत् द्वारस्य माहात्म्यं यः शृणोति नरोत्तमः ।

स वै संस्कारयोगेन भुक्तिं मुक्तिं लभेत् पराम् ॥ ५५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
षष्ठे अण्डे विकट्यरिते मयूरेशद्वारयात्राविधिवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ६६

६.१० द्वाररुस्यवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

पञ्चद्वेवा त्रियुः ।

क्षेत्रस्य मानसम्भूतं माडात्त्रयं वद विस्तरात् ।

डियन्मानं समाख्यातं क्षेत्रं स्वानन्दवायकम् ॥ १ ॥

अन्यथ्य वद योगीन्द्र धर्मकामार्थमोक्षगान् ।

अर्थान् येनैव तेषां स ज्ञानयुक्तो भवेन्नरः ॥ २ ॥

पूर्वस्थे तु कथं द्वारे धर्म ऐकः प्रतिष्ठति ।

तथाऽर्थो दक्षिणद्वारि पश्चिमे काम अवे च ॥ ३ ॥

उत्तरद्वारसंस्था तु कथं मुक्तिर्मडामुने ।

यतुर्ब्रह्मसु यत्वारि विभक्तानि कथं वद ॥ ४ ॥

आदौ शाक्तं साधयित्वा पश्चात् सौरं लभेन्नरः ।

ततो वैष्णवकं ब्रह्म ततः शैवं समाधिना ॥ ६ ॥

ततो गाणेश्वरं ब्रह्म प्रलभेन्नात्र संशयः ।

कुम्भेण योगभूमिस्थो ब्रह्मभूतो नरो भवेत् ॥ ६ ॥

अन्नादौ वैष्णवं ब्रह्म द्वारभूतं नरोत्तमः ।

यात्रामार्गेण विप्रेश साधयेत् कथितं त्वया ॥ ७ ॥

ततः शैवं ततः शाक्तं ततः सौरं विधानतः ।

विपरीतं कथं प्रोक्तं वद कारणमत्र तु ॥ ८ ॥

शक्तिसूर्यावतिक्रम्य कथं वैष्णवगो भवेत् ।

अकस्माद् भ्रान्तभावेन ब्रह्मो भवति मानवः ॥ ९ ॥

शक्तिरुवाच ।

अवे पृष्टो मडायोगी भृशुण्डी परमार्थवित् ।

जगाद तान् मडादेवान् तच्छृणुध्वं तु शक्तयः ॥ १० ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

धर्मः स्वधर्मरूपश्च सर्वसिद्धिप्रदायकः ।

अर्थः समर्थरूपाण्यो ज्ञातव्यः सर्वदायकः ॥ ११ ॥

कामः शरीरभोगाण्यो लृद्यः सौष्यप्रदायकः ।

मुक्तिश्चतुः शरीरेभ्यो लीनत्वे परिकीर्तिता ॥ १२ ॥

धर्मः सर्वसमानाण्यो यथा भवति सर्वदा ।

कर्मानुसारभावेन कृतं नित्यं ददाति सः ॥ १३ ॥

स्वं परं नैव देवेशाः कदा धर्मस्य वर्तते ।

शुभाशुभं कृतं येन तादृशं स कृतं लभेत् ॥ १४ ॥

(Page पं. ६ अ. १० पान २२)

समानं वैषणवं ब्रह्म तेन धर्मः स्थितोऽभवत् ।

पूर्वद्वारे मडाभागाः सर्वधर्मप्रकाशकाः ॥ १५ ॥

आदौ स्वधर्मनिष्ठश्चेत्ततः सर्वं नरोत्तमः ।

लभते नात्र सन्देहः कारणं धर्म एव य ॥ १६ ॥

विष्णोरङ्गमयो धर्मो विष्णुद्वारे समाश्रितः ।

अतः प्रथमधर्मार्थं पूर्वद्वारे समाचरेत् ॥ १७ ॥

अर्थः समर्थरूपाण्ये ष्वरात्र परोत्तमः ।

समर्थस्तेन देवेन्द्रा अर्थस्तत्र समाश्रितः ॥ १८ ॥

समर्थभावेन यद्वि देऽपि तिष्ठन्ति देवताः ।

ते सर्वे तल्लांशाश्च ज्ञातव्या नाऽत्र संशयः ॥ १९ ॥

ऋषयः सर्वशास्त्रेषु शिव ऐकः प्रकीर्तितः ।

अर्थः शिवाङ्गात् सम्भूतस्तेन तं संश्रितोऽभवत् ॥ २० ॥

धर्मं कृत्वा समर्थश्च भवते मानवोत्तमः ।

सर्वकार्येषु देवेन्द्राः क्व एव प्रकीर्तितः ॥ २१ ॥

द्वितीयाश्रितयान्नातो दक्षिणाद्वारसम्भवा ।

कथिता सर्वभावज्ञैर्नरेभ्यः सर्वसिद्धये ॥ २२ ॥

कामो भोगात्मकः प्रोक्तो देहाय विषयप्रदः ।

विषयानां समाख्यातं कारणं शक्तिरञ्जसा ॥ २३ ॥

शक्तेरङ्गात् समुद्भूतः कामस्तेन मडेधराः ।
 तामाश्रित्य स्थितः सोऽपि सर्वकामविवर्धनः ॥ २४ ॥
 आदौ धर्मं समाश्रित्य समर्थो जायते नरः ।
 ततः कामान् स्वयं भुङ्क्ते सर्वान्नासासुभ्रप्रदान् ॥ २५ ॥
 तृतीयं द्वारमेतस्मात् कामभोगकृत्वप्रदम् ।
 कृतं यात्राविधाने तु ज्ञातव्यं विबुधैः सदा ॥ २६ ॥
 भोक्षो जन्ममृतिभ्यां यः लीनः सङ्गीर्तितो बुधैः ।
 शुक्लां गतिं ददत्तत्र सूर्यस्तिष्ठति नित्यदा ॥ २७ ॥
 आत्मा सूर्यं धृतिं प्रोक्तं तस्मान् भोक्षः प्रलभ्यते ।
 तेन सूर्यं समाश्रित्य भोक्षस्तत्रैव तिष्ठति ॥ २८ ॥
 कामेभ्यो धर्मसंयुक्तस्तृप्तो भवति मानवः ।
 धृष्टेन् मुक्तिं ततो यत्नाद्वितृष्णो देवसत्तमाः ॥ २९ ॥
 वासनायुक्तभावेन मुक्तौ नैव प्रवर्तते ।
 अतो मुक्तिमयं द्वारं यतुर्थं परिकीर्तितम् ॥ ३० ॥
 अेतद् द्वारस्य देवेशा रडस्यं कथितं मया ।
 श्रवणात् सौभ्यदं पूर्णं भवेत् पठनात्तथा ॥ ३१ ॥
 अेतत् कर्मार्थप्रामाण्यात् पूर्वं धर्मसमाश्रितम् ।
 वैष्णवं तत्र कर्तव्यं द्वारं विघ्नेशनिर्मितम् ॥ ३२ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मङ्गपुराणे
 षष्ठे भागे विकट्यरिते द्वाररडस्यवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ ६.१०
 (Page पं. ६ अ. ११ पान २३)

६.११ क्षेत्रप्रमाणावर्णनं नाम अेकादशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 भृशुण्डयुवाय ।
 यतुरसं गाणेशस्य क्षेत्रं शास्त्रे प्रकीर्तितम् ।
 ब्रह्मभूतमयं साक्षादेकं द्वादशयोजनम् ॥ १ ॥
 गाणेशात् पूर्वदिग्देशे शतं य धनुषां स्थितम् ।

द्वारमष्टाविंशतिकं तत्रार्धेन विहीनकम् ॥ २ ॥

दक्षिणस्यां गणेशानाद् द्विगुणं द्वारमुत्तमम् ।

पूर्वद्वाराख्य सम्प्रोक्तं ज्ञातव्यं विबुधैः सदा ॥ ३ ॥

ततः पश्चिमदिग्भागे गणेशाद् द्वारमुत्तमम् ।

द्विगुणं दक्षिणाद्गत्तु किञ्चिन्न्यूनं बुधैः पुरा ॥ ४ ॥

गणेशाद्दुत्तरे भागे परं द्वारं च संस्थितम् ।

पश्चिमात् पादहीनं तदधिकं किञ्चिदञ्जसा ॥ ५ ॥

येतावान् क्षेत्रविस्तारः कथितो देवसत्तमाः ।

नवभाण्डाद्भिन्नं तु क्षेत्रं गाणेश्वरं मतम् ॥ ६ ॥

क्षेत्राणि प्रलयेषु श्रेष्ठानि दैवतसत्तमाः ।

प्रगच्छन्ति लयं नैव रक्षितानि स्वदैवतैः ॥ ७ ॥

महाप्रलयवेलायां तत्त्वानि त्रिगुणैः सः ।

लयं गच्छन्ति वेगेन कालस्य परमात्मनः ॥ ८ ॥

तदा क्षेत्राणि सर्वाणि स्वस्वदेवयुतानि च ।

लयं गच्छन्ति देवेशा निश्चितं योगिभिः पुरा ॥ ९ ॥

महाप्रलयकाले तु गाणेशं क्षेत्रमीदृशम् ।

नाशहीनं प्रभावेण परं तिष्ठति सर्वदा ॥ १० ॥

देवेशा विभुः ।

क्षरं क्षेत्रमिदं वाक्यं कथितं वेदवादिभिः ।

कथं नाशविहीनं तद्गद्द योगीन्द्रसत्तम ॥ ११ ॥

स्वानन्दः सर्वसंयोगे जायते नाऽत्र संशयः ।

क्षेत्रस्थाण्या कथं प्राप्ता स्वानन्दस्य वद प्रभो ॥ १२ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

क्षेत्रं गाणेश्वरं शास्त्रे सर्वमान्यं न विद्यते ।

ब्रह्मणस्पतिकक्षेत्रत्वात् ब्रह्मरूपं च तत् स्मृतम् ॥ १३ ॥

यथा स्वानन्दरूपश्च स्वसंवेधात्मकः स्मृतः ।

तथा स्वानन्दक्षेत्रं तु ब्रह्माकारं प्रकीर्तितम् ॥ १४ ॥

देवः सगुणरूपस्तु निर्गुणं तस्य भस्तकम् ।

तथोर्योगे यथा देहस्तथा क्षेत्रं प्रकीर्तितम् ॥ १५ ॥
 भ्रान्तिरूपा स्वयं सिद्धिर्देहधात्री भवतु ॥ १६ ॥
 भ्रान्तिधारकरूपा य बुद्धिः क्षेत्रं तथा स्मृतम् ॥ १६ ॥
 सङ्गडीनतया सर्वं स्त्रीपुम्भावसुषुं स्मृतम् ।
 गाणेशसिद्धिबुद्धीनां तथा क्षेत्रं प्रकीर्तितम् ॥ १७ ॥
 भङ्गनाडत्र किमुक्तेन गाणेशस्य किमायुः ।
 क्षेत्रादिकं भ्रममयं प्राकृतं नैव विद्यते ॥ १८ ॥
 यत्किञ्चिद्गणेशस्य तत्तद्भ्रमप्रवायकम् ।
 लोकादिकं मुनीन्द्रैश्च भ्रमणस्यतिरुच्यते ॥ १९ ॥
 गाणेशक्षेत्रसम्भूतानि क्षेत्राणि समन्ततः ।
 तत्रैव मरणो देवाः कृलदानि भवन्ति च ॥ २० ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाणां प्रदानि कथितानि तु ।
 गाणेशं पञ्चमं भ्रम भ्रमभूतपदप्रदम् ॥ २१ ॥
 ततो द्वारस्य यात्रायां धर्मार्थकाममुक्तयः ।
 संस्थितास्तत्र लभ्यन्ते यात्राकारिणैः पराः ॥ २२ ॥
 क्षेत्रे मरणतो देवाश्चतुर्भिर्वर्जितो भवेत् ।
 नरः सद्यस्तु संस्काराद्भ्रमभूतो न संशयः ॥ २३ ॥
 सुरासुरमयं क्षेत्रं गाणेशं भ्रमवायकम् ।
 साक्षात् कृतं शिवाद्यैश्च क्षेत्रं दैवं ततः स्मृतम् ॥ २४ ॥
 कमलमस्तकस्थत्वात् पश्चादासुरकं स्मृतम् ।
 तथोर्योगे स्वसंवेद्यं सर्वादौ तत् प्रकथ्यते ॥ २५ ॥
 यदैकद्वारयात्रां यः करोति य यतुर्षु सः ।
 (Page पं. ६ अ. ११ पान २४)
 आप्रुयात्तद्भवं सौम्यं मानवो यत्र कुत्रगः ॥ २६ ॥
 यस्मात् कस्मात् समायातः सङ्घात्रां समाचरेत् ।
 क्षेत्रस्य च गाणेशस्य द्वारगां सर्वमाप्नुयात् ॥ २७ ॥
 यो नित्यं द्वारयात्रां स क्षेत्रसंस्थः समाचरेत् ।
 वन्द्यः क्षेत्रस्थलोकानामन्ते भ्रममयो भवेत् ॥ २८ ॥

अ०६मा०३ न समं किञ्चिद्गणेशक्षेत्रकेण तु ।
 यतुर्भिवर्जितं प्रोक्तं पञ्चमं तत्र्यतुर्भयम् ॥ २९ ॥
 बुधैर्गणेशक्षेत्रं त्रिविधं परिकीर्तितम् ।
 आख्यान्तरादिभैश्च शृणुत देवनायकाः ॥ ३० ॥
 गर्भागारं गणेशस्य वासगं योजनार्धकम् ।
 अर्भुर्गणपतेश्चैवावतारास्तत्र संस्थिताः ॥ ३१ ॥
 गणेशा मुद्रलाद्या ये तत्र ते संस्थिता अर्भुः ।
 सेवार्थं गणराजस्थान्ये जना भवनागताः ॥ ३२ ॥
 तदेव यतुरस्रं तु यतुर्द्वारसुशोभितम् ।
 भक्तनेत्र्यः सिद्धिदं पूर्णं मनोरथसुपूरकम् ॥ ३३ ॥
 गणेशात् पूर्वदिग्भागे धनुषां य शतानि तु ।
 षट्किञ्चिन्मनमानानि द्वारं सर्वार्थदं मतम् ॥ ३४ ॥
 तत्र बुद्धिः स्थिता साक्षाद्दिधाभिः सेविता स्वयम् ।
 कलाभिः पूजयित्वा तां ज्ञानवान् पुरुषो भवेत् ॥ ३५ ॥
 गणेशाद्दक्षिणे भागे द्विगुणं दूरगं भवेत् ।
 पूर्वद्वाराद्दक्षिणं द्वारं गर्भाश्रितं मडत् ॥ ३६ ॥
 तत्र प्रमोदकाद्याश्च गणा अ०६सुभे रताः ।
 संस्थिताः पूजनेनैव गणपत्यपदप्रदाः ॥ ३७ ॥
 गणेशात् पश्चिमे भागे द्वारं गर्भगुडस्य च ।
 द्विगुणं दक्षिणद्वाराद् दूरगं परिकीर्तितम् ॥ ३८ ॥
 तत्र सिद्धिः स्वयं देवाः संस्थिता पूजनेन तु ।
 नाना सिद्धिसमायुक्ता नाना सिद्धिप्रदायिनी ॥ ३९ ॥
 पादन्वनेन मानेन पश्चिमद्वारतस्तथा ।
 उत्तरद्वारमाख्यातं गणेशसम्भुजे बुधैः ॥ ४० ॥
 तत्र देव्यश्चतुःषष्टिर्योगिन्यः संस्थिता अर्भुः ।
 परिवारयुताः सर्वा योगसिद्ध्याश्च मातरः ॥ ४१ ॥
 तासां पूजनमात्रेण योगं विधात् स मानवः ।

अन्तर्धानादिकं नाना कामदं नात्र संशयः ॥ ४२ ॥

गर्भागारस्य यात्रां यो नित्यं कुर्यान्नरोत्तमः ।

अथवा तु यतुर्थ्या वै सर्वकामार्थसिद्धये ॥ ४३ ॥

यात्रार्थं मानवो देवाः समागतो भवेद्यदा ।

तदा कुर्याद्यथो भक्त्या यात्रां गर्भगृहस्य च ॥ ४४ ॥

गर्भागारात् परं क्षेत्रं देवालयमिति श्रुतम् ।

तत्र देवादयः सन्ति स्वर्गस्थाः सेवनोत्सुकाः ॥ ४५ ॥

त्रियोजनप्रमाणेन यतुरस्रं च तन्मतम् ।

द्वाराणि तस्य यत्वारि कथयामि समासतः ॥ ४६ ॥

गणेशात् पूर्वदिग्भागे किञ्चिन्न्यूनानि दूरतः ।

शतानि पूर्वद्वारं तु धनुषां छि यतुर्दश ॥ ४७ ॥

तत्र भैरवराजेंद्रो नग्नः सर्वभयङ्करः ।

त्रिशूली मुक्तकेशश्चातिष्ठत् स्वतेजसान्वितः ॥ ४८ ॥

तस्य पूजनमात्रेण वाञ्छितं लभते नराः ।

यातनां न लभेत् सोऽपि नानाकर्मसमुद्भवाम् ॥ ४९ ॥

तस्माद् द्विगुणमानेन गणेशाद् दूरतः शिवः ।

नीलकण्ठश्च देवेशा दक्षिणद्वारपोऽभवत् ॥ ५० ॥

तस्य पूजा प्रकुर्याद्यस्तथा बन्धनतो नरः ।

मुच्यते नात्र सन्देहो विषभाधाविवर्जितः ॥ ५१ ॥

(Page भं. ६ अ. १२ पान २५)

पश्चिमे विघ्नराजात्तु दक्षिणाद् द्विगुणे स्थितः ।

दूरे यः कृत्वासाः स द्वारदेवः प्रकीर्तितः ॥ ५२ ॥

तस्य पूजनमात्रेणाऽऽसुरे कर्म विनश्यति ।

ऽप्सितं लभते यापि यात्रामात्रेण मानवः ॥ ५३ ॥

उत्तरे गणनाथाद् द्वै पश्चिमात् पादलीनतः ।

द्वाराद् द्वारं स्थितं देवास्तत्र भीमेश्वरः स्थितः ॥ ५४ ॥

तस्य यात्रां प्रकुर्याद्यः सद्यः सत्तासमन्वितः ।

भवेत् स मानवश्चारोग्यं लभेत निरन्तरम् ॥ ५५ ॥

तृतीयक्षेत्ररूपं तु कथितं विस्तरान् मया ।
 यतुर्द्रारयुतं पुण्यं मयूरं तन्मतं परम् ॥ ५६ ॥
 क्षेत्रात् सर्वत्र देवेशा योजनं यतुरअगम् ।
 देवक्षेत्रं समाख्यातं यतुर्विधपदप्रदम् ॥ ५७ ॥
 क्षेत्रात् पूर्वविभागस्थो नरो गच्छेन् मृतः स्वयम् ।
 विकुण्ठे नात्र सन्देहस्तत् क्षेत्रं वैष्णवं यतः ॥ ५८ ॥
 दक्षिणे क्षेत्ररूपान्तु मृतो योजनमध्यगः ।
 स कैलासे वसोन्नूनं शैवं क्षेत्रं यतः स्मृतम् ॥ ५९ ॥
 मयूरात् पश्चिमे क्षेत्राद्योजनस्थो मृतो भवेत् ।
 शक्तिलोकं वसेत् सोऽपि शाक्तं क्षेत्रं य तत् स्मृतम् ॥ ६० ॥
 मयूराद्दुत्तरे देवा यो मृतो योजनस्थितः ।
 स सौरि संवसेन्नित्यं सूर्यक्षेत्रं यतः स्मृतम् ॥ ६१ ॥
 अत्र क्षेत्रस्य माहात्म्यं प्रमाणासङ्कितं मया ।
 कथितं श्रवणाभ्यैव पठनात् पापहारकम् ॥ ६२ ॥
 तत्र गत्वा मडेशाना पूजयेत् गजाननम् ।
 स्थापयित्वाऽयलां मूर्तिं सिद्धिं प्राप्स्यथ निश्चितम् ॥ ६३ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
 षष्ठे अण्डे विकट्यरिते क्षेत्रप्रमाणावर्णनं नाम अेकादशोऽध्यायः ॥ ६.११

६.१२ मयूरक्षेत्रवासशुभाशुभवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 देवा ऋचुः ।
 पुरा कल्पे मडाभाग मयूरे द्वारसंश्रिताम् ।
 यात्रां कृत्वा नराः सिद्धिमलभंस्तद्ददस्व नः ॥ १ ॥
 देवभूमौ मृता ये वै तेषां सिद्धिं वदस्व य ।
 अेकद्वाराश्रितां यात्रां कृत्वा के सिद्धिमाप्नुयुः ॥ २ ॥
 श्रुत्वा कथां मडारम्यां वर्षश्चेतसि वर्धते ।

सर्वज्ञोऽसि न सन्देह आदिमध्यान्तगस्तथा ॥ ३ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

पुरा जातां कथां रम्यां शृणुध्वं देवसत्तमाः ।

स्वगुरुं मुद्रलं नत्वा कथयामि समासतः ॥ ४ ॥

द्राविडे ब्राह्मणः कश्चिद्विद्याधीनो बभूव ह ।

तत्रैवान्त्यजजातिस्थो नरो मूढस्तथाऽभवत् ॥ ५ ॥

माता पिता तस्य डीनौ तथा त्यक्तौ सुदृज्जनैः ।

त्यक्त्वा स्वदेशभूमिं बभ्रमतुस्तौ मडीतलम् ॥ ६ ॥

प्रसङ्गात्तु जनानां तौ मयूरे दैवयोगतः ।

समागतौ जनैर्युक्तौ तस्थतुस्तत्र उर्षतः ॥ ७ ॥

स्नात्वा प्रभातकाले तौ शमीदूर्वादलं तथा ।

(Page पं. ६ अ. १२ पान २६)

गूढ्य विघ्नेशपूजार्थं जग्मतुः स्नेहभावतः ॥ ८ ॥

अन्त्यजेन स्वकीया य प्रदत्ता ब्राह्मणाय तु ।

पूजा दूर्वादिसंयुक्ता गणेशार्थं स्वधर्मतः ॥ ९ ॥

ब्राह्मणो गणराजं तं पूजयामास भावतः ।

विधिमन्त्रैर्विडीनस्तु जलपत्रादिभिः परम् ॥ १० ॥

ततस्तौ जनसङ्घातेर्जग्मतुर्देवसत्तमाः ।

गर्भागारद्वारसंस्थां यात्रां यकतुरादरात् ॥ ११ ॥

पूर्वद्वारे समागम्य बुद्धिं सम्पूज्य तं पुनः ।

गणेशं पूजयित्वा तौ तस्थतुस्तत्र देवपाः ॥ १२ ॥

उपोषणसमायुक्तौ विधानेन बभूवतुः ।

द्वितीये दिवसे यात्रां क्षुधितौ तौ न यकतुः ॥ १३ ॥

यात्रां त्यक्त्वा गतौ उर्षात्यक्त्वा क्षेत्रं मडाद्भुतम् ।

अकस्मात् ज्ञानसंयुक्तौ विद्यायुक्तौ बभूवतुः ॥ १४ ॥

जातिस्मरौ विशेषेण विचारं यकतुः परम् ।

अडो वर्णयितुं क्षेत्रमाडात्स्थं न प्रशक्यते ॥ १५ ॥

अेकद्वारस्य यात्रा तु कृताऽऽवाभ्यां ततः परम् ।

ज्ञानं विधायुतं प्राप्तं सम्पूर्णां किं स्तुवः कृताम् ॥ १६ ॥

ततः स्वनगरं गत्वा सर्वमान्यौ बभूवतुः ।

तेन संस्कारयोगेन गणेशभजने रतौ ॥ १७ ॥

भक्तोर्बलेन तौ देवा अन्ते स्वानन्दलोकगौ ।

तत्र विघ्नेश्वरं दृष्ट्वा ब्रह्मभूतौ बभूवतुः ॥ १८ ॥

अेवं नाना जना द्वारसिद्धिं तत्र प्रलेभिरे ।

न मया वर्णनं शक्यमन्यैर्षशतैरपि ॥ १९ ॥

अन्यद्वारेषु सर्वेषु यथोक्तकृत्वलोकिनः ।

न सन्देहो बभूवुः कथयितुं नैव शक्यते ॥ २० ॥

मयूरे ये मृताः क्षेत्रे तेषां सिद्धिं वदाम्यहम् ।

देवमुष्याश्च शृणुत सर्वसन्तोषवर्धिनीम् ॥ २१ ॥

पुरा शूद्रः समायातः कश्चिद्देववशेन तु ।

कुष्ठरोगसमायुक्तो मयूरे धूम्रनामकः ॥ २२ ॥

तत्रोच्छिष्टादिकं भुञ्जन् भिक्षायां निरतोऽभवत् ।

मासमध्ये मृतः सोऽपि भृशं रोगेण पीडितः ॥ २३ ॥

स स्वानन्दं समाश्रित्य ब्रह्मभूतो बभूव उ ।

अेवं नाना जनाः क्षेत्रे ब्रह्मभूता मयूरके ॥ २४ ॥

तेषां न शक्यते वक्तुं यस्मिन् देवसत्तमाः ।

यथोक्तकृत्वलोक्तारो बभूवुर्नात्र संशयः ॥ २५ ॥

तत्र क्षेत्रस्थिता देवा नराः पापपरायणाः ।

मृता क्षेत्रे यदा तेषां भयं यमकृतं न छि ॥ २६ ॥

नग्नभैरवनामाऽसौ कथितः क्षेत्रपालकः ।

दण्डधारक अेवं तु सदा मायूरवासिनाम् ॥ २७ ॥

तस्याधीनं समग्रं तु क्षेत्रं वैनायकं परम् ।

शुद्धं कृत्वा नरे दण्ड्यं स्वानन्दे स्थापकोऽभवत् ॥ २८ ॥

देवेशा ऋष्युः ।

कोऽसौ नग्नस्वरूपेण भैरवः सर्वभैरवः ।

कीदृशी यातना विप्र मयूरे पापकारिणाम् ॥ २९ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

मायासङ्गविडीनोऽयं सदा साक्षिवद्व्यते ।

तेन नग्नं धितिं भ्यातो गाणपत्याग्रणीः परः ॥ ३० ॥

यस्माद्दृभीतानि तत्त्वानि जगत् संवर्तयन्ति तु ।

ब्रह्मा सृष्टिकरो देवा विष्णुः पाता य तद्भयात् ॥ ३१ ॥

उरः संडारकारी य सूर्यस्तपति नित्यदा ।

सम्मोहधारिणी शक्तिः सदा भवति तद्भयात् ॥ ३२ ॥

धत्यादि सकलं तस्माद्दृभीतं स्वस्वपदे स्थितम् ।

स्वस्वकर्मकरं प्रोक्तं तेन भैरवकः स्मृतः ॥ ३३ ॥

मायया गाणराजेन सृष्टः सर्वार्थदायकः ।

(Page पं. ६ अ. १२ पान २७)

गाणेशानां न सन्देह इतरेषां भयङ्करः ॥ ३४ ॥

गर्भागारं गाणेशस्य रडस्यं रुपमुच्यते ।

अतस्तत्रैव देवेशाः स्थातव्यं यत्नतः सदा ॥ ३५ ॥

तत्र पूजादिकं कार्यं सत्सर्वादिकमुत्तमम् ।

न तत्रानृतकामादिकर्तव्यं मानवेन च ॥ ३६ ॥

न च मूत्रमलत्यागः कर्तव्यस्तत्र देवपाः ।

सदा गाणेशभावेन स्थातव्यं मानवैः सदा ॥ ३७ ॥

क्षेत्रे पुण्यं यथा प्रोक्तमधिकं ल्यन्यदेशतः ।

तथा तत्र कृतं पापमधिकं भवतीत्यहो ॥ ३८ ॥

अतः क्षेत्रेषु पापानि नाचरेत्तु नरोत्तमः ।

यथाशास्त्रं विधानेन पुण्यं तेषु समाचरेत् ॥ ३९ ॥

अन्यक्षेत्रेषु पापं यत् कृतं नश्यति तत्क्षणात् ।

क्षेत्रेषु पञ्चदेवानां ब्रह्मादिपदगेषु वै ॥ ४० ॥

नरैस्तेषु कृतं पापं मयूरे नश्यति क्षणात् ।

मयूरे यत् कृतं पापं वज्रलेपं तु तत् स्मृतम् ॥ ४१ ॥

विधिं तत्र प्रवक्ष्यामि शृणुत देवसत्तमाः ।

येन संशयलीनाश्च भविष्यथ विचारतः ॥ ४२ ॥
 मयूरे यत् कृतं पापं देवालये विनश्यति ।
 देवालये कृतं चैतद्गर्भागारे लयं प्रजेत् ॥ ४३ ॥
 गर्भागारे कृतं पापं द्वायथात्राभवेन य ।
 नश्यत्यत्र न सन्देहः प्रदक्षिणविधानतः ॥ ४४ ॥
 द्वायथात्राकृतं पापं वज्रलेपमयं भवेत् ।
 तदेव यातनां दत्त्वा नरस्य नाशमेष्यति ॥ ४५ ॥
 यदा जन्मादि प्रारभ्य मरणान्तं समाचरेत् ।
 पापं मयूरक्षेत्रे स यातनां प्रलभेन्नरः ॥ ४६ ॥
 दशवर्षसदस्त्राणि नग्नैरवनायकः ।
 भैरवीं यातनां दत्त्वा शुद्धं करोति मानवम् ॥ ४७ ॥
 यातना त्रिविधा तस्य भैरवस्य मलात्मनः ।
 कथयामि समासेन तां शृणुष्वं महेश्वराः ॥ ४८ ॥
 अग्निकुण्डादिकं तत्र संस्थितं भैरवस्थले ।
 याम्याल्लक्षापिकं प्रोक्तमुग्रं वक्तुं न शक्यते ॥ ४९ ॥
 आद्यावेव स तां दत्त्वा पश्चाद् यमसामां प्रभुः ।
 ददाति यातनां घोरां भैरवो भयदायकः ॥ ५० ॥
 ततो भूतपिशाचादि सम्भूतां प्रददाति सः ।
 ततः शुद्धं नरं कृत्वा स्वानन्दे स्थापयिष्यति ॥ ५१ ॥
 यत्वारिशत्सदस्त्राणि भैरवीं यातनां स्वयम् ।
 ददाति तु ततो याम्यां त्रीणि सादस्त्रकाणि चि ॥ ५२ ॥
 ततस्त्रीणि सदस्त्राणि पैशाचीयोनिसम्भवाम् ।
 ददाति क्रोधसंयुक्तो नग्नः शूलधरः प्रभुः ॥ ५३ ॥
 अत्र सर्वं समाख्यातं यातनाञ्च मलदूभयम् ।
 यथा मयूरक्षेत्रस्थो नरो विन्दान् मृतः परम् ॥ ५४ ॥
 पापदृष्या नरा ये वै गाणेशो संस्थिताः भवाः ।
 तान् स्वयं भैरवाधीशो बलिः कुर्याद्भयप्रदः ॥ ५५ ॥

पुण्यशीलान् उद्विस्थश्च समानाय्य मलेश्वराः ।
भैरवः क्षेत्रगान् कृत्वा रक्षेद्भै नित्यमादरात् ॥ ५६ ॥

मयूरक्षेत्रसंस्था ये क्षेत्रसंन्यासधारकाः ।
न तेषां दुःअलेशश्च भवेदेवेन्द्रसत्तमाः ॥ ५७ ॥

लक्ष्म्या नारायणस्तान् वै धर्मयुक्तान् करोति सः ।
पार्वत्या शङ्करस्तद्भ्रानानार्थान् सन्ददाति वै ॥ ५८ ॥

रत्या कामः स्वयं तेभ्यो नाना कामान् ददाति हि ।
भूम्या वराहकश्चैव ज्ञानं ददाति शाश्वतम् ॥ ५९ ॥

अतः सर्वं परित्यज्य मयूरं तत् समाश्रयेत् ।
सुदुर्द्धमिस्तं तु देवेशा ब्रह्मभूतं वदन्ति हि ॥ ६० ॥

नानायोनिगतो जन्तुस्तत्र स्त्रीपुत्रसंयुतः ।
देलपोषणसक्तश्च बभूवे देवसत्तमाः ॥ ६१ ॥

नरदेहं समाश्रित्य गाणेशक्षेत्रगो यद्वि ।
न भवेत् स सदा ज्ञेयो रासभैस्तुल्यभावागः ॥ ६२ ॥

पञ्चमं ब्रह्मरूपं यत्तदेव भूमिगं मतम् ।
क्षेत्ररूपेण तद्यै वै न सेवन्ते समाः पशोः ॥ ६३ ॥

स्वर्गेषु देवमुष्याश्चेच्छन्ति मानवदेहकम् ।
गत्वा मयूरक्षेत्रे तु भरिष्यामः सुभाग्यतः ॥ ६४ ॥

तत्रैव मरणे ब्रह्म प्राप्यते पञ्चमं परम् ।
धर्मार्थकाममोक्षास्तु यद्विच्छन्ति परात्परम् ॥ ६५ ॥

काश्यादिक्षेत्रमुष्येषु यत्कृतं सुकृतं नरैः ।
तेन संस्कारयोगेन मयूरं लभ्यते परम् ॥ ६६ ॥

एति सर्वं समाप्यातं वासरूपं विशेषतः ।
पठनाच्छ्रवाणान्नित्यं क्षेत्रवासकृत्वप्रदम् ॥ ६७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
षष्ठे भा०ऽः विकट्यरिते मयूरक्षेत्रवासशुभाशुभवर्णनं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ ६.१२

यतुर्भ्राममयं क्षेत्रं मायारुपं मयूरकम् ।
विडारतस्तत्र देवा मयूरेशः प्रकीर्तितः ॥ १३ ॥

(Page पं. ६ अ. १३ पान २८)

देवेशा ङियुः ।

यतुर्भुजो गण्णध्यक्षो मयूरे संस्थितोऽभवत् ।
कथं दशभुजः सोऽपि अबूव वद योगिप ॥ १४ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

भूस्वानन्दमयं क्षेत्रमेकं सर्वाटिसम्मत्म् ।
गाणेशं तत्र देवेशा न चित्रं किञ्चिदञ्जसा ॥ १५ ॥

ऐकाक्षरभवं ध्यानं प्रथमं परिकीर्तितम् ।
सर्वादौ तत् सुविष्यातं क्षेत्रसंस्थं अबूव उ ॥ १६ ॥

सप्तकोटयो मडामन्त्रा गणेशस्य मडात्मनः ।
सर्वे मयूरक्षेत्रे ते कल्पभेदे स्थिता अबुः ॥ १७ ॥

अनन्तरुपधारी स ङिताय गणपोऽभवत् ।
लोकानां तानि सर्वाणि मयूरे सम्भवन्ति ङि ॥ १८ ॥

मयूरक्षेत्रगश्चैव गणेशो भक्तकारणात् ।
नानाक्षेत्रस्य भावेन तिष्ठति कलयाऽमरः ॥ १९ ॥

अतः सर्वाणि रुपाणि गाणेशानि विशेषतः ।
मायूरे संस्थितान्येव मूलभूते मडेश्वराः ॥ २० ॥

शक्तिरुवाच ।

भृशुण्डिवयनं श्रुत्वा उर्षयुक्ताः सुरेश्वराः ।
ङियुस्तं प्रणिपत्यादौ भक्तिनम्रात्मकन्धराः ॥ २१ ॥

ब्रह्माधा ङियुः ।

दण्डकारण्यदेशे तु गणेशस्य मडात्मनः ।
क्षेत्रं मुष्यं कथं ज्ञातं तन्नो वद मडामुने ॥ २२ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

स्वस्वकर्मकृतं देवास्तस्य दण्डः प्रकीर्तितः ।
शुभाशुभमयः शास्त्रे नरैर्भोक्तव्य एव य ॥ २३ ॥

जगाद वृषु ते चित्ते स्थितं वरमरण्यक ॥ ३६ ॥

तं दृष्ट्वा दण्डकारण्यं समुत्थाय ननाम तु ।

पूज्यं स्तोतुं गण्णाधीशं यङ्गमे तद्गुताञ्जलिः ॥ ३७ ॥

दण्डकारण्यमुवाच ।

नमस्ते गजवङ्गनाय गणेशाय मलोदर ।

ब्रह्मणो ब्रह्मपालाय विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ३८ ॥

उरम्भाय यतुर्बाहुधराय कञ्जपाणये ।

(Page पं. ६ अ. १३ पान ३०)

पाशाङ्कुशधरायैव परेशाय नमो नमः ॥ ३९ ॥

अनाद्ये च सर्वेषामादिभूपाय ते नमः ।

ज्येष्ठानां ज्येष्ठभूपाय ज्येष्ठाय वै नमो नमः ॥ ४० ॥

स्वानन्दवासिने तुभ्यं सिद्धिबुद्धिवराय च ।

सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे ते मूषकध्वजिने नमः ॥ ४१ ॥

मूषकोपरिसंस्थाय गणेशाय परात्मने ।

नानामायाप्रयालाय मयूरेशाय ते नमः ॥ ४२ ॥

नायकानां विशेषेण नायकाय विनायक ।

नायकैर्वर्जितायैव नायकत्वप्रदायिने ॥ ४३ ॥

विघ्नेशाय मडाविघ्नधारिणे सर्वदायिने ।

पददात्रे तथा उन्ने विघ्नेशैस्ते नमो नमः ॥ ४४ ॥

अमेयशक्तये तुभ्यं सर्वपूज्याय ते नमः ।

इं स्तौमि त्वां गण्णाधीश योगाकारस्वभूषिणाम् ॥ ४५ ॥

अधुना वरदोऽसि त्वं तदा मे नाम सार्थकम् ।

कुरु नित्यं वस स्वामिन् मम देहे गजानन ॥ ४६ ॥

भक्तिं देहि त्वदीयां मे सदा ब्रह्मप्रकाशिनीम् ।

तेनाऽहं कृतकृत्यश्च भविष्यामि गजानन ॥ ४७ ॥

अवेमुक्त्वा गणेशानं प्राणनाम कृताञ्जलिः ।

भक्तिभावसमायुक्तं तञ्जगाद गजाननः ॥ ४८ ॥

श्रीगजानन उवाच ।

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं मदीयं सर्वसिद्धिदम् ।
भविष्यति मण्डारण्य भुक्तिभुक्तिप्रदं परम् ॥ ४८ ॥

त्वयोक्तं सकृदं सर्वं भविष्यति सदा प्रियम् ।
मामेव सर्वभावेन भजिष्यसि न संशयः ॥ ५० ॥

नानावतारवांश्चैव त्वद्देहस्थोऽहमञ्जसा ।
भविष्यामि गणेशोक्त्यांऽतर्द्धे देवसत्तमाः ॥ ५१ ॥

अतो गणेशक्षेत्रं तु दण्डकारण्यमुत्तमम् ।
सकलं तत्र सेवार्थं देवास्तस्य समाययुः ॥ ५२ ॥

तेषां क्षेत्राणि देवेशा दण्डकारण्यगानि तु ।
तेषु स्थिता विशेषेण भजन्ते गणनायकम् ॥ ५३ ॥

सर्वेष्वरण्यदेशेषु गणेशः प्रतिष्ठितः ।
दण्डकारण्यमध्ये स विशेषेणावतारकृत् ॥ ५४ ॥

दण्डकारण्यकं सर्वं गणेशक्षेत्रमुच्यते ।
मयूरक्षेत्रं तन्मध्ये भिन्नं स्वानन्दवायकम् ॥ ५५ ॥

ब्रह्माद्या उच्युः ।
धन्योऽसि योगिनां मध्ये सर्वसंशयनाशकः ।
श्रुत्वा त्वद्भदनाम्भोजात्र तृष्यामः कथामृतम् ॥ ५६ ॥

अधुना कृपया विप्र द्वास्यात्रां विधानतः ।
वद क्षेत्रस्य त्रिविधामितिहासयुतां प्रभो ॥ ५७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मण्डापुण्डरीके
षष्ठे अण्डे विकट्यरिते मयूरेशनामदण्डकारण्यवरप्रदानवर्णनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ ६.१३
(Page पं. ६ अ. १४ पान ३१)

६.१४ द्वास्यात्रावर्णनं नाम यतुर्दशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भृशुण्ड्युवाच ।
पुराकल्पभवां सर्वा कथयामि कथां पराम् ।
सङ्क्षेपेण मण्डाभागाः शृणुध्वं भक्तिसंयुताः ॥ १ ॥

कायिद्विप्रस्य भार्या तु पीडिता दुर्जनैः पुरा ।
 सा सतीभावरक्षार्थं यत्नयुक्ता बभूव ७ ॥ २ ॥
 वने पतिविहीना सा तानुवाय मलाभवान् ।
 अद्य प्रारभ्य वश्याङ्गि पञ्चमे स्त्री भवाम्यहम् ॥ ३ ॥
 सत्यं वाक्यं न सन्देहो गच्छध्वं वनवासिनः ।
 अवेवमुक्ता गताश्चौरा उषिताः स्वगृहं ततः ॥ ४ ॥
 सा वने शोकसंयुक्ता विचारमकरोत्तदा ।
 यज्ञार्थं यजमानस्य भर्ता मे सङ्गतोऽभवत् ॥ ५ ॥
 करोमि किं समीपस्थं गच्छामि य मयूरकम् ।
 तत्र धर्मस्य संस्थानं वर्तते नात्र संशयः ॥ ६ ॥
 यात्रामात्रेण तत्रैव स्वस्वधर्मः प्रवर्त्यते ।
 अवेव विचार्य सा देवी मयूरेशं जगाम ७ ॥ ७ ॥
 स्नात्वा गणेशतीर्थे सा सम्पूज्य गणनायकम् ।
 पूर्वद्वारस्थितां शक्तिं सर्वयुक्तां पुपूज ७ ॥ ८ ॥
 पुनश्चैव मयूरेशं पूजयित्वा विधानतः ।
 सत्यसम्पालनार्थाय स्वगृहं तत्क्षणाद्यथौ ॥ ९ ॥
 ततस्ते वनगा दृष्टास्तां यथौ पञ्चमेऽहनि ।
 सा सस्मार गणेशानं धर्मशक्तियुतं परम् ॥ १० ॥
 तस्याः स्मरणमात्रेणाग्निस्तान् सर्वान् ददाड य ।
 सा विस्मिता गणेशानममन्यत विशेषतः ॥ ११ ॥
 मृता सा धर्मशक्तिस्थं गणेशं चिन्त्य मानदा ।
 विकुण्ठमगमत् सा वै विष्णुना मानिता भृशम् ॥ १२ ॥
 पुनः कल्पे मयूरे सा पतियुक्ता बभूव ७ ।
 ब्राह्मणी तं पुनर्भक्त्या सिषेवे धर्मतत्परा ॥ १३ ॥
 अन्ते स्वानन्दगा यैव बभूवे देवनायिका ।
 ब्रह्मभूता मलाभक्त्या पत्या युक्ता मलाद्भुतम् ॥ १४ ॥
 अवेव नाना जनास्तत्र नाना वर्णसमुद्भवाः ।
 नरा नार्यश्च देवेशा मलासिद्धिं प्रवेत्सिरे ॥ १५ ॥

अन्यथ्य दक्षिणद्वारसंस्थां शृणुत यादरात् ।
 येन संशयलीनाश्च भविष्यथ विशेषतः ॥ १६ ॥
 मद्रदेशमडीपालः शास्त्रज्ञो बलसंयुतः ।
 बभूव सर्वनीतिज्ञः प्रजापालनवाचसः ॥ १७ ॥
 कदा सामन्तकैः सर्वैः पीडितोऽतितरां नृपः ।
 न समर्थो बभूवैव तेषां निग्रहणो बलात् ॥ १८ ॥
 ततोऽतिशोकसंयुक्तो राज्यं त्यक्त्वा मडामतिः ।
 जगाम मुनिशार्दूलं शौनकं कर्मसिद्धये ॥ १९ ॥
 ज्ञात्वा वृत्तान्तमेवं तु तस्य राज्ञश्च शौनकः ।
 जगाद गच्छ राजेन्द्र मयूरेशं सुसिद्धिदम् ॥ २० ॥
 तत्र दक्षिणभागे तु द्वारमर्थात्मकं परम् ।
 यात्रामात्रेण सर्वार्थदायकं तत् समाचर ॥ २१ ॥
 प्रणम्य भद्रसेनस्तं मयूरेशं समागतः ।
 दक्षिणद्वारगां यात्रां यकार भक्तिसंयुतः ॥ २२ ॥
 पुनः स्वनगरं गत्वा स्मृत्वा विघ्नेश्वरं नृपः ।
 जित्वा सर्वान् भद्रसेनः शत्रून् राज्यं यकार ॥ २३ ॥
 अयं यात्राविधानेन समर्थो जायते नरः ।
 स्वस्वजातिभवं देवा अर्थं विन्दति निश्चितम् ॥ २४ ॥
 ततः सोऽपि गणेशानं दक्षिणद्वारगं सदा ।
 भुञ्जानो भोगमभजन् मृतः कैलासगोऽभवत् ॥ २५ ॥
 (Page पं. ६ अ. १४ पान ३२)
 पुनर्वैश्याऽभवत् सोऽपि मयूरे देवसत्तमाः ।
 नित्यं गणेश्वरं देवमभजद्भक्तिसंयुतः ॥ २६ ॥
 अन्ते स्वानन्दगो भूत्वा क्षेत्रे मरणात् स्वयम् ।
 ब्रह्मभूतः स वैश्याऽपि नाम्ना मेघो बभूव ॥ २७ ॥
 अयं नाना जना देवा अर्थयुक्ता बभूविवरे ।
 तत्रैवं कति वो ब्रूयां शक्यते न मया क्वचित् ॥ २८ ॥

अधुना पश्चिमद्वारसम्भूतं कथयाम्यहम् ।
 यरित्रं सर्वभावाज्ञाः शृणुध्वं परमार्थदम् ॥ २९ ॥
 भारुके नगरे रोगादिभिर्वैश्यः प्रपीडितः ।
 दरिद्रो भोगहीनश्च सामो नाम्ना बभूव ह ॥ ३० ॥
 तेन स्कन्दपुराणस्थं माहात्म्यं संश्रुतं कदा ।
 स्वानन्दक्षेत्रजं तेन विस्मितः प्रबभूव ह ॥ ३१ ॥
 देवाः समागतो यात्रार्थं मयूरे पुरा स वै ।
 यथाशास्त्रं विधानेन तीर्थद्वयं पुपूज ह ॥ ३२ ॥
 अतीव पीडितः सोऽपि रोगैस्तेन यकार ह ।
 दारिद्र्येण तथा यात्रां पश्चिमद्वारसंस्थिताम् ॥ ३३ ॥
 ततो रोगविनिर्मुक्तो बभूवे वर्षसंयुतः ।
 स्वगृहं पुनरागत्य वैश्यवृत्तिं यकार ह ॥ ३४ ॥
 धनाढ्यः स बभूवाऽपि सर्वमान्यः सुरेश्वराः ।
 पश्चिमद्वारसंयुक्तमभजद्गणनायकम् ॥ ३५ ॥
 स्वगृहे भोगसंयुक्तो बुभुजे विविधान् रसान् ।
 अन्ते जगाम शक्तेः स लोके परमसौख्यदम् ॥ ३६ ॥
 पुनः क्षेत्रे बभूवाऽपि ब्राह्मणो वेदपाठगः ।
 मयूरे गणनाथं स शिवशर्माऽभजत्परम् ॥ ३७ ॥
 क्षेत्रसंन्यासभावेन मयूरेणं समाश्रितः ।
 अन्ते स्वानन्दगो भूत्वा ब्रह्मभूतो बभूव ह ॥ ३८ ॥
 अथोत्तरभावां यात्रां शृणुध्वं देवसत्तमाः ।
 कर्णाटे शूद्रजातिस्थो बभूवे भीमनामकः ॥ ३९ ॥
 कदा श्रुत्वा पुराणं स भेदयुक्तो बभूव ह ।
 व्यर्थं मायामयं सर्वं तत्संन्यासमादरात् ॥ ४० ॥
 मुक्तिः सम्पूर्णाभावेन लभ्यते केन कर्मणा ।
 तदेव साधनीयं वै मया मानवदेहिना ॥ ४१ ॥
 ततो ब्रह्माभातिभेदसंयुक्तो यत्र तत्र ह ।
 वने ददर्श शूद्रः स विश्रामित्रं तपोधनम् ॥ ४२ ॥

तं प्राणम्य स्थितस्तत्र बभौ तेनाऽपि सत्कृतः ।
 पप्रथ्य मुक्तिदं मार्गं तं जगाद स उर्षितः ॥ ४३ ॥
 विश्वामित्र उवाच ।
 मडाभ्रमयुतैश्चैव सत्कर्मभिर्विशेषतः ।
 अनेकजन्मसम्भूतैर्नरो मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥
 अतो गच्छ मडाक्षेत्रे मयूरेशस्य शूद्रज ।
 उत्तरद्वारगां यात्रां कुरु मुक्तिमवाप्स्यसि ॥ ४५ ॥
 आयासेन विडीनस्तु मुक्तिं तत्रैवमाप्नुयाः ।
 मा भेदं कुरु शूद्र त्वं गच्छ गच्छ ममाज्ञया ॥ ४६ ॥
 भीमस्तं कौशिकं नत्वा मयूरेशं समाययौ ।
 उत्तरद्वारगां यात्रां यकार विधिसंयुतः ॥ ४७ ॥
 अत्यन्तलोषुपत्वात् स मुक्तिद्वारं यकार उ ।
 पुनः स्वगृहमागत्य यकार कर्म देवजम् ॥ ४८ ॥
 स्वधर्मोऽयुतो नित्यं स्त्रीपुत्राद्यैः स संयुतः ।
 त्रिवर्णस्थजनानां वै सेवां यकार उर्षितः ॥ ४९ ॥
 मुक्तियुक्तं गणेशानमभजन्नित्यमादरात् ।
 (Page पं. ६ अ. १४ पान ३३)
 अन्ते जगाम सूर्यस्य लोकं तेजोमयं परम् ॥ ५० ॥
 ततः क्रमेण शूद्रः स शुक्लगत्या मधेश्वराः ।
 भोक्षरूपो बभूवाऽपि क्षेत्रयात्राप्रभावतः ॥ ५१ ॥
 अेवं नानाविधास्तत्र मुक्तिं प्राप्ता विशेषतः ।
 तेषां मया यश्चिन् यत्तद्भक्तुं न प्रशक्यते ॥ ५२ ॥
 अथ देवेश्वराः पूर्णां यात्रां द्वारसमाश्रिताम् ।
 कथयामि भवत्प्रीत्या सर्वसिद्धिप्रदायिनीम् ॥ ५३ ॥
 मालवेऽत्यज्जातिस्थो बभूवे द्दुन्दुभिस्वनः ।
 नाम्ना भ्यातश्च पापात्मा विचयार मडीतलम् ॥ ५४ ॥
 द्रव्यलोभी नरादींश्च उत्वा कोटरगोऽभवत् ।

मुभोय ब्राह्मणं सोऽपि न गां वा पापनिश्चयः ॥ ५५ ॥

कदाचिन् मार्गगः कश्चिद्वैश्यो द्रव्यसमन्वितः ।

मालवाद्दण्डकारण्यं जगाम क्यकारणात् ॥ ५६ ॥

स दृष्ट्वा द्रव्यसंयुक्तं मडामार्गसमाश्रितम् ।

नाना जनैश्च सङ्घीर्णं तमनु प्रययौ भलः ॥ ५७ ॥

वैश्यं क्रमेण देवेशा मयूरेशं समागतम् ।

अनु तं सोऽपि दुर्बुद्धिराययौ दुन्दुभिस्वनः ॥ ५८ ॥

स वैश्यो गणनाथस्य यात्रायां निरतोऽभवत् ।

अन्त्यजोऽपि तथा तत्र यात्रां तेन यकार उ ॥ ५९ ॥

यतुर्द्राराणि कृत्वा तु संस्थिता विविधा जनाः ।

याद्गालस्तत्र मायूरे तद्गतस्थौ स वै भलः ॥ ६० ॥

ततस्तस्य य दुर्बुद्धेर्बुद्धिभेदो बभूव उ ।

वियारमकरोऽप्येते स स्वयं दुन्दुभिस्वनः ॥ ६१ ॥

अहो मयाऽतिमूर्धेण पापं नानाविधं कृतम् ।

का गतिर्मरणे मे तु भविष्यति सुदुराणा ॥ ६२ ॥

ततो वैश्यं प्राणभ्यैव गतः स्वस्थानमादरात् ।

स्वधर्मसंयुतो भूत्वा यकार कर्म देहजम् ॥ ६३ ॥

पूर्वद्वारजपुण्येन स्वधर्माचारसंयुतः ।

दक्षिणद्वारजेनैव सत्तायुक्तो बभूव उ ॥ ६४ ॥

पश्चिमद्वारपुण्येन रोगाद्यभिविर्जितः ।

धनाढ्यो विविधान् भोगान् बुभुजेऽसौ सुदुद्धृतः ॥ ६५ ॥

उत्तरद्वारजेनैव यात्रायाः कृत्वापिणा ।

मडामोक्षं शुक्लगत्यांऽत्यजो लेभे मधेश्वराः ॥ ६६ ॥

न शक्यते मया वक्तुं यत्रिं द्वारकारिणाम् ।

नानावर्णाश्रमे संस्थाश्चतुर्वर्गयुता बभुः ॥ ६७ ॥

नारीनरः पशुस्थश्च ज्वस्तत्र समागतः ।

द्वारयात्रां तु कुर्यात् स यतुर्विधं कृत्वा लभेत् ॥ ६८ ॥

ठति द्वास्वय यात्रायाश्चरितं संशृणोति येत् ।
पठति तस्य सर्वं तु सङ्कलं कर्म सम्भवेत् ॥ ६६ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
षष्ठे अऽऽडे विकट्यरिते द्वास्वयात्रावर्णनं नाम यतुर्दशोऽध्यायः ॥ ६.१४
(Page पं. ६ अ. १५ पान ३४)

६.१५ देवागारद्वास्वयात्रामाडात्म्यवर्णनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भृशुऽऽयुवाय ।

देवालयस्य द्वाराणि यत्वारि कथितानि य ।

तेषां यरित्रं देवाः कथयामि सुसेविनाम् ॥ १ ॥

अभूव शूद्रजातिस्थो गुर्जरे मानवः भलः ।

नाम्ना शम्भुरिति ज्यातो द्रव्ययुक्तः सुदृष्टिप्रियः ॥ २ ॥

स सायाह्ने जगामैव डिञ्चित् कार्याथमादरात् ।

ग्रामाद्द्विष्यत् तत्राऽपि प्रेतैः संवेष्टितोऽभवत् ॥ ३ ॥

दृष्ट्वा प्रेतान् मडोग्रान् स भयभीतो अभवत् ॥ ४ ॥

ततस्तं विविशुः सर्वे प्रेताः परमदारुणाः ॥ ४ ॥

तत्रैव पतितः शूद्रस्तदर्थं सुदृष्टस्ततः ।

समाययुस्तं सङ्गृह्य स्वगृहं प्रययुः भलम् ॥ ५ ॥

ततः पिशाचतुल्यः स विचयार मडीतलम् ।

तदर्थं सुदृष्टः सर्वेऽभवन् यत्परायणाः ॥ ६ ॥

तथाऽपि तं मडाप्रेता मुमुयुर्न कदायन ।

तत्तत् क्षेत्राणि तीर्थानि अन्नमुस्तेन संयुताः ॥ ७ ॥

तदपि प्रेतराजास्तं मुमुयुर्न प्रतापतः ।

सुदृष्टस्तेन संयुक्ता मडत् क्षेत्रं समाययुः ॥ ८ ॥

मयूरेशं समभ्यर्थ्य शम्भुं गृह्य सुदृष्टजनाः ।

जग्मुस्ते भैरवं देवं नःप्रपद्ये परम् ॥ ९ ॥

दशनिन मडेशाना भैरवस्य मडात्मनः ।

प्रेतास्त्यक्त्वा ययुः सर्वे शम्भुं भीता न संशयः ॥ १० ॥

स्वस्थप्रकृतिगं दृष्ट्वा विस्मिताः सुदुष्टोऽपिलाः ।

पुनर्विद्मेशमापूज्य ययुः स्वनगरं ततः ॥ ११ ॥

नग्नैरवदेवस्य दर्शनेन मહેश्वराः ।

पिशाचप्रेतदोषेभ्यो मुक्तः सञ्जायते नरः ॥ १२ ॥

ग्राहभूतादिजा नाना पीडादोषा भवन्ति न ।

कदाचिदपि देवेशा नग्नैरवदर्शनात् ॥ १३ ॥

नाना जना मलाक्षेत्रे तं प्रणम्य विधानतः ।

यात्रामात्रेण दोषैश्च बभूवुर्वर्जिताः पुरा ॥ १४ ॥

न वक्तुं शक्यते तत्र मया वर्षशतैरपि ।

सङ्क्षेपेण ततो देवाः कथितं तस्य चेष्टितम् ॥ १५ ॥

अथ दक्षिणद्वारस्य चरित्रं कथयामि वः ।

तत्र देवेश्वरः साक्षान्नीलकण्ठः स्थितोऽभवत् ॥ १६ ॥

गणेशानं समाराध्य पपौ विषं समुद्रजम् ।

मङ्गोत्रं शङ्करो देवः सर्वभस्मकरं परम् ॥ १७ ॥

यस्य स्पर्शनं विषशुश्च श्यामरूपो बभूव उ ।

विषयुक्तः पपाताऽसौ गर्वयुक्ताप्रभावतः ॥ १८ ॥

गणेशस्मरणं कृत्वा विषडीनो बभूव उ ।

मलाविषशुः शिवेनैवोपदिष्टः परवीरडा ॥ १९ ॥

गणेशकृपया तत्तु विषं पीतं मलात्मना ।

शङ्कुरेण ततो दाडसंयुक्तः स बभूव उ ॥ २० ॥

मयूरेशेति संस्मृत्य दाडडीनो बभूव उ ।

सकृच्छीतलद्वेष्टः स मयूरेशं समाययौ ॥ २१ ॥

तत्रैव संस्थितः सोऽपि नीलकण्ठो महेश्वरः ।

सेवार्थं गणाराजस्य धाराधीशो बभूव उ ॥ २२ ॥

तं प्रणम्य जनाः सर्वे विषडीना भवन्ति ते ।

छतिडासं वदाम्यत्र शृणुध्वं परमेश्वराः ॥ २३ ॥

દણ્ડકારણ્યદેશસ્થઃ કશ્ચિત્તુ ક્ષત્રિયોઽભવત્ ।
 સુલોચન ઇતિ ખ્યાતો નાનાશાસ્ત્રવિશારદઃ ॥ ૨૪ ॥
 તેન ભૂપેન રાજાનો જિતાઃ શસ્ત્રબલેન વૈ ।
 નિસ્તેજસઃ પુનસ્તં તે શરણં જગ્મુરાદૃતાઃ ॥ ૨૫ ॥
 તમુગ્રદણ્ડકર્તારે જ્ઞાત્વા સર્વે નૃપાસ્તતઃ ।
 વિષબાધાં દદુસ્તસ્મૈ કિઞ્ચિચ્છદ્ધબલેન વૈ ॥ ૨૬ ॥
 સ્વયં વ્યાકુલચિત્તઃ સન્ જ્ઞાત્વા વિષભવાં વ્યથામ્ ।
 (Page પં. ૬ અ. ૧૫ પાન ૩૫)
 સ જગામ મયૂરેશં પ્રધાનૈસ્તત્ક્ષણાન્નૃપઃ ॥ ૨૭ ॥
 ઉદ્દેશેન ગણેશસ્ય મહદ્વિષં મહેશ્વરાઃ ।
 સ્તસ્મિતં સ તતો રાજા ક્ષેત્રે સમાગતોઽભવત્ ॥ ૨૮ ॥
 તાવદ્વિષેણ ભૂપાલઃ પીડિતોઽતિતરાં કિલ ।
 દેહચેષ્ટાવિહીનઃ સ બભૂવે દેવસન્નિધૌ ॥ ૨૯ ॥
 પ્રધાનાસ્તં પ્રગૃહ્યૈવ યાત્રાં ચકુર્યથાવિધિ ।
 દેવાલયસ્ય દ્વારસ્થાં દક્ષિણે નીલકણ્ઠજામ્ ॥ ૩૦ ॥
 નીલકણ્ઠં પ્રપૂજ્યૈવ તસ્ય તીર્થં સ્વમસ્તકે ।
 રાજા વન્ધ મહેશાનં વિષહીનો બભૂવ હ ॥ ૩૧ ॥
 તતો વિદ્મેશ્વરં રાજા પૂજ્ય સ્વસ્થાનગોઽભવત્ ।
 સુલોચનઃ શશાસૈવ ધરાં સન્દણ્ડ્ય દુર્જનાન્ ॥ ૩૨ ॥
 એવં યાત્રાવિધાનેન વિષહીનો નરાધિપઃ ।
 નીલકણ્ઠસમાયુક્તં ગણેશમભજત્ પરમ્ ॥ ૩૩ ॥
 અન્તે કૈલાસગો રાજા બુભુજે વિવિધં સુખમ્ ।
 પુનશ્ચ બ્રાહ્મણો જાતઃ ક્ષેત્રે માયૂરસંજિતે ॥ ૩૪ ॥
 તત્રૈવ ગણરાજં સ સદા ભક્તિપરાયણઃ ।
 અભજદ્ધર્મશીલશ્ચ નામ્ના ખ્યાતો મહેશ્વરાઃ ॥ ૩૫ ॥
 એવમન્તે જગામાઽસૌ સ્વાનન્દે ગણપં પરમ્ ।
 બ્રાહ્મણો બ્રહ્મભૂતો વૈ બભૂવ પરમદ્યુતિઃ ॥ ૩૬ ॥
 એવં નાના જનાસ્તત્ર નીલકણ્ઠં પ્રદૃશ્ય વૈ ।

सिद्धिं प्राप्ता मडेशाना मया वक्तुं न शक्यते ॥ ३७ ॥

अधुना पश्चिमद्वारसंस्थं माहात्म्यमुत्तमम् ।

कथयामि मडेशाना देवागारस्य सिद्धिदम् ॥ ३८ ॥

मडिषासुरपुत्रश्च बभूव उ गजासुरः ।

तेन त्रैलोक्यगं सर्वं पीडितं सयराचरम् ॥ ३९ ॥

अजेयः सर्वभूतानां मडाबलयुतो सुरः ।

कर्मभाण्डनभावेनापीडयत् सकलामरान् ॥ ४० ॥

ततश्च शोकसंयुक्तो शङ्करश्च भयूरगः ।

पूजयामास विघ्नेशं ततो दैत्यं जघान उ ॥ ४१ ॥

ततः क्षेत्रं समाश्रित्य संस्थितः पार्वतीपतिः ।

गणेशेन कृतः सोऽपि द्वाराधीशो मडेश्वरः ॥ ४२ ॥

कृत्तिवासाः स्वयं शम्भुर्देवागारस्य मानदः ।

पश्चिमद्वारसंस्थोऽभूद्भजतां भावपूरकः ॥ ४३ ॥

अत्रेतिहासं मुष्यं यत् सङ्क्षेपेण वदाम्यहम् ।

शृणुध्वं सर्वपापघ्नं गणेशे भक्तिदायकम् ॥ ४४ ॥

आन्ध्रदेशे द्विजः कश्चित् पापकर्मपरायणः ।

आसुरं धर्ममाश्रित्य दृर्विनीतो बभूव उ ॥ ४५ ॥

तदर्थं सुदृढः सर्वे नाना यत्नपरायणः ।

दृढिस्थं राक्षसं वारयितुं शेकुर्न ते कदा ॥ ४६ ॥

तदाऽतिशोकसंयुक्ता ययुः कञ्चित्तपस्विनम् ।

तेनैव कथितः सर्ववृत्तान्तो द्विजसम्भवः ॥ ४७ ॥

तपस्वी उवाच ।

मलं त्यक्त्वा द्विजश्चायमकरोन्न कदा पुरा ।

शौचमभ्युत्तस्तत्र राक्षसः पिङ्गलो ययौ ॥ ४८ ॥

अपवित्रं द्विजं दृष्ट्वा ससार दृढि राक्षसः ।

करोति कर्म तेनाऽयमासुरं नित्यमादरात् ॥ ४९ ॥

अतः क्षेत्रे मयूरे वै कृत्तिवासोऽधरङ्गतः ।

द्वारयात्राविधानेन पूजयध्वमनेन तु ॥ ५० ॥

तेनायं राक्षसो मुक्तो भविष्यति न संशयः ।
 नान्यथाऽयुतवर्षैश्च समीचीनः कदाचन ॥ ५१ ॥
 ततस्ते उर्षिताः सर्वे तं गृह्य क्षेत्रमाययुः ।
 देवागारस्य यात्रां ते यङ्कुः पश्चिमद्वारगाम् ॥ ५२ ॥
 कृत्तिवाससमत्यर्थ्यं द्विजः सद्यश्च देवपाः ।
 (Page पं. ६ अ. १५ पान ३६)
 रक्षोडीनो बभूवाऽपि स्वधर्मसहितोऽभवत् ॥ ५३ ॥
 ततः स्वगृहमागत्य गणेशमभजद् द्विजः ।
 कृत्तिवासः समायुक्तमन्ते कैलासगोऽभवत् ॥ ५४ ॥
 पुनः स ब्राह्मणो भूत्वा मयूरेशं समाश्रितः ।
 क्षेत्रसंन्यासभावेनाऽभजत्तं नित्यमादरात् ॥ ५५ ॥
 अन्ते गणपतौ सोऽपि ब्रह्मभूतो बभूव उ ।
 अेवं पश्चिमद्वारस्य माहात्म्यं कथितं मया ॥ ५६ ॥
 नाना जना मलेशानाः पश्चिमद्वारकारिणः ।
 रक्षोभावविडीनाश्च बभूवुर्नाऽत्र संशयः ॥ ५७ ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि देवागारस्य देवपाः ।
 उत्तरद्वारसंयुक्तं यरित्रं सर्वकामदम् ॥ ५८ ॥
 राक्षस्यां कुम्भकर्पात्तु बभूवे राक्षसाधिपः ।
 भीमः सर्वत्र शैवस्य मार्गध्वंसनकारकः ॥ ५९ ॥
 तेन शैवा धृताः केचित् पुरा केचिन्त्य् संऽताः ।
 ततः कदा द्विजः कोऽपि मलापाशुपतो धृतः ॥ ६० ॥
 स उपोषणसंयुक्तः शिवं ध्यात्वा समास्थितः ।
 कारागारे राक्षसस्य वधार्थं ङ्युद्यतोऽभवत् ॥ ६१ ॥
 लृष्टिस्थं शङ्करं सोऽपि तं पुपूज विशेषतः ॥ ६२ ॥
 शङ्करः क्षुभितोऽत्यन्तं भीमं उन्तुं समाययौ ।
 युद्धं कृत्वा स भीमेन ताडितस्तु पपाल उ ॥ ६३ ॥
 समागत्य मयूरेशं प्रार्थयामास शङ्करः ।

तं पूज्य प्रययौ तत्र जघान भीममुल्बलाम् ॥ ६४ ॥
 स एव भीमनाथस्तु स्थापितोऽभूद् द्विजैः पुरा ।
 शैवास्तं उर्षसंयुक्ताः पुपूजुर्भक्तिभावतः ॥ ६५ ॥
 ततः स भीमनाथस्तु मयूरे भक्तिकारणात् ।
 समागतो मयूरेशं पूजयामास नित्यदा ॥ ६६ ॥
 द्वाराधीशं यकारैव गणेशस्तं मलेश्वराः ।
 देवागारस्य देवेशमुत्तरे भीमशङ्करम् ॥ ६७ ॥
 पूजयित्वाऽमरेशानं सत्तायुक्तो नरोऽभवत् ।
 अत्रेतिहासमाद्यं यत् कथयामि समासतः ॥ ६८ ॥
 दण्डकारण्यदेशस्थो राजा परमधार्मिकः ।
 उग्रसेनं धृतिभ्यातः सर्वविधाविशारदः ॥ ६९ ॥
 बलहीनो महीपालो बभूवे वायुदूषितः ।
 जडव्येष्टया हीनः संस्थितो दुःखसंयुतः ॥ ७० ॥
 नानोपायांश्चकाराऽसौ शान्तये वैधनायकैः ।
 तथाऽपि रोगनिर्मुक्तो न बभूव नराधिपः ॥ ७१ ॥
 ततोऽकस्मान् मडाटैत्यः सुभोक्ता समागतः ।
 बलात् सर्वं नरेन्द्रस्य राज्यं जग्राह तत्क्षणात् ॥ ७२ ॥
 ततोऽतिभयसंयुक्ताः प्रधानास्तं प्रगृह्य वै ।
 मयूरेशं समायाताः पप्रच्छुर्जयदायकम् ॥ ७३ ॥
 गाणेशैः क्षेत्रसंस्थैश्च कथितं द्वारसम्भवम् ।
 माहात्म्यं तस्य ते श्रुत्वा उर्षयुक्ता बभूविवरे ॥ ७४ ॥
 नृपं गृह्य प्रधानास्ते देवागारस्य योत्तरे ।
 द्वारायात्रां विधानेन यङ्कुः परमभक्तितः ॥ ७५ ॥
 ततो रोगविहीनस्तु राजा सत्तायुतोऽभवत् ।
 गाणेशं पूज्य सैन्येन युतः स्वनगरं ययौ ॥ ७६ ॥
 देवं गाणेशं स्मृत्वा युतं भीमेशेन भूमिपः ।
 युयुधे तेन दैत्येन शस्त्रास्त्रैर्विविधैर्बलात् ॥ ७७ ॥

ततो दैत्यः समाङ्कुधो मल्लयुद्धाय तं ययौ ।
राजा तं योधयामास स्मृत्वा विघ्नेश्वरं हृदि ॥ ७८ ॥

दैवी सत्ता समायाता राज्ञो देहे तयामरः ।
क्षीणशक्तिः पपालैव सुभलोक्ता मडाबलः ॥ ७९ ॥

(Page पं. ६ अ. १५ पान ३७)

यकार नगरं गत्वा स ततो राज्यमुत्तमम् ।
भीमेशसंयुतं नित्यमभजद्रणनायकम् ॥ ८० ॥

अन्ते कैलासगो भूत्वा बुभुजे भोगमुत्तमम् ।
पुनर्मयूरक्षेत्रे य ब्राह्मणः स बभूव ७ ॥ ८१ ॥

गाणेशानेन मार्गोष्णभजत्तं गणनायकम् ।
अन्ते स्वानन्दगः सोऽपि तल्लीनः प्रबभूव ७ ॥ ८२ ॥

अेवं नानाविधा देवाः सिद्धिं प्राप्ता विशेषतः ।
देवागारस्थभीमेशयात्रया नात्र संशयः ॥ ८३ ॥

अधुना पूर्णयात्राया देवालयस्य देवपाः ।
माडात्म्यं कथयामीऽ सङ्क्षेपेण पुरा भवम् ॥ ८४ ॥

द्राविडे शूद्रजातिस्थो बभूव विषयप्रियः ।
नाम्ना कदा स्वकार्यार्थं मार्गसंस्थो बभूव ७ ॥ ८५ ॥

तत्राशुचिस्वभावस्थं राक्षसः प्रविवेश तम् ।
तेनासुरस्वभावस्थः शूद्रो बभूव सर्वदा ॥ ८६ ॥

ततः पिशाचकैः सोऽपि धृतो हृदि विशेषतः ।
प्रविश्य येष्टया डीनः कृतः पैशाचकोऽभवत् ॥ ८७ ॥

ततो वीर्यविडीनं तं नानारोगैः प्रपीडितम् ।
अेतादृशं गृहीत्वा तु सुहृदो दुःखमाययुः ॥ ८८ ॥

विदुषा ब्राह्मणेनाऽपि सुहृदश्चोपदेक्षिताः ।
मयूरेशं समागम्य यात्रां यदुर्थथाविधि ॥ ८९ ॥

देवागारस्य सम्पूर्णां यतुर्द्धारसमन्विताम् ।
तत्र सर्पेण दष्टाश्च यात्रां यदुस्तथाऽपि ते ॥ ९० ॥

नग्नभैरवदेवस्य पूजनेन पिशाचकाः ।

तं त्यक्त्वा प्रययुः सर्वे भयभीताः सुरेश्वराः ॥ ८१ ॥

नीलकण्ठं समालोक्य विषभाधा पपाल उ ।

कृत्तिवासः समालोक्य राक्षसः प्रययौ ततः ॥ ८२ ॥

भीमेशं पूजयित्वा तु वीर्ययुक्तो बभूव उ ।

ततो विघ्नेशमापूज्य स्वगृहं स जगाम उ ॥ ८३ ॥

विस्मितो मानसेऽत्यन्तं सस्मार गणनायकम् ।

यतुर्द्रारयुतं तं सोऽभजद्भावसमन्वितः ॥ ८४ ॥

अन्ते शैवे समागम्य लोके भोगान् मनोगतान् ।

बुभुजे स पुनः क्षेत्रे मयूरे क्षत्रियोऽभवत् ॥ ८५ ॥

क्षेत्रसंन्याससंयुक्तोऽभजत्तं गणनायकम् ।

स्वानन्दे ब्रह्मभूतः स बभूवान्ते सुरेश्वराः ॥ ८६ ॥

अेवं नानाविधा लोका ययुः सिद्धिं मधेश्वराः ।

देवागारस्य तत्रैव ब्रूयां कति तु यात्रया ॥ ८७ ॥

देवालयस्य यात्राया माहात्म्यं यः शृणोति येत् ।

पठेद्वा तस्य विघ्नेशः प्रसन्नो भवति प्रभुः ॥ ८८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

षष्ठे भा. ३० वि. कटयस्त्रिते देवागारद्वारयात्रामाहात्म्यवर्णनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ ६.१५

(Page पं. ६ अ. १६ पान ३८)

६.१६ गर्भागारयात्रामाहात्म्यवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भृशुण्डयुवाच ।

गर्भालयस्य यात्राया माहात्म्यं कथयाम्यहम् ।

शृणुध्वं भाग्यसंयुक्ता देवेशास्तत् समासतः ॥ १ ॥

मूर्धः कोऽपि पुरा विप्रो वङ्गदेशे बभूव उ ।

विषण्डुत्तं इति ध्यातः पशुतुल्यः स्वभावतः ॥ २ ॥

तं दृष्ट्वा पितरौ तस्य काश्यपौ दुःखसंयुतौ ।

कश्यपं जग्मतुस्तेन श्रुतो वृत्तान्त उल्भाणः ॥ ३ ॥

गर्भागारस्य माडात्त्र्यं कथयामास कश्यपः ।
 पूर्वद्वारभवं ती तं प्राणम्य ययतुर्गृहम् ॥ ४ ॥
 पुत्रं गृह्य मयूरेशं जग्मतुर्भक्तिसंयुतौ ।
 यात्रां पुत्रेण संयुक्तौ यङ्क्तुः परमादरात् ॥ ५ ॥
 गर्भालयस्य पूर्वस्थद्वारगां बुद्धिमालभत् ।
 सम्भूज्य स मडाविधां ज्ञानयुक्तो बभूव ७ ॥ ६ ॥
 ततो ऽर्षसमायुक्तौ पितरौ तं प्रगृह्य य ।
 स्वाश्रमं जग्मतुर्देवा विस्मिती पुत्रयेष्टया ॥ ७ ॥
 ततो बुद्धियुतं देवं गाणेशमभजन् परम् ।
 अन्ते कैलाससंस्थं तं गाणपं जग्मुरादरात् ॥ ८ ॥
 तत्रैव विविधान् भोगान् पुनर्भुङ्क्वा मलेश्वराः ।
 मयूरे ब्राह्मणैः क्षेत्रे बभूवुः शीलसंयुताः ॥ ९ ॥
 तत्र विघ्नेश्वरे नित्यमभजन् भक्तिभावतः ।
 अन्ते स्वानन्दगा भूत्वा ब्रह्मभूता बभूविरै ॥ १० ॥
 अयं नाना जना देवाः सिद्धिं प्राप्ता मयूरके ।
 गर्भागारस्य पूर्वद्वारस्थयात्राविधानतः ॥ ११ ॥
 तत्र वक्तुं मडादेवाः शक्यते न कदाचन ।
 अतः सङ्क्षेपतः प्रोक्तं पूर्वद्वारयशोऽमलम् ॥ १२ ॥
 अधुना दक्षिणद्वारयात्रामाडात्त्र्यमुत्तमम् ।
 गर्भागारस्य वक्ष्यामि शृणुष्वं यैक्येतसः ॥ १३ ॥
 काश्मीरे शूद्रजात्यां ङः पापकर्मा बभूव य ।
 देवालयं समालोक्याभजदेवान् सुदारुणः ॥ १४ ॥
 कदा वैश्यं समालोक्य द्रव्ययुक्तं प्रलोभतः ।
 तमनुप्रययौ दृष्टः प्रहन्तुं अङ्गधारकः ॥ १५ ॥
 वैश्योऽपि यत्नमास्थाय सार्थयुक्तो बभूव ७ ।
 तथापि पापकर्मा तं न मुमोय कदाचन ॥ १६ ॥
 वैश्यः समागतः सार्थैर्जनैः क्षेत्रे मयूरके ।
 शूद्रस्तत्र समायातो जिघांसुर्भाग्यगौरवात् ॥ १७ ॥

तत्र यात्रां यकाराऽसौ वैश्यो भावसमन्वितः ।

शूद्रः स्वयं स्थितश्चैव यात्राहीनः भलात्मवान् ॥ १८ ॥

द्वितीये दिवसे सर्वे दक्षिणद्वारगां पराम् ।

यात्रां यकुस्ततः शूद्रस्तेषामनुययौ भवः ॥ १९ ॥

गर्भागारस्थितान् पूज्य दक्षिणद्वारपान् जनाः ।

प्रमोदाद्यास्ततः सर्वे पुरो जग्मुर्भुक्ष्वराः ॥ २० ॥

शूद्रस्तत्र समासीनः पुनः स्वस्थानमाययौ ।

गणेशं पूज्य पापात्मा पुण्यवान् स भूव उ ॥ २१ ॥

विचारमकरोऽप्येते मया पापानि नित्यशः ।

अहो कृतानि तान्येव पीडयिष्यन्ति मां किं ॥ २२ ॥

अहो देवालये देवा मया सङ्भ्रष्टता मुधा ।

जनाः सम्पूजयन्तस्तान् किं कृतं पापउपिणा ॥ २३ ॥

अेवं विचार्य स्वस्थाने त्यक्त्वा वैश्यं जगाम उ ।

काश्मीरममरान् सर्वान्भजद्भक्तिसंयुतः ॥ २४ ॥

अन्ते जगाम कैलासे गणेशं भक्तिसंयुतः ।

अभजत् स पुनर्देवान् मयूरे वैश्यजोऽभवत् ॥ २५ ॥

(Page पं. ६ अ. १६ पान ३८)

गणेश्वरं तत्र देवं क्षेत्रसंन्यासमार्गतः ।

अभजन्त्यान्तकाले स तद्देहे लीनतां ययौ ॥ २६ ॥

नानाविधा जना अेवं ययुः सिद्धिं सुरेश्वराः ।

तत्र वक्तुं न शक्यं तु मया भवति नित्यशः ॥ २७ ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि पश्चिमद्वारसंश्रितम् ।

माहात्म्यं यत् पुरा जातं गर्भागारस्य सौष्यदम् ॥ २८ ॥

विदर्भे क्षत्रियः कश्चिद्राज्यहीनो भूव उ ।

सुदासः सर्वशास्त्रज्ञः क्षत्रियो पीडितो भृशम् ॥ २९ ॥

वनं गत्वा स राजर्षिः शोकयुक्तो भूव उ ।

तत्राऽऽजगाम देवर्षिर्नारदः परमार्थवित् ॥ ३० ॥

રાણા સમ્મૂજિતો યોગી હર્ષયંશ્ચ જગાદ તમ્ ।
 ગચ્છ ક્ષેત્રે મયૂરે ત્વં તતઃ સિદ્ધિમવાપ્સ્યસિ ॥ ૩૧ ॥
 ગર્ભાગારસ્ય રાજેન્દ્ર પશ્ચિમદ્વારસંશ્રિતામ્ ।
 સિન્ધિ પૂજ્ય મહારાજો ભવિષ્યસિ યથા પુરા ॥ ૩૨ ॥
 એવમુક્ત્વા નારદશ્ચ વિઘ્નેશં સંસ્મરન્ યયૌ ।
 રાજા તથા ચકારાડસૌ ભક્તિયુક્તેન ચેતસા ॥ ૩૩ ॥
 ગર્ભાગારસ્ય યાત્રાં સ ચકાર વિધિસંયુતઃ ।
 પશ્ચિમદ્વારગામેકાં તતસ્તત્રૈવ સંસ્થિતઃ ॥ ૩૪ ॥
 કૌડિન્યનગરે રાજા સુબાહુઃ પીડિતોડભવત્ ।
 શૂલેન દારુણેનૈવ મૃત્યુરુપેણ દેવપાઃ ॥ ૩૫ ॥
 રાત્રૌ સ્વપ્ને મહાભીમં પુરુષં સ દદર્શ હ ।
 તેન સન્તાડિતોડત્યન્તં મુમૂર્છ ભયસંયુતઃ ॥ ૩૬ ॥
 પુનઃ સંજ્ઞાયુતં ભૂપમુવાચ પુરુષઃ પરઃ ।
 રાજ્યં દેહિ સુદાસાય વિદભદેશસમ્ભવમ્ ॥ ૩૭ ॥
 મરિષ્યસિ ન ચેદ્રાજન્ સકુલો નાત્ર સંશયઃ ।
 મયૂરેશં સમાશ્રિત્ય સ્થિતં ગચ્છાધુના ખલ ॥ ૩૮ ॥
 તતઃ પુરુષરૂપં તં ન દદર્શ મહીપતિઃ ।
 શૂલહીનો બભૂવાડસૌ તં જગામ સુદાસકમ્ ॥ ૩૯ ॥
 વિદભદેશગં રાજ્યં તં પ્રણમ્ય દદૌ પરમ્ ।
 સ્વરાજ્યં સ જગામૈવ વૈરમુત્સૃજ્ય દેવપાઃ ॥ ૪૦ ॥
 રાજા સિદ્ધિયુતં નિત્યમભજદ્રણનાયકમ્ ।
 અન્તે કૈલાસગઃ સોડપિ બભૂવે કામનાયુતઃ ॥ ૪૧ ॥
 પુનઃ સ બ્રાહ્મણો જાતો મયૂરે વર્મસંયુતઃ ।
 ગણેશ્ચરં તત્ર નિત્યમભજદ્ભક્તિસંયુતઃ ॥ ૪૨ ॥
 અન્તે જગામ સ્વાનન્દે ગણેશં ગણપપ્રિયઃ ।
 બ્રહ્મભૂતોડભવત્તત્ર ક્ષેત્રવાસપ્રભાવતઃ ॥ ૪૩ ॥
 એવં નાના જનાઃ સિદ્ધિં પશ્ચિમદ્વારતો યયુઃ ।
 યાત્રામાત્રેણ ગર્ભાગારસ્ય કતિ વદામ્યહમ્ ॥ ૪૪ ॥

अथोत्तरस्थितं द्वारं गर्भागारस्य मानदाः ।
 यरित्रं तस्य वक्ष्यामि श्रवाणात् सर्वसौष्यदम् ॥ ४५ ॥
 पाग्यालदेशगः कश्चिद्वैश्यो विषयलम्पटः ।
 न बुबोधे गतं कालं द्रव्ययुक्तः स्वभावतः ॥ ४६ ॥
 स्त्रीमांसमदिरासक्तो बलूवे नित्यमादरात् ।
 अेकदा तत्र देशे तु परयकाद्भयं परम् ॥ ४७ ॥
 त्यक्त्वा स्वदेशं वैश्यश्च पपाल सकुटुम्भकः ।
 आयथौ दण्डकारण्यं निवासार्थं भयातुरः ॥ ४८ ॥
 तत्र मार्गस्थभावेन क्षेत्रं प्राप्तं मयूरकम् ।
 तद्दिने पश्चिमद्वारयात्रां यकुर्जनाः पराम् ॥ ४९ ॥
 द्वितीयेऽह्नि स वैश्यस्तु लज्जया संयुतोऽभवत् ।
 उत्तरद्वारयात्रार्थमुद्यतोऽलूज्जनैः स्वयम् ॥ ५० ॥
 गणेशं पूजयित्वा स गर्भागारं जगाम उ ।
 पुपूज तत्र वैश्योऽपि यतुषष्टिश्च योगिनीः ॥ ५१ ॥
 (Page भं. ६ अ. १६ पान ४०)
 ततः श्रमेण संयुक्तः पुनर्गणपतिं ययौ ।
 पूजयित्वा जगामाऽसौ यथेष्टं विषयप्रियः ॥ ५२ ॥
 ततो बुद्धिश्च वैश्यस्य विपरीता बलूव उ ।
 तथा युक्तो मलेशाना विचारमकरोद् लृष्टि ॥ ५३ ॥
 मया विषययुक्तेन कृतं कर्म भयावलम् ।
 का गतिर्मरणे मे तु भविष्यति सुदारुणा ॥ ५४ ॥
 अहो क्षेत्रस्य माडात्त्रयं मया वक्तुं न शक्यते ।
 विपरीता मतिर्जाता ममापि दृष्टयेतसः ॥ ५५ ॥
 योगिनीनां दर्शनेन शुद्धचित्तो भवेन्नरः ।
 योगप्रियस्तथाऽहं वै जातः सत्यं च शास्त्रगम् ॥ ५६ ॥
 योगिनीसंयुतं दृष्टिं वैश्यः स्वधर्ममास्थितः ।
 अलज्जित्यमानन्दान्निन्दयन् विषयान् सदा ॥ ५७ ॥

अन्ते जगाम डैलासे गणेशे कामनायुतः ।
 तत्र भुक्त्वा मडाभोगान् पुनः पपात भूतलम् ॥ ५८ ॥
 मयूरक्षेत्रगो भूत्वा क्षत्रियो धर्मसंयुतः ।
 क्षेत्रसंन्यासाभावेन विघ्नेशमभजत् सदा ॥ ५९ ॥
 अन्ते विघ्नेश्वरः सोऽपि ब्रह्मभूतो बभूव उ ।
 पूर्वसंस्कारभावेन योगसिद्धो मधेश्वरः ॥ ६० ॥
 अवे नाना जनास्तत्र ययुः सिद्धिमनुत्तमाम् ।
 तत्रैवं कति वो ब्रूयां सङ्ख्यातुं न प्रशक्यते ॥ ६१ ॥
 अतः परं प्रवक्ष्यामि सम्पूर्णां तु मधेश्वरः ।
 गर्भागाराश्रितां यात्रां परां माडात्म्यसंयुताम् ॥ ६२ ॥
 आत्रेयो ब्राह्मणः कश्चित् पुरा मूर्धो बभूव उ ।
 पितरौ सम्भृतौ तस्याऽनाथो बभ्राम् भूतले ॥ ६३ ॥
 विषयेषु विशेषेण प्रीतियुक्तस्तथाऽमराः ।
 भ्रमन् समागतः सोऽपि मयूरे दैवगौरवात् ॥ ६४ ॥
 तत्र कश्चिद् द्विजः सुज्ञः सेवार्थं क्षेत्रगोऽभवत् ।
 तं गृह्य ब्राह्मणो गर्भागारयात्रां यकार उ ॥ ६५ ॥
 संसर्गेण द्विजस्याऽसौ यात्रां यकार दृष्टधीः ।
 स्वयं विधानिधिर्जातो यथाऽन्ये ब्राह्मणास्तथा ॥ ६६ ॥
 पूर्वद्वारं समालोक्य दक्षिणस्थं जगाम उ ।
 तत्र मार्गे पपाताऽसौ तथापि द्वारगोऽभवत् ॥ ६७ ॥
 प्रमोदादीन् समालोक्य विषये निःस्पृहोऽभवत् ।
 पश्चिमे सिद्धिमात्रोऽप्यभाग्ययुक्तो मधेश्वरः ॥ ६८ ॥
 योगिनीस्तत आलोक्य पुण्यशीलो बभूव उ ।
 अवे यात्रां सङ्कृत्वा पुनः स्वगृहगोऽभवत् ॥ ६९ ॥
 ततो द्विजं प्रणम्याऽसौ स्वदेशं तु जगाम उ ।
 तं तादृशं विलोक्यैव विस्मिताः सुदृष्टोऽभवन् ॥ ७० ॥
 विवाहं कारयामासुः सुदृष्टस्तस्य धीमतः ।
 स गणेशं विचिन्त्यैवाऽभजद्गर्भाश्रितं तदा ॥ ७१ ॥

अन्ते कैलासगो भूत्वा गणेशं तत्र याभजत् ।
 भुक्त्वा भोगान् पपाताऽसौ मयूरे ब्राह्मणोऽभवत् ॥ ७२ ॥
 गणेश्वरं तत्र देवा अभजन् नान्ययेतसा ।
 अन्ते स्वानन्दगः सोऽपि ब्रह्मभूतो बभूव ७ ॥ ७३ ॥
 मयूरे गर्भयात्रायां निरताः सकृदध्युः ।
 ययुस्ते सिद्धिमाद्यं कथयितुं न प्रशक्यते ॥ ७४ ॥
 गर्भागारस्य माहात्म्यं शृणोति द्वारजं त्विदम् ।
 पठेद्वा तस्य विघ्नेशो ददते चेप्सितं क्लृप्तम् ॥ ७५ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 षष्ठे भा०ऽऽ विकट्यरिते गर्भागारयात्रामाहात्म्यवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ ६.१६
 (Page पं. ६ अ. १७ पान ४१)

६.१७ मयूरक्षेत्रमराणप्रतिमाहात्म्यवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 शिवाद्या उच्युः ।
 अेतादृशा मडाभागाः कथं कैलासमाययुः ।
 अञ्जसा सेव्य योगीन्द्र गणेशं वद कारणम् ॥ १ ॥
 भृशुण्ड्युवाच ।
 सकामा गणाराजस्य भक्ता ये देवसत्तमाः ।
 अन्तरे विषयेष्वेते संसक्ताः सम्भवन्ति य ॥ २ ॥
 न तेषां गणाराजस्य स्वानन्दे गतिरुच्यते ।
 निष्कामानां पदं तद्वै भक्तानां जन्मनाशनम् ॥ ३ ॥
 अतः कैलासगाः सर्वे गणेशं पूज्य योगिनः ।
 बभूवुस्तत्र विघ्नेशमभजन्नान्ययेतसः ॥ ४ ॥
 तदा कैलासनाथे ते स्वानन्दं देवसत्तमाः ।
 गमिष्यन्ति न सन्देहः पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥ ५ ॥
 भुक्तिमुक्तिप्रिया ये वै कैलासात् सम्पतन्ति येत् ।

ते पुनर्विघ्नराजं तं भजन्ते नान्यथेतसः ॥ ६ ॥
 डैलासे गाणपं गत्वा भोग्युक्ता भवन्ति ये ।
 ते पुनर्भृत्युलोकेषु पतन्त्यत्र न संशयः ॥ ७ ॥
 भ्रमभूता भवन्त्यन्ते स्वानन्दस्था मलेश्वराः ।
 गणेशेनैव रचितं कीडार्थं तत्तथाऽभवत् ॥ ८ ॥
 अधुना क्षेत्रभाज्या वै देवभूमिः प्रकीर्तिता ।
 तस्या माडात्म्यमुष्यं यत् कथयामि समासतः ॥ ९ ॥
 दण्डकारण्यदेशस्थः शूद्रः कश्चिद्भूव उ ।
 दारिद्र्यदोषसंयुक्तो भ्राम वसुधातले ॥ १० ॥
 क्षुधया पीडितोऽत्यन्तं ज्वरयुक्तो भूव उ ।
 स पूर्वद्वारभाज्यायां देवभूम्यां ममार उ ॥ ११ ॥
 सङ्गुह्य वैष्णवा देवा विमानेन गाणा नरम् ।
 विदुष्टे स्थापयामासुः शूद्रं क्षेत्रप्रभावतः ॥ १२ ॥
 पूर्वद्वारात् समारभ्य योजनं वैष्णवं मतम् ।
 तत्र सिद्धिं ययुः केचिद्भक्तुं शक्यं न वै भवेत् ॥ १३ ॥
 अन्यथ्य देवदेवशाः शृणुष्वं दक्षिणे भवम् ।
 यत्रिं शिवभावाभ्यं द्वारात् सङ्क्षेपतः परम् ॥ १४ ॥
 भ्राह्मणस्तत्र सम्भूतो जगाम वृत्तिकारणात् ।
 तस्मात् समागतः सोऽपि श्रमयुक्तोऽभवत् परम् ॥ १५ ॥
 ममाराहि द्वितीये स सद्यः डैलासगोऽभवत् ।
 माडात्म्यादेवभूम्यास्तु शैव्याः क्षेत्रान् मलेश्वराः ॥ १६ ॥
 अथ पश्चिमभागात्तु द्वाराच्छाक्तं मतं परम् ।
 क्षेत्रं योजनमात्रं तु तस्य वक्ष्यामि येष्टितम् ॥ १७ ॥
 थाण्डालः कोऽपि देवेशा विदुर्मादागतोऽभवत् ।
 कार्यार्थं ज्वरयुक्तश्च भूवाऽतीव पीडितः ॥ १८ ॥
 ममार पञ्चमे देवा दिवसे दैवगौरवात् ।
 शक्तिलोकं जगामाऽसौ माडात्म्याच्छाक्तसम्भवात् ॥ १९ ॥

अथोत्तरभवं चित्रं चरित्रं शृणुत प्रियाः ।
 सौरलोकप्रदं पूर्णा क्षेत्राद्दुत्तरभागतः ॥ २० ॥
 भिल्लः कश्चिन् मलाभागाः कदा कार्यार्थमाथयौ ।
 दृष्टः सर्पोऽण तत्रैव ममार भाग्यगौरवात् ॥ २१ ॥
 सौरं लोकं समाश्रित्य मुमुक्षु सोऽपि देवपाः ।
 मयूरक्षेत्रद्वारात्तूत्तरे सौरप्रभावातः ॥ २२ ॥
 अनेकनार्यं अयं य नरा वर्णाश्रमस्थिताः ।
 भ्रष्टाश्चाऽपि भडेशाना ययुः सिद्धिं विशेषतः ॥ २३ ॥
 तेषां चरित्रकं कैरतु वक्तुमत्र न शक्यते ।
 सङ्क्षेपेण मया किञ्चित् कथितं पूर्वसम्भवम् ॥ २४ ॥
 क्वं मयूरक्षेत्रेऽपि मरणोनाऽधुना लभेत् ।
 तस्य माहात्म्यमुष्यं यत् कथयामि समासतः ॥ २५ ॥
 (Page पं. ६ अ. १७ पान ४२)
 याऽऽलः कोऽपि पापात्मा परस्त्रीवालसोऽभवत् ।
 आन्ध्रे वनं समाश्रित्य जग्मे लोकान् समागतान् ॥ २६ ॥
 नानापापयुतो दृष्टो वर्णानि न प्रशक्यते ।
 ग्रन्थभाडुल्यभावाद्द्वै परदोषप्रकीर्तनात् ॥ २७ ॥
 दृष्टो जगाम मायूरे सुदृज्जनयुतः कदा ।
 भगिनीगृहसंस्थे स भागिनेयविवाहगः ॥ २८ ॥
 पापानि तस्य दृष्टस्य बलिः क्षेत्रात् स्थितानि य ।
 पुनः प्रतीक्षयन्ते तं कोधयुक्तानि देवपाः ॥ २९ ॥
 नरं मयूरे पापानि यत्र कुत्र कृतानि वै ।
 तं मुक्त्वा बहिरैवाऽपि प्रवेशात् संस्थितानि तु ॥ ३० ॥
 पुनर्यदि समायातमनु तं पापकानि तु ।
 गच्छन्ति शुद्धरूपस्थं यत्र सोऽपि गमिष्यति ॥ ३१ ॥
 कदाचित्तेन किञ्चिद्द्वै यद्वि पापं कृतं भवेत् ।
 ततः पुनः प्रविश्याऽपि भुञ्जते तानि तं नरम् ॥ ३२ ॥
 अतो मयूरक्षेत्रं वै न त्याज्यं देवधारिणम् ।

पापप्रवेशीनत्वात् सदा सेव्यं मलेश्वराः ॥ ३३ ॥

यदा नरः समुद्युक्तो भवति स्वगृहात् कदा ।

मयूरेशं गमिष्यामि यात्रार्थं नात्र संशयः ॥ ३४ ॥

तदा पापानि तस्यैव विचारं कुर्वते परम् ।

महाभयकरो विघ्नः प्राप्तश्चास्माकमुल्बलाः ॥ ३५ ॥

मयूरे यद्दि दृष्टी तु गमिष्यति तदा वयम् ।

स्थास्यामः कुत्र पापानि यश्चितुं विघ्नमुत्तमम् ॥ ३६ ॥

ततः पापानि सर्वाणि तं नरं यत्नभावतः ।

पीडयामासुरत्यन्तं येन व्यग्रो नरो भवेत् ॥ ३७ ॥

द्रव्यदानि तथा पुत्रं पुरं पशुगृहादिकम् ।

पापानि कुर्वते नाशसंयुक्तं देवसत्तमाः ॥ ३८ ॥

तेन सम्पीडितो धत्ते यात्रार्थं न मनोऽपि सः ।

अतः सर्वमनादृत्य मयूरेशं समाश्रयेत् ॥ ३९ ॥

कामं नानाविधान्येव पापानि कुरुतां सदा ।

अन्ते मयूरकं गच्छेत् किं करिष्यन्ति तानि तम् ॥ ४० ॥

येन केन विचारेण मयूरे देवसत्तमाः ।

वासः सदा प्रकर्तव्यो ब्रह्मभूयस्य कारणात् ॥ ४१ ॥

अन्यत्र विविधैर्युक्तो भोगै र्जायादितिस्तथा ।

मयूरे श्रेष्ठकस्तस्माद्दारिद्र्यादियुतो भवेत् ॥ ४२ ॥

मयूरक्षेत्रे मरणे स्वानन्दं लभते नरः ।

अन्यत्र भोगयुक्तश्चेज्जन्ममृत्युयुतो भवेत् ॥ ४३ ॥

विषयासक्तचित्तश्चेन् मयूरेशं तथापि हि ।

समाश्रयेद् दुराचारो यातनां लभते पराम् ॥ ४४ ॥

अधुना शृणुत प्राज्ञा अनन्यजस्य तु चेष्टितम् ।

प्रकृतं कथयिष्यामि बहुना किं विचक्षाणाः ॥ ४५ ॥

याद्दालो भगिनीगळे मयूरे संस्थितोऽभवत् ।

ममार तत्र सर्पेण स दृष्टो देवसत्तमाः ॥ ४६ ॥

गाणपत्या विमानं तु समानीय तदर्थतः ।
 सङ्गृह्य ब्रह्मभूतं तं यक्षुः क्षेत्रमृतेः कृत्वात् ॥ ४७ ॥
 मयूरे न यकाराऽसौ याएडालः पापमल्पकम् ।
 तेन सद्यो बभूवैव ब्रह्मस्थो नीययोनिजः ॥ ४८ ॥
 मरुणे ब्रह्मभूतश्च भवत्यत्र न संशयः ।
 मयूरे तस्य किं देवाः कथयामि यस्त्रिकम् ॥ ४९ ॥
 अयं नाना जनाद्याश्च पशुपक्ष्यादि सम्भवाः ।
 मयूरे ब्रह्मभूताश्च बभूवुर्मरणात् पुरा ॥ ५० ॥
 अथो देवेशमुष्याश्च शृणुष्वं त्वेक्येतसः ।
 (Page पं. ६ अ. १८ पान ४३)
 चित्रं यस्त्रिकं वक्ष्ये मयूरे सम्भवं परम् ॥ ५१ ॥
 वणिजो गर्दभं यैकं धृत्वा कार्यार्थमादरात् ।
 भारेण संयुतं यङ्कुरन्नाद्यैस्तं मधेश्वराः ॥ ५२ ॥
 ते तं गृह्य मयूरेणं समाजग्मुः स्वकारणात् ।
 गर्दभस्तत्र भारेण पीडितस्तु ममार ७ ॥ ५३ ॥
 स ब्रह्मणि तदाकारो बभूवे देवसत्तमाः ।
 पशुजातिज अयं तु नराणां तत्र का कथा ॥ ५४ ॥
 अयं क्षेत्रप्रभावेण जना नाना मधेश्वराः ।
 सिद्धिं प्राप्ता विशेषेण मया वक्तुं न शक्यते ॥ ५५ ॥
 षट् क्षेत्रभवं चित्रं यस्त्रिकं शृणुयान्नरः ।
 पठेद्यः श्रावयेद्गाऽपि सर्वार्थं प्रलभेत् सदा ॥ ५६ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले महापुराणे
 षष्ठे भा०: ६ विकट्यरिते मयूरक्षेत्रमरुणप्राप्तिमाहात्म्यवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ ६.१७

६.१८ गर्भागारस्य प्रमाणावर्णनं नाम अष्टादशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

देवेशा ऋषुः ।

क्षेत्रस्थानां य यात्राया माहात्म्यं वद योगिप ।

डे डे मुप्या मडाक्षेत्रे पूजया लोडैर्निरन्तरम् ॥ १ ॥

भृशुएड्युवाय ।

उत्तराभिमुभो देवो गणेशः क्षेत्रमध्यगः ।

संस्थितस्तस्य वामाङ्गे सिद्धिः सेवार्थमास्थिता ॥ २ ॥

यामरैर्व्यजनैर्युक्ता नानासिद्धिसमन्विता ।

सेवते गणराजं सा सती भक्तिसमन्विता ॥ ३ ॥

दक्षिणाङ्गे तथा बुद्धिर्विधाभिः संयुता स्वयम् ।

कलाभिश्च सरस्वत्याः समीपे सेवने स्थिता ॥ ४ ॥

सुगन्धिवस्तुभिर्युक्ता सती परमार्थवायका ।

गणेशं भावसंयुक्ता भजते नित्यमादरात् ॥ ५ ॥

पुरतो लक्षलाभौ तु भक्तिनम्रात्मकन्धरौ ।

सेवते तं गणायक्षं नानोपचारसंयुतौ ॥ ६ ॥

पृष्ठभागे मडादेव्यो भ्रामर्या धारका मदाः ।

नानाशक्तियुता देवं सेवन्ते भक्तिसंयुताः ॥ ७ ॥

समास्थितश्चासनाधो गणेशस्येक्षुसागरः ।

कमलं सागरोत्थं तु सडस्रदलराजितम् ॥ ८ ॥

तीप्रादिशक्तिसंयुक्ते तत्र विद्येश्वरः सदा ।

तिष्ठन्तीमे छितं देवाः सेवन्ते रससंयुताः ॥ ९ ॥

अेवं गणेश्वरः सर्वैः पूजनीयो विशेषतः ।

तैर्युक्तः सर्वदृष्टैव भवत्यत्र न संशयः ॥ १० ॥

मयूराभू तत्पुरश्च संस्थितौ करसम्पुटैः ।

तत्पुरः सिद्धयोगिन्यो नीराजयन्ति विद्वपम् ॥ ११ ॥

पृष्ठभागे तथा तस्य प्रमोदाद्याश्च सायुधाः ।

संस्थिता भक्तिसंयुक्ताः पूजनीया नरेण ते ॥ १२ ॥

अथ पूर्वदिशायां तु धर्ममण्डप उच्यते ।

तत्र विष्णुः स्वयं साक्षात्तिष्ठति सेवनोत्सुकः ॥ १३ ॥

सर्वान् कथयते धर्मान् गाणेशान् तत्र संस्थितः ।

गाणपत्यप्रियत्वात् स पूजनीयो विशेषतः ॥ १४ ॥

(Page पं. ६ अ. १८ पान ४४)

तथा दक्षिणः शम्भुर्यमिदं पमाश्रितः ।

स गाणेशान् कथयते शब्दार्थान् विविधान् परान् ॥ १५ ॥

गुह्यान्तर्धान् सदा देवः प्रकाशयति सर्वदा ।

गाणेशज्ञानकुशला भवन्ते तेन मानवाः ॥ १६ ॥

मिदं पः कामसंज्ञस्तु दिशि देवाः समीपगाः ।

पश्चिमायां स्थिता तत्र मलाशक्तिर्महेश्वरः ॥ १७ ॥

गाणेशकामानायां सा कुरुते सर्वमानवान् ।

सौम्यमाद्यं कथयते गाणेशं परमाद्भुतम् ॥ १८ ॥

उत्तरे मिदं मुक्तेस्तत्र सूर्यः प्रतिष्ठते ।

गाणेशभक्तियुक्तो बोधयते विविधान् नरान् ॥ १९ ॥

गाणेशीं मुक्तिमाद्यां तु पूर्णभोक्षप्रदायिनीम् ।

प्रकाशयति तत्रस्थो जनैः सम्पूजितो रविः ॥ २० ॥

गाणेशसन्निधाने तु मुद्रलाद्या महेश्वराः ।

मलाभक्ताः प्रतिष्ठन्ते भक्तिं सम्बोधयन्ति ते ॥ २१ ॥

दक्षिणाङ्गे पुरस्तस्य मुद्रलो भक्तनायकैः ।

अव्याहृतगतिः सोऽपि गुह्यधारक उच्यते ॥ २२ ॥

वामाङ्गे गणराजस्य पुरो योगिसमन्वितः ।

शुको गाणेशयोगं बोधयते सकलान् परम् ॥ २३ ॥

पूजनीयौ प्रयत्नेन गाणेशपुरतः स्थितौ ।

मुद्रलश्च शुको देवाः प्रियौ विघ्नेश्वरस्य तौ ॥ २४ ॥

मिदं पः देवमुप्यानां कथिताश्च ततः परम् ।

विनायकाः स्थिता अष्टौ वङ्गुत्पुत्राद्यः पराः ॥ २५ ॥

ततोऽष्टमातरः प्रोक्तास्ततोऽष्टौ भैरवा मताः ।

दिशां भागेषु देवेशाः पूजनीयाः प्रयत्नतः ॥ २६ ॥

ततो गणेशवामाङ्गे यतुर्था सङ्कटा स्थिता ।

दक्षिणाङ्गे तथा शुक्ला तिष्ठति सेवनीत्सुका ॥ २७ ॥

પૃષ્ઠભાગે શમી તદ્વત્ પુરો મન્દાર એવ ચ ।
 દૂર્વા પુરઃ સ્થિતા એતે સેવન્તે ગણનાયકમ્ ॥ ૨૮ ॥
 નગ્નભૈરવદેવશ્ચ પૂર્વભાગે સમાશ્રિતઃ ।
 ભક્તિયુક્તઃ સ્વભાવેન સેવતે ગણનાયકમ્ ॥ ૨૯ ॥
 તથા દક્ષિણગો દેવા નીલકણઃ પ્રતાપવાન્ ।
 સેવતે વિઘ્નરાજં સ સમાગત્ય નિરન્તરમ્ ॥ ૩૦ ॥
 પશ્ચિમે કૃત્તિવાસાસ્તુ ભીમેશશ્ચોત્તરે તથા ।
 સમાગત્ય ગણેશાનં સેવતે ભક્તિસંયુતૌ ॥ ૩૧ ॥
 તતો દિક્ષાલરૂપાશ્ચ સેવન્તે દ્વિરદાનનમ્ ।
 સમાગત્ય સશસ્ત્રાસ્તે નિત્યં ભક્તિસમન્વિતાઃ ॥ ૩૨ ॥
 એતે મુખ્યાત્મકાઃ પ્રોક્તા ગર્ભાગારનિવાસિનઃ ।
 કેચિદ્વાસકરાસ્તત્ર કેચિત્ સેવાર્થમાગતાઃ ॥ ૩૩ ॥
 અતઃ પરં પ્રવક્ષ્યામિ સદા ગર્ભગૃહસ્થિતાન્ ।
 વિનાયકાન્ મહાભાગાન્ સર્વસિદ્ધિપ્રદાયકાન્ ॥ ૩૪ ॥
 વિદર્ભાદ્ધકતુણ્ડશ્ચ બલ્લાળઃ ચલ્લિગઃ તથા ।
 હેરમ્બશ્ચ મહેશાના વિદ્યાપુરસમાશ્રિતઃ ॥ ૩૫ ॥
 વિઘ્નેશઃ પારિનેરસ્થો ભાલયન્દ્રસ્તથૈવ ચ ।
 ગડ્ગાતટસ્થો જ્ઞાનેશો દત્તાત્રેયેણ સંયુતઃ ॥ ૩૬ ॥
 ચિન્તામણિઃ સ્થાવરસ્થોડમરાઃ સિદ્ધિવિનાયકઃ ।
 સિદ્ધિક્ષેત્રસ્થ એવં તુ મહાગણપતિસ્તથા ॥ ૩૭ ॥
 મણિપૂઃસ્થો વિઘ્નહરો વિજયસ્થો વિનાયકઃ ।
 કશ્યપાલયસંસ્થશ્ચ એલાસ્થો લક્ષ્મવિઘ્નપઃ ॥ ૩૮ ॥
 બડ્ગાલસ્થો ગણેશાનો વિઘ્નરાજો મહેશ્વરાઃ ।
 જીર્ણપૂઃસ્થસ્તથાડડશાપૂરકો હ્યમલક્ષેત્રગઃ ॥ ૩૯ ॥
 પ્રવાલસ્થો ગણેશશ્ચ રાજવેશમસ્થ એવ ચ ।
 ઇત્યાદિ બહવસ્તત્ર ભવન્તિ ગણપાઃ સ્થિતાઃ ॥ ૪૦ ॥
 મયૂરેશં સમાશ્રિત્ય ગર્ભાગારનિવાસિનઃ ।
 (Page ખં. ૬ અ. ૧૮ પાન ૪૫)

भवन्ति विघ्नराजश्च सर्वे तस्य कलात्मकाः ॥ ४१ ॥

गर्भागारं गणेशस्य मूर्तिरूपं मलयरम् ।

ज्ञातव्यं सर्वभावेन सेवनीयं विशेषतः ॥ ४२ ॥

शतकोटिगणेशानाः संस्थिता देवसत्तमाः ।

गर्भागारं समाश्रित्य निश्चितं गणपेन च ॥ ४३ ॥

नरैश्च मुनिभिर्देवैः स्थापिता गणनाथकाः ।

गर्भागारे च ते सर्वे बुधैस्तेभ्योऽधिका मताः ॥ ४४ ॥

गर्भागारे गणेशानं स्वनाम्नाङ्कितमादरात् ।

स्थापयेत्तेन देवेशा जगद्भ्रम्य य स्थापिते ॥ ४५ ॥

केनाऽपि पुण्यं वक्तुं न शक्यते देवसत्तमाः ।

मयूरे गणनाथस्य स्थापने सम्भवं परम् ॥ ४६ ॥

शुद्धार्थं न तु यः कुर्यात् स सम्पूर्णं लभेत् ।

मूर्तिभ्यो नरो दृष्ट्वा साङ्गं कुर्यात्तथा इवम् ॥ ४७ ॥

देवेशा ऋचुः ।

आश्चर्यं भासते वाङ्मयं त्वदीयं गुरुसत्तम ।

अते गणेश्वरास्तत्र कथं तिष्ठन्ति तद्गद ॥ ४८ ॥

मानं वद मलाभाग सर्वेषां च यथातथम् ।

तेन संशयहीनाश्च भविष्यामो वयं प्रभो ॥ ४९ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

परमाणुस्वर्णरूपेण केचित्तत्र गणेश्वराः ।

केचित्तु त्रसरेणुभिः समाने दैर्घ्यकारकाः ॥ ५० ॥

अङ्गुष्ठपर्वमात्रेण दैर्घ्येन शम्भुमुष्यकाः ।

देवाश्च मुनयः सर्वे तिष्ठन्त्यत्र न संशयः ॥ ५१ ॥

यतुर्दस्तप्रमाणेन मयूरेशश्च तिष्ठति ।

पीठादिसंयुतो देवाः सिद्धिबुद्धी द्विदस्तगो ॥ ५२ ॥

दस्तमात्रेण सर्वे ते पूर्वस्मिन् कथिता मया ।

तिष्ठन्ति गणराजस्य सदा सेवार्थलावसाः ॥ ५३ ॥

यतुर्धनुः प्रमाणेन धर्ममाण्डप अवे यः ।

तस्माद् द्विगुणितः प्रोक्तः समन्तादर्थमाऽपः ॥ ५४ ॥

तस्माद् द्विगुणितः प्रोक्तः काममाऽप येव च ।

पादलीनस्तथा प्रोक्तस्तस्मान् मुक्तेश्च माऽपः ॥ ५५ ॥

गाणेशाद्वै दशधनुर्द्वारे धर्मस्य माऽपः ।

पूर्ववद् द्वारगाः सर्वे माऽपाः स्वस्वमानतः ॥ ५६ ॥

माऽपात् पूर्वदिग्देशे वङ्कतुः स्थितो मतः ।

बुधैर्दशधनुर्दूरे ज्ञातव्यं मानतोऽमराः ॥ ५७ ॥

दश पञ्चधनुर्दूरे संस्थस्तत्रैकदन्तकः ।

येवं पञ्च प्रवृद्ध्या तु धनुषां द्विषु विघ्नपाः ॥ ५८ ॥

अष्टभ्यो गाणानाथेभ्यो दूरे पञ्चधनुष्कतः ।

मातृका संस्थिताश्चैव वृद्ध्या क्षेत्रं यथाऽभवत् ॥ ५९ ॥

तेभ्यः पञ्चधनुष्के तु यतुर्था संस्थिता मता ।

वृद्धिन्यूनत्वमानेन क्षेत्रसामान्यभावात् ॥ ६० ॥

तेभ्यः पञ्चधनुष्के तु यतुर्था संस्थिता मता ।

पूर्वभागे तथाऽन्याश्च वृद्धिन्यूनत्वमानतः ॥ ६१ ॥

ततः पञ्चधनुष्के तु दूरे पूर्वदिशि स्थितः ।

नग्नभैरवनामा यान्ये तद्वत् क्षेत्रमानतः ॥ ६२ ॥

तेभ्यः पञ्चधनुष्के तु द्विष्पालाः संस्थिता मताः ।

वृद्धिन्यूनत्वमानेन यथा क्षेत्रं प्रकीर्तितम् ॥ ६३ ॥

पूर्वशान्दिशोर्मध्ये प्रजापतिः स्थितः स्वयम् ।

नैरृती पश्चिमाऽऽशागः शेषस्तत्र मणेश्वराः ॥ ६४ ॥

तेभ्यः पञ्चधनुष्के तु वज्रादीनि स्थितानि च ।

क्षेत्रमानप्रमाणेन वृद्धिन्यूनेन निश्चितम् ॥ ६५ ॥

(Page पं. ६ अ. १९ पान ४६)

येवं सर्वं मया प्रोक्तं यथाशास्त्रं विधानतः ।

गर्भागारस्य विस्तारमाडात्म्यं देवसत्तमाः ॥ ६६ ॥

अन्ये नाना गाणेशाना गाणेशाः संस्थिताः परे ।

सेवार्थं गाणनाथस्य गर्भागारे जगद्धिताः ॥ ६७ ॥

मथुरावामभागे तु द्वारकायाः समास्थिता ।
 तावन्मानेन देवेशाः सर्वार्थस्य प्रदायिनी ॥ १० ॥
 बालरूपधरौ तत्र रामकृष्णौ समास्थितौ ।
 पूजनीयौ नरेणैव सर्वकामकृत्प्रदौ ॥ ११ ॥
 गौरीविनायकं तत्र स्थापयित्वा स्वदर्भतः ।
 जनैः सल मलाभक्तौ सेवेते तं जनार्दनौ ॥ १२ ॥
 तत्रैव यमुना साक्षात् संस्थिता लृट्पिणी ।
 तस्यां स्नानेन देवेशाः सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ १३ ॥
 कृष्णाश्रम्यां विशेषेण तयोर्यात्रा प्रकीर्तिता ।
 मासे मासे जनानां सा दलति ल्यशुभं मलत् ॥ १४ ॥
 अयोध्या दक्षिणाङ्गेऽस्थास्तावन्मानेन संस्थिता ।
 द्वारकायाश्च तत्रैव शरयूकुण्डं स्थितम् ॥ १५ ॥
 तत्र स्नानेन जन्तूनां पापं नश्यति तत्क्षणात् ।
 षड्जन्मकृतं सर्वं स्वर्गदं कुण्डमञ्जसा ॥ १६ ॥
 तत्र रामो लक्ष्मणश्च भरतः शत्रुसूदनः ।
 (Page भं. ६ अ. १८ पान ४७)
 स्थिताः संस्थाप्य डेरभं सेवायां तत्परा जनैः ॥ १७ ॥
 यैत्रशुक्लनवम्यां तु यात्रां तत्र प्रकुर्वते ।
 क्षेत्रवासिन आनन्दाद्वार्षिकीं दुरितापडाम् ॥ १८ ॥
 द्वारकायाः पुरोभागे व्यासः सत्यवतीसुतः ।
 संस्थितः सर्वधर्मज्ञो दशधनुःप्रमाणतः ॥ १९ ॥
 तत्पुरो नृडरिश्चैव वामनस्तत्पुरोऽभवत् ।
 मत्स्यस्तत्पुरतो विष्णुस्ततो बुद्धः प्रकीर्तितः ॥ २० ॥
 नरनारायणौ देवौ तत्पुरः संस्थितौ डिल ।
 ल्यग्रीवस्ततः प्रोक्तः समानमानतः स्थितः ॥ २१ ॥
 तथा वामाङ्गभागे ये धनुषां दशके परे ।
 तिष्ठन्ति विष्णुरुपाश्च मथुरायाः सुभप्रदाः ॥ २२ ॥
 तान् शृणुध्वं मडेशानाः कथयामि समासतः ।

कूर्मः परशुरामश्च कल्की पृश्निसुतस्तस्था ॥ २३ ॥
 कपिलः सिद्धेशः शेषः सनकाद्याश्च योगिनः ।
 भजन्ति स्वस्वनामाङ्गुनास्थाप्य गाणनायकान् ॥ २४ ॥
 अयोध्यायाः पुरः सप्त संस्थिताश्च जनार्दनाः ।
 तावन्मानेन देवेशास्तान् शृगुध्वं समासतः ॥ २५ ॥
 नारदः कार्तवीर्यश्चात्रितो यज्ञस्तथा परः ।
 ऋषभश्च पृथुर्वैन्धो मोहिनी या स्मृता बुधैः ॥ २६ ॥
 स्वस्वेष्यनामकांस्तत्रास्थाप्य विघ्नेश्वरान् परान् ।
 भजन्ते भावयुक्ताश्च सदा क्षेत्रनिवासिनः ॥ २७ ॥
 द्वादश्यां प्रतिभासेषु पूजनीयाः क्रमेण तु ।
 यतुर्विशतिदेवेश विष्णवः क्षेत्रवासिभिः ॥ २८ ॥
 द्वारकास्थसमायुक्तास्तत्र विष्णवंशसम्भवाः ।
 अवान्तरे स्थिताः सर्वे मयूरे छितकारकाः ॥ २९ ॥
 स्वयं विष्णुस्ततस्तत्र तिष्ठति क्षेत्रगोडमराः ।
 विदुषुषं तत् समाप्यातं धनुषां द्विशतात्मकम् ॥ ३० ॥
 अेकादश्यां जनाः साक्षात् पूजयन्ति निरन्तरम् ।
 तेन सौभाग्यसंयुक्ता भविष्यन्ति मयूरके ॥ ३१ ॥
 अन्ये नानाऽवताराश्च क्षेत्राणि विविधानि तु ।
 संस्थितानि मयूरेऽस्मिन् गाणेशे भक्तिकारणात् ॥ ३२ ॥
 विदुषुषवासी भगवान् सदा सिद्धिविनायकम् ।
 स्थाप्य पूज्यं विधानेन भजतेऽनन्यभावतः ॥ ३३ ॥
 अन्ये ये स्वस्वनाम्ना ते गाणेशान् स्वेष्टरूपकान् ।
 विष्णवः स्थापयित्वा तं भजन्तेऽनन्यभावतः ॥ ३४ ॥
 गर्भागारस्थ देवेशाः पूर्वाङ्गं वर्णितं मया ।
 सङ्क्षेपेणाधुना तद्भूत् दक्षिणाङ्गं तु वर्णये ॥ ३५ ॥
 गर्भागारात् स्वयं काशी संस्थिता मध्यभागतः ।
 धनुषां द्वे शते तस्या मानं क्षेत्रे प्रकीर्तितम् ॥ ३६ ॥

तत्र तिष्ठति विश्वेशो देवो भक्तिपरायणः ।
दुष्टिद्वेराञ्च समास्थाप्य भजतेऽनन्ययेतसा ॥ ३७ ॥

मणिकर्णीं हृदस्तत्र वर्तते पापहारकः ।
स्नानेन मानवस्यैव ब्रह्मघ्नः पातकं प्रजेत् ॥ ३८ ॥

भागीरथी सरस्तत्र वर्तते देवनायकाः ।
सद्यः स्नानेन पापानि लयं गच्छन्ति निश्चितम् ॥ ३९ ॥

प्रदोषे पूजनं तस्य कुर्वन्ति क्षेत्रवासिनः ।
माघकृष्णायतुर्दृश्यां यात्रां कुर्वन्ति मानवाः ॥ ४० ॥

वार्षिकी विश्वनाथस्य यात्रां क्षेत्रनिवासिनः ।
जनाः कुर्वन्ति ते सर्वे भवन्ति सुप्रभोगिनः ॥ ४१ ॥

तस्या वामाङ्गके देवास्तावन्मानेन संस्थिता ।
अवन्ती सर्वदा पुण्या मडाकालश्च शङ्करः ॥ ४२ ॥

क्षिप्रानदीभवं कुण्डं वर्तते तत्र पापहृत् ।
(Page भं. ६ अ. १९ पान ४८)

मडाकालस्य कुण्डं तु स्नानेन पापनाशनम् ॥ ४३ ॥

सोमवारे प्रदोषे तमर्ययन्ति विशेषतः ।
ते सर्वे धनधान्यैश्च संयुक्ता निवसन्ति हि ॥ ४४ ॥

काश्या दक्षिभागे तु तावन्मानेन संयुता ।
मायापुरी मलेशाना दक्षयज्ञस्थिदीश्वरः ॥ ४५ ॥

प्रदोषे य त्रयोदश्यां शानियुक्ते मलेश्वरम् ।
पूजयेत्तं नरश्चैव क्षेत्रस्थः सर्वमाप्नुयात् ॥ ४६ ॥

तत्र द्वारं य गङ्गायाः संस्थितं कुण्डरूपकम् ।
नरः स्नानेन सद्यश्च क्लृप्तं प्राप्नोति वाञ्छितम् ॥ ४७ ॥

काश्याश्च पुरतो देवास्त्र्यम्बकः संस्थितो मलान् ।
धनुषां शतकेनैव मानेन तस्य क्षेत्रकम् ॥ ४८ ॥

नदीस्वयंपेण गोदावरी तत्र मलानदी ।
संस्थिता स्नानमात्रेण गोद्वाघघं विनश्यति ॥ ४९ ॥

कपिलं गणनाथं स त्र्यम्बकः स्थाप्य नित्यदा ।

पुपूज भक्तिसंयुक्तो गाणपत्यप्रभाववित् ॥ ५० ॥

क्षेत्रगो वैधनाथस्तु तावन्मानेन तत्पुरः ।

स्थितः सर्वार्थदो देवो भक्तानां भवनाशकृत् ॥ ५१ ॥

भवरोगविनाशार्थं वैध ओङ्कः शिवः स्मृतः ।

ददाति गणनाथाभ्यमौषधं योगमिच्छताम् ॥ ५२ ॥

उत्कटेशस्तत्पुरश्च तावन्माने संस्थितः ।

उत्कट्ठां भक्तिमिच्छन् सन् गणेशस्य महात्मनः ॥ ५३ ॥

त्र्यम्बकस्य तथा वामे रामेशः संस्थितः शिवः ।

तावन्मानेन तत् क्षेत्रे समुद्रः कुण्डरूपतः ॥ ५४ ॥

तत्पुरः सोमनाथस्तु तत्पुरो मल्लिकार्जुनः ।

तावन्मानेन संयुक्तौ स्वस्वतीर्थसमन्वितौ ॥ ५५ ॥

दक्षिणाङ्गे त्र्यम्बकस्य घुसुणेशः स्थितः प्रभुः ।

तथोङ्कारेश्वरो देवोऽप्यमलेश्वरसंयुतः ॥ ५६ ॥

सरःस्वरूपेण तत्र नर्मदा संस्थिता नदी ।

दर्शनेनैव यत् पापं जन्तूनां नाशयेत् सदा ॥ ५७ ॥

स्नानमात्रेण देवेशा दशजन्मकृतं मलत् ।

पापं नश्यति जन्तोश्च निश्चितं मुनिभिः पुरा ॥ ५८ ॥

ततः डेदारशम्भुश्च क्रमेण देवसत्तमाः ।

तावन्मानेन संयुक्ताः शिवा अते प्रकीर्तिताः ॥ ५९ ॥

स्वस्वनाम्नाङ्कितान् सर्वे सदाऽऽस्थाप्य गणेश्वरान् ।

सेवन्ते भक्तिसंयुक्ताः शिवा अते प्रकीर्तिताः ॥ ६० ॥

कृष्णपक्षे यतुर्दृश्यां मासे मासे मलेश्वराः ।

सेवनीयाः प्रयत्नेन क्षेत्रवासिभिरादरात् ॥ ६१ ॥

ततः पुरो मलाक्षेत्रे डैलासे वासकारकः ।

शिवः साक्षात् स्थितस्तत्र धनुषां य यतुःशते ॥ ६२ ॥

क्षेत्रं डैलासनाथस्य तत्र भागीरथी नदी ।

स्वयं स्थिता विशेषेण स्नानमात्रेण सर्वदा ॥ ६३ ॥

मडागणपतिं स्थाप्य पूजति नित्यमादरात् ।
भजते तं शिवः साक्षाद्गणपत्याग्राणीर्मडान् ॥ ६४ ॥
अन्यशङ्करक्षेत्राणि शिवा नानाविधा मताः ।
संस्थितानि स्थिताः सर्वे क्षेत्रसंन्यासभक्तितः ॥ ६५ ॥
तेषां स्थानादिकथयितुं देवा न प्रशक्यते ।
स्वस्वनामयुतान् पूजन्त्यास्थाप्य गणनायकान् ॥ ६६ ॥
दक्षिणे कथितं शैवं परं देवालयं मया ।
सङ्क्षेपेण मडाभागा अधुना पश्चिमं वदे ॥ ६७ ॥
शतेषु गर्भागाराभ्य धनुषां पञ्चसु स्थिता ।
मडालक्ष्मीः स्वयं साक्षाद्भक्तोभ्यः कामदायिनी ॥ ६८ ॥
लक्ष्मीकुण्डलवं तीर्थं संस्थितं तत्र पापलृत् ।
(Page पं. ६ अ. १८ पान ४८)
स्नानमात्रेण सद्यो दरिद्रतानाशकारकम् ॥ ६९ ॥
तस्या वामाङ्गुके शक्तिर्मडाकाली समास्थिता ।
कालीसरश्च तत्रैव संस्थितं पापनाशनम् ॥ ७० ॥
मडासरस्वती शक्तिर्दक्षिणाङ्गे स्थिता तथा ।
सारस्वतं मडत् कुण्डं तत्र जाज्यविनाशनम् ॥ ७१ ॥
स्वानन्दवासमास्थाप्य भजते गणनायकम् ।
मडालक्ष्मीर्मडेशाना अष्टम्यां पूजयते नरैः ॥ ७२ ॥
सिद्धीशं तु मडाकाल्यास्थाप्य भक्तिपरायणम् ।
भजते नित्यमानन्दाम्बुतायां पूजयते तथा ॥ ७३ ॥
भुद्धीशं तु तृतीयायां मडासरस्वती नरैः ।
शक्तियुक्ता स्थाप्य नित्यं भजते पूजयते परा ॥ ७४ ॥
मडालक्ष्म्याः पुरश्चैव विष्णुकाञ्ची स्थिता पुरी ।
लक्ष्म्या विष्णुः स्थितस्तत्र भजते स्थाप्य विघ्नपम् ॥ ७५ ॥
अष्टम्यां पूजनीयोऽसौ क्षेत्रवासिभिरादरात् ।
पापनाशकरस्तेषां भवते सर्वदायकः ॥ ७६ ॥
तत्पुरो मातृकाणां च धनुषां द्विशतात्मकम् ।

क्षेत्रं तु संस्थितं तत्र माडेश्वर्या मडाद्भुतम् ॥ ७७ ॥

तत्पुरस्तावता मानेन युतं क्षेत्रमुत्तमम् ।

कौमार्यस्तत्र संस्था सा तीर्थेनेव समायुता ॥ ७८ ॥

ततः क्षेत्रं समाप्यातं वाराड्याः सर्वदं परम् ।

तत्र शक्तिः स्थिता साक्षाद्गाराडी दूरितापडा ॥ ७९ ॥

तत औन्धा मडाक्षेत्रं पूर्वमानेन कीर्तितम् ।

औन्द्गी गालेश्वरं तत्र भजतेऽनन्ययेतसा ॥ ८० ॥

मडाकाव्याः पुरश्चैव पूर्वमानेन संस्थिता ।

नारसिंही मडाशक्तिर्द्वैत्येभ्यो भयदायिनी ॥ ८१ ॥

ततः शाकम्भरी शक्तिश्च ततो रक्तदन्तिका ।

ततो भीमा मडेशानाः संस्थिता तीर्थसंयुता ॥ ८२ ॥

अथो मडासरस्वत्यास्तावन्मानेन संस्थिता ।

पुरस्तु वैषणवी देवी ततो ब्राह्मी स्थिता मता ॥ ८३ ॥

यामुण्डा य ततः प्रोक्ता तत्पुरस्त्रिपुरा मता ।

समानमानभावेन संस्थिता शक्तयः पराः ॥ ८४ ॥

कुण्डरुपेण तीर्थानि स्वस्वक्षेत्रगतानि तु ।

कृत्वा ताः शक्तयः सर्वाः मयूरे संस्थिताः सदा ॥ ८५ ॥

स्वस्वनाम्नाङ्कितानास्थाप्य गणेशांश्च देवपाः ।

भजन्तेऽनन्यभावेन गाणपत्यस्वभावतः ॥ ८६ ॥

अन्यानि शक्तिक्षेत्राणि शक्तयश्च समाश्रिताः ।

नरैस्तासां नवम्यां तु यात्रा कार्या सुभप्रदा ॥ ८७ ॥

तासां नामादिकं देवा मया वक्तुं न शक्यते ।

मुप्यास्तु नवकोट्यो वै ज्ञातव्यं विबुधैः सदा ॥ ८८ ॥

धनुः पञ्चशतं तस्माच्छक्तिर्लम्बोदरं परम् ।

आस्थाप्य भजते तस्या यात्राऽष्टम्यां प्रकीर्तिता ॥ ८९ ॥

अथोत्तरगतान् वक्ष्ये देवान् देवालये स्थितान् ।

समासेन मडेशानाः शृणुत परमार्थदान् ॥ ९० ॥

गर्भागारात् समारभ्य यतुःशतं पितामहः ।
 धनुषां क्षेत्रगः सोऽपि तिष्ठति वेदसंयुतः ॥ ९१ ॥
 तावन्मानेन वामाङ्गे तस्याग्निः संस्थितो मडान् ।
 अग्निभिः सङ्घितस्तत्र सेवते गणनायकम् ॥ ९२ ॥
 दक्षिणाङ्गे स्वयं कर्म सङ्घ तिष्ठति कर्मभिः ।
 सूर्यकलांशसम्भूतास्त्रयो मुप्या षति स्मृताः ॥ ९३ ॥
 ब्रह्माणां य समाश्रित्य सरः सारस्वतं स्थितम् ।
 सरस्वती नदीरूपा तत्र तिष्ठति नित्यदा ॥ ९४ ॥
 (Page भं. ६ अ. १९ पान ५०)
 तत्र स्नानेन पापानि प्रणश्यन्ति मडान्ति येत् ।
 जाज्यभावो नश्यति य नराणां देवसत्तमाः ॥ ९५ ॥
 सिद्धिबुद्धिपतिं स्थाप्य सेवते यतुराननः ।
 सदा गणेशपूजायां तत्परो भक्तिसंयुतः ॥ ९६ ॥
 तथाऽग्निश्च मडात्मानं विनायकं निरन्तरम् ।
 आस्थाप्य भक्तिसंयुक्तो भजते नित्यमादरात् ॥ ९७ ॥
 आग्नेयं तत्र कुण्डं तु सर्वाधशमनं स्थितम् ।
 स्नानमात्रेण जन्तूनामग्निवीकप्रदं भवेत् ॥ ९८ ॥
 कर्मनाशकरं कुण्डं समीपं कर्मणः स्थितम् ।
 स्नानेन त्रिविधं तत्र कृतं कर्म विनश्यति ॥ ९९ ॥
 ब्रह्मणः पुरतो देवा धनुषां द्विशतात्मकम् ।
 क्षेत्रं वेदाङ्गनाम्नश्च परं सूर्यस्य संस्थितम् ॥ १०० ॥
 भानुक्षेत्रं तत्पुरस्तावता मानेन संयुतम् ।
 षड्भ्रानामस्तत्पुरस्तु क्षेत्रं सर्वप्रदायकम् ॥ १०१ ॥
 अग्नेः पुरस्तथा क्षेत्रं स्वेस्तावत्प्रमाणकम् ।
 ततः क्षेत्रं गमस्तेश्च यमस्य य ततः परम् ॥ १०२ ॥
 कर्मणश्च पुरोभागे तावन्मानयुतं मडत् ।
 सुवाणरितसः क्षेत्रं ततो दैवाकरं मतम् ॥ १०३ ॥
 ततः क्षेत्रं तु मित्रस्य ततो विष्णोः प्रकीर्तितम् ।

वरुणस्य क्षेत्रमिन्द्रात् पुरः सर्वाघनाशनम् ॥ १०४ ॥

यमात् पुरस्तु सूर्यस्य क्षेत्रं तत्र प्रकीर्तितम् ।

समानमानभावेन स्थिता द्वादश भानवः ॥ १०५ ॥

स्वस्वतीर्थैः समायुक्ताः कुण्डरूपैर्मण्डेश्वराः ।

स्वस्वनाम्ना स्थाप्य सेवन्ते गाणेशान्निरन्तरम् ॥ १०६ ॥

तत्पुरः शिवकाञ्ची तु तस्यां शक्त्या शिवः स्थितः ।

सोमयुक्तो प्रदेशे स जनैः पूज्यः सुभाप्रदः ॥ १०७ ॥

भजते सर्वभावेनास्थाप्य डेरम्भमादरात् ।

तीर्थं तस्य स्थितं तत्र सर्वाघशमनं परम् ॥ १०८ ॥

जनैः पूज्यः प्रतिपदि क्षेत्रस्थोऽग्निः प्रतापवान् ।

सर्वपापनिहन्ता य द्रव्यलाभप्रदो भवेत् ॥ १०९ ॥

सप्तम्यां सर्वदा देवाः पूजनीयः पितामहः ।

जाज्यभावदरः सोऽपि भवत्यत्र न संशयः ॥ ११० ॥

भानुसप्तमिकायां तु कर्म सम्पूजयन्ति ये ।

सर्वदोषविहीनाश्च कर्मणां सम्भवन्ति ते ॥ १११ ॥

सङ्कमेषु सदा पूज्य भानून् द्वादश संस्थितान् ।

सर्वरोगादिनिर्मुक्ता भवन्ति क्षेत्रवासिनः ॥ ११२ ॥

तेषां पुरः स्वयं नित्यं तिष्ठति सौरलोकगः ।

यतुःशतं तु धनुषां क्षेत्रं तस्य मडात्मनः ॥ ११३ ॥

रविवारे तु देवेशः पूजनीयो निरन्तरम् ।

नरः सर्वार्थसंसिद्धिं लभते मुक्तिमुत्तमाम् ॥ ११४ ॥

वरदं गाणनाथं संस्थाप्य पूजापरायणः ।

भजते आदिदेवस्तं सूर्यः कालभृतां वरः ॥ ११५ ॥

तत्पुरश्चन्द्रमा देवाः संस्थितः शतमानतः ।

धनुषां क्षेत्रमेतत्तु तस्य सर्वान्नदायकम् ॥ ११६ ॥

ततः पुरो बुधः प्रोक्तस्तावता मानकेन य ।

तत्पुरः संस्थितो ज्ञवः क्षेत्रवासपरायणः ॥ ११७ ॥

यन्द्रवामाङ्गसंस्थश्च भौमो देवपरायणः ।
 तत्पुरो भार्गवः श्रेष्ठस्तत्पुरस्तु शनैश्चरः ॥ ११८ ॥
 यन्द्रस्य दक्षिणे भागे राहुः सर्वाश्मिर्दनः ।
 तत्पुरः केतुरेवं च नक्षत्राणि ततः पुरः ॥ ११९ ॥
 आस्थाप्य स्वस्वनामाङ्गान् गणेशान् भक्तिवत्परः ।
 भानि ग्राडा भजन्ते तं क्षेत्रवासपरायणाः ॥ १२० ॥
 (Page भं. ६ अ. १९ पान ५१)
 स्वस्वाङ्घ्रितेषु वारेषु पूजनीया एमे नरैः ।
 पूर्णिमायां तमश्चैवाभावास्यायां च केतुकः ॥ १२१ ॥
 अन्ये सूर्यावताराश्च स्वस्वक्षेत्रैः स्थिताः किल ।
 तेषां नामादि कथयितुं देवाः शक्यते न वै ॥ १२२ ॥
 देवालयादष्टदिक्शु भैरवा अष्टमुष्यकाः ।
 नाना भैरवसंयुक्ताः संस्थिता देवतत्पराः ॥ १२३ ॥
 तत षण्डो उव्यवाः पूर्वभागे समाश्रितौ ।
 यमपो निरृतिस्तद्दक्षिणाङ्गे च तिष्ठतः ॥ १२४ ॥
 पश्चिमे वरुणो वायुः तिष्ठतः क्षेत्रसेवकौ ।
 धनपो निरृतिस्तद्दक्षिणताराङ्गे समाश्रितौ ॥ १२५ ॥
 अष्टभ्यां भैरवाः पूज्या जनैः पैशाचनायकाः ।
 भूतादीनां विशेषेण भवन्ति भयनाशकाः ॥ १२६ ॥
 दशभ्यां दश दिकावाः पूजनीयाः प्रयत्नतः ।
 यौरादिजं भयं सर्वं नाशयिष्यन्ति सर्वदा ॥ १२७ ॥
 स्वस्वनामाङ्घ्रितानास्थाप्य दिगीशा गणेश्वरान् ।
 पूजयन्ति भजन्ते तं भैरवाश्च मण्डेश्वराः ॥ १२८ ॥
 पूजनीयौ द्वितीयायामश्विनौ पूर्वदिक् स्थितौ ।
 द्वारस्य सन्निधाने तु धनुषां शतमानतः ॥ १२९ ॥
 देवागारे गणेशं संस्थाप्य नित्यं मडाप्रभुम् ।
 भजतस्तेन सर्वेषां रुपवावाण्यदौ मतौ ॥ १३० ॥
 दक्षिणे संस्थितौ तद्द्रौरीस्कन्दौ परेश्वरम् ।

आस्थाप्य पूज्य विघ्नेशं भजतो नित्यमादरात् ॥ १३१ ॥

तयोः पूजनमात्रेण भवेत् सौभाग्यसंयुतः ।

स्वायारनिष्ठभावेन चित्तं सुनियतं भवेत् ॥ १३२ ॥

षष्ठ्यां स्कन्दं भजेन्नित्यं तृतीयायां च पार्वतीम् ।

मयूरेशयुते देवास्ताभ्यां सौभ्यं लभेन्नरः ॥ १३३ ॥

सर्वे वासुकिमुभ्याः पश्चिमे नागा मलाभलाः ।

संस्थिता द्वारसामीप्ये नागकुण्डं तथाऽमलम् ॥ १३४ ॥

पञ्चम्यां पूजनीयास्ते दारिद्यनाशकारकाः ।

सर्वव्याधिविहीनं तु कुर्वते मानवं सदा ॥ १३५ ॥

उत्तरे धननाथं तु पूजयेद्धननायकम् ।

अेकादश्यां विशेषेण द्वारसामीप्यसंस्थितम् ॥ १३६ ॥

त्रयोदश्यां धर्मराजं पूजयेन्नात्र संशयः ।

धर्मप्रदं जनानां च सदा पुण्यविवर्धनम् ॥ १३७ ॥

अन्ये देवगणाः सर्वे स्थिता देवालये किल ।

पूर्णिमायां जनैः पूज्याः क्षेत्रवासिभिरादरात् ॥ १३८ ॥

यमस्य सन्निधाने तु पितरः क्षेत्रवासिनः ।

संस्थितास्ते नरैः पूज्या अमायां वंशवर्धनाः ॥ १३९ ॥

त्रयस्त्रिंशत् कोटिमिता देवाः सर्वत्र संस्थिताः ।

तेषां स्थानादि देवाः कथयितुं नैव शक्यते ॥ १४० ॥

देवागारस्य देवेशाः कथितं यात्रया युतम् ।

मालात्म्यं देवजातीनां सर्वकामफलप्रदम् ॥ १४१ ॥

मयूरस्यापि अधुना कथयामि यस्त्रिकम् ।

तत्स्थानां शृणुत प्राज्ञाः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ १४२ ॥

देवागाराच्छते द्वे तु धनुषां संस्थितो भृगुः ।

भृगुतीर्थं मलत् क्षेत्रे कुण्डं पापप्रदाढकम् ॥ १४३ ॥

तत्र स्नानेन जन्तूनां वन्ध्यदोषो विनश्यति ।

तथा पूज्य प्रजानाथं भृगुं सर्वमवाप्नुयात् ॥ १४४ ॥

रोडिणयां तस्य यात्रा वै ऒर्तव्या ऒेत्रवासिभिः ।
तेन तुष्टो ढडायोगी ढृगुः सर्वार्थदो ढवेत् ॥ १४ॡ ॥

स्वनाढसंयुतं सोष्यास्थाष्य विघ्नेश्वरं डरम् ।
डूजत्यनन्यढावेन गाणऱऱत्यस्वढावतः ॥ १४ॢ ॥

(Page ढं. ६ अ. १ॢ डान डर)

तस्य वामाङ्गः साक्षात्तावन्ढानेन संस्थितः ।
डुलडस्तं ढूज्यैव ऒर्मयुऒतो ढवेन्नरः ॥ १४ॣ ॥

ङुएडं डुलडतीर्थाष्यं दोषडन्तु स्थितं डरम् ।
ढजत्यास्थाष्य गाणेशो गाणेशं नान्यढावतः ॥ १४। ॥

यात्रा ढृगशिरसि य तस्य ढूऒता ढयूरुडे ।
ऒर्तव्या ऒेत्रवासिभिर्ढडाडुण्यढवऒ्दिनी ॥ १४॥ ॥

दऒिणऱाङ्गे ऒतुश्रैव ऒुएडं ऒृत्वा स्वतीर्थजम् ।
गाणेश्वरं स्थाष्य योगी ढजतेऒनन्ययेतसा ॥ १ॡ० ॥

आर्द्रायां स जनैः सर्वैः डूजनीयः ढयत्नतः ।
यऒास्य ऒुलदऱता य ढवेदऱात्राविधानतः ॥ १ॡ१ ॥

ढृगोः डुरश्व धनुषां शतं तत्र स्थितो ढतः ।
अ्यवनश्व तथा धाता विधाता देवसत्तढौ ॥ १ॡॢ ॥

ऒढेण ढार्गवाः सर्वे ढुनयस्तत्र संस्थिताः ।
शतानि डञ्च तत् ऒेत्रं धनुषां शौनऒादयः ॥ १ॡॣ ॥

डूजनीयाश्व डञ्चढ्याढूषयः सर्वढावनाः ।
श्रवणो ढानवैस्तत्स्थैः डुण्यदऱाः सढ्ढवन्ति य ॥ १ॡ। ॥

डुलडस्य डुरस्तद्वत् ढौलडा ढुनयः सदा ।
तिष्ठन्ति डूजनीयास्ते रेवत्यां सर्वदा ढताः ॥ १ॡॡ ॥

ऒतोरत्रो ढडेशानाः ऒतुवंशसढुदूढवाः ।
तिष्ठन्ति ढुनयः सर्वयोगऒाः डुण्यवर्धनाः ॥ १ॡॢ ॥

अश्विन्यां डूजनीयाश्व ढताः सर्वार्थदायकाः ।
गाणेशढास्थाष्य विढ्राः सेवन्ते ढऒित्तितऱऱाः ॥ १ॡॣ ॥

तत्डुरो देवगन्धर्वा विश्रावसुडुरोगढाः ।

धनुषां द्वे शते तेषां क्षेत्रं ज्यातं मयूरके ॥ १५८ ॥

उर्वशी यैव रम्भाधास्ततो ङ्यप्सरसः पुरः ।

धनुषां शतकं क्षेत्रं तासां तत्र प्रकीर्तितम् ॥ १५९ ॥

पूजनीया नरैः पुष्पैर्गन्धर्वाः पुण्यवर्धनाः ।

पुनर्वसावप्सरसः पूजनीया विशेषतः ॥ १६० ॥

नानामुनिगणा अन्ये भवन्ते संस्थिताः पराः ।

विश्वामित्रो याज्ञवल्क्यस्तथा पाराशरोऽग्रणीः ॥ १६१ ॥

श्वेतकेतुर्वामदेवो परो रैभ्यो निदाघकः ।

धत्याधाः भडवो देवाः कथयितुं न शक्यते ॥ १६२ ॥

स्वस्वनाम्नाङ्गितांस्ते संस्थाप्य लम्बोदरान् सदा ।

भजन्ते तीर्थसंयुक्ताः पूजनीयाः सुप्प्रदाः ॥ १६३ ॥

पूर्वभागाश्रितं सर्वं कथितं वः समासतः ।

अधुना दक्षिणां वक्ष्ये मयूरं सर्वदायकम् ॥ १६४ ॥

देवालयाद्दक्षिणाभ्यतुःशतं य प्रकीर्तितम् ।

धनुषां क्षेत्ररूपं तु वसिष्ठस्य मडात्मनः ॥ १६५ ॥

स्वनामाङ्गितमास्थाप्य गणेशं भजते सदा ।

तत्र कुण्डं तु वासिष्ठं स्नानेन पापनाशनम् ॥ १६६ ॥

भराण्यां पूजनीयोऽसौ वंशवृद्धिकरो भवेत् ।

यात्रा तस्य समाप्याता मयूरे सुप्प्रदायिका ॥ १६७ ॥

तस्य वामाङ्गभागे यात्रिः सर्वार्थप्रदायकः ।

गणेश्वरं स संस्थाप्य भजते स्वाभिधानकम् ॥ १६८ ॥

तीर्थं तत्र स्थितं तस्य स्नानमात्रेण मानदम् ।

कृत्तिकायां विशेषेण पूजनीयो नरैः सदा ॥ १६९ ॥

दक्षिणाङ्गे वसिष्ठस्य पुलस्त्यः संस्थितोऽभवत् ।

स्वनामाङ्गितमास्थाप्य द्रुण्डिं भजति देवपाः ॥ १७० ॥

कुण्डं तस्य य तीर्थाभ्यं परं स्नानेन सत्वदम् ।

आसुरभावसम्भूतं मलं दहति सेविनाम् ॥ १७१ ॥

पूजनीयो धनिष्ठायां विशेषेण मडामुनिः ।
 सर्वार्थदायको भावी यात्राकारिणो येव य ॥ १७२ ॥
 वसिष्ठाय्य पुरोभागे वासिष्ठा मुनयोऽपरे ।
 (Page पं. ६ अ. १८ पान ५३)
 द्वे शते धनुषां क्षेत्रं तेषां तत्र स्थिता द्विजः ॥ १७३ ॥
 अत्रेः पुरस्तथात्रेयास्तावन्मानेन संस्थिताः ।
 पुलस्त्याग्रे य पौलस्त्या भवन्ति मुनयः स्थिताः ॥ १७४ ॥
 स्वस्वतीर्थसमासक्ताः स्थाप्य विद्देश्वरांस्तथा ।
 पूजयन्ति स्वनामस्थान् भक्तियुक्ता मडर्षयः ॥ १७५ ॥
 मघायां चैव वासिष्ठाश्चित्रायामत्रिसम्भवाः ।
 उस्ते पौलस्त्यकाः पूजयाः क्षेत्रवासिभिरादरात् ॥ १७६ ॥
 अन्ये मुनिगणानाना सदा तत्रैव संस्थिताः ।
 तेषु मुष्यान् प्रवक्ष्यामि शृणुध्वं देवसत्तमाः ॥ १७७ ॥
 कण्वश्च जैमिनिश्चैको द्वितश्च त्रितरैवतौ ।
 मेधातिथिर्भरद्वाजो जमदग्निश्च गौतमः ॥ १७८ ॥
 षत्यादि भडवोऽन्ये स्थिताः संस्थाप्य गणेश्वरान् ।
 पूजनीया नरेणैव सर्वधर्मविवर्धनाः ॥ १७९ ॥
 कथितेषु मडेशाना नक्षत्रेषु विशेषतः ।
 यात्रा तेषां समाप्याता सर्वाघशमनी परा ॥ १८० ॥
 ततः पुरः पिशाचेशा भूतेशाः सिद्धयारणाः ।
 संस्थिताः पूजनीयास्ते भौमवारे विशेषतः ॥ १८१ ॥
 अतः परं पश्चिमस्थं वदामि पापहारकम् ।
 यित्रं मयूरे माडात्थं क्षेत्रवासिभवं परम् ॥ १८२ ॥
 देवालययादृशतं धनुषां स्थानमुत्तमम् ।
 दक्षस्य तत्र देवेशा दक्षतीर्थं सरः स्थितम् ॥ १८३ ॥
 तत्र स्नानेन दुर्बुद्धिः परा नश्यति तत्क्षणात् ।
 सुबुद्धिर्जायते सद्यो जनानां भावितात्मनाम् ॥ १८४ ॥
 मडायात्राऽयमिजिति तस्य प्रोक्ता सुभप्रदा ।

कर्तव्या क्षेत्रवासीभिः परा सद्बुद्धिदायिका ॥ १८५ ॥
 दक्षस्य वामभागे तु मरीचिः संस्थितो मडान् ।
 तावन्मानेन संयुक्तः स्वतीर्थेन समन्वितः ॥ १८६ ॥
 स्वातौ तस्य मडायान्ना कर्तव्या वृद्धिदायिनी ।
 क्षेत्रवासिभिरानन्दाद्योगीन्द्रस्य मडात्मनः ॥ १८७ ॥
 अङ्गिरास्तस्य दक्षस्य दक्षिणे योगिसत्तमः ।
 पूजनीयो विशेषेण ज्ञानदाता भवेत् सदा ॥ १८८ ॥
 तीर्थं तत्र समाख्यातं कुण्डरूपेण योगिनः ।
 स्नानेन भक्तिसंयुक्तो लभेज्ज्ञानं च मानवः ॥ १८९ ॥
 दक्षाद्यस्त्रयः प्रोक्ताः संस्थाप्य गणनायकम् ।
 स्वस्वनामाङ्कितं देवाः पूजयन्ति निरन्तरम् ॥ १९० ॥
 दक्षाग्रे दक्षसम्भूताश्चतुर्वर्णप्रकाशिकाः ।
 पुत्र्यः षष्ठीर्मडाभागाः सेवन्ते गणनायकम् ॥ १९१ ॥
 तासां क्षेत्रं समाख्यातं यतुः शतधनुर्मितम् ।
 रविवारे पूजनीया वंशसौभाग्यवर्धनाः ॥ १९२ ॥
 तासां पुरः प्रजाः सर्वा नरैस्ताम्यः समुद्भवाः ।
 संस्थिता पूजनीयास्ता धनिष्ठानां सुभ्रप्रदाः ॥ १९३ ॥
 द्वे शते धनुषां तासां क्षेत्रं यैव प्रकीर्तितम् ।
 गणेशमास्थाप्य सर्वाः सेवन्ते नित्यमादरात् ॥ १९४ ॥
 मरीचेस्तु पुरोभागे मारीयाः काश्यपादयः ।
 संस्थितास्ते नरैः पूज्याः शततारे धनप्रदाः ॥ १९५ ॥
 यतुःशतानि तत् क्षेत्रं धनुषां च प्रकीर्तितम् ।
 स्थाप्य विघ्नेश्वरान् सर्वे पूजयन्ति निरन्तरम् ॥ १९६ ॥
 पुरोभागे ज्यङ्गिरसः स्थिता आङ्गिरसाः सदा ।
 तावन्मानेन संयुक्तास्तीर्थयुक्ता मङ्गर्षयः ॥ १९७ ॥
 लम्बोदरांस्त आस्थाप्य स्वस्वनामाङ्कितान् सदा ।
 (Page पं. ६ अ. १९ पान ५४)
 पूजयन्ति विशेषेण भक्तिभावसमन्विताः ॥ १९८ ॥

आश्वेषायां मलायात्रा तेषां कार्या नरैः परा ।
 पुत्रपौत्रप्रवृद्ध्यर्थं क्षेत्रवासिभिरादरात् ॥ १९९ ॥
 अन्ये मुनिवरास्तत्र संस्थिता गाणपे रताः ।
 तेषु श्रेष्ठान् प्रवक्ष्यामि मलायोगीन्द्रकस्तथा ॥ २०० ॥
 दुर्वासा गालवश्चैव त्रिशिरा नै वो मुनिः ।
 अगस्त्यश्च मृकडस्तु मार्कण्डेयो धीश्रिकः ॥ २०१ ॥
 कथितेषु दिनेष्वेते पूजनीया मलात्मभिः ।
 सर्वसौभ्यप्रदातारो भवन्ते योगिसत्तमाः ॥ २०२ ॥
 तीर्थयुक्तां गाणेशानास्थाप्य सम्पूजयन्ति ते ।
 मुनयो भक्तिसंयुक्ता क्षेत्रवासपरायणाः ॥ २०३ ॥
 अतश्च किन्नराः साध्याः पुरो विधाधरास्तथा ।
 सेवन्ते गाणनाथं संस्थाप्य क्षेत्रनिवासिनः ॥ २०४ ॥
 पूजनीया नरैः सर्वे सर्वकारिण आदरात् ।
 अेवं सङ्क्षेपतः प्रोक्तं मलात्म्यं पश्चिमाश्रितम् ॥ २०५ ॥
 अथोत्तरभवं देवाः कथयामि समासतः ।
 मयूरक्षेत्रसंस्थानां चरित्रं सुभदं भवेत् ॥ २०६ ॥
 देवागारात्तु धनुषां देवपाः शतपञ्चके ।
 वसवोऽष्टौ स्थिताश्चैवास्थाप्य गाणेश्वरं परम् ॥ २०७ ॥
 स्वस्वतीर्थभवं कुण्डं कृत्वा भक्तिपरायणाः ।
 भजन्ते पूर्णिमायां ते पूजनीया विशेषतः ॥ २०८ ॥
 तेषां वामाङ्गभागे तु धेनवः कामदायिकाः ।
 संस्थिता तावता मानेन युतास्तीर्थसंयुताः ॥ २०९ ॥
 गाणेश्वरं ताः संस्थाप्य स्वस्वनामयुतं पराः ।
 पूजयन्ति विधानेन भक्तियुक्ता मलौजसः ॥ २१० ॥
 द्वादश्यां ता नरैः पूज्याः कामधेनुमुभाः सुराः ।
 क्षेत्रवासिभिरानन्ददायिकाः कामपूरिकाः ॥ २११ ॥
 दक्षिणाङ्गे सितश्चैव देवलश्च समास्थितौ ।

गणेश्वरं तौ संस्थाप्य पूजतो योगिसत्तमाः ॥ २१२ ॥
 उत्तरायां विशेषेण पूजनीयौ नरैः सदा ।
 ऐकनिष्ठाप्रदौ स्यातां नराणां पापहारकौ ॥ २१३ ॥
 वसूनां च पुरोभागे क्षेत्रं शतधनुर्द्वयम् ।
 गार्ग्याणां ते नरैर्विद्याप्रदाः पूज्या विशेषतः ॥ २१४ ॥
 उत्तराषाढनक्षत्रे यात्रा तेषां प्रकीर्तिता ।
 गर्गः स्वयं मढायोगी भजते गणनायकम् ॥ २१५ ॥
 गवां पुरो मडेशाना मौद्गला गणपप्रियाः ।
 सेवन्ते विघ्नराजं ते तावन्मानेन संस्थिताः ॥ २१६ ॥
 देवा विप्राश्च माण्डूका देवलासितयोः पुरः ।
 सेवन्ते गणनाथं ते सर्वे भक्तियुताः सदा ॥ २१७ ॥
 उत्तराभाद्रनक्षत्रे मौद्गला मानवैः सदा ।
 पूजनीया विशेषेण योगदाः सम्भवन्ति ते ॥ २१८ ॥
 माण्डूकाः पूर्वकुल्यां पूजनीया नरैः सदा ।
 व्याधिदोषहरास्ते तु भवन्त्यत्र न संशयः ॥ २१९ ॥
 असिताधा षमे सर्वे स्वस्वनामाङ्कितं परम् ।
 पूजयन्ति गणेशं संस्थाप्य तीर्थसमन्विताः ॥ २२० ॥
 तेषां पुरो मढात्मानो मुनयस्तत्र संस्थिताः ।
 भुभ्यांस्तेषु प्रवक्ष्यामि शृणुष्वं योगिसत्तमान् ॥ २२१ ॥
 धौम्यश्च वाल्मीकिवायकनवी मङ्गलाको मुनिः ।
 कडोऽश्च सुमन्तुर्वै वैशाम्पायन एव च ॥ २२२ ॥
 जाबालिः पर्वतः पैल ऋष्यशृङ्गः प्रतापवान् ।
 (Page भं. ६ अ. २० पान ५५)
 लोमशाश्च विभाण्डोऽन्यो बल्लवाधा मर्षयः ॥ २२३ ॥
 स्वस्वतीर्थयुतास्ते संस्थाप्य विघ्नेश्वरान् सदा ।
 पूजयन्ति मढाभागाः स्वस्वनामसमन्वितान् ॥ २२४ ॥
 उत्तराषाढनक्षत्रे पूजनीया नरैः सदा ।
 सर्वपापहरास्ते वै भवन्ते योगिसत्तमाः ॥ २२५ ॥

तत्पुरो गुड्यकाश्चैव लूनमान् पवनात्मजः ।
यक्षा रक्षोगाणाः सर्वे भजन्ते गणनायकम् ॥ २२६ ॥

स्थाप्य द्रुषिदं स्वतीर्थैस्तु युता ध्यानपरायणाः ।
उत्तराभाद्रनक्षत्रे पूजनीयाः शुभप्रदाः ॥ २२७ ॥

मुक्तेशीशानभागे तु सरः प्राणवसंज्ञितम् ।
प्राणवाङ्मति तत्रैव स्नाने मूर्ध्नि ध्वनिर्भवेत् ॥ २२८ ॥

तत्रोङ्कारगणेशश्च सरस्वत्या समन्वितः ।
यतुर्थ्या पूजनीयोऽसौ सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ २२९ ॥

तत्पुरो भैरवस्यैव दूता नग्नस्य सर्वतः ।
रक्षार्थं संस्थिता देवा मलाबलसमन्विताः ॥ २३० ॥

अन्ये नानाविधास्तत्र स्थितास्तेषां मलात्मनाम् ।
नामादिकं बहुत्वात् कथयितुं नैव शक्यते ॥ २३१ ॥

छन्दमुत्तरगं प्रोक्तं मयूरस्य चरित्रकम् ।
सङ्क्षेपेण मलादेवाः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ २३२ ॥

यात्रादिसंयुतं यस्तु शृणोति क्षेत्रवासिनाम् ।
मुप्यानां यरितं पुण्यं स सर्वं प्रलभेत् सुभम् ॥ २३३ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मलापुराणे
षष्ठे भाष्ये विकट्यरिते क्षेत्रवासिचरितवर्णनं नामैकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ ६.१९ ॥

६.२० मलत्यागयातनाकथनं नाम विंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

देवेशा ऋष्युः ।
मयूरं कीदृशं देवालयं विप्रं किमात्मकम् ।
गर्भागारं तथा योगिन् वद गणेशरूपकम् ॥ १ ॥

भृशुण्ड्युवाच ।
चित्रं नानाविधं सर्वं मायारूपं मयूरकम् ।
तदेव गणनाथस्य रूपं ज्ञातव्यमुत्तमम् ॥ २ ॥

द्रिषुः क्रीडात्मको धातुर्मायाक्रीडाकरः स्वयम् ।
 गणेशस्तस्य रूपं यद्देवागारं प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥
 यथा गर्भश्च देवेन्द्राः शुक्लशोणितसम्भवः ।
 द्वाभ्यामेकत्वमापन्नो जायते द्वन्द्वधारकः ॥ ४ ॥
 मायाभायिकयोर्योगे तथा स्वानन्द उच्यते ।
 गर्भागारं तद्देवाऽपि ज्ञातव्यं योगिभिः परम् ॥ ५ ॥
 स्वानन्दे वसतिस्तस्य गणेशस्य महात्मनः ।
 स एव मूर्तिमास्थाय सन्तस्थावुत्तरामुभः ॥ ६ ॥
 अतत् सर्वं रजस्यं यत् कथितं सर्वमञ्जसा ।
 तं सेवध्वं मणेशानास्तेन सर्वमवाप्स्यथ ॥ ७ ॥
 देवेन्द्रा उचुः ।
 क्षेत्रं गणपतेर्योगिन् सर्वं गणेशरूपकम् ।
 तत्र स्थिता विशेषेण देवविप्राद्यः प्रभो ॥ ८ ॥
 तेषां पुरीषमूत्रादिव्यवहारः कथं भवेत् ।
 स्त्रीसङ्गपुत्रपौत्राद्यं सर्वं तद्दुर्घटं भवेत् ॥ ९ ॥
 भृशुण्ड्युवाच ।
 (Page पं. ६ अ. २० पान पङ्.)
 साक्षाद्गणेश्वरस्यैव देहो योगभयोऽमराः ।
 न तस्य बाधते किञ्चिन् मृतरूपमिदं कदा ॥ १० ॥
 लोकानामुपकाराय जलपृथ्व्यादिकं तथा ।
 रथितं सर्वसामान्यं तत्र वासेन लभ्यते ॥ ११ ॥
 गणेशः सर्वयोगानामधिपो नात्र संशयः ।
 न गणेशस्वरूपस्य विडम्बिता जायते ततः ॥ १२ ॥
 योगरूपे नरास्तत्र निश्चये न मृताः किल ।
 गणेशो सम्भविष्यन्ति तदाकारा न संशयः ॥ १३ ॥
 तथा नराद्यश्चान्ये वसन्ति क्षेत्रवासिनः ।
 दुर्वन्ति मलमूत्रादि देवादीनां न बाधते ॥ १४ ॥
 देवविप्राद्यस्तत्र संस्थिता व्याप्य देवपाः ।

અડ્ગુષ્ઠપર્વમાત્રેણ રૂપેણ ક્ષેત્રવાસિનઃ ॥ ૧૫ ॥
 મયૂરં તન્મયં ક્ષેત્રં જ્ઞાતવ્યં દિવ્યચક્ષુષા ।
 મૃન્મયં માનવાનાં તુ તદ્દોષસ્તત્ર નો ભવેત્ ॥ ૧૬ ॥
 તથાપિ મૃન્મયે ક્ષેત્રે ગર્ભાગારં વિશેષતઃ ।
 મલમૂત્રાદિદોષૈશ્ચ સંયુતં નૈવ કારયેત્ ॥ ૧૭ ॥
 તેન સર્વં શુભં સર્વેલભ્યતે માનવૈઃ પરમ્ ।
 યથા ધર્મયુતૈર્નિત્યં સેવનીયં મયૂરકમ્ ॥ ૧૮ ॥
 ભવેદ્વિપથભાવેન મયૂરે સંસ્થિતો યદિ ।
 સ યાતનાં લભેચ્ચોગ્રાં નગ્નભૈરવકારિતામ્ ॥ ૧૯ ॥
 દેવેશા ઊચુઃ ।
 ગર્ભાગારે મલસ્થૈવ નરસ્ત્યાગં સમાચરેત્ ।
 તસ્મૈ ભૈરવદત્તાં તાં યાતનાં કીદૃશીં વદ ॥ ૨૦ ॥
 મયૂરે પાપકર્માણિ યઃ કરોતિ તુ માનવઃ ।
 સ ભુઙ્ક્તો યાતનાં વિપ્ર કીદૃશીં તાં વદસ્વ નઃ ॥ ૨૧ ॥
 મયૂરં કેન પુણ્યેન લભ્યતે તદ્દદસ્વ ચ ।
 ક્ષેત્રસંન્યાસિનાં ચૈવ દ્વારયાત્રાં કિમાત્મિકામ્ ॥ ૨૨ ॥
 ભૃશુણ્ડયુવાચ ।
 ઇતિહાસં પ્રવક્ષ્યામિ પુરાકલ્પસમુદ્ભવમ્ ।
 તેન સંશયહીનાશ્ચ ભવિષ્યથ સુરોત્તમાઃ ॥ ૨૩ ॥
 દેવાગારે દ્વિજઃ કશ્ચિદ્દેવાનીકેતિ નામતઃ ।
 અત્રિગોત્રોદ્ભવઃ સુજ્ઞઃ સંસ્થિતોઽભૂત્ સુકર્મવાન્ ॥ ૨૪ ॥
 સ્વધર્મસંયુતો નિત્યં સિષેવે ગણનાયકમ્ ।
 દેવવિપ્રાતિથિપ્રેપ્સુઃ ક્ષેત્રયાત્રાપરાયણઃ ॥ ૨૫ ॥
 એવં બહૌ ગતે કાલે વૃદ્ધસ્તત્ર બભૂવ હ ।
 તથાપિ નિત્યયાત્રાયાં રતોઽભૂદ્ ધર્મધારકઃ ॥ ૨૬ ॥
 એકદા જ્વરયુક્તશ્ચાજીર્ણાન્નિન પ્રપીડિતઃ ।
 જગામ સ મયૂરેશં પૂજનાય મહાયશાઃ ॥ ૨૭ ॥
 પૂજયિત્વા ગણેશાનં નિત્યયાત્રાં ચકાર હ ।

तत्रापानभवो वायुः पीडयन्नतिदूषितः ॥ २८ ॥

उहात् सङ्गुल्य विप्रस्तं त्यक्त्वा यात्रां मलामतिः ।
स्वगृहं प्रजगामाऽसौ त्वरायुक्तोऽतिदुःखितः ॥ २९ ॥

गच्छतोऽशुर्घोषेणातिसारेण मलात्मनः ।
मलः शिथिलभावेन निःसृतो गर्भमन्दिरे ॥ ३० ॥

ततोऽतिदुःखसंयुक्तः स्नानं यत्के स वाऽवः ।
शनैः स्वगृहमागम्य शोकयुक्तो बभूव उ ॥ ३१ ॥

अहो मयाऽतिमूर्खेण गर्भागारे कृतं परम् ।
मलत्यागभवं पापं का गतिर्मे भविष्यति ॥ ३२ ॥

ततस्तत्र ममारैव स्वल्पकालेन विप्रपः ।
रोगेण पीडितोऽत्यन्तं देवानीको मलायशाः ॥ ३३ ॥

ततस्तं भैरवस्यापि दूता नेतुं समागताः ।
बद्ध्वा सन्ताड्य विप्रं सङ्गुल्य ते भैरवं ययुः ॥ ३४ ॥

दृष्ट्वा स भैरवो देवस्तमुवाच द्विजधमम् ।
किमर्थं रोगयुक्तस्त्वं गर्भागारं गतो वद ॥ ३५ ॥

(Page भं. ६ अ. २० पान ५७)

अत्यसाध्यशरीरेण गमनं यत्त्वया कृतम् ।
भुङ्क्ष्व पापं मलादुष्ट मलत्यागभवं परम् ॥ ३६ ॥

साक्षाद्गणपतेः स्थाने गर्भागारे गतो भवान् ।
तस्य मस्तकमध्ये तु पपात किल ते मलः ॥ ३७ ॥

अस्माभिश्च सुवासेन जलेन क्षालितं तदा ।
मस्तकं तस्य देवस्य विष्णायुक्तं तथा कृतम् ॥ ३८ ॥

धृत्युक्त्वा कूरुषं स दर्शयामास भैरवः ।
देवानीकाय तं सोऽपि दृष्ट्वा मूर्खामवाप उ ॥ ३९ ॥

ततस्तं सावधानं स पुनः कृत्वाऽग्निचक्रगम् ।
यकार दूतवर्षेश्च नग्नभैरव एव य ॥ ४० ॥

अग्निचक्रे द्विजो नित्यं दालयुक्तो बभूव उ ।
बभ्राम देवमुष्याश्च ढाढाकाररवाकुलः ॥ ४१ ॥

भैरवाणां मडावह्निर्मतः कोटिगुणाधिकः ।
 यमस्याग्नेश्च जन्तूनां तं स्पष्टं कः क्षमो भवेत् ॥ ४२ ॥
 शतवर्षाणि विप्रेशोऽग्निचक्रं तत् समाश्रितः ।
 बभ्राम दाडसंयुक्तो न मभार स मायया ॥ ४३ ॥
 भैरवेण निबद्धः स दुःभमेव सुदारुणम् ।
 बुभुजे ब्राह्मणस्तत्र मया वक्तुं न शक्यते ॥ ४४ ॥
 ततो लैमगुडायां स निक्षिप्तो ब्राह्मणधमः ।
 शतवर्षाणि तत्रैवाभवच्छैत्येन पीडितः ॥ ४५ ॥
 ततः स रौरवे तेन निक्षिप्तो जन्तुभिस्तथा ।
 दंशितस्तत्र संस्थश्च कोटिवृश्चिकसन्निभैः ॥ ४६ ॥
 शतवर्षाणि तत्रैव पीडितस्तेन दारुणम् ।
 ततस्तप्तशिलायां स पोथितोऽभूत् पुनः पुनः ॥ ४७ ॥
 शतवर्षाणि तत्रैव यातनां बुभुजे पराम् ।
 ततः पिशाचयोनिस्थः क्षेत्रे पीडायुतोऽभवत् ॥ ४८ ॥
 अन्नवस्त्रजलादित्यो डीनो बभ्राम वाऽवः ।
 अशुचीन् स नरान् प्राप्य तद्दृष्ट्यो बभूव उ ॥ ४९ ॥
 तत्रैव शास्त्रमन्त्रेण वैदिकेन द्विजोत्तमैः ।
 ताडितस्तान् परित्यज्य बभ्राम यत्र तत्र उ ॥ ५० ॥
 अेवं वर्षाणि देवेशाः शतं कृत्वा पुनश्च तम् ।
 आनाथ्य भैरवो देवो जगाद वयनं छितम् ॥ ५१ ॥
 देवानीक त्वया भक्त्या यात्रार्थं गर्भमन्दिरम् ।
 अशक्तेन कृतं यैव मलयुक्तं मडामते ॥ ५२ ॥
 तेन त्वं पञ्चशतकं वर्षाणां यातनाभवम् ।
 द्भुं भुक्त्या मडाविप्राऽधुना तं गाणपं व्रज ॥ ५३ ॥
 धृत्युक्त्वा तं मडेशाना ब्रह्मभूतं चकार उ ।
 अेवं वः कथितं तत्र मलत्यागे मडदृढयम् ॥ ५४ ॥
 यद्वि स्वाधीनदेहश्चेत् ज्ञात्वा गर्भालये मलम् ।

त्यजेत् सोऽपि नरः पूर्णां यातनां प्रलभेत् पराम् ॥ ५५ ॥

छंदं श्रुत्वा नरो यस्तु त्रासयुक्तो भवेत् कदा ।

तदारभ्य मलत्यागं न कुर्यात् स लभेद्भक्तिम् ॥ ५६ ॥

तं निर्भर्त्स्य मडाकूरा भैरवा यातनाभवम् ।

दर्शयित्वा मडद् दुःखं ब्रह्मभूतं तु यङ्किरे ॥ ५७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

षष्ठे भाष्ये विकट्यरिते मलत्यागयातनाकथनं नाम विंशतितमोऽध्यायः ॥ ६.२०

(Page पं. ६ अ. २१ पान ५८)

६.२१ मयूरे यात्रार्थप्रवेशकृलादिवर्णनं नामैकविंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

विकर्मकारिणां क्षेत्रे कथयिष्यामि याधुना ।

यथा दण्डः स्वडस्तैश्च क्रियते भैरवैर्मडान् ॥ १ ॥

मयूरे क्षत्रियः कश्चिद्भासं कृत्वा स्थितोऽभवत् ।

गत्वा वनान्तरे लोकान् उत्वा द्रव्यं समग्रीहीत् ॥ २ ॥

कुटुम्बपोषणे सक्तः शिश्रोदरपरायणः ।

यकार विविधं पापं क्षेत्रे मायूरसंज्ञिते ॥ ३ ॥

परस्त्रियं अलाद् गृह्यायभक्तां निरपन्नपः ।

जातिभेदादिकं सोऽपि मान्यं नैव यकार उ ॥ ४ ॥

भगिनीमेकलां दृष्ट्वा कदा मयैव विह्वलः ।

उठात् गृह्य मडेशानां बुभुजे कामनायुतः ॥ ५ ॥

यौरादीनि यकारापि ब्रह्मडत्यां तथा भवः ।

गोस्त्रीवधादिकं दृष्टः किं वदामि विशेषतः ॥ ६ ॥

गणेशं न पुपूजसौ कदायिदमरान् परान् ।

यात्रां नैव यकारापि पापनिष्ठो ममार उ ॥ ७ ॥

भैरवास्तं समागृह्य अर्ध्वा ताज्य नराधमम् ।

निन्युः स्वस्थानगं ते तु नग्नं भैरवनायकम् ॥ ८ ॥

क्षत्रियोऽथ मडाकूरं दृष्ट्वा भैरवनायकम् ।
 डाडा कृत्वा पपाताऽसौ मूर्च्छितो धरणीतले ॥ ९ ॥
 सावधानं ततः कृत्वा मायया नग्नभैरवः ।
 मृतिमूर्च्छाविडीनं य दृष्टे यकार सर्वपः ॥ १० ॥
 ततस्तं गृह्य दूतास्ते भैरवस्य मडात्मनः ।
 अग्निकुण्डेषु सङ्क्षिप्य दाडयामासुरञ्जसा ॥ ११ ॥
 सडस्रे ते तं गतेषु वर्षेषु क्रोधसंयुतः ।
 अग्निशक्रे समाक्षिप्य भ्रामयामासुरञ्जसा ॥ १२ ॥
 डाडाकाररवैर्युक्तो ब्रह्माभाश्रौ नराधमः ।
 न ममार न मूर्च्छा सोऽलभद्भैरवमायया ॥ १३ ॥
 ततः सडस्रवर्षान्ते डैमकुण्डे समाक्षिपन् ।
 भैरवास्तं मडादुष्टं शीतैश्चक्रुः प्रपीडितम् ॥ १४ ॥
 ततः सडस्रवर्षान्ते शिलायां स्थाप्य मुद्गरैः ।
 यूर्णयामासुरुग्रैस्तं भवं कण्टकसंयुतैः ॥ १५ ॥
 अथ गतानि वर्षाणि सडस्रं देवसत्तमाः ।
 ततो याम्यां दृष्टस्तस्मै यातनां दारुणां पराम् ॥ १६ ॥
 रुरुर्जन्तुभिरादष्टो रौरवेऽभून्नराधमः ।
 स सडस्रं वर्षकाणि मडोग्रैर्वह्निमग्निभिः ॥ १७ ॥
 ततस्तैलकटाडेषु सन्तप्तेषु य तं भटाः ।
 चिक्षिपुर्दारुणां सोऽपि वेदनां बुभुजे पराम् ॥ १८ ॥
 ततः सडस्रवर्षान्ते तमवावुभिरेव तम् ।
 आच्छाद्य स्थापयामासुर्भैरवाः क्षत्रियाधमम् ॥ १९ ॥
 सडस्रं तत्र वर्षाणि बुभुजे दुःभमुल्बणाम् ।
 ततः स पपात पिशाचयो-न्यां दुःभसंयुतः ॥ २० ॥
 क्षुधा तृषा समायुक्तः सदा शीतोष्णभावाकैः ।
 ब्रह्माम क्षेत्रमध्ये स पीडितो यत्र तत्र य ॥ २१ ॥
 तत्र तं देवदूताश्च दृष्ट्वा स्वनिःकटे स्थितम् ।
 तदा दण्डादिभिः सर्वे ताडयामासुरोजसा ॥ २२ ॥

वेदशास्त्रध्वनिं श्रुत्वा डोमधूमादिकं तथा ।
 पपाल द्युःभसंयुक्तो मन्त्रशस्त्रभयात् कदा ॥ २३ ॥
 त्रीणि वर्षसलस्राणि भुक्त्वा द्युःभं ततः परम् ।
 भैरवैश्च समानीतो ननाम नग्नभैरवम् ॥ २४ ॥
 शुद्धस्तेन समानीतो गणेशस्यैव मन्दिरे ।
 गणेश्वरं तत्र दृष्ट्वा ब्रह्मभूतो बभूव उ ॥ २५ ॥
 अेवं पापप्रयारान् सन्दृश्य ब्रह्मभयं पुनः ।
 यङ्कुः क्षेत्रे मृतत्वात् कथयितुं शक्यते न वै ॥ २६ ॥
 (Page पं. ६ अ. २१ पान ५८)
 अन्यं पापकृतः कर्म दाडकं विधिमुत्तमम् ।
 कथयामि समारोेन शृणुध्वं शिवमुप्यकाः ॥ २७ ॥
 ब्राह्मणः काश्यपः कश्चित् मयूरे संस्थितोऽभवत् ।
 यौर्यमद्यादिकं सोऽपि यकार नित्यमादरात् ॥ २८ ॥
 परस्त्रीलम्पटः सोऽपि शिश्रोदरपरोऽभवत् ।
 ब्रह्मडत्यां द्रव्यलोभाख्यकार काश्यपोऽधमः ॥ २९ ॥
 ज्ञात्वा राज्ञा द्विजस्यैवालृत्य सर्वं पुनर्द्विजम् ।
 बद्ध्वा क्षेत्राद्दुःखे नरैर्धर्मपरायणैः ॥ ३० ॥
 ततो द्विजो विलायैव कृत्वा शपथमागतः ।
 मयूरं तत्र लोकेः स द्वारयात्रा परोऽभवत् ॥ ३१ ॥
 द्वारयात्रारतं दृष्ट्वा लोकास्तं मेनिरे पुनः ।
 ब्राह्मणं श्रद्धया युक्ता वस्त्रान्नं च ददुः परम् ॥ ३२ ॥
 यतुर्द्वारमयीं यात्रां यकार ब्राह्मणसाधमः ।
 पञ्चम्यां पारणं यके षष्ठ्यां सर्पेण दंशितः ॥ ३३ ॥
 मृतं मयूरक्षेत्रे तं विषोत्रेण प्रपीडितम् ।
 सङ्गुह्य भैरवाः सर्वे नग्नभैरवमाययुः ॥ ३४ ॥
 यातनागारकं देवो दर्शयामास भीतिदम् ।
 तस्मै पुनश्च विघ्नेशं दर्शयामास देवपाः ॥ ३५ ॥

दृष्ट्वा गणपतिं सोऽपि ब्रह्मभूतो बभूव ७ ।
 क्षेत्रे कृतं मळत्पापं द्वाराणां यात्रया गतम् ॥ ३६ ॥
 अन्यथ शृणुत प्राज्ञा मयूरे यरितं भवम् ।
 पुरा कल्पे समासेन कथयामि मछेश्वराः ॥ ३७ ॥
 दण्डकारण्यदेशे तु ब्राह्मणोऽत्रिकुलोद्भवः ।
 बाल्यात् प्रारभ्य दुर्बुद्धिः पापकर्मपरोऽभवत् ॥ ३८ ॥
 नाम्ना देवाः सुप्रतीको द्रव्यलोभी बभूव ७ ।
 यौर्यद्रव्यं जनानां सङ्गुह्य भोगान् बुभोज य ॥ ३९ ॥
 कदा सप्तपुरीणां य यात्रार्थं जग्मुरादरात् ।
 यर्तुवर्णजनाः सोऽपि तेषां मध्ये जगाम ७ ॥ ४० ॥
 द्रव्यलोभी जनानां य यौर्यद्रव्यं समग्रीत् ।
 अवेनं बहुधनस्तत्र जातोऽसौ ब्राह्मणधमः ॥ ४१ ॥
 कृत्वा सप्तपुरीणां ते यात्रां पुनः समाययुः ।
 स्वदेशं तैः समायुक्तः सोऽपि स्वगृहमाययौ ॥ ४२ ॥
 ततः स्त्रीपुत्रकान् स्वस्य माण्ड्यामास भूषणैः ।
 यथार तीर्थगो भूत्वा कदाचिद्यौर्यकारणात् ॥ ४३ ॥
 द्विजः पौराणिकं दृष्ट्वा पुराणकथने रतम् ।
 यौर्यार्थं तत्र पापात्मा जनमध्ये समास्थितः ॥ ४४ ॥
 ततो मयूरक्षेत्रस्य माडात्स्यं स्कान्तसम्भवम् ।
 शुश्राव सुप्रतीकश्च जनैः सर्वैर्मछेश्वराः ॥ ४५ ॥
 मयूरक्षेत्रमाडात्स्यश्रवणेन दुरात्मनः ।
 द्विजस्य बुद्धिभेदो वै बभूवे दैवयोगतः ॥ ४६ ॥
 स तु तत्र यकारापि विचारं मानसे परम् ।
 अहो मया द्विजेनैव किं कृतं पापमुल्बलाम् ॥ ४७ ॥
 विषादिना लता लोका ब्राह्मणपाधा मया बहु ।
 तीर्थेषु यौर्यलत्यादि पापं तु प्रकृतं मया ॥ ४८ ॥
 काश्यां प्रदक्षिणायां तु पञ्चकोश्यां मया परम् ।
 पापं कृतमपारं वै का गतिर्मे भविष्यति ॥ ४९ ॥

मद्भिन्ना ब्राह्मणः कश्चिदीदृशो न भवेत् कदा ।
 यो ब्रह्मणि रतः सर्वो ब्राह्मणस्तेन कथ्यते ॥ ५० ॥
 अेकान्तगं ततः पौराणिकं गत्वा द्विजधमः ।
 उवाच तं प्रणम्यादौ कृत्वा करपुटं वचः ॥ ५१ ॥
 सुप्रतीक उवाच ।
 (Page पं. ६ अ. २१ पान ६०)
 सर्वतीर्थेषु क्षेत्रेषु पापं दृष्टः समाचरेत् ।
 वज्रलेपं तदेवाऽपि कुत्र नाशं गमिष्यति ॥ ५२ ॥
 पौराणिक उवाच ।
 सप्तपुर्यादिकक्षेत्रेषु नरः पापं समाचरेत् ।
 तन् मयूरक्षेत्रे अेव प्रवेशेन लयं व्रजेत् ॥ ५३ ॥
 यतुर्विधानि क्षेत्राणि सर्वत्र ब्रह्मगोलके ।
 धर्मार्थकाममोक्षाणां प्रदानि सेवतां द्विज ॥ ५४ ॥
 पञ्चमं ब्रह्मभूताप्यं मयूरं नात्र संशयः ।
 तत्र पापं कृतं येद्वै वज्रलेपतमं भवेत् ॥ ५५ ॥
 अेवं तस्य वचः श्रुत्वा तं प्रणम्य समाचरौ ।
 गृहं दारादि सङ्गृह्य मयूरेशं जगाम उ ॥ ५६ ॥
 यथाविधि यकाराऽसौ यात्रां क्षेत्रसमुद्भवाम् ।
 द्वारादियिह्नितां सोऽपि निवासमकरोत्ततः ॥ ५७ ॥
 देवागारं समाश्रित्याभजत्तं गणनायकम् ।
 अन्ते पापविडीनः स ब्रह्मभूतो बभूव उ ॥ ५८ ॥
 अेवं नाना जनास्तत्र पतितानां मधेश्वराः ।
 पतिताः पापडीनाः प्रवेशे जाता मयूरके ॥ ५९ ॥
 अधुना कथयिष्यामि यरित्रं यत् पुरातनम् ।
 श्रुत्वा संशयडीनास्तं मयूरेशं भजन्ति वै ॥ ६० ॥
 वैश्यो धर्मध्वजो नाम द्रव्यलोभी बभूव उ ।
 विषेण पितरं सोऽपि मारयामास लोभतः ॥ ६१ ॥

नानाद्विजाटिकान् सोऽपि वन्द्य पूज्यान् दुरात्मवान् ।
विषेण मारयामास नित्यं द्रव्यार्थमुल्बणः ॥ ६२ ॥
स कदाचिद्भ्रिगिभिश्च क्वयविक्रयकारणात् ।
जगाम दण्डकारण्ये जनैः सल मलाभलः ॥ ६३ ॥
तत्र माघे मलायात्रां जग्मुर्लौका विशेषतः ।
मयूरेशं ततः सोऽपि तैर्जगाम सुलर्षितः ॥ ६४ ॥
द्रव्यलोभार्थमानन्दात् पुरं मायूरमायथौ ।
तत्र प्रवेशमात्रेण तं य पापानि तत्यजुः ॥ ६५ ॥
अलिः स्थितानि पश्यन्ति यदाऽसावागमिष्यति ।
तदा पुनः प्रवेशं वै करिष्यामो नराधमम् ॥ ६६ ॥
तत्र दैवप्रसङ्गेन न पापानि यकार ल ।
यथाविधि तथा यात्रां यके ङर्षसमन्वितः ॥ ६७ ॥
पुनर्मानवसङ्घैः स निर्जगाम मलेश्वरः ।
मयूरेशं परित्यज्य मार्गसंस्थो अलूव ल ॥ ६८ ॥
तं दृष्ट्वा तस्य पापानि शुद्धं यात्राविधानतः ।
स्मरं तु तान्यसमर्थानि अलूवुर्देवसत्तमाः ॥ ६९ ॥
ततः पापानि सर्वाणि विचारं यकुरादरात् ।
अलो यः क्षेत्रगो लूत्वा पापानि कुरुते सदा ॥ ७० ॥
तथाऽस्माभिर्भयूरेश्यं गत्वा पापं करिष्यति ।
ज्ञातं तेन मलाविद्धैः पीडितो नैव निश्चितम् ॥ ७१ ॥
अधुना शुद्धरूपोऽयं अलिः सदा समागतः ।
अतः पुण्यानि नित्यं तु करिष्यति विशेषतः ॥ ७२ ॥
वयं कुत्र गमिष्यामो विद्धं कुरुत सर्वतः ।
येनाऽयं पापकर्माऽपि कुरुते पापमल्पकम् ॥ ७३ ॥
किञ्चित् पापयुतं वैश्यं प्रविश्यामो विशेषतः ।
ततो मलाघसंयुक्तं करिष्यामो न संशयः ॥ ७४ ॥
अेवं विचार्य पापानि पापिनां लुदयेषु य ।
प्रविश्य तान् समानाथ्य वैश्यं तं समपीडयन् ॥ ७५ ॥

अकस्माच्चौरमुष्यैश्च द्रव्यं तस्य समाहृतम् ।

तेनातिदुःखयुक्तो हि धर्मध्वजो बभूव उ ॥ ७६ ॥

ततः पापेषु दुर्बुद्धिश्चकार उ पुनर्मतिम् ।

(Page पं. ६ अ. २२ पान ६१)

अेतस्मिन्नन्तरे तत्र ब्राह्मणं स ददर्श उ ॥ ७७ ॥

तं प्राणम्य स्ववृत्तान्तं कथयामास विस्तरात् ।

श्रुत्वा तं पुनरध्याह ब्राह्मणः सर्वमार्गवित् ॥ ७८ ॥

त्वया कृतानि पापानि तानि त्वां पीडयन्ति वै ।

अतस्त्वं सत्वरौ भूत्वा मयूरेशं समाश्रय ॥ ७९ ॥

स्वजनैः पुत्रदारादि समानाथ्य मलामते ।

तत्रस्थो धर्मसंयुक्तो दुःखीनो भविष्यसि ॥ ८० ॥

तच्छ्रुत्वा स प्राणभ्याद्यौ तं मयूरेशकं द्विजम् ।

जगाम त्वरया युक्तस्ततः सर्वान् समानयत् ॥ ८१ ॥

मयूरे वैश्यवृत्त्या य धर्मयुक्तः समास्थितः ।

धर्मध्वजश्चकाराऽसौ गणेशभजनं सदा ॥ ८२ ॥

पापानि भोगीनानि बहिर्भ्रुः स्थितान्यपि ।

धर्मध्वजश्च देवेशा ब्रह्मैवान्ते बभूव उ ॥ ८३ ॥

क्षेत्रं नरेण मायूरं न त्याज्यं तु कदायन ।

पीडितेन मलाद्यौषैर्मतं तदपि तद्भरम् ॥ ८४ ॥

अन्यत्र राज्यभोगस्थोऽथवा स्वर्गस्थ एव सः ।

मयूरे नीयजातिस्था किञ्च तेन समो न हि ॥ ८५ ॥

आयासेन विहीनत्वाद्ब्रह्मभूतो भवेन्नरः ।

मयूरे तेन किं तुल्यं भवेद्ब्रह्माण्डमण्डले ॥ ८६ ॥

षडं यः शृणुयाद्देवा श्रावयेद्वा पठेन्नरः ।

पापहीनः स्वभावेन धर्मयुक्तो भविष्यति ॥ ८७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मलापुराणे

षष्ठे भाषे विकट्यरिते मयूरे यात्रार्थप्रवेशकृत्वादिवर्णनं नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ ६.२१

६.२२ क्षेत्रसंन्यासादिवर्णनं नाम द्वाविंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भृशुण्ड्युवाच ।

अथ वक्ष्यामि देवेशा मयूरप्रापकं मडत् ।

पुण्यं चित्तैकभावेन शृणुध्वं सुभदायकम् ॥ १ ॥

कुत्र आङ्गिरसे जातो देवप्रिय छति श्रुतः ।

पुरा कल्पे स धर्मात्मा स्वधर्मनिरतोऽभवत् ॥ २ ॥

गाणेशे प्रीतिसंयुक्तो गाणपत्यप्रियोऽभवत् ।

मुक्तिमिच्छन् सदा कर्माणि चकार विधानतः ॥ ३ ॥

ततस्तस्य मडेशाना बुद्धिः प्रादुर्भवत् ।

तथा सम्प्रेरितस्तीर्थानि क्षेत्राणि चकार ॥ ४ ॥

शास्त्रे विधिं समाश्रित्य पृथिव्यां मुष्यकानि सः ।

क्षेत्राणि तीर्थमुष्यानि यात्रया चाकरोद् द्विजः ॥ ५ ॥

ततः स्वगृहमागत्य दारापत्यैः समन्वितः ।

गाणेशमभजन्नित्यं भक्तियुक्तेन येतसा ॥ ६ ॥

ततश्च मानसे सोऽपि विचारमकरोत् परम् ।

अहो मयूरपक्षेत्रं सेवनीयं निरन्तरम् ॥ ७ ॥

ज्ञात्वा द्विजं समुद्युक्तं दारापत्यैः समन्वितम् ।

माया तं पीडयामास मयूरे वासभञ्जनात् ॥ ८ ॥

यात्रार्थं तेन यत्किञ्चित् गृहे द्रव्यादि सञ्चितम् ।

(Page भं. ६ अ. २२ पान ६२)

तदेव यौरमार्गोऽनष्टं मायाप्रभावतः ॥ ९ ॥

ततोऽतिविस्मितो भूत्वा भेदयुक्तो बभूव ॥

पापयुक्तोऽहमत्यन्तं तेन विघ्नयुतः कृतः ॥ १० ॥

शुकलवृत्त्या गमिष्यामि मयूरेशं न संशयः ।

ततो ज्वरसमायुक्तो बभूव ब्राह्मणोत्तमः ॥ ११ ॥

निर्जगाम ततः सोऽपि स्वगृहे ज्वरसंयुतः ।

शुक्लवृत्तिधरो भूत्वा नियम्यात्मानमात्मना ॥ १२ ॥

तृतीये दिवसे तत्र विघ्नेशो विघ्नहारकः ।

बभूव स द्विजस्याऽपि परं शृणुत येष्टितम् ॥ १३ ॥

गाणेशकृपया विप्रो ज्वरलीनो बभूव उ ।

ब्राह्मणस्य स्वरूपेण गाणेशस्तं समाययौ ॥ १४ ॥

तस्य पुत्रं समाहूय द्रव्यं दत्वा सुपुष्कलम् ।

अन्तर्धानं चकाराऽसौ पुत्रस्तातं जगाद तु ॥ १५ ॥

ज्ञात्वा देवं विचार्यैव स्वस्थचित्तो बभूव उ ।

देवप्रियो मयूरेशमाजगाम द्विजोत्तमः ॥ १६ ॥

यात्रादिकं चकाराऽसौ गर्भागारे समाश्रितः ।

अभजद्गणराजं तमन्ते तल्लीनतां ययौ ॥ १७ ॥

यानि क्षेत्राणि तीर्थानि ब्रह्माण्डे सेवितानि येत् ।

तदा नरेण मायूरक्षेत्रं लभ्यं महेश्वराः ॥ १८ ॥

देवेशा ऋयुः ।

योरारण्यः समाभ्यातास्त्वया ब्रह्मर्षिसत्तम ।

किं चकुर्येन पुण्येन मयूरेशे लयं ययुः ॥ १९ ॥

भृशुण्डयुवाय ।

पूर्वजन्मनि माहात्म्यं संश्रुतं किञ्चिदध्यखो ।

क्षेत्रस्य पापकर्मस्था अन्ते तत् सस्मरुर्थदि ॥ २० ॥

अन्ते स्मरणयोगेन पापिनोऽन्यभवे कदा ।

ययुः क्षेत्रे मरणतो लयं देवा गाणेश्वरे ॥ २१ ॥

गाणेशस्य च मार्गस्य श्रवणं पापयेतसाम् ।

भवेन्नानाविधस्याऽपि किञ्चिद्देवेन्द्रसत्तमाः ॥ २२ ॥

यदि मरणकाले तु तस्य संस्मरणं भवेत् ।

पुरो जन्मनि याज्ञानात्तस्य संसेवनं भवेत् ॥ २३ ॥

अथवा ज्ञानयुक्तः स नरस्तत् सकृदाचरेत् ।

यद्वा तद्गाऽऽचरेद्वापि ब्रह्मभूतः स जायते ॥ २४ ॥

अथासंस्कारयुक्तस्य गाणेशेनाधिकारतः ।

प्रवेशो न भवेत्तस्य यस्मिन् शृणुत प्रियाः ॥ २५ ॥

क्षत्रियः सुलभो नामा बभूव पृथिवीपतिः ।

अङ्गदेशस्य राज्यं स चकार धर्मसंयुतः ॥ २६ ॥

मयूरेशस्य स श्रुत्वा माहात्म्यं क्षेत्रसम्भवम् ।

पुत्रे राज्यं परित्यज्य वासार्थं तु मनो दधे ॥ २७ ॥

यथाशास्त्रं विधानेन मयूरेशं समाययौ ।

चकार विधिना यात्रां स्वयं द्वाराद्विहिताम् ॥ २८ ॥

ततस्तत्र स्थितो राजा वार्षिकीं विविधां पुनः ।

चकार यात्रां क्षत्रस्थो देवादीनां विधानतः ॥ २९ ॥

ततो मनसि सन्धार्य क्षेत्रसंन्यासकारणात् ।

सर्वानाज्ञापयामास सस्त्रीकः स उवास ७ ॥ ३० ॥

ततः स भैरवेषैव बुद्धिभेद्युतः कृतः ।

विचारमकरोव्यिक्ते किमिदं क्षेत्रमुत्तमम् ॥ ३१ ॥

न काशीतुल्यतां याति क्षेत्रं ब्रह्ममाण्डलम् ।

अयं शिवसुतः प्रोक्तो मयूरेशो न संशयः ॥ ३२ ॥

ब्रह्म सर्वत्र योगेन तिष्ठति तेन वाप्यते ।

वेदादिषु गणेशानो ब्रह्मरूपी न मुष्यतः ॥ ३३ ॥

अतोऽहं ब्रमितो नूनं वाण्या पुराणसंस्थया ।

(Page पं. ६ अ. २२ पान ६३)

गमिष्यामि न सन्देहः क्षेत्रं काशीसमाश्रितम् ॥ ३४ ॥

अेवं विचार्य भूपालो मयूरं त्यज्य देवपाः ।

काशीं जगाम मार्गे स ममार रोगसंयुतः ॥ ३५ ॥

पूर्वसंस्कारयोगेन काश्यां स ब्राह्मणोऽभवत् ।

धर्मयुक्तश्चकाराऽपि काशीवासं छितार्थतः ॥ ३६ ॥

भरणोन्मुभकालाय तस्मै विश्वेश्वरः स्वयम् ।

गणेशैकाक्षरं मन्त्रं ददौ तारकनामकम् ॥ ३७ ॥

शौनक उवाच ।

कथां विचित्रां वदसि सूत त्वं उर्षदायिनीम् ।

तत्र संशयकं छिन्धि वद्विष्यामि त्वदग्रतः ॥ ३८ ॥

रामनामभवं मन्त्रमवदत्तारकं परम् ।

पुराणं कुत्रचित् देवं शिवपञ्चाक्षरं पुनः ॥ ३९ ॥

कुत्रौङ्कारं य कुत्रापि शक्तिसूर्यात्मकं परम् ।

गाणेशैकाक्षरं कुत्र निश्चयो नैव जायते ॥ ४० ॥

अतः संशयनाशार्थं वद सर्वज्ञसत्तम ।

त्वदन्यः संशयश्चेत्ताडस्माकं नैव भविष्यति ॥ ४१ ॥

सूत उवाच ।

भिम्भरूपं मडद्ब्रह्म स एव यतुराननः ।

गकाराक्षरगश्चात्र गाणेशैकाक्षरे मतः ॥ ४२ ॥

तस्य पालकभावेन विष्णुः सर्वप्रवर्तकः ।

अकाराक्षरसंस्थश्च मन्त्रराजे मडामुने ॥ ४३ ॥

तयोः संहारकर्ता त्वनुस्वारः शङ्करः स्मृतः ।

वरदानाद् गाणेशस्य मन्त्रे जानीहि निश्चितम् ॥ ४४ ॥

तेषां मनोमयो भानुः स्वस्वकर्मधरो बभौ ।

सानुनासिकरूपेण मन्त्रे सोऽपि प्रतिष्ठितः ॥ ४५ ॥

यतुर्णां देवतुपा सा शक्तिर्वाणीमयी मता ।

सर्वत्र संस्थिता विप्र मन्त्रे दृश्यस्वभावतः ॥ ४६ ॥

ओम्भिः सृष्टं जगत्सर्वमोङ्काराङ्कितलक्षणम् ।

तत्र कीडन्ति तेनैव मन्त्र ओङ्कारसंयुतः ॥ ४७ ॥

अतेषामर्थभावेन गाणेशश्च प्रकीर्तितः ।

स एव देवता प्रोक्ता वेदेषु वेदवादिभिः ॥ ४८ ॥

गाणेशमन्त्रगाः सर्वे देवेशाः शङ्करादयः ।

जगत्रानाविधं ब्रह्म तथा तत्र स्थितं मतम् ॥ ४९ ॥

यथा देवाश्च विप्रेषु कलया गाणपस्य वै ।

गाणेशाकाररुपास्ते तथा मन्त्राः प्रकीर्तिताः ॥ ५० ॥

अन्यथ्य शृणु भावेन काश्यां नानाविधा जनाः ।

तिष्ठन्ति विविधान् देवान् भजन्ते भक्तिसंयुताः ॥ ५१ ॥

तेषु स्वधर्मनिष्ठा ये काशीवासं यथाविधि ।
 कुर्वन्ति तारकं तेभ्यो ददाति शङ्करः स्वयम् ॥ ५२ ॥
 तेषु शाक्ताः स्थितास्तत्र तेभ्यः शक्तिमयं परम् ।
 तारकं कथयामास शङ्करः करुणानिधिः ॥ ५३ ॥
 सौरभ्यः सौरभावाप्यं शैवेभ्यः शिवरूपकम् ।
 वैष्णवं विष्णुभक्तेभ्यस्तारकं ह्यवदस्त्रिवः ॥ ५४ ॥
 स्वधर्मनिरतास्तत्र कर्म यद्बुध्वा नित्यशः ।
 कर्माङ्गदेवप्रीत्यर्थमोद्भारं तेभ्य आदिशत् ॥ ५५ ॥
 गाणेशा ये स्थितास्तेभ्यः पूर्णतारकरूपकम् ।
 गाणेशैकाक्षरं मन्त्रं ददाति उर्ध्वसंयुतः ॥ ५६ ॥
 ते सर्वे तारकं प्राप्य कैलासे शिवसन्निभाः ।
 अतिष्ठन् योगमास्थाय मन्त्रध्यानपरायणाः ॥ ५७ ॥
 साक्षात्कारं प्रयकुस्ते ब्रह्म यन् मन्त्रगं परम् ।
 तत्र तल्लीनभावेन योगिनो ब्रह्ममुस्ततः ॥ ५८ ॥
 मडालये मडेशस्य शरीरे लीनतां ययुः ।
 पुनः सृष्टौ नरा भूत्वा तत्र योगरता बभूवुः ॥ ५९ ॥
 (Page पं. ६ अ. २२ पान ६४)
 मन्त्रं मन्त्रार्थभावं य त्यक्त्वा ब्रह्मणि संस्थिताः ।
 स्वस्वेष्वब्रह्मगा अन्ते भवंस्ते मुनिसत्तम ॥ ६० ॥
 ये पापकारिणः काश्यां वसन्ति यद्दि ते मृताः ।
 तेभ्यस्तारकरूपं तु न ददाति सदाशिवः ॥ ६१ ॥
 भैरवीं यातनां ते तु भुक्त्वा कैलासमास्थिताः ।
 लये मरणासंयुक्ताः पुनर्जन्मधरा मताः ॥ ६२ ॥
 शौनक उवाच ।
 वदन्ति वै पुराणेषु मुनयो ब्रह्मवादिनः ।
 क्षेत्रेषु नानाभावेषु मृता मुक्तिमवाप्नुयुः ॥ ६३ ॥
 तीर्थानि स्नानमात्रेण मुक्तिदानि वदन्ति य ।

प्रतादीनि मडाप्राज्ञानानामतविभेदतः ॥ ६४ ॥
 सकामानि च कर्माणि कथितानि मुनीश्वरैः ।
 नानाविधानि वै तेषु संस्मृतानि हृलानि च ॥ ६५ ॥
 तेषां कर्तार्येवं ये हृलानि प्राप्नुवन्ति ते ।
 छडैव किञ्चित् केचित्तु परत्र द्विजसत्तम ॥ ६६ ॥
 केचित् स्वल्पहृलं केचित् पुष्कलं नात्र संशयः ।
 किमिदं कौतुकं विप्र वद कारणमुत्तमम् ॥ ६७ ॥
 काश्यां मुक्तिं विशेषेण प्राप्नुवन्ति नरादयः ।
 तत्रैव मरणे सूत कथं ते जन्मिनोऽभवन् ॥ ६८ ॥
 सूत उवाच ।
 शब्दब्रह्मस्वरूपोऽयं गुरुदेकः प्रकीर्तितः ।
 सर्वेषां विविधानां तु शिष्याणां नात्र संशयः ॥ ६९ ॥
 शिष्याश्चतुर्विधाः प्रोक्ता उत्तमा मध्यमास्तथा ।
 अधमा अधमेषु याधमा मुनीन्द्रसत्तम ॥ ७० ॥
 विषयासक्तचित्ता ये पापकर्मपरायणाः ।
 दुःखयुक्ता यदाऽत्यन्तं तदर्थं कर्मसेविनः ॥ ७१ ॥
 अधमाधमरूपाश्च कथितास्ते मलर्षिभिः ।
 स्वल्पं हृलं प्राप्नुवन्तीह परत्र सुनिश्चितम् ॥ ७२ ॥
 यद्वि कर्महृलं स्वल्पं ददाति कथितं सदा ।
 तेषां तत्र रुचिर्नैवोत्पद्यते मूर्खभावतः ॥ ७३ ॥
 तेषां वचनभावार्थं प्रवृत्त्यर्थं च कर्माणि ।
 हृलमेकं समाख्यातं उत्तमाधममार्गिणाम् ॥ ७४ ॥
 परेषां लज्जया ये तु भयाद्वा कर्म कारिणः ।
 अधमास्ते समाख्याताः प्राप्नुवन्त्यधिकं हृलम् ॥ ७५ ॥
 सकामा ये स्वधर्मस्थाः कर्म कुर्वन्ति नित्यशः ।
 मध्यमास्ते हृलं सर्वं भुञ्जन्ति कालमानतः ॥ ७६ ॥
 निःकामाः कर्मकर्तार्ये उत्तमास्ते हृलं मुने ।
 अक्षयं कल्पपर्यन्तं भुञ्जन्त्यत्र न संशयः ॥ ७७ ॥

तत्रैव युगमानं ते कथयामि समासतः ।
 कृते कर्म कृतं सद्यः कृलदं जायते मुने ॥ ७८ ॥
 त्रेतायां च कृतं कर्मान्यकर्माभाधभावतः ।
 कालेन कृलसंयुक्तं भवति प्राणिनां किल ॥ ७९ ॥
 द्वापरे परलोके वाऽन्यकर्माभाधभावतः ।
 षड् ते वापि भुञ्जन्ति धर्महीनप्रभावतः ॥ ८० ॥
 कलौ तु परलोके ते वाऽन्यजन्मनि मानवाः ।
 सम्भोक्ष्यन्ति कृतं कर्म कालमानप्रभावतः ॥ ८१ ॥
 आसुरेणैव भावेन नराः सत्तादिवर्जिताः ।
 अतो जानीहि रुय्यर्थं कृलं चित्रं भवत्यडो ॥ ८२ ॥
 यथाविधि कृतं कर्म तदा कृलप्रदं भवेत् ।
 अन्यथा कारकायैवासुरं दधात् कृलं सदा ॥ ८३ ॥
 कृते कर्म कृतं येन सकृत्तस्य कृलं लभेत् ।
 त्रेतायां निष्कृलं दृष्ट्वा तदा द्विगुणमाचरेत् ॥ ८४ ॥
 कृलं ददाति त्रिगुणं द्वापरे कर्म निश्चितम् ।
 (Page पं. ६ अ. २२ पान ६५)
 कलौ यतुर्गुणं प्रोक्तं षड्जन्मनि सौभ्यदम् ॥ ८५ ॥
 सकृश्यापि कृलं कृत्वा लभेत् सत्कर्म मानवः ।
 अथवा युगाधर्मेण यतुर्गुणं कृलं लभेत् ॥ ८६ ॥
 अन्यत् काश्यादि माडात्स्यसम्भवं विपरीतगम् ।
 मन्यसे तत्र वक्ष्यामि शृणु संशयनाशनम् ॥ ८७ ॥
 आत्मानुभवहीनो यो मर्त्यो मोक्षं लभेन्न वै ।
 षडं भुष्यं विजानीहि ष्यन्यत्र भ्रममात्रकम् ॥ ८८ ॥
 यथा देवगणाः सर्वेऽमराः शास्त्रे प्रकीर्तिताः ।
 भ्रमराणो दिवसान्ते ते मृत्युयुक्ता भवन्त्युत ॥ ८९ ॥
 नराणां तत्र जन्मानि सङ्ख्याहीनानि शौनक ।
 भवन्ति तेन देवाश्चामराः सकृतीर्तिता बुधैः ॥ ९० ॥

तथापि पञ्च देवाश्चेश्वराः शास्त्रे प्रकीर्तिताः ।
 विघ्नयुक्ता अनीशास्ते भवन्ति पश्य मानद ॥ ९१ ॥
 मडालये मरिष्यन्ति त्रिगुणैः संयुताः किल ।
 पञ्च देवा न सन्देहो ब्रह्माधाः शास्त्रमार्गतः ॥ ९२ ॥
 तेषां लोकेषु क्षेत्रेषु मता मुक्तिश्च तादृशी ।
 मरणैः संयुतान्येव क्षेत्राणि तत्र का कथा ॥ ९३ ॥
 छन्द्रादीनां विनाशे ते समर्था मृत्युलीनकाः ।
 तेषां जन्ममृती जन्तुर्न पश्यति कदाचन ॥ ९४ ॥
 ईश्वरत्वमतः शास्त्रे कथितं रुचिकारिणात् ।
 जन्ममृत्युविहीनाऽपि मुक्तिः सङ्घथिता बुधैः ॥ ९५ ॥
 वेदशास्त्रपुराणेषु स्वानन्दो लयवर्जितः ।
 सदा ब्रह्ममयत्वाद्भै तत्र मुक्तिर्विशिष्यते ॥ ९६ ॥
 स्वानन्देनैव यद्दत्तं तदेव ब्रह्म सौम्यदम् ।
 पात्रलीनप्रभावत्वाद् द्विजैरन्यत्र वार्यते ॥ ९७ ॥
 अन्यत्र मुक्तिदान्येव प्रोक्तानि शास्त्रसम्मतैः ।
 वासदानि तु तीर्थानि तानि क्षेत्राणि समस्तु ॥ ९८ ॥
 मृतः षट्सु नरस्तासु काश्यां धर्मयुतो भवेत् ।
 मरणं तारकं प्राप्य ज्ञानयुक्तो भवेत् स्वयम् ॥ ९९ ॥
 पुनर्जन्मनि योगी स भवत्यत्र न संशयः ।
 स्वेष्टं ब्रह्म समाप्नोति निश्चितं वेदगुह्यतः ॥ १०० ॥
 योगं श्रुत्वा नरो यस्तु पापकर्मपरायणः ।
 मरणे संस्मरेद्योगं स मयूरे भविष्यति ॥ १०१ ॥
 यत्र कुत्रस्थ आगत्य मयूरे लयथवा स्वयम् ।
 मरिष्यति न सन्देहो मडापापयुतोऽपि येत् ॥ १०२ ॥
 अथवा क्षेत्रमाडात्स्यं श्रुत्वा कुत्र स्थितो भवेत् ।
 यद्दि मरणाकाले स संस्मरेत् स तथा भवेत् ॥ १०३ ॥
 मयूरस्थाय वा यात्रामेव कृत्वा नरोत्तमः ।
 यत्र कुत्र मृतः सोऽपि संस्मरेत् स तथा भवेत् ॥ १०४ ॥

अथवा सङ्गयोगेन गणेशे रुचिमा लभेत् ।
 नरो मयूरक्षेत्रे स मरणं प्राप्नुयात् परम् ॥ १०५ ॥
 शिवविष्णवादि लोकेषु संस्थितस्तत्र सङ्गतः ।
 गणेशे प्रीतियुक्तश्चेत् स मयूरे भविष्यति ॥ १०६ ॥
 अतिसंस्कारसंयुक्तः स क्षेत्रे धर्मसंयुतः ।
 क्षेत्रसंन्यासभावेन मरणं तत्र चालभेत् ॥ १०७ ॥
 योगिनः शान्तिरुपाश्च चित्तं त्यक्त्वा गणेश्वरे ।
 लीनास्ते यत्र कुत्रापि मृता गणेशतां ययुः ॥ १०८ ॥
 योगिनां मरणे विप्र यादृशं स्मरणं भवेत् ।
 तादृशीं न गतिं सोऽपि लभते ब्रह्मणि रतः ॥ १०९ ॥
 तथा मयूरक्षेत्रे ये मृतास्तेषां न विद्यते ।
 अन्ते मतिर्यथा विप्र गतिः सर्वत्र पठ्यते ॥ ११० ॥
 षट् सर्वं समाख्यातं शृणु प्रकृतमुत्तमम् ।
 कथानकं महीपस्य यथा मुद्रलभाषितम् ॥ १११ ॥
 भृशुर्ज्युवाच ।
 मयूरक्षेत्रे सुलभो वासं कृत्वा ययौ पुनः ।
 काश्यां तस्य मृतौ क्षेत्रं मयूरं स्मृतिगं बभौ ॥ ११२ ॥
 तेन गणेश्वरस्यैव ददौ मन्त्रं मणेश्वरः ।
 सस्त्रीकः शिवरूपः कैलासे वासं चकार सः ॥ ११३ ॥
 मडालये शिवे लीनः पुनः सृष्टौ मयूरके ।
 ब्राह्मणः स बभूवाऽपि सस्त्रीको भक्तिसंयुतः ॥ ११४ ॥
 तत्र स्वल्पेन कालेन योगयुक्तो बभूव च ।
 ब्रह्मभूतः स ज्ञानं वै मरणे तत्र डा कथा ॥ ११५ ॥
 अथ संस्कारयोगेन मयूरे निवसन्ति ते ।
 यत्र कुत्र स्थिताश्चेद्भे गमिष्यन्ति मयूरकम् ॥ ११६ ॥
 क्षेत्रसंन्यासिनां देवा वदामि मार्गमुत्तमम् ।
 आदौ द्वारयुतां यात्रां कुर्यात् संन्यासकारणात् ॥ ११७ ॥

पश्चात् क्षेत्रं समाश्रित्य तिष्ठेन्नियमसंयुतः ।
 न गच्छेत् क्षेत्रबाढ्यं संन्यासभङ्गगमयाङ्गुलः ॥ ११८ ॥
 नानादुःखयुतश्चेत् त्यागं मयूरस्य वै न सः ।
 कुर्यात्तेन गाणेशेन तुल्यः सर्वत्र सम्मतः ॥ ११९ ॥
 देवागारस्य यात्रां स कुर्याद् द्वारसमन्विताम् ।
 अन्त्यां नैव समाप्यातां क्षेत्रबाढ्यप्रवेशनात् ॥ १२० ॥
 क्षेत्रसीमास्थदेवाद्यास्तेषां कुर्यान्निरन्तरम् ।
 यात्रां यात्राविचारज्ञः स योगी योगिनां गुरुः ॥ १२१ ॥
 अत्राऽऽहं कथयिष्यामि येतिहासं पुरातनम् ।
 क्षेत्रसंन्यासिना युक्तं क्षेत्रं नैव भवेत् कदा ॥ १२२ ॥
 जामदग्न्यो द्विजः कश्चित् सोमदत्तं धिति श्रुतः ।
 भाल्यात् प्रारभ्य विघ्नेशभक्तियुक्तो भवूव ७ ॥ १२३ ॥
 स्वाश्रमात् सोऽपि सस्त्रीको मयूरेणं समाययौ ।
 यात्रां कृत्वा विधानेन स्थितो द्वाराद्विचिह्निताम् ॥ १२४ ॥
 ततः क्षेत्रे स वासार्थं मनो दधे मलामतिः ।
 क्षेत्रसंन्यासकं कृत्वा मयूरे संस्थितः पुरा ॥ १२५ ॥
 तत्र रक्षोभवं प्राप्तं परस्य दारुणं मलत् ।
 राक्षसं पपलुः सर्वे दृष्ट्वा क्षेत्रनिवासिनः ॥ १२६ ॥
 दृढाऽऽग्रहं सोऽपि कृत्वा सोमदत्तो मलामुनिः ।
 मयूरे संस्थितो देवा मयूरेशपरायणः ॥ १२७ ॥
 राक्षसास्तं मलाभागं धृत्वा क्रोधसमन्विताः ।
 ताऽयामासुरत्यन्तं कर्मभाण्डनकारणात् ॥ १२८ ॥
 मुमोयाऽसौ तदापि न स्वधर्मं सोमदत्तकः ।
 मधमांसादिकं गृह्य्य छलितो राक्षसैर्बहु ॥ १२९ ॥
 तथापि धैर्यमालम्ब्य स्मृत्वा विघ्नेश्वरं द्विजः ।
 मयूरेणं समभ्यर्च्य संस्थितो भयसङ्कुलः ॥ १३० ॥
 ततस्तं राक्षसा बद्ध्वा भरं निन्युर्मुहोर्बलात् ।
 तेन कारागृहे क्षिप्तो मयूरेशपरायणः ॥ १३१ ॥

उपोषणपरः पूजा मानसीं स चकार ७ ।
 अतिशोकसमायुक्तो हृदि ध्यात्वा गजाननम् ॥ १३२ ॥
 ततो विघ्नेश्वरः क्षुब्धो बभूवे भक्तकारणात् ।
 चकार राक्षसेशं स सविद्धं विघ्नदायकः ॥ १३३ ॥
 समायाता शूर्पनभा तं जगाद भरं वयः ।
 छिन्ननासिकरूपं स्ववृत्तान्तं तु न्यवेदयत् ॥ १३४ ॥
 तस्थुत्वा क्रोधसंयुक्तः परो रामं जगाम ७ ।
 रामेण राक्षसैः सार्द्धं हतो मृत्युमवाप ७ ॥ १३५ ॥
 ततः क्षेत्रनिवासस्था आययुस्ते मधेश्वराः ।
 (Page पं. ६ अ. २३ पान ६७)
 बन्धाद्धिमुष्य ते सर्वे सोमदत्तं सुदर्षिताः ॥ १३६ ॥
 अवं नानाविधैर्दुःखैः पीडितो मुनिसत्तमः ।
 तथापि क्षेत्रसन्त्यागं न चकार कदाचन ॥ १३७ ॥
 ततो गणेश्वरो देवो ययौ भक्त्या नियन्त्रितः ।
 स्तुतः सम्भूजितस्तेन तमीप्सितवरं ददौ ॥ १३८ ॥
 स यथाथे गणेशानं तव सान्निध्यं कुरु ।
 तत्र नित्यं भजिष्यामि भक्तिमार्गपरायणः ॥ १३९ ॥
 तथेति तं चकारासौ मयूरेशो मलामुनिम् ।
 स बभूव मलेशाना योगप्रिय इति श्रुतः ॥ १४० ॥
 अवं नानाविधास्तत्र क्षेत्रसंन्यासमाश्रिताः ।
 सिद्धिं ययुर्मलाभागा मया वक्तुं न शक्यते ॥ १४१ ॥
 इति सर्वं समाख्यातं सङ्क्षेपेण मया परम् ।
 श्रवणात् पठनात् सर्वसौभ्यदं भक्तिवर्धनम् ॥ १४२ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मलापुराणे
 षष्ठे षडो विकटयस्त्रिते क्षेत्रसंन्यासादिवर्णनं नाम द्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ ६.२२

६.२३ गणेशकुण्डयरितवर्णनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

द्वेषशा विभुः ।

मयूरे तीर्थमुष्यं किं वद योगीन्द्रनायक ।

तीर्थानां तीर्थरूपं यत् सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ १ ॥

भृशुण्डयुवाच ।

क्षेत्रं ब्रह्ममयं प्रोक्तं तीर्थतीर्थ मणेश्वरः ।

गाणेशं सर्वविष्यातं मुष्यं पूर्णं बभूव उ ॥ २ ॥

यथा पञ्चविधं सर्वं भासते विविधार्थतः ।

यत्तुर्विधं जगत् संस्थं पञ्चमं ब्रह्म उच्यते ॥ ३ ॥

गङ्गा य यमुनादेवी सरस्वती मडानदी ।

त्रिगुणरूपसंयुक्तास्ताभ्यो नद्यः समुद्भवाः ॥ ४ ॥

तुरीया सर्वतीर्थाभ्या ब्रह्मकमण्डलूद्भवा ।

तासां संयोगभावे तु पञ्चमं ब्रह्म उच्यते ॥ ५ ॥

तदेव तीर्थरूपेण प्रकटं सम्भूय उ ॥

गणेशमायया देवा गाणेशं तीर्थमुच्यते ॥ ६ ॥

भूस्वानन्दमयं क्षेत्रं गाणेशेन प्रकाशितम् ।

मायया तत्र विघ्नेशोऽभवत् स्नानार्थमुद्यतः ॥ ७ ॥

ततोऽकुशेन पृथ्वीं स भेदयामास मायया ।

तीर्थं ब्रह्ममयं तत्र सेवार्थं तु समाययौ ॥ ८ ॥

ततः स्नानं यकाराऽसौ सर्वं कार्यं गजाननः ।

अक्षयं जलसंयुक्तं कुण्डं तत्र बभूव उ ॥ ९ ॥

नाम तस्य यकाराऽसौ गणेशकुण्डमादरात् ।

तस्य दर्शनमात्रेण भुक्तिं मुक्तिं लभेन्नरः ॥ १० ॥

जलस्पर्शादिसम्भूतं पुण्यं वक्तुं न शक्यते ।

साक्षाद्ब्रह्ममयस्यापि किं तीर्थस्य वदाम्यहम् ॥ ११ ॥

स्नानेन मुक्तिदा प्रोक्ता ब्रह्मकमण्डलूद्भवा ।

तुरीया सर्वतीर्थानां ज्ञातव्यं शास्त्रसम्मतम् ॥ १२ ॥

ભાગીરથી તૃતીયા ચ સ્નાનેન સ્વર્ગદાયિની ।
સ્વર્ણદી સા સમાખ્યાતા વિશેષેણ મહેશ્વરાઃ ॥ ૧૩ ॥

તતઃ સરસ્વતી પ્રોક્તા દ્વિતીયપદધારિણી ।
ત્રિભિર્દિનેશ્ચ સ્નાનેન સ્વર્ગદા સા પ્રકીર્તિતા ॥ ૧૪ ॥

યમુના ચ તતઃ ખ્યાતા સ્થૂલરૂપા મહાનદી ।
(Page ખં. ૬ અ. ૨૩ પાન ૬૮)

સમભિર્દિવસૈઃ સાક્ષાજ્જન્તૂનાં સ્વર્ગદા મતા ॥ ૧૫ ॥

અન્યા નાનાવિધાસ્તાભ્યઃ કથનં નૈવ શક્યતે ।
અતઃ સક્લેપતઃ પ્રોક્તં માહાત્મ્યં પગ્ન્યસમ્ભવમ્ ॥ ૧૬ ॥

અત્રેતિહાસકં વક્ષ્યે શ્ૃણુધ્વં હ્યેકચેતસઃ ।
ગુજરે પાપકર્મા તુ રાજા ભદ્રોઽભવત્ પુરા ॥ ૧૭ ॥

સ્વધર્મં સ પરિત્યજ્ય માંસસ્ત્રીમદ્યલાલસઃ ।
યથેચ્છં વર્તયામાસ નાનાપાપપરાયણઃ ॥ ૧૮ ॥

એકદા મદ્યસંયુક્તઃ પુત્રીં દૃષ્ટ્વા સ દુર્મતિઃ ।
એકાન્તે બુભુજે તાં સ હાહાકારરવાકુલામ્ ॥ ૧૯ ॥

ઇત્યાદિવિવિધાન્ચેવ ચકાર દેવસત્તમાઃ ।
પાપાનિ તેષુ કિં બ્રૂયાં વક્તું ત્રાસઃ પ્રવર્તતે ॥ ૨૦ ॥

મૃતં તં ચમદૂતાશ્ચ ગૃહ્ય નિન્યુર્યમાલયમ્ ।
બદ્ધ્વા સન્તાડ્ય તત્રૈકં ચિત્રં પૂર્ણં બભૂવ હ ॥ ૨૧ ॥

ગચ્છતા તેન સન્દૃષ્ટં વિમાનં સૂર્યસન્નિભમ્ ।
ગણેશકુણ્ડતીર્થસ્ય દ્રષ્ટ્વા તચ્ચ સમાશ્રિતમ્ ॥ ૨૨ ॥

તસ્થાઙ્ગવાયુના સ્પૃષ્ઠો ભદ્રઃ પાપપરઃ પરઃ ।
પાપહીનો બભૂવાઽપિ જગામ યમમન્દિરમ્ ॥ ૨૩ ॥

યમેન નરયોન્ધ્યાં સ સક્લિમ્નો વૈશ્યયોનિજઃ ।
બભૂવ દેવધર્માખ્યઃ સ્વધર્મનિરતઃ સદા ॥ ૨૪ ॥

સ્વર્ગાત્ પતનકાલે સ સસ્માર કુણ્ડમુક્તમમ્ ।
તેન સંસ્કારયોગેન મયૂરેશં સમાયયૌ ॥ ૨૫ ॥

दृष्ट्वा गणेशकुण्डं स जातिस्मरो बभूव ह ।
 ततः क्षेत्रं समाश्रित्य कुण्डपूजापरोऽभवत् ॥ २६ ॥
 ममार कुण्डसान्निध्ये ब्रह्मभूतो बभूव ह ।
 अेवं संस्कारमाहात्म्यं पूर्वजन्मनि देवपाः ॥ २७ ॥
 देवेशा ङिभुः ।
 गणेशकुण्डद्रष्टा स कथं जातो मलामते ।
 किं जातिर्यो वद स्वामिन्नाश्चर्यं भासते परम् ॥ २८ ॥
 भृशुण्ड्युवाच ।
 याएडालः कोऽपि पापात्मा नित्यं पापपरोऽभवत् ।
 कञ्चिद् द्रव्ययुतं दृष्ट्वा तत् पृष्ठगो बभूव ह ॥ २९ ॥
 स आगतो मयूरेशं कथयामास मानवान् ।
 जघान द्रव्यलोभी य याएडालो मानवान् सदा ॥ ३० ॥
 समाययौ मे सान्निध्यमधुनाऽत्र विशेषतः ।
 मारणाय न सन्तेऽस्तच्छ्रुत्वा स पपाल ह ॥ ३१ ॥
 लोका यात्रारताः सर्वे नैव मत्ताऽने रताः ।
 पलता तेन कुण्डं तु दृष्टं गाणेश्वरं मलत् ॥ ३२ ॥
 क्षेत्रं त्यक्त्वा गतं दूरे ममार विषयप्रियम् ।
 भोगबुद्धियुतं दृष्टं निन्युरिन्द्रपुरेऽमराः ॥ ३३ ॥
 गणेशकुण्डजेनैव दर्शनेन न संशयः ।
 पापानि विलयं यान्ति भुक्तिर्भुक्तिस्ततो भवेत् ॥ ३४ ॥
 अन्यच्छृणुत देवेशाश्चरितं कुण्डसम्भवम् ।
 वैश्यः कश्चित् समायातो द्रव्यलोभी मयूरके ॥ ३५ ॥
 प्रवेशेनास्य पापानि तं त्यक्त्वा बहिरञ्जसा ।
 स्थितानि सोऽपि शुद्धः सन् ब्रह्माम द्रव्यकारणात् ॥ ३६ ॥
 तत्र यात्रापरा लोका अवदंस्ते परस्परम् ।
 गणेशकुण्डमाहात्म्यं सोऽपि शुश्राव मन्मथीः ॥ ३७ ॥
 विचारमकरोऽप्यित्ते दर्शनेनात्र लभ्यते ।
 भुक्तिर्भुक्तिः किमेवेदं वयनं सत्यगं भवेत् ॥ ३८ ॥

अतोऽलं विक्यार्थं तु भवामि तत्र संस्थितः ।
तदा दर्शनमेवं मे कुण्डस्यात्र भविष्यति ॥ ३९ ॥

एति विचार्य भाधानि गृह्य कुण्डगतोऽभवत् ।
धधार मनसा दृष्ट्वा मुक्तिर्मे भवतु प्रभो ॥ ४० ॥

(Page पं. ६ अ. २३ पान ६९)

पुनश्च स मयूरेशं त्यक्त्वा स्वगृहगतोऽभवत् ।
तत्र स्वल्पेन कालेन ममार वैश्यजः भवः ॥ ४१ ॥

ततो विमानमारुह्य शुक्लगत्या महेश्वराः ।
भोक्षं जगाम वैश्यः स गणेशकुण्डदर्शनात् ॥ ४२ ॥

अन्यथ शृणुत प्राज्ञा एतिहासं पुरातनम् ।
शूद्रौ मेघमणीसंज्ञौ मालवे सम्भूतवतुः ॥ ४३ ॥

सेवार्थं पुत्रसंयुक्तौ क्षत्रियस्य समाश्रितौ ।
स काश्यां प्रेमसंयुक्तो यात्रार्थं प्रजगाम ॥ ४४ ॥

तेन नीतौ स्वसेवार्थं सपुत्रौ शूद्रयोनिजौ ।
मेघो मार्गे ममारैव तस्य पुत्रो ददाल तम् ॥ ४५ ॥

तत्राऽऽवन्त्यो द्विजः कोऽपि यकारास्थिसञ्चयम् ।
मणिः पप्रथ तं विप्रं कुत्रास्थि त्वं प्रोष्यसि ॥ ४६ ॥

स उवाच गणेशस्य क्षेत्रे कुण्डं मडाद्भुतम् ।
तत्रास्थित्यागमात्रेण पञ्चमं लभते पदम् ॥ ४७ ॥

अतो मेऽस्थि पितुस्तत्र शूद्र नेष्यामि निश्चितम् ।
तच्छ्रुत्वा सोऽपि शूद्रस्यास्थिसञ्चयं यकार ॥ ४८ ॥

काश्यां द्युभयुतो त्यक्त्वा ममार मणिरेव य ।
तस्यास्थिसञ्चयं यके तस्य पुत्रो महेश्वराः ॥ ४९ ॥

तज्ज्ञात्वा क्षत्रियस्तं स निर्भर्त्स्य बभुधा जगौ ।
काशीं त्यक्त्वा मयूरे किमस्थित्यागं करिष्यसि ॥ ५० ॥

उवाच पितुराज्ञा स मया मान्या निरन्तरम् ।
अेतस्मिन्नन्तरे तत्र ब्राह्मणः शास्त्रवित् ययौ ॥ ५१ ॥

तं प्राण्य विशेषेण पप्रथ क्षत्रियोद्भवः ।

दुराग्रं स्वशूद्रस्य दृष्ट्वा सर्वं विधानतः ॥ ५२ ॥

ज्ञात्वा वृत्तान्तमेतस्य तमुवाच जनार्दनः ।

ब्राह्मणो वेदसारज्ञः क्षत्रियं शास्त्रज्ञं वयः ॥ ५३ ॥

जनार्दन उवाच ।

यतुर्विधानि तीर्थानि तथा क्षेत्राणि क्षत्रिय ।

पञ्चमं गणराजस्य क्षेत्रं तीर्थं च कीर्त्यते ॥ ५४ ॥

ब्राह्मणस्पतिनामाऽसौ गणेशो वेदवादतः ।

तस्य लीलादिकं सर्वं नानाब्राह्मणमयं बभौ ॥ ५५ ॥

काश्यां ये शास्त्रवादज्ञास्तेऽस्थि तत्र नयन्ति तु ।

अन्यक्षेत्रस्य गास्तद्भ्रमन्त्यस्थि मयूरके ॥ ५६ ॥

ततः संशयहीनः स सम्भूज्य प्रणनाम उ ।

जनार्दनं स्वगणं स आययौ उर्ध्वसंयुतः ॥ ५७ ॥

कृत्वा क्षत्रियज्ञो यात्रां स्वगुणं प्रत्यपद्यत ।

शूद्रावस्थि समागृह्य मयूरेशं प्रजग्मतुः ॥ ५८ ॥

गणेशकुण्डं सम्भूज्य त्यक्त्वा तावस्थिसञ्चयम् ।

यथाशास्त्रं विधानेन यात्रां चक्रतुरादरात् ॥ ५९ ॥

स्वगुणं जग्मतुः शूद्रौ देवेशाः शृणुताऽपरम् ।

अस्थित्यागप्रभावेण मेघं नेतुं ययुर्गणाः ॥ ६० ॥

शङ्करलोकसंस्थं तं गृह्य स्वानन्दमाययुः ।

मणिं कैलासगं ते तु ब्रह्मभूतौ प्रयङ्किरे ॥ ६१ ॥

अेवं नाना जनास्तत्र सिद्धिं प्राप्ता विशेषतः ।

तत्र किं कथयामीह वक्तुं केन प्रशक्यते ॥ ६२ ॥

अेतद्गणेशकुण्डस्य माडात्थं शृणुयान्नरः ।

श्रावयेत् स लेभेदेवा षष्ठितं कृलमुत्तमम् ॥ ६३ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

षष्ठे भा. ६ विकट्यरिते गणेशकुण्डस्यरितवर्णनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ ६.२३

(Page पं. ६ अ. २४ पान ७०)

६.२४ अ०म०क०म०ए०लु०प्रा०दु०र्भा०वा०दिव०र्ण०ना०म० य०तु०र्वि०श०तित०मो०ऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भृशु०ऽऽयु०वा०य ।

अेक०दा० ग०ण०ना०थ०स्य० द०र्श०नार्थ० स०मा०य०यौ ।

अ०ऽमा० स्ना०त्वा० म०डा०कु०ण्डे० स्तो०तुं० स्तो०त्रं० स०मा०र०भ०त् ॥ १ ॥

अ०ऽभो०वा०य ।

न०मा०मि० ती०र्थं० ग०ण०ना०य०क०स्य० ग०णेश०कु०ण्डं० ग०ण०ना०ति०गं० य ।

अ०न०न्त०ती०र्थ०प्र०भ०वं० पु०रा०णं० सं०से०वि०नां० अ०ऽम०प्र०दं० नि०जा०त्थ०म् ॥ २ ॥

अ०भे०द०भे०दा०दि०वि०डी०न०रु०पं० य०तु०ष्प०दं० प०ञ्च०म०मा०ध०भू०त०म् ।

ग०णेश०मा०या०कृत०दृ०श्य०भा०वं० न०मा०मि० डै०व०ल्य०घ०नं० प०रे०षा०म् ॥ ३ ॥

भ०व०त्प्र०सू०तं० य० तु०री०य०मा०त्थं० भ०वे०द०रु०पं० डि०ल० ती०र्थ०का०ना०म् ।

अ०ळं० वि०शु०द्धो०ऽपि० य० द०श०नि०ना०ऽभ०वं० कृत०अ०ऽम०क०म०ए०लु०स्थ०म् ॥ ४ ॥

त०दे०व० त्रै०गु०ण्य०म०यं० अ०भू०व० भा०गी०र०थी०स्थं० र०वि०जा०म०यं० य ।

स०र०स्व०ती०स्थं० य० त०तः० प्र०सू०ताः० स०रि०त्स०मू०ला० भु०व०ने०षु० सं०स्थाः० ॥ ५ ॥

स्ना०ने०न० पा०पं० वि०नि०ड०त्य० सर्वा० न०द्यो० न०रा०णाम०थ० पा०प०यु०क्ताः० ।

नि०त्यं० ज०ले० ते० वि०नि०म०ज्य० शु०द्धा० आ०या०न्ति० स्व०स्थान०म०घा०प०डारि० ॥ ६ ॥

प्र०या०ग०ती०र्थे० म०र०णो०न० ज०न्तु०र्म०नी०षि०तं० ती०र्थ०व०रे० ल०भे०द्वै० ।

त०वा०व०लो०के०न० ग०णेश०कु०ण्डं० त०दे०व० स०द्यो० ल०भ०ते० स०कृ०ष्ये०त् ॥ ७ ॥

वा०यः० प०रं० ते० ज०ल०भि०न्दु०जे०ऽळं० स्पर्शो० भ०वं० किं० प्र०व०दामि० पु०ण्य०म् ।

सा०क्षा०द्र०णेशा०ङ्कु०श०घा०त०जं० त०न्न०मा०मि० कु०ण्डं० ग०ण०ना०य०क०स्य० ॥ ८ ॥

ध०न्यो०ऽऽभ०वे०वं० त०व० द०श०नि०न० स्पर्शो०न० तो०य०स्य० नि०म०ज्ज०ने०न० ।

तो०ये० त०था० ते० य० म०डा०नु०भा०वं० अ०ऽभै०व० तु०ष्टं० य० न०मो० न०म०स्ते० ॥ ९ ॥

त्व०दी०य०ती०रे० म०र०णं० व०रि०ष्टं० सु०म०ङ्ग०लं० अ०ऽम०म०य०प्र०दं० त०त् ।

वि०ना० श्र०मे०णै०व० न०रा० ल०भ०न्ते० शु०का०दि०का०नां० प०द०म०त्रं० चि०त्र०म् ॥ १० ॥

त्व०त्तो०य०ज०स्पृ०ष्टि०र०डो० म०मा०स्तु० स्ना०नं० तु० पा०नं० य० स०दा०व०लो०कः० ।

किं० व०र्षा०भ्ये०व० ग०णेश०कु०ण्डं० स्व०ल्प०ज्ञा०भा०वा०त्तु० न०मो० न०म०स्ते० ॥ ११ ॥

भृशु०ऽऽयु०वा०य ।

स्तो०त्रं० ग०णेश०कु०ण्डं०स्य० यः० प०ठि०ष्य०ति० मा०न०वः० ।

भुक्तिं मुक्तिं लभेत् सोऽपि श्रद्धया ब्रह्मभूयकम् ॥ १२ ॥

छंदं ब्रह्मकृतं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

यत्र कुत्र स्थितायापि भक्त्या भवति पाठतः ॥ १३ ॥

ब्रह्मा ततो गणेशानं जगाम उर्ध्वसंयुतः ।

पूज्य स्तुत्वा मलेशानाः प्रदक्षिणपरोऽभवत् ॥ १४ ॥

पादस्पर्शनं तस्यापि कमण्डलुजलैर्युतः ।

न्युञ्जतामगमत्तत्र नदी तस्माद्भजयत ॥ १५ ॥

ततः प्राण्य विघ्नेशं योगमायासमन्वितः ।

सरितं तां यकर्षाऽसौ पुनर्ब्रह्मा कमण्डलौ ॥ १६ ॥

जगाद गणाराजश्च ततस्तं उर्ध्वसंयुतः ।

मा गृहीष्व विधातस्त्वं सर्वतीर्थमयीं नदीम् ॥ १७ ॥

मम सेवार्थमत्यन्तलालसा नित्यमाभजेत् ।

मदिच्छया नदी जाता मत्क्षेत्रे सर्वपावनी ॥ १८ ॥

ततस्तं प्राणतो भूत्वा ब्रह्मा शोकसमन्वितः ।

जगाद तीर्थलीनोऽहं भविष्यमि गजानन ॥ १९ ॥

श्रीगजानन उवाच ।

योगमायाबलेनेमां मा कर्ष त्वं पितामह ।

कमण्डलुं तीर्थजलैरापूर्य स्थानगो भव ॥ २० ॥

श्रुत्वा ब्रह्मा तथा कृत्वा ययौ उर्ध्वसमन्वितः ।

ब्रह्मकमण्डलुः साक्षान्नदी तत्र प्रतिष्ठिता ॥ २१ ॥

तथा क्षेत्रं मलेशानाः शुशुभेऽतीव विघ्नपम् ।

नद्याश्च मलिमानं को वर्णयितुं क्षमो भवेत् ॥ २२ ॥

दिवेशा विभुः ।

तुरीयं तीर्थमुष्यं यत् स्थितं ब्रह्मकमण्डलौ ।

कथं बभूव विप्रेश तद्भदस्व सुभप्रदम् ॥ २३ ॥

(Page पं. ६ अ. २४ पान ७१)

भृशुण्डयुवाच ।

ब्रह्मा कामं य तं सृष्ट्वा स्थापयामास सर्वपः ।

दृष्ट्वा कामं स्वयं तत्र विह्वलोऽभूत् पितामहः ॥ २४ ॥
 दृष्ट्वा सरस्वतीं वेधाः कामबाणप्रपीडितः ।
 तां गृह्य स्ववशां कृत्वा मैथुनायोद्यतोऽभवत् ॥ २५ ॥
 डाडाकाररवा देवी सस्मार गणनायकम् ।
 ततः शान्तमना ब्रह्मा ज्ञानयुक्तो बभूव ह ॥ २६ ॥
 मुक्त्वा तां गर्ड्यामास स्वात्मानं काममोहितम् ।
 ततः क्रोधसमायुक्तः शशाप मदनं विधिः ॥ २७ ॥
 मां प्रमोडयुतं कृत्वा क्रीडसि त्वं भवाऽधुना ।
 काम शङ्करतो वह्नौ नष्टरूपो भविष्यसि ॥ २८ ॥
 शम्वा कामं विधाताऽसौ ततः सस्मार देवपान् ।
 मुनीन् श्रेष्ठांश्च ते सर्वे समाजग्मुः पितामहम् ॥ २९ ॥
 श्रुत्वा वृत्तान्तमुग्रं ते शोकयुक्ताः बभूवुरे ।
 प्रायश्चित्तार्थमुद्युक्ताः सर्वे देवर्षयस्ततः ॥ ३० ॥
 ततस्तीर्थानि सर्वे ते निर्मभूर्देवतर्षयः ।
 सार्धत्रिकोटिसंज्ञानि स्वस्वतेजोयुतानि वै ॥ ३१ ॥
 तेषु सम्मज्जितो ब्रह्मा पवित्रो न बभूव ह ।
 तीर्थराजं तथा सर्वे सस्मरुर्ब्रह्मलेतवे ॥ ३२ ॥
 स वै प्रत्यक्षतां तत्र यथौ सर्वेच्छया परः ।
 ब्रह्मा ममज्ज तत्रापि स्वयं शुद्धोऽभवन्न य ॥ ३३ ॥
 ततः सूर्यः स्वदेहाद्वै यमुनां निर्ममे पराम् ।
 तस्यां निमज्ज्य धाताऽसौ पवित्रो न बभूव ह ॥ ३४ ॥
 आदिमाया ततस्तत्र विनिर्ममे सरस्वतीम् ।
 निमज्ज्य तत्र वेधाः सोऽभवन्नैव यथा पुरा ॥ ३५ ॥
 ततः शिवः स्वयं रेवां निर्ममे तीर्थरूपिणीम् ।
 तथा निमज्ज्य तस्यां स पवित्रो न बभूव ह ॥ ३६ ॥
 ततो विष्णुः स्वदेहाद्वै निर्ममे पावनाय य ।
 गङ्गां तस्यां निमज्ज्याऽसौ वेधाः शुद्धोऽभवन्न य ॥ ३७ ॥

ततः षेदसमायुक्तो देवेशा मुनिभिः सल ।
 विचार्य त्रिगुणानां तु भीजं तीर्थं प्रतुष्टुषु ॥ ३८ ॥
 ततः प्रसन्नभावेन तुरीयं तत्र देवपाः ।
 प्रकटं तेजसा युक्तं बभूव जलमञ्जसा ॥ ३९ ॥
 प्रकाशमयतीर्थं तद् दृष्ट्वा देवर्षयोऽमराः ।
 प्राण्म्यापूज्य संदर्षाद्भ्युः प्राञ्जलयोऽभवन् ॥ ४० ॥
 सर्वतीर्थमिदं नाम भवतु त्रिजगत्सु ते ।
 पवित्रं कुरु घातारं नमस्ते तीर्थतीर्थम् ॥ ४१ ॥
 त्रैगुण्यमयत्रुपाणि तीर्थानि त्रिजगत्सु तु ।
 त्रिजगत्यावनान्येव भवन्ते शास्त्रसम्भते ॥ ४२ ॥
 ब्रह्मविष्णुमहेशानां दोषं क्षालयितुं द्रुतम् ।
 न समर्थानि तेभ्यस्तु द्विजैर्जानि निश्चितम् ॥ ४३ ॥
 अतस्तुरीयतीर्थं यास्माभिः सम्प्रार्थितं परम् ।
 त्रिगुणानां छितार्थाय पावनाय विशेषतः ॥ ४४ ॥
 अतो छितं य सर्वेषां कुरु तीर्थात्मरूपकम् ।
 अवेवमुक्त्वा प्रणोमुस्ते सर्वतीर्थं महेश्वराः ॥ ४५ ॥
 ततः प्रसन्नतां यातं दर्शयामास रूपकम् ।
 विधात्रे तेन निःपापो बभूव प्रपितामहः ॥ ४६ ॥
 ततस्तीर्थं प्राण्म्याऽसौ तुष्टाव सर्वसंयुतः ।
 ततस्तं प्रत्युवाचेदं वचनं तीर्थमुत्तमम् ॥ ४७ ॥
 सर्वतीर्थमुवाच ।
 वरं वृषु मडाभाग तुष्टे दास्यामि वाञ्छितम् ।
 स्तोत्रेण सृष्टिकर्तस्वं विधातर्मा विचारय ॥ ४८ ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 वरं ददासि तीर्थं त्वं तदा मे संस्थितं भव ।
 (Page पं. ६ अ. २४ पान ७२)
 क्माण्डवौ सदा तेन कृतकृत्योऽस्मि निश्चितम् ॥ ४९ ॥
 भृशुण्ड्युवाच ।

तथेति तमथोक्त्वा तत्तीर्थं तस्य कमण्डलौ ।
 जानीत वरदानेन संस्थितं देवनायकाः ॥ ५० ॥
 तत्र स्थितं गणेशस्थ ध्यानं यके निरन्तरम् ।
 सर्वतीर्थं छितार्थाय तस्य सेवार्थमादरात् ॥ ५१ ॥
 उवाच विघ्नराजं सञ्चिन्त्य तीर्थं परं हृदि ।
 दृश्यत्त्वां समासाद्य न ते पादार्यनं कृतम् ॥ ५२ ॥
 वरदानप्रभावेण ब्रह्मणः सद्ने प्रभो ।
 स्थितं मां तेऽद्य पादाब्जसमीपस्थं कुरु प्रभो ॥ ५३ ॥
 पवित्रं तु विधातारं कृत्वा मायूरक्षेत्रगम् ।
 भविष्यामि तदर्थयाकरवं दृश्यत्त्वावकम् ॥ ५४ ॥
 पराधीनतया स्वामिन् किं करोमि गणेश्वर ।
 विघ्नछीनं कुरुष्व त्वं मां भक्तं भक्तवत्सल ॥ ५५ ॥
 दृश्यत्त्वां समासाद्य मयूरं नावलोकितम् ।
 निरर्थकं जनुस्तस्यातस्त्वां सम्प्रार्थये प्रभो ॥ ५६ ॥
 अेवं नित्यं गणेशानं ध्यात्वा सम्प्रार्थयत् परम् ।
 स्थापितं सर्वतीर्थं तद्गणेशानेन सन्निधौ ॥ ५७ ॥
 देवेशा उच्युः ।
 तीर्थराजः प्रयागो यस्तत्र ब्रह्मा बभूव न ।
 पवित्रश्च ततः श्रेष्ठं कथं तीर्थं भवेन् मुने ॥ ५८ ॥
 कथं राजेति संज्ञा य तस्य शास्त्रे प्रकीर्तिता ।
 अेतत् संशयकं छिन्धि योगीन्द्रोऽसि पुरातनः ॥ ५९ ॥
 भृशुण्डयुवाच ।
 यथा देवसमूहानां राजेन्द्रः परिकीर्तितः ।
 छन्द्रान्नैवापरः श्रेष्ठो देवो भवति कुत्रचित् ॥ ६० ॥
 ब्रह्माद्यो न देवाश्च गुणाधाराः प्रकीर्तिताः ।
 पूज्यत्वाद्देवसंज्ञास्था भवन्ते यैकदेशतः ॥ ६१ ॥
 सार्धत्रिकोटितीर्थानां तथा राजा प्रयागकः ।
 प्रयागान्न परं तीर्थं श्रेष्ठं कुत्रापि वर्तते ॥ ६२ ॥

गङ्गाधाः सरितस्तद्गङ्गाधाराः प्रकीर्तिताः ।
 तीर्थसंज्ञा तथा तासामेकलक्षणातो मता ॥ ६३ ॥
 प्रार्थिते तीर्थराजेन तत्रैकभवकारणात् ।
 गङ्गायमुनयोर्योगस्तेन सम्मिलितोऽभवत् ॥ ६४ ॥
 गङ्गायमुनयोर्योगे स्नानं यत् क्वलं लभेत् ।
 तदेव मङ्गिमा तत्र तयोरेव न संशयः ॥ ६५ ॥
 नर्मदा वरदानेन श्रेष्ठा जाता विशेषतः ।
 गुणरूपानां सा प्रोक्ता जानीत शास्त्रसम्भते ॥ ६६ ॥
 अधुना शृणुत प्राज्ञा प्रकृतं यत् कथानकम् ।
 कमण्डलुस्थितत्वात्तन्नाम्ना ब्रह्मकमण्डलुः ॥ ६७ ॥
 गां गता तेन गङ्गा सा कमण्डलूभवत् मता ।
 पूर्वगा सा समाभ्याता ब्रह्मादीनां सुदुर्लभा ॥ ६८ ॥
 तस्या मूलस्थितः साक्षाद्ब्रह्मा लोकपितामहः ।
 तस्यां स्नात्वा गणेशानं भजतेऽनन्ययेतसा ॥ ६९ ॥
 पूर्वं पितामहं तत्र नरः स्नात्वा समर्थयेत् ।
 विधायुक्तो भवेत् सद्योऽते परं मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ७० ॥
 मध्ये शिवस्तथा तस्या मयूरे संस्थितस्ततः ।
 मध्यमेश्वरनामा स भजते गणनायकम् ॥ ७१ ॥
 मध्यमेश्वरतीर्थे यस्तस्यां स्नानं समाचरेत् ।
 स सामर्थ्यं परं प्राप्यापूजयेत् मुक्तिमाप्नुयात् ॥ ७२ ॥
 अन्ते विष्णुः स्थितस्तस्या लृषीकेश इति श्रुतः ।
 स्नात्वा नित्यं गणेशानं भजतेऽनन्यमानसः ॥ ७३ ॥
 (Page भं. ६ अ. २५ पान ७३)
 तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा लृषीकेशं समर्थयेत् ।
 यशः स विपुलं प्राप्यांऽते परं मोक्षमाप्नुयात् ॥ ७४ ॥
 यस्यास्तीरे य तीर्थानि देवास्तिष्ठन्त्यनेकशः ।
 उभयत्र मङ्गेशाना मया वक्तुं न शक्यते ॥ ७५ ॥
 कमण्डलूभवत्वायास्तु दर्शनेनाधनाशनम् ।

प्रभवेत् सर्वजन्तूनां निश्चितं येऽजन्मजम् ॥ ७६ ॥

सञ्चितं जलबिन्दोश्च स्पर्शनैव विनश्यति ।

पापं ज्यनेकजन्मस्थं नराणां सर्वदंढिनाम् ॥ ७७ ॥

जलपानेन तस्यास्तु शकलोकं लभेत् स्वयम् ।

स्नानेन मुक्तिमाप्नोति यत्र तत्र महेश्वराः ॥ ७८ ॥

मयूरे ये नरास्तस्यां स्नानं कुर्वन्ति देवपाः ।

सकृद्येदीप्सितं सद्यो लभन्ते ते समोक्षकम् ॥ ७९ ॥

येतादृशी मडाभागा नदी तत्र व्यवस्थिता ।

दशयोजनविस्तारस्तस्याः प्रोक्तो मनीषिभिः ॥ ८० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

षष्ठे अण्डे विकट्यरिते ब्रह्मकमण्डलुप्रादुर्भावादिवर्णनं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ६.२४

६.२५ ब्रह्मकमण्डलुतीर्थ्यरितं नाम पञ्चविंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

देवेशा ऋयुः ।

कथं देवैश्च मुनिभिः स्तुता विप्र मडानदी ।

ब्रह्मणोऽर्थं तदेवापि स्तोत्रं वद सुभ्रष्टम् ॥ १ ॥

भृशुण्डयुवाय ।

नानातीर्थबलेनैव ब्रह्माणं ते सुरर्षयः ।

शुद्धं कर्तुं समर्था न बभूवुश्च यदा पुरा ॥ २ ॥

ततः सर्वे विचार्यैव तुरीयं तीर्थमुत्तमम् ।

स्तोत्रं करपुटा भूत्वा समारेभुः सुस्तोत्रकम् ॥ ३ ॥

देवर्षय ऋयुः ।

सर्वादिलभूतं त्रिगुणेषु संस्थं तीर्थेषु यत् सर्वविकारहीनम् ।

तीर्थं तुरीयं च नमामहे तत्तीर्थात्मकं पापविनाशदक्षम् ॥ ४ ॥

गङ्गादिनद्यः प्रभवा यतश्च सर्वान्तरस्थं स्थितमात्मरूपम् ।

नादात्मकं रूपमथो विधाय तथ्यालकं यत्तु नमामहे तत् ॥ ५ ॥

पुराणगीतं विधिपापनाशं कमण्डलुस्थं परमप्रमेयम् ।

अपारतीर्थेषु तदात्मभावं भविष्यते देवधरं नमामः ॥ ६ ॥

नाथो विधाता य भवेन्महात्मन् पापेन युक्तश्च तथा स्थितश्चेत् ।

विश्वं परं नाशमुपैष्यति त्वं प्रत्यक्षतामेहि दयाकरातः ॥ ७ ॥

गङ्गास्वरूपाय नमो नमस्ते ब्रह्मात्मजासुपधराय तुभ्यम् ।

तुभ्यं प्रयागाय य नार्मदाय कालिन्दिकास्थाय नमो नमो वै ॥ ८ ॥

कृष्णास्वरूपाय ककुद्मतीस्थ यदेवनद्यै य पयोषिण्डिकायै ।

वेणीस्वरूपाय य पुष्कराय तापीप्रभासाय य सर्वतीर्थ ॥ ९ ॥

गोदावरीरूपधराय तुभ्यं क्षिप्रास्थसिन्धुस्थ महीस्वरूप ।

कावेरिकास्थं सरयूस्वरूपं पूर्णं नमस्तेऽस्तु कमण्डलुस्थम् ॥ १० ॥

सार्धत्रिकोटीप्रवरस्थकाय तीर्थेश्वरायैव नमो नमस्ते ।

(Page भं. ६ अ. २५ पान ७४)

अनन्ततीर्थप्रवराय नित्यं क्षेत्रे मयूरे तु समास्थिताय ॥ ११ ॥

वाराम्पतिस्थाय सरोवराय वापीस्थरूपाय नमो नमस्ते ।

यद्यज्जलं भानुधनस्थरूपं तत्रस्थकायैव नमो नमस्ते ॥ १२ ॥

त्वया ततं सर्वमिदं विभाति यरायस्थं य जलं परेश ।

कृपाकटाक्षामृतधाराऽस्मान् रक्षस्व सन्दर्शय ते स्वरूपम् ॥ १३ ॥

भृशुण्डयुवाय ।

अयं संस्तुवतां तेषां पुरस्तेजोभयं जलम् ।

प्रादुर्भूव तत् दृष्ट्वा प्रणोमुः ससुरर्षयः ॥ १४ ॥

तानुवाय मलातीर्थं षर्षयुक्तेन येतसा ।

वरं वृणुत देवेशा मुनयस्तं ददाभ्युत्तम् ॥ १५ ॥

भवत्कृतमिदं पुण्यं स्तोत्रं मे प्रीतिवर्धनम् ।

भविष्यति न सन्देहो भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ १६ ॥

पठते शृण्वते नित्यं मयि स्नानकृत्वप्रदम् ।

सर्वाघनाशनं सद्यो भविष्यति विशेषतः ॥ १७ ॥

सर्वतीर्थवयः श्रुत्वा षर्षयुक्ताः सुरर्षयः ।

जगुः प्राण्म्य देवेशाः प्रबद्धकरसम्पुटाः ॥ १८ ॥

देवर्षय ऋषुः ।

प्रसन्नं येन् मडातीर्थं तदा पितामहं परम् ।
 शुद्धं कुरु तथा तस्य कमाडलौ स्थितिं स्थिराम् ॥ १८ ॥
 सर्वतीर्थं य ते नाम तथा ब्रह्मकमाडलुः ।
 भवतु त्वत्प्रसादेन वरं येव वृतः परः ॥ २० ॥
 तथेति तानुवाचैव याचितं तीर्थमुत्तमम् ।
 यकार देवविप्रैर्यत्तत् सर्वं कथितं मया ॥ २१ ॥
 देवेशा ऋषुः ।
 श्रुतं सर्वं विशेषेण सर्वसंशयनाशनम् ।
 तथापि न य तृप्यामः परं पीत्वा कथामृतम् ॥ २२ ॥
 माडात्म्यं कथितं विप्र तत्र सिद्धिं मडाद्भुताम् ।
 अलभन् के पुरा योगिन् वद तेषां यस्त्रिकम् ॥ २३ ॥
 भृशुड्युवाच ।
 पुरा कल्पे द्विजः कश्चिद्भरद्वाजकुलोद्भवः ।
 भूर्धो बभूव देवेशा विद्यासन्ध्यादिवर्जितः ॥ २४ ॥
 तं गृह्य पितरौ तस्य स्थितं ब्रह्मकमाडलौ ।
 ब्रह्माणं ययुतः प्रीत्या नदीमूलविराजितम् ॥ २५ ॥
 स्नात्वा नदीजले तत्र पूजयामासुरादरात् ।
 विधिं कमाडलुस्थाने बभूवुर्भक्तिसंयुताः ॥ २६ ॥
 पुत्रस्तयोः सुबुद्ध्या वै युक्तो बभूव तत्क्षणात् ।
 वेदादीन् कण्ठगान् देवा अवदत् प्रेमसंयुतः ॥ २७ ॥
 ततो षष्ठ्युतौ तस्य पितरौ गृह्य तं सुतम् ।
 स्वस्थानं जग्मतुः प्रीत्या मुक्तिमन्ते प्रवेभिरे ॥ २८ ॥
 अयं नाना जनास्तत्र ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपि वा ।
 स्नानेन दशनिनैव ब्रह्मणः सिद्धिमाप्नुवन् ॥ २९ ॥
 अथान्यत् कथयिष्यामि क्षत्रियो रविवंशजः ।
 सुरथो मालवे राजा बभूव परवीरला ॥ ३० ॥
 स्वराज्यं धर्मसंयुक्तश्चकार सचिवैर्युतः ।
 बहुकाले गते तत्र विदुर्भाषिपतिर्यथौ ॥ ३१ ॥

द्रिज्यार्थं ततस्तेन युयुधे बलसंयुतः ।
 पराजितो विदुर्भव्य राज्ञा राजा पपाल ७ ॥ ३२ ॥
 ततो यत्नं समास्थाय ङ्यन्यराजसमन्वितः ।
 सङ्ग्राममकरोद्धोरं पुनः पराजितोऽभवत् ॥ ३३ ॥
 भूपालो ब्राह्मणान् पृष्ट्वा मयूरे यागतोऽभवत् ।
 मध्यमेश्वरतीर्थे स स्नात्वा शिवं पुपूज ७ ॥ ३४ ॥
 तं नमस्कृत्य सेनाभिः संयुतो युयुधे पुनः ।
 भूपः सञ्जित्य वैदुर्भं स्वराज्यं प्राप तत्क्षणात् ॥ ३५ ॥
 अन्ते मुक्तिं जगामैव स्नानमाडात्त्यकारणात् ।
 (Page पं. ६ अ. २५ पान ७५)
 अयं तत्र ययुः सिद्धिं ज्ञानतोऽज्ञानतो जनाः ॥ ३६ ॥
 अन्यथ्य शृणुत प्राज्ञाश्चरितं पुण्यदं परम् ।
 द्विजो गौतमवंशेऽभूत् स्वधर्माचारसंयुतः ॥ ३७ ॥
 विद्याज्ञानादिसंयुक्तो न यशोऽप्यलभत् कदा ।
 दीक्षादिषु प्रयत्नेनाभवत् कर्मसु तत्परः ॥ ३८ ॥
 ब्राह्मणास्तत्कृतं कर्म दृष्ट्वा सविधि वैदिकम् ।
 दोषयुक्तं विशेषेण ददृशुः पापगौरवात् ॥ ३९ ॥
 ततोऽतिभेदसंयुक्तो जगाम सर्वतीर्थिकाम् ।
 अन्ते विचार्य तस्यां स स्नानं चकार भक्तिः ॥ ४० ॥
 वृषीकेशं प्रपूज्यैव नमस्कृत्य गृहं ययौ ।
 ततः कर्म कृतं तेन ददृशुः सविधि द्विजाः ॥ ४१ ॥
 यद्यत्तेन कृतं देवा यशोयुक्तं बभूव ७ ।
 अन्ते मुक्तिं ययौ सोऽपि तीर्थसेवनपुण्यतः ॥ ४२ ॥
 ज्ञानतोऽज्ञानतस्तत्र ययुः सिद्धिं विशेषतः ।
 मया वक्तुं न शक्येत केनापि देवसत्तमाः ॥ ४३ ॥
 अर्थान्यथ्यरितं देवाः शृणुध्वं भावसंयुताः ।
 दण्डकारण्यदेशैकश्चाण्डालः पापकारकः ॥ ४४ ॥
 वने गत्वा द्विजादींश्च मारयामास नित्यदा ।

परस्त्रियं स अेकान्तेऽयमत् दृष्ट्वा लठेन य ॥ ४५ ॥

अेवं नानाविधं पापं यकार विषयप्रियः ।

अेकदा धनसंयुक्तं वशिष्ठं स दृश ॥ ४६ ॥

तमनु प्रययौ दृष्टः शस्त्रपाणिर्जिघांसया ।

तत्र मार्गे मलेशाना ब्रह्मकमण्डलूढमवाम् ॥ ४७ ॥

मडानदीं स याड्डालो दृश सन्निधौ गतः ।

जलस्पर्शादिकं तत्र न यकार सुदुर्मतिः ॥ ४८ ॥

ततो योजनमात्रेण जघान वशिष्ठं भवः ।

द्रव्यं तस्य प्रगृह्यैव स्वगृहं पुनरागमत् ॥ ४९ ॥

अेवं कृत्वा ततः काले ममार नीययोजिजः ।

यामास्तं गृह्य सन्ताड्य ययुः संयमिनीं पुरीम् ॥ ५० ॥

यमस्तान् प्रत्युवायेदं वयनं धर्मलक्षणम् ।

मडापापी भटा नूनमयं तदपि मुच्यताम् ॥ ५१ ॥

सर्वतीर्थस्य दूतेशा दर्शनं त्वभवत् पुरा ।

वशिष्ठं लन्तुकामस्य पापनाशकरं मडत् ॥ ५२ ॥

त्यज्यतां मानुषे देडेषु नरेन विचक्षणाः ।

शुभाशुभं तत्र कृत्वा गमिष्यति पुनः पुरम् ॥ ५३ ॥

स कैवर्तोऽभवत्तत्र अड्गाले देवसत्तमाः ।

अेवं दर्शनमात्रेणैल कृतं दुरितं गतम् ॥ ५४ ॥

अन्यधज्जलबिन्दोश्च स्पर्शजं कथयाम्यडम् ।

यरितं तस्य सर्वज्ञाः शृणुध्वं सिद्धिदं परम् ॥ ५५ ॥

व्याधः कश्चिद्धने संस्थो अलूवे तत्र देशजः ।

ब्रह्मडत्यादिकं पापं यकार नित्यमादरात् ॥ ५६ ॥

दृश द्रव्यसंयुक्तं दृष्टधीरेकदा नरम् ।

अड्गामुधम्य निःकोशं तं लन्तुं धापितोऽभवत् ॥ ५७ ॥

पपाल मानवो भीतः पृष्ठे व्याधस्तथा गमत् ।

कमण्डलूढमवा गड्गा प्राप्ता दैववशेन ॥ ५८ ॥

तामुल्लङ्घ्य पपावाऽसौ सोऽपि अङ्गयुतस्तथा ।
 व्याधः पपात दैवेनोल्लङ्घ्य तीरे दुरात्मवान् ॥ ५८ ॥
 स तत्र जलबिन्दूनां स्पशर्युक्तो बभूव उ ।
 नरो दूरं गतः सोऽपि निःश्वस्य स्वगृहं ययौ ॥ ६० ॥
 अयं पापसमाचारं मृतं काले सुदुर्मतिम् ।
 व्याधं तं गृह्य देवेशा यमदूता यमं ययुः ॥ ६१ ॥
 तं दृष्ट्वा धर्मराजस्तानुवाच प्रेमसंयुतः ।
 (Page पं. ६ अ. २५ पान ७६)
 अयं शुद्धो मलाभागाः सर्वपापविवर्जितः ॥ ६२ ॥
 कमण्डलूदृढवातीरे पपात धावनाकुलः ।
 तत्र तस्या जलस्पर्शो बभूवे यास्य दर्शनम् ॥ ६३ ॥
 दृशनिनेऽजं पापं गतं सर्वं लयं किल ।
 अनेकजन्मजं पापं तोयस्य स्पर्शनाद्गतम् ॥ ६४ ॥
 ततः परं कृतं पापं यातनादं मतं यमाः ।
 तथापि नैव योग्योऽयं यातनायां विशेषतः ॥ ६५ ॥
 ब्रह्मकमण्डलोत्थस्य दर्शनादिकमञ्जसा ।
 भवेत्तस्य भटा नेदं यातनाजं भयं भवेत् ॥ ६६ ॥
 काश्मीरे स बभूवापि ब्राह्मणो वेदपारगः ।
 अयं नाना जनास्तस्यां पापलीना बभूविरै ॥ ६७ ॥
 अथेतिहासकं वक्ष्ये पुराकल्पभवं परम् ।
 शूद्रः कश्चिद्बभूवाऽपि अङ्गदेशे मछेश्वराः ॥ ६८ ॥
 श्यामो नाम मलापापी शिश्रोदरपरायणः ।
 यौर्यकर्मपरो नित्यं नगरेषु वनेषु च ॥ ६९ ॥
 बभ्राम शस्त्रसंयुक्तो मारयामास नित्यदा ।
 जनान्नाविधांश्चैव मधमांसपरोऽभवत् ॥ ७० ॥
 स कदाचिद्धने संस्थो ददर्श वणिगुत्तमान् ।
 द्रव्ययुक्तांस्ततो दृष्टो मार्गसंस्थो बभूव तैः ॥ ७१ ॥
 ते ययुर्दण्डकारण्ये सोऽपि यौर्यार्थमाययौ ।

તત્રોષણકામયોગેન જલહીનાશ્ચ બભ્રમુઃ ॥ ૭૨ ॥
 તૃષાયુક્તાઃ સમાયાતાસ્તટે બ્રહ્મકમણ્ડલોઃ ।
 તસ્થાં જલં પપુઃ સર્વે પુનર્ગામિં સમાયયુઃ ॥ ૭૩ ॥
 નિશિ સુમાશ્ચ ચૌરેણ હતા મૃત્યું ચયુસ્તતઃ ।
 દેવેન્દ્રનગરે સર્વે યયુઃ પુણ્યપ્રભાવતઃ ॥ ૭૪ ॥
 જલપાનેન દેવેશાઃ કિલ બ્રહ્મકમણ્ડલોઃ ।
 ઇન્દ્રપુર્યાં નિવાસં તે ચકિરે વણિગુત્તમાઃ ॥ ૭૫ ॥
 તતઃ કાલે મૃતં ચૌરં ગૃહીતું તં ચમસ્ય ચ ।
 દૂતા ચયુર્યમં ગૃહ્ય દૃષ્ટ્વા દેવોઽબ્રવીધમઃ ॥ ૭૬ ॥
 ધર્મ ઉવાચ ।
 અયં શૂદ્રો મહાપાપી તથાઽપિ પુણ્યવાનભૂત્ ।
 સર્વતીર્થમર્યાં દૃષ્ટ્વા દુષ્ટકાર્યવશાત્ કિલ ॥ ૭૭ ॥
 જલપાનં કૃતં તસ્યાસ્તત્ર સ્પર્શો જલસ્ય ચ ।
 બભૂવ ત્રિવિધં પુણ્યં તેષાં વક્ષ્યામિ કારણમ્ ॥ ૭૮ ॥
 ઇહ જન્મકૃતં પાપં દર્શનેન લયં ગતમ્ ।
 કમણ્ડલૂદ્ભવાયાસ્તુ સ્પર્શનાનેકજન્મજમ્ ॥ ૭૯ ॥
 પાનેનેન્દ્રપદપ્રાપ્તિસમં પુણ્યં બભૂવ હ ।
 બાહ્યાન્તઃ પાપહીનશ્ચ પુણ્યયુક્તોઽયમુચ્યતે ॥ ૮૦ ॥
 અત એનં પ્રગૃહ્ય ત્વં મહેન્દ્રં દૂતસત્તમ ।
 પ્રાપય તત્પુરે સંસ્થો ભોગાન્ ભોક્ષ્યતિ નિશ્ચિતમ્ ॥ ૮૧ ॥
 પુનઃ પતિષ્યતિ પ્રાણઃ પૃથિવ્યાં નાત્ર સંશયઃ ।
 દૂતસ્તથા ચકારૈવ પ્રણનામ યમં પુનઃ ॥ ૮૨ ॥
 એવં નાના નરા દેવા યયુઃ સિદ્ધિં વિશેષતઃ ।
 તન્ન શક્યં કથયિતું ન ભવતિ શતવર્ષતઃ ॥ ૮૩ ॥
 અન્યઃ કથયિષ્યામિ ચેતિહાસં પુરા ભવમ્ ।
 સંક્લેપેણ મહાભાગા સ્નાનસિદ્ધિપ્રકાશકમ્ ॥ ૮૪ ॥
 ધનપ્રિય ઇતિ ખ્યાતો બડ્ગાલે કારુકોઽભવત્ ।
 પાપનિષ્ઠઃ સદા પાપં ચકાર દુર્મતિર્મુદા ॥ ૮૫ ॥

द्रव्यार्थं विषदानेन उतौ मातापिता स्वकौ ।
 प्रणाम्य ब्राह्मणार्थीश्च जघान विषयोगतः ॥ ८६ ॥
 साधुभावप्रदर्शी स बाह्येन्तस्तु दुरात्मवान् ।
 तेन मोहयुताः सर्वे तदधीना बभूवुरे ॥ ८७ ॥
 ततो बहौ गते काले राज्ञा ज्ञातं दुरात्मनः ।
 (Page पं. ६ अ. २५ पान ७७)
 कर्म तं गृह्य तस्यैव द्रव्यं नीतं समग्रकम् ॥ ८८ ॥
 स्वदेशात्तं बलिः कृत्य राज्ञा धर्मपरायणः ।
 पालयामास लोकान् स सदा नीत्या स्वदेशगान् ॥ ८९ ॥
 ततोऽयं दण्डकारण्ये पुत्रदार्ष्टेर्जगाम उ ।
 तत्रैव रोययामास वासार्थं ग्राममुत्तमम् ॥ ९० ॥
 तादृशीं वृत्तिमास्थाय पुनः पापं यकार उ ।
 अेकदा द्रव्यसंयुक्तं वणिजं स ददर्श उ ॥ ९१ ॥
 अनु तं विषसंयुक्तो जगाम दृष्टधीः भवः ।
 साधुलक्षणसंयुक्तो लोभनाय वणिक्त्सुतम् ॥ ९२ ॥
 मार्गो मडानदी प्राप्ता सर्वतीर्थमयी परा ।
 तस्यां स्नानं यकाराऽसौ वणिजेन समन्वितः ॥ ९३ ॥
 प्रगच्छन्तं ततो मार्गो द्वितीये दिवसे भवः ।
 विषेणामोह्य वणिजं मारयामास तत्क्षणात् ॥ ९४ ॥
 वणिक्स स्नानपुण्येन शुक्लगत्या मडेश्वराः ।
 क्मण्डलोर्मडामोक्षं लेभे क्मण्डो निश्चितम् ॥ ९५ ॥
 धनप्रियो ममारैव कालेन स्वगृहे स्थितः ।
 सोऽपि मोक्षं मडादेवा लेभे स्नानप्रभावतः ॥ ९६ ॥
 अधुनाऽन्यत् प्रवक्ष्यामि यरित्रं य क्मण्डलोः ।
 स्मरणेन मडेशाना मडासिद्धिप्रदायकम् ॥ ९७ ॥
 गुर्जरे वैश्यजः कश्चिद् बभूवे धर्मनामकः ।
 स्वधर्मनिरतो नित्यं यकार कर्म यादरात् ॥ ९८ ॥

तेन स्कान्दभवं तत्र माडात्क्यं संश्रुतं परम् ।
 क्माइलुप्रभावेण युक्तं स्वयं सुविस्मितः ॥ ९९ ॥
 मनसा धारयामास धन्येयं सरितांवरा ।
 मया लब्धा यदा देवी तदा मे सकृदं जनुः ॥ १०० ॥
 धर्मो नित्यं मडेशानास्तां सस्मार मडानदीम् ।
 तत्र कोऽपि समायातः क्षत्रियो मार्गगः कदा ॥ १०१ ॥
 तेनाऽपि संश्रुतं नाम अलमकमाइलुदूभवम् ।
 प्रातरुत्थाय स्वस्थानं जगाम क्षत्रियः भवः ॥ १०२ ॥
 ततो अडौ गते काले धर्मसंज्ञो ममार उ ।
 स्वर्गं गत्वा स विविधान् बुभुजे भोगकान् परान् ॥ १०३ ॥
 पुनश्च अलमणः सोऽपि अलूवान्त्रिडुलोदूभवः ।
 शिवदत्तं धृतिभ्यातः सर्वतीर्थनदीतटे ॥ १०४ ॥
 स्वधर्मनिरतो विप्रो न मुमोय नदीतटम् ।
 तत्र स्नानादिकं सर्वं जलकार्यं चकार उ ॥ १०५ ॥
 पूर्वपुण्यबलेनैवोत्तमतीर्थस्य सेवनात् ।
 योगी अलूव तत्राऽसौ ममार तु तटे स्थितः ॥ १०६ ॥
 अलमणि अलमभूतः स अलूवे देवसत्तमाः ।
 अवेदं दूरस्थितस्याऽपि स्मरणेन गतिप्रदा ॥ १०७ ॥
 येन श्रुतं मडनाम सर्वतीर्थस्य देवपाः ।
 क्षत्रियः पापकर्मा स चकार पापमुल्लभात् ॥ १०८ ॥
 मृतं तं यमदूताः सऽगृह्य सन्ताड्य भानुजम् ।
 प्रणम्य नरके दृष्टं चिक्षिपुश्च तदाज्ञया ॥ १०९ ॥
 पुनः श्वानो अलूवाऽपि क्षत्रियः पापकारकः ।
 अलम दऽडकारण्य आजगाम मडानदीम् ॥ ११० ॥
 तत्र डीटादिभिः श्वानो मक्षिकाभिः प्रपीडितः ।
 स्नानं यडे मडानदीं पूर्वसंस्कारयोगतः ॥ १११ ॥
 ममार तेन पुण्येन मोक्षं लेभे न संशयः ।
 सकृन्नाम्नः श्रुतस्यैव पुण्येनेदं कृतं मडत् ॥ ११२ ॥

धन्यास्ता वीरुधो वल्यस्तृणानि वृक्षकाद्यः ।
 अलमकमडलोस्तीरे नान्यत्र राजयसंयुतः ॥ ११३ ॥

(Page पं. ८ अ. २५ पान ७८)

यस्यास्तीरे मृतो जन्तुः शुक्लगत्या गमिष्यति ।
 अलम राजा मृतोऽन्यत्र जन्मयुक्तो लविष्यति ॥ ११४ ॥

अेवं सर्वत्र देवेशा अलमकमडलूढूढवा ।
 शुभदा पूर्वगा प्रोक्ता मयूरेशपरायणा ॥ ११५ ॥

यतुर्मुणे मध्यमेशे लृषीकेशे विशेषदा ।
 सर्वत्र दुर्लभा देवादीनां त्रिषु कमडलुः ॥ ११६ ॥

कोटितीर्थानि मूलेऽस्याः स्थितानि मध्यमे तथा ।
 अन्ते कोटिश्च सर्वत्र तीरे कोट्यर्धमञ्जसा ॥ ११७ ॥

सङ्क्षेपेण मया तस्याश्चरितं कथितं परम् ।
 श्रवणात् पठनादेवाः सर्वपापहरं लवेत् ॥ ११८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
 षष्ठे भाडे विकट्यरिते अलमकमडलुतीर्थ्यरितं नाम पञ्चविंशतितमोऽध्यायः ॥ ६.२५

६.२६ सप्ततीर्थावर्णनं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

लृशुण्डयुवाच ।
 अधुना यानि मायूरे कडडलुतटेऽमराः ।
 तीर्थानि तेषु मुष्यानि कथयामि समासतः ॥ १ ॥

मुष्यं गणेशकुण्डाष्यं तीर्थमेकं प्रकीर्तितम् ।
 सङ्क्षेपतश्चरित्रं तु कथितं तस्य देवपाः ॥ २ ॥

अतः परं पञ्चतीर्थानि शृणुध्वं समासतः ।
 गाणेशं मध्यभागे यद्दनुषां द्विशतात्मकम् ॥ ३ ॥

तत्र क्षेत्राणि तीर्थानि देवा मुनिनराद्यः ।
 स्नानं कुर्वन्ति सर्वेऽन्त्ये नित्यमेकं प्रयत्नतः ॥ ४ ॥

उभयोस्तीरगं प्रोक्तं परं ब्रह्म कमण्डलोः ।
 तत्र स्नानेन गाणेशा भवन्ति जन्तवः सदा ॥ ५ ॥
 ततः परं मडातीर्थं कापिलं तादृशं मतम् ।
 कमलासुरनाशाय गाणेशः कपिलोऽभवन् ॥ ६ ॥
 उत्पाऽसुरं मडावीर्यमजेयं शङ्करादिभिः ।
 तन्मस्तकं सामाश्रित्य मयूरे संस्थितोऽभवत् ॥ ७ ॥
 तत्राभिषेकमकरोद्ब्रह्मा मुनिगणान्वितः ।
 कपिलाय गाणेशस्य सूक्तैर्ऽर्षसमन्वितः ॥ ८ ॥
 तत्र पञ्चामृतं नाम अबूव किल पूजनात् ।
 नद्यास्तेषां य योगेन तत्तीर्थं परमं मतम् ॥ ९ ॥
 स्नानेन कापिलं तत्र ज्ञानं साङ्ख्यात्मकं लभेत् ।
 कपिलो विष्णुराप्यातोऽभवत्तत्रैव संस्थितः ॥ १० ॥
 ततः परं व्यासतीर्थं सर्वाज्ञानविनाशनम् ।
 तावता मानयोगेन ज्ञातव्यं विबुधैः परम् ॥ ११ ॥
 व्यासेन तत्र देवेशास्तपस्तप्तं सुदारुणम् ।
 शतवर्षे गते याद्व्यं ददौ वरं गाणेश्वरः ॥ १२ ॥
 तेन भारतकं धर्माऽधर्मयुक्तं यकार उ ।
 शास्त्रं ब्रह्मपदं तस्य तयोरैक्ये महेश्वराः ॥ १३ ॥
 तत्र स्नानेनैव सद्यो जाज्यभावविवर्जितः ।
 धर्माऽधर्मव्यवस्थां स ज्ञात्वा बोधयुतो भवेत् ॥ १४ ॥
 गाणेशतीर्थादथ तु पूर्वभागे समास्थितम् ।
 भीमकुण्डं मडेशाना भीमेशेन विनिर्मितम् ॥ १५ ॥
 तत्र स्थित्वा तपश्चक्रे भीमेशो गाणपस्य य ।
 (Page पं. ६ अ. २६ पान ७९)
 वरदानप्रभावेण भीमासुरं जघान सः ॥ १६ ॥
 भीमेशतीर्थं मुष्यं वै मडैश्वर्यदायकम् ।
 तत्र स्नानेनैव सद्यस्तावन्मानयुतं बभौ ॥ १७ ॥
 कदाचिद्दुष्काले तज्जलदीनं अबूव उ ।

तीर्थं तत्रागतो भीमः पाण्डुपुत्रः प्रतापवान् ॥ १८ ॥

गदा प्रलारेण तेन भातं तीर्थमनुत्तमम् ।

जलं तत्र स निःष्कास्य स्नानं यकेऽतिभक्तिः ॥ १९ ॥

बलात्मकं तेन तत्रैश्वर्यं प्राप्तं मडाद्भुतम् ।

धृतराष्ट्रसुतान् सर्वान् जघानैश्वर्यसंयुतः ॥ २० ॥

ततः परमृषीणां य तीर्थं स्वधर्मदायकम् ।

तावन्मानेन तत्रैव तपः सामर्थ्यदायकम् ॥ २१ ॥

अष्टाशीति सडस्राणि मुनयो ब्रह्म तत्पराः ।

प्राप्त्यर्थं ब्राह्मणत्वस्य तपश्चेरुश्च तत्र ते ॥ २२ ॥

ब्रह्मभूता बभूवुस्ते स्थितास्तत्र विशेषतः ।

शुवन्मुक्तास्वभावेनाभजल्लम्बोदरे परम् ॥ २३ ॥

पञ्चतीर्थां समाख्याताऽमराः क्षेत्रे मयूरके ।

पञ्चसु स्नानमात्रेण ब्रह्मभूतो नरो भवेत् ॥ २४ ॥

आदौ स्नायात् स गाणेशे भैमे चार्षे ततः परम् ।

व्यासतीर्थे कापिले च गाणेशेऽते ङ्गं यरेत् ॥ २५ ॥

गाणेशतीर्थात् पूर्वस्मात् क्षेत्रान्ते तीर्थमुत्तमम् ।

षट्त्रिंशत्तु शतान्येव धनुषां पापनाशनम् ॥ २६ ॥

दक्षिणतीरगस्तत्र शिवः शक्तिसमन्वितः ।

संस्थितस्तीर्थमाश्रित्य सर्वार्थानां प्रवर्तकः ॥ २७ ॥

उत्तरं तीरमाश्रित्य रमया केशवः स्थितः ।

सर्वधर्मप्रदाता तु क्षेत्रान्ते क्षेत्रधारकः ॥ २८ ॥

सर्वाद्यधमिति प्यातं तीर्थं स्नानेन देवपाः ।

षष्ठं सर्वत्र विख्यातं दुःभनाशकरं भवेत् ॥ २९ ॥

गाणेशतीर्थकादृवाः प्रतीच्यां तीर्थमुत्तमम् ।

क्षेत्रान्ते संस्थितं नाम्ना सर्वपुण्यप्रदायकम् ॥ ३० ॥

तीर्थस्थोत्तरतीरस्थो भानुः संज्ञासमन्वितः ।

दक्षिणतीरसंस्थौ च परौ प्रकृतिपूरुषौ ॥ ३१ ॥

तत्र स्नानेनैव सद्यः पुण्यराशिर्भवेन्नरः ।
यद्यद्विच्छेच्छुभं तत्तत् स लभेन्नर संशयः ॥ ३२ ॥

सप्तमं तीर्थमुभयं तु पूर्वं दूरे यतुर्गुणम् ।
सप्ततीर्थेषु यः स्नायात् स वै सर्वं लभेच्छुभम् ॥ ३३ ॥

आदौ गाणेशके स्नायाद्भैमे यार्षे ङ्यघघ्नके ।
पुण्यदेव्या स तीर्थे स कापिले गाणपे पुनः ॥ ३४ ॥

अेवं मुष्यानि समैव कथितानि समासतः ।
श्रवणात् पापनाशं तु कुर्वन्ति पठनात्रणाम् ॥ ३५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
षष्ठे भा. ६ विकट्यरिते सप्ततीर्थावर्णनं नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ६.२६
(Page भं. ६ अ. २७ पान ८०)

६.२७ ब्रह्मकमण्डलस्थतीर्थवर्णनं नाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

भृशुण्ड्युवाच ।
गाणेशतीर्थमध्ये तु गाणेशः संश्रितोऽभवत् ।
वामे सिद्धेः समाख्यातं तीर्थं स्नानेन सिद्धिदम् ॥ १ ॥

दक्षिणे बुद्धितीर्थं तु स्नानेन बुद्धिदायकम् ।
लक्षतीर्थं ततः सिद्धेः समीपे ध्यानदायकम् ॥ २ ॥

बुद्धेर्लाभस्थतीर्थं तु समीपे लाभदं परम् ।
लाभस्य सन्निधाने तु मयूरस्य प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥

स्नानेन विविधो मोडो नश्येत्तत्र विनिश्चितम् ।
लक्षस्य मौषकं तीर्थं समीपे स्नानमात्रतः ॥ ४ ॥

अडम्भावडरं प्रोक्तं नराणां देवसत्तमाः ।
ततश्च मौद्रलं तीर्थं ततो गात्सर्मदं स्मृतम् ॥ ५ ॥

ततश्च शुकतीर्थं तु दत्तात्रेयस्य तत्परम् ।
अन्यानि गाणपत्यानां तीर्थानि विविधानि तु ॥ ६ ॥

तत्र मानं प्रवक्ष्यामि समासेन विचक्षाणाः ।

धनुर्दशकमानं तु गाणेशं परिकीर्तितम् ॥ ७ ॥
 तदर्धं सिद्धिबुद्ध्योश्चान्येषां धनुः प्रमाणाकम् ।
 तेषां शिष्यादिकानां तु यवमात्रं प्रकीर्तितम् ॥ ८ ॥
 मयूराभुपुरोभागे तीर्थं ब्रह्मप्रियस्य य ।
 प्रमोदस्य तथा मोदस्य योगप्रियकस्य य ॥ ९ ॥
 गाणानां तीर्थमुष्यानि तत्रैवं संस्थितान्यपि ।
 अेतद्गणेशतीर्थस्थतीर्थानि कथितानि तु ॥ १० ॥
 दक्षिणोत्तरगान्येव तीर्थानि द्विधनूंषि य ।
 वक्तुं एडादिकानां यात्रानां देवेन्द्रसत्तमाः ॥ ११ ॥
 अन्ये नानाऽवताराश्च गणेशस्य मडात्मनः ।
 तेषां तत्रैव तीर्थानि गाणपत्यप्रदानि तु ॥ १२ ॥
 तत्र क्वं प्रवक्ष्यामि पूर्वभागे गणेश्वराः ।
 संस्थितास्तीर्थगास्तान् वै शृणुध्वं देवसत्तमाः ॥ १३ ॥
 वक्तुं एडश्चैकदन्तो मडोदरो गजाननः ।
 बल्लाणश्चैव डेरम्भो विघ्नेशो भालयन्द्रकः ॥ १४ ॥
 ज्ञानेशः शूर्पकर्णश्च चिन्तामणिर्विनायकः ।
 अेते द्वादश मुष्याश्च कथितास्तेषु विघ्नाः ॥ १५ ॥
 संस्थांस्तु पश्चिमे भागे कथयामि समासतः ।
 लम्भोदरोऽथ विकटो विघ्नेशो धूम्रवर्णकः ॥ १६ ॥
 मडागाणपतिश्चैव तथा सिद्धिविनायकः ।
 विघ्नहारश्च ढुण्डीशो लक्ष्य आशाप्रपूरकः ॥ १७ ॥
 वरदो देवदेवेशा मडोत्कट इति श्रुतः ।
 अेते द्वादश विघ्नेशाः संस्थितास्तीर्थगाः पराः ॥ १८ ॥
 अन्ये नानावताराश्चाङ्गुष्ठपर्वसमाश्रिताः ।
 तीर्थं मया समाख्यातं गाणेशं गाणपप्रियम् ॥ १९ ॥
 अेतादृशानि यान्यानि कथयितुं न शक्यते ।
 तथापि प्रब्रवीभ्येव भवतां भक्तियन्त्रितः ॥ २० ॥

ऋषितीर्थास्यतुर्थ्याश्च तीर्थं काष्णं य शौकलकम् ।
यतुर्थ्या स्नानमात्रेण यतुर्विधकृत्वं भवेत् ॥ २१ ॥

ततः शम्भाश्च मन्दारस्य ततस्तीर्थमुत्तमम् ।
दूर्वाया धनुषां पञ्च प्रमाणेन व्यवस्थितम् ॥ २२ ॥

तेषु स्नानेन देवेशा षष्ठितं सर्वमाप्नुयात् ।
संस्थमुत्तरतीरे यतीर्थं तद्भैरवप्रियम् ॥ २३ ॥

नग्नभैरवदेवेशः स्थितस्तत्र भभूव ७ ।
नग्नभैरवतीर्थे तु यः स्नायाद्भावसंयुतः ॥ २४ ॥

यातनासम्भवं द्युभं प्राप्नुयान्न नरोत्तमः ।
तत्पुरो द्वारकातीर्थं तत्र स्नानेन मोक्षदम् ॥ २५ ॥

ततोऽयोध्याश्रितं तीर्थं मथुरासंश्रितं ततः ।
स्नानेन मुक्तिदं तत्र नराणामीप्सितं भवेत् ॥ २६ ॥

(Page पं. ६ अ. २७ पान ८१)

संस्थमुत्तरतीरे य प्रभासं रोगनाशनम् ।
तत्र स्नानेन देवेशाः सद्यो वै सुप्तं भवेत् ॥ २७ ॥

ततः पुष्करतीर्थं य स्नानतः पापनाशकम् ।
ततः कावेरिकायाश्च तीर्थं स्नानेन मुक्तिदम् ॥ २८ ॥

यतुर्विंशतिकानां य ततो विष्णोः कलात्मनाम् ।
तीर्थानि पापसङ्घानां द्वादशानि स्थितान्यपि ॥ २९ ॥

तत उत्तरतीरस्थः स्वयं विष्णुः प्रतिष्ठितः ।
अत्रेषु स्नानमात्रेण स लभेद्भैरवायं पदम् ॥ ३० ॥

भृगुतीर्थं ततः पश्चात् पुलहस्य प्रकीर्तितम् ।
ततः इतोः समाख्यातं तीर्थं पापहरं परम् ॥ ३१ ॥

ततो मुनिगणानां य तीर्थानि संस्थितान्यपि ।
तत्र मानं प्रवक्ष्यामि शृणुष्वं ह्येकयेतसः ॥ ३२ ॥

वैष्णवानि य तीर्थानि स्नानतो देवसत्तमाः ।
विष्णुलोकप्रदान्येव ज्ञातव्यानि विशेषतः ॥ ३३ ॥

येषां देवोऽपदेवानामृषीनां तीर्थकानि तु ।

तत्त्वोक्तप्रदान्येव स्नानेन स्नानकारिणाम् ॥ ३४ ॥

शुक्लगत्या लये तेषां मुक्तिं गच्छन्ति मानवाः ।

मयूरक्षेत्रमाडात्स्यात् स्नानेनैव कमण्डलोः ॥ ३५ ॥

ऐकैकं धनुराप्यातं मानं मुप्यात्मनां परम् ।

तीर्थं सर्वत्र माडात्स्ये मयूरे कथितं मया ॥ ३६ ॥

अन्यमुनिगण्णादीनां तीर्थानि कथितानि य ।

अङ्गुष्ठपर्वमात्राणि ज्ञातव्यानि विशेषतः ॥ ३७ ॥

आदौ सृष्टिसमारम्भे स्रष्टा देवालयः किल ।

मुनयः क्षेत्रतीर्थानि तपस्तेषुः स्वसिद्धये ॥ ३८ ॥

मयूरे तपसा सिद्धाः स्वस्थाने सङ्गता बभूवुः ।

कलया मुप्यभावेन मयूरेणं समाययुः ॥ ३९ ॥

अतो वक्तुमशक्तं तत्तेषां स्थानादिकं परम् ।

मानं तीर्थं य तद्द्रव्यं ज्ञातव्यं सूक्ष्मयक्षुषा ॥ ४० ॥

अवन्तीतीर्थमाप्यातं दक्षिणे य तटे स्थितम् ।

शुक्लतीर्थमगस्त्यस्य तीर्थं सोमेश्वरस्य य ॥ ४१ ॥

पिशाचानां तथा तीर्थं तीर्थमेव यमस्य य ।

नैरुतस्य तथा तीर्थं लंसतीर्थं ततः परम् ॥ ४२ ॥

भैरवाणां मडातीर्थं रुद्राणां तीर्थकानि तु ।

रामेश्वरस्य तीर्थं तु मल्लिकार्जुनकस्य य ॥ ४३ ॥

अधुनोत्तरतीर्थस्य सीमां वः कथयाम्यहम् ।

विष्णवतारतीर्थेभ्योऽप्सरस्तीर्थं प्रकीर्तितम् ॥ ४४ ॥

देवतीर्थं ततः पश्चात्ततो गन्धर्वतीर्थकम् ।

छन्दस्याग्नेस्ततस्तीर्थं विष्णुतीर्थं तदन्तगम् ॥ ४५ ॥

दक्षिणतीरगं तीर्थमत्रेः पापहरं परम् ।

ऐकद्वितत्रितादीनां तीर्थानि गण्णात्मनाम् ॥ ४६ ॥

ततः शम्भोर्मडातीर्थं सीमासंस्थं मडेश्वरः ।

गाणेशात्पूर्वभागे य तीर्थानि कथितानि वै ॥ ४७ ॥

अथ पश्चिमदिग्भागे तीर्थानि कथयाम्यहम् ।
 सङ्क्षेपेण सुरश्रेष्ठः शृणुष्वं विधिपूर्वकम् ॥ ४८ ॥
 व्यासतीर्थात् परं तीर्थं काश्याश्चैव ततः परम् ।
 मायापुर्याः समाख्यातं ततो विरजकं मतम् ॥ ४९ ॥
 कृत्तिवस्त्रत्र्यम्भकेशशिवानां च ततः परम् ।
 वैद्यनाथादिकानां च तीर्थानि संस्थितानि च ॥ ५० ॥
 ततः कैलासनाथस्य तीर्थं पापहरं परम् ।
 ततो द्वादश मासानां तीर्थानि संस्थितानि च ॥ ५१ ॥
 मलमासस्य तीर्थं तु गालेशं नात्र संशयः ।
 (Page पं. ६ अ. २७ पान ८२)
 देवो गालेश्वरस्तेन कृतश्च तपसा पुरा ॥ ५२ ॥
 मलमासे गालेशस्य पूजनं सेवनं मतम् ।
 सर्वार्थसाधकं तस्य भविष्यति भडेश्वराः ॥ ५३ ॥
 ततः शिवस्य शैवानि तीर्थानि संस्थितानि च ।
 लक्ष्मीतीर्थं ततः पश्चात्ततः सरस्वतीकृतम् ॥ ५४ ॥
 विष्णुकाञ्च्यास्ततस्तीर्थं कौमार्याश्च ततः परम् ।
 वाराड्यास्तीर्थमुष्यं तु तत औन्धाः प्रकीर्तितम् ॥ ५५ ॥
 वैष्णव्याश्च ततस्तीर्थं माडेश्वर्यास्ततः परम् ।
 ब्राह्म्यास्तीर्थं ततो रक्तदन्तायाश्च प्रकीर्तितम् ॥ ५६ ॥
 ततो वसिष्ठतीर्थं तु पौलस्त्यं तीर्थमुत्तमम् ।
 ततश्चाङ्गिरसस्तीर्थं कण्वतीर्थं ततः परम् ॥ ५७ ॥
 जैमिनेस्तीर्थमुष्यं च ततो मेघातिथेः स्मृतम् ।
 कार्तवीर्यस्य तीर्थं तु मान्धातुश्च ततः परम् ॥ ५८ ॥
 ययातेर्नडुषस्यैव ध्रुवस्य च ततः परम् ।
 भरद्वाजस्य तीर्थं तु जमदग्नेस्ततः परम् ॥ ५९ ॥
 गौतमस्य ततस्तीर्थं पाण्डवैश्च ततः कृतम् ।
 ततो वरुणतीर्थं तु मरुतश्च ततः परम् ॥ ६० ॥
 पितृतीर्थं ततः प्रोक्तं गयातीर्थं ततः परम् ।

तत्रैव संस्थिता देवी गयागदाधरादिभिः ॥ ६१ ॥

उभयोस्तीरयोः सेवि नराणां ब्रह्मदायिनी ।

तत्र पिण्डप्रदानेन ब्रह्मभूताः पितामहाः ॥ ६२ ॥

पितरश्च तथाऽन्ये वै भवन्ति क्षेत्रकारणात् ।

ऋणैः सर्वैर्विनिर्मुक्तः स वै गच्छेत्ततः परम् ॥ ६३ ॥

ततः परं मुनीनां तु तीर्थानि विविधानि य ।

कथयितुं न शक्यानि मया केनापि निश्चितम् ॥ ६४ ॥

भैरवाणां ततस्तीर्थं स्कन्दस्य य ततः परम् ।

नागेशस्य ततः प्रोक्तं रुद्राणां य ततः परम् ॥ ६५ ॥

वसूनां स्थानसंयुक्तं तीर्थं प्रत्येकमेव य ।

पार्वत्याश्च ततः प्रोक्तं ततो धनपकस्य य ॥ ६६ ॥

साध्यानां तीर्थमुष्यं तु ततः शक्तेश्च तीर्थकम् ।

सीमाभूतं मडेशानास्तटे दक्षिणगे परम् ॥ ६७ ॥

अधुनोत्तरगे तीरे व्यासतीर्थान् मडेश्वराः ।

तीर्थानि संस्थितान्येव तान्यर्द्धं प्रवदामि तु ॥ ६८ ॥

व्यासतीर्थात् स्वयं ब्रह्मा प्रयागसंयुतः स्थितः ।

तस्य तीर्थं मडत्तत्र सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ६९ ॥

कर्मतीर्थं ततः पश्चात्ततोऽग्नेस्तीर्थमुत्तमम् ।

द्वादशादित्यकानां य तीर्थानि य ततः परम् ॥ ७० ॥

शिवकाञ्च्यास्ततस्तीर्थं ततः सूर्यस्य तीर्थकम् ।

पूर्णास्य पूर्णाभावाप्यं सर्वरोगनिर्कृन्तनम् ॥ ७१ ॥

ततो ब्रह्मणां तीर्थानि द्विकपालाश्चावशेषिताः ।

तेषां तीर्थानि देवेशा देवानां यक्षरक्षसाम् ॥ ७२ ॥

महाकाव्यास्ततस्तीर्थं नारसिंख्यास्ततः परम् ।

शाकम्भर्यास्ततः प्रोक्तं यामुण्डायास्ततः परम् ॥ ७३ ॥

त्रिपुरायास्ततस्तीर्थं ततस्तीर्थानि देवपाः ।

महामायायुतानां वै शक्तीनां विविधानि य ॥ ७४ ॥

यतुःषष्टिमितानां य योगिनीनां मतानि वै ।
 तीर्थानि योगदान्येव परदेहजकानि य ॥ ७५ ॥
 ततश्च नैध्रुवं तीर्थं देवलस्य ततः परम् ।
 मार्कण्डेयस्य तीर्थं तु भैरवाणां ततः परम् ॥ ७६ ॥
 कालभैरवतीर्थं तु ततः ऋतुमुखाः परम् ।
 तेषां प्रजापतीनां तु तीर्थानि संस्थितानि तु ॥ ७७ ॥
 ततो रैवतकं तीर्थं ततो योगभयं परम् ।
 जडभरततीर्थं य योगसिद्धिप्रदायकम् ॥ ७८ ॥
 (Page भं. ६ अ. २७ पान ८३)
 ओङ्कारगणनाथस्य ततस्तीर्थं प्रकीर्तितम् ।
 विद्याधराणां तीर्थं य ततः पैशाचमोचनम् ॥ ७९ ॥
 ततो धर्मस्य तीर्थं त्वश्विनोस्तीर्थं ततः परम् ।
 नागानां शेषकादीनां ततस्तीर्थशतानि य ॥ ८० ॥
 ततो गवां मडातीर्थं सनकादेस्ततः परम् ।
 यतुर्दृश मनुनां य तीर्थानि य ततः परम् ॥ ८१ ॥
 मडाशक्तेस्ततस्तीर्थमसितस्य ततः परम् ।
 दक्षादीनां य तीर्थानि ततो मातृगणाः स्मृताः ॥ ८२ ॥
 तेषां तीर्थानि देवेशाः षष्टिर्दक्षस्य कन्यकाः ।
 तासां तीर्थानि तत्पश्चाद्ग्रन्थवाणां ततः परम् ॥ ८३ ॥
 गुह्यकानां तु तीर्थानि ततो विभीषणस्य य ।
 रावाणस्य ततस्तीर्थं श्वेतकेतोस्ततः परम् ॥ ८४ ॥
 उद्दालकस्य तीर्थं तु रक्षसां य ततः स्मृतम् ।
 अष्टावकस्य तीर्थं तु वैश्वदेवं ततः परम् ॥ ८५ ॥
 तीर्थानि यैव तेषां तु ततो दक्षस्य धीमतः ।
 पुत्री सन्तानकादीनां तीर्थानि विविधानि य ॥ ८६ ॥
 मारीचमौद्गलादीनां विप्राणां य ततः परम् ।
 तीर्थानि पाण्डवेशस्य तीर्थं दुर्वाससः परम् ॥ ८७ ॥
 दत्तस्य तीर्थकं प्रोक्तं निदाघस्य ततः परम् ।

उन्मूतस्ततस्तीर्थं सुग्रीवस्य ततः परम् ॥ ८८ ॥
 तीर्थं जाम्भवतः प्रोक्तं बलेस्तीर्थं ततः परम् ।
 ततश्च वालग्निल्यानां गालवस्य ततः परम् ॥ ८९ ॥
 विश्वामित्रस्य तीर्थं तु तीर्थं त्रिशिरसस्ततः ।
 मूकण्डस्य ततस्तीर्थं दधीश्वरं ततः परम् ॥ ९० ॥
 किन्नराणां ततस्तीर्थं साध्यानां च ततः परम् ।
 कामधेनुमुष्पीनां च गवां तीर्थं ततः परम् ॥ ९१ ॥
 असितस्य ततस्तीर्थमिक्ष्वाकोश्च ततः परम् ।
 गाग्याणां च ततस्तीर्थं माण्डूकानां ततः परम् ॥ ९२ ॥
 धौम्यस्य यैव वाल्मीकिस्ततस्तीर्थं च जैमिनेः ।
 वायकनवेस्ततस्तीर्थं ततो मङ्गलकस्य च ॥ ९३ ॥
 प्रह्लादस्य ततस्तीर्थं दधीश्वरं ततः परम् ।
 उपमन्योस्ततस्तीर्थं वैशम्पायनकस्य च ॥ ९४ ॥
 जजलेः पर्वतस्यैव पैलस्य च ततः परम् ।
 लोमशस्य विभाण्डस्य ऋष्यशृङ्गस्य तत्परम् ॥ ९५ ॥
 ततो मुनिगणानां च तीर्थानि विविधानि तु ।
 अश्वत्थाम्नस्ततस्तीर्थं कृपस्य च ततः परम् ॥ ९६ ॥
 ततो वराहतीर्थं तु भूम्यास्तीर्थं ततः परम् ।
 प्रकृतेः पुरुषस्यैका मडामाया प्रकीर्तिता ॥ ९७ ॥
 तस्यास्तीर्थं समाख्यातं सीमासंस्थं मडेश्वराः ।
 अेतानि तीर्थमुष्यानि कथितानि समासतः ॥ ९८ ॥
 स्वस्वमुष्यदिनेष्वेव सेवनीयानि मानवैः ।
 मयूरवासिभिः स्वस्वसिद्धिदानि भवन्ति हि ॥ ९९ ॥
 मयूरेऽपारतीर्थानि तेषां मानं वदाम्यहम् ।
 अङ्गुष्ठपर्वमात्राणि तीर्थानि तीर्थसेविनाम् ॥ १०० ॥
 यवमात्रस्वर्णपेण संस्थितास्तीर्थसेविनः ।
 त्रैलोक्ये यानि तीर्थानि नानाभेदधराणि च ॥ १०१ ॥

मयूरे तानि सर्वाणि संस्थितानि विशेषतः ।

अणुमात्रस्वरूपैस्तु ज्ञातव्यानि मनीषिभिः ॥ १०२ ॥

मयूरे यानि तीर्थानि न गच्छन्ति तु कुत्रचित् ।

(Page पं. ६ अ. २८ पान ८४)

स्वस्वस्थानं समाश्रित्य सेवन्ते द्विरदाननम् ॥ १०३ ॥

गाणेशक्षेत्रभूतेषु देवास्तीर्थसमन्विताः ।

संस्थितास्ते तु गच्छन्ति मयूरे दर्शनार्थिनः ॥ १०४ ॥

येतत् सङ्क्षेपतः प्रोक्तं तीर्थानां तु यस्त्रिकम् ।

श्रवणात् पठनात् नृभ्यो भुक्तिमुक्तिप्रदं भवेत् ॥ १०५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

षष्ठे अण्डे विकटयस्त्रिते ब्रह्मकमण्डलुस्थतीर्थवार्णनं नाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ ६.२७

६.२८ नग्नभैरवप्रशंसा नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

देवेशा ऋचुः ।

येतेषु तीर्थभुष्येषु के के सिद्धिं समाययुः ।

तेषां समासतः स्वामिश्चरित्रं वद सौष्यदम् ॥ १ ॥

भृशुण्डयुवाय ।

गच्छध्वं देवदेवेशा मयूरेशं मदाज्ञया ।

तत्र सिद्धा भविष्यन्तः सर्वे ज्ञास्यथ सिद्धिदम् ॥ २ ॥

स्कान्ते विस्तरतः सर्वे प्रोक्तं यैव न संशयः ।

समासतः समाख्यातं मया क्षेत्रचरित्रकम् ॥ ३ ॥

देवेशा ऋचुः ।

नित्ययात्रां वद स्वामिस्तथा क्षेत्रप्रदक्षिणाम् ।

यात्रामन्यनराणां तु सर्वसिद्धिप्रदां वद ॥ ४ ॥

पापयुक्तः स्वभावेन मयूरे संस्थितोऽभवत् ।

यकार नगराद्ब्राह्म्यं कथं तं नग्नभैरवः ॥ ५ ॥

संस्कारेण समायुक्तं गाणपत्यं तथा प्रभुः ।

कथं स मानयत् क्षेत्रे तद्भ्रष्टस्य समासतः ॥ ६ ॥

भृशुण्डयुवाय ।

बहुगाले ब्राह्मणः कश्चिद्ग्राणपत्यपरायणः ।

विश्वामित्रकुले जातो नाम्ना शम्भुर्महायशाः ॥ ७ ॥

दृष्टि तस्य समाश्रित्य नग्नो भैरवनायकः ।

बुद्धिभेदं यकाराऽसौ तेन संव्यथितो द्विजः ॥ ८ ॥

मयूरेशं तु द्रक्ष्यामि कदाऽहं देवधारकः ।

क्षणात्तद्गुरुरेवस्थः किं करोमि त्वरायुतः ॥ ९ ॥

ततः सपुत्रदारादिसंयुक्तो निःसृतो गृहात् ।

भिक्षाशनश्च देवेशा द्रव्यहीनतयाऽभवत् ॥ १० ॥

द्राभ्यां समागतः सोऽपि मासाभ्यां लङ्घ्य मार्गकम् ।

गाणेशतीर्थगो विप्रो ननन्द उर्षयन् स्वकान् ॥ ११ ॥

मयूरेशं प्रपूज्यादौ यात्रां कृत्वा विधानवित् ।

क्षेत्रसंन्यासाभावेनाऽभवत्तं द्विरदाननम् ॥ १२ ॥

अन्ते स्वानन्दगो भूत्वा भजते गाणनायकम् ।

दृष्टि प्रभुः समाश्रित्य नरमेवं समानयत् ॥ १३ ॥

अथ पापपरा ये य तेषां वदामि देवपाः ।

क्षेत्रत्यागभवं चित्रं चरित्रं शृणुत प्रियाः ॥ १४ ॥

मयूरे ब्राह्मणः कश्चिद्ग्रासिष्ठे जनितोऽभवत् ।

जन्मारभ्य महापापी पापनिष्ठो बभूव ह ॥ १५ ॥

न वेदाध्ययनं चक्रे बाल्ये यौर्यपरोऽभवत् ।

यौवने मद्यमांसादि सिषेवे स परस्त्रियम् ॥ १६ ॥

तस्य बुद्धिविभेदं स यकार नग्नभैरवः ।

परस्त्रियं समागृह्य विदुर्मे प्रययौ भलः ॥ १७ ॥

अयं नानाविधं देवो नग्नो भैरवनायकः ।

यकार याधिपत्यं स मयूरे दण्डधारकः ॥ १८ ॥

(Page पं. ६ अ. २८ पान ८५)

अन्यथ कथयिष्यामि चरित्रं पापकारिणाम् ।

मयूरे ये मतिं कृत्वा न प्राप्सुस्तं मयूरकम् ॥ १८ ॥

द्राविडे वैश्यजातिस्था बभूवुः पापकारकाः ।

विषादिना जनान् जघूर्द्रव्ययुक्तात्रिरन्तरम् ॥ २० ॥

शम्भुश्च सोमकः कुब्जः कम्बलश्चैव मित्रकाः ।

यत्वारो मद्यमांसादिबभूवुर्नित्यमादरात् ॥ २१ ॥

परस्त्रीलालसाः सर्वे शिश्रोदरपरायणाः ।

न यकुः पुण्यलेशं ते न स्वधर्मादिकं कदा ॥ २२ ॥

तत्रैव नगरे कश्चिद्वैश्यः श्यामलसंज्ञितः ।

द्रव्ययुक्तो मडापापी ममार दैवयोगतः ॥ २३ ॥

श्यालकस्तस्य तत्रस्थः स्वधर्मस्थो बभूव उ ।

नाम्ना शङ्कर आभ्यातः पुण्यकर्मपरायणः ॥ २४ ॥

तेनास्थिसञ्चयस्तस्य कृत उद्धारकारणात् ।

गते मासे मडापापा वैश्याश्चत्वार अेव ये ॥ २५ ॥

दण्डकारण्यदेशे तु जग्मुर्विक्रयकारणात् ।

श्यामलास्थि ददौ तेभ्यः शङ्करो विनयान्वितः ॥ २६ ॥

जगाद तान् मडाभागो मयूरेऽस्थि प्रगृह्य तु ।

त्यज्यतां गणनाथस्य तीर्थे ब्रह्मसुभ्रष्टे ॥ २७ ॥

तथेति गृह्य तस्यास्थि समाजग्मुर्मयूरकम् ।

तत्र विघ्नं यकाराऽसौ नग्नो भैरवनाथकः ॥ २८ ॥

यौरैस्तेषां हृतं सर्वं गतस्तत्रास्थिसञ्चयः ।

ते पुनः स्वगृहं जग्मुः डिग्घिद् द्रव्ययुताः भलाः ॥ २९ ॥

मयूरेशस्य यकुर्न यात्रां पापपरायणाः ।

निश्चितामपि देवेशा बुद्धिभेदबलाश्रयात् ॥ ३० ॥

अेवं मडाबलः सोऽपि भैरवो हृदि संस्थितः ।

गणेशाज्ञावशो भूत्वा रक्षति क्षेत्रमुत्तमम् ॥ ३१ ॥

अेतद्भैरवनाथस्य चरित्रं यः शृणोति येत् ।

तस्य सर्वं मयूरे तु शुभरूपं भविष्यति ॥ ३२ ॥

देवेशा ऋयुः ।

अेतादृशो मडाभागो नग्नो भैरवनायकः ।

स्तोत्रं तस्य वद स्वाभिन् संस्तुमस्तं निरन्तरम् ॥ ३३ ॥

बुद्धिभेदात् स नः कुब्धः करिष्यति विशेषतः ।

क्षेत्रप्रवेशडीनांश्चेदतस्तं सेवयामहे ॥ ३४ ॥

भृशुड्युवाच ।

सर्वमायाविडीनाय सर्वमायाप्रयालक ।

सर्वान्तर्यामिणो नित्यं नग्नभैरव ते नमः ॥ ३५ ॥

मयूरेशपरायैव मयूरपुरपालक ।

धर्मिष्ठानां सुपालाय नग्नभैरव ते नमः ॥ ३६ ॥

अधर्मनिरतांश्चैव बलिःकाराय देवप ।

सदा स्वानन्दनिष्ठाय नग्नभैरव ते नमः ॥ ३७ ॥

संस्कारयुक्तभावेन पापकर्मपरात्मनाम् ।

मयूरे दण्डकर्त्रे वै नग्नभैरव ते नमः ॥ ३८ ॥

मडाबलधरायैव ब्रह्मादीनां प्रयालक ।

अमेयशक्तये देव नग्नभैरव ते नमः ॥ ३९ ॥

भुक्तिमुक्तिप्रदात्रे च धनधान्यविवर्धन ।

गाणेशानां प्रपालाय नग्नभैरव ते नमः ॥ ४० ॥

प्रलये शूलमुद्यम्य ब्रह्माण्डभयकारक ।

शूलप्रोतमडाण्डाय नग्नभैरव ते नमः ॥ ४१ ॥

अट्टलासेन देवेन्द्रांस्तथा सन्नास्य यासुरान् ।

नृत्यसे गणनाथाग्रे नग्नभैरव ते नमः ॥ ४२ ॥

विश्वं ततं सर्वमिदं त्वयेश आद्यन्तमध्येषु मडानुभाव ।

संरक्ष देवेश मयूरसंस्थानस्मान् कुरुष्व त्वमनन्यभावान् ॥ ४३ ॥

शूलिन्नमस्तेऽपिलकारणाय त्वद्भीतिभावेन जगत्प्रवृत्तिः ।

व्यापारयुक्तं विविधेषु नित्यं स्वस्वप्रकार्यं प्रकरोति यात्मन् ॥ ४४ ॥

(Page पं. ६ अ. २९ पान ८६)

अतस्त्वदाधारमयं परेश सुरक्ष ते भक्तियुतं कुरुष्व ।

गणेशक्षेत्रं त्वदधीनगं तु गणेशसंस्थं कुरु ते नमो वै ॥ ४५ ॥

छंदं स्तोत्रं मलेशाना नग्नभैरवकस्य य ।

यः पठेच्छृणुयाद्भासपि स सर्वं प्रलभेच्छुभम् ॥ ४६ ॥

धनधान्यादिकं सर्वं भुक्तिमुक्तिसमन्वितम् ।

लभेदनेन देवेशास्तुविध्वं नग्नभैरवम् ॥ ४७ ॥

मयूरक्षेत्रत्यागश्च कदापि न भवेन्नृणाम् ।

स्तोत्रेण स्तुवतां नित्यं न किञ्चिद् दुर्लभं भवेत् ॥ ४८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

षष्ठे भा. ३ विकट्यरिते नग्नभैरवप्रशंसा नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ ६.२८

६.२८ भृशुर्द्विउदेवेन्द्रसंवाद्यसमाप्तिवर्णनं नामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भृशुर्द्विउद्याय ।

द्वारयात्रा समाप्याता सैव क्षेत्रप्रदक्षिणा ।

ज्ञातव्या देवदेवेशाः कुरुध्वं यत्नसंयुताः ॥ १ ॥

पुण्यकर्म नरः कुर्यात्तदा पापानि मानवम् ।

छलयन्ति विशेषेण तस्माद्यत्नपरो भवेत् ॥ २ ॥

नित्ययात्रां प्रवक्ष्यामि मयूरक्षेत्रवासिनाम् ।

अन्येषां सर्वदां पूर्णां शृणुध्वं सुसमाहिताः ॥ ३ ॥

मयूरेशं समभ्यर्च्य परिवारसमन्वितम् ।

ततोऽष्टगणपान् क्षेत्रं कुण्डं नदीं प्रपूजयेत् ॥ ४ ॥

शर्मा मन्दारकं दूर्वां यतुर्थां य ततः परम् ।

मुद्गलं शुक्रयोगीशं ततो माण्डपगो भवेत् ॥ ५ ॥

यतुर्द्विवांश्च पूर्वादिःकमतः संस्थितो नरः ।

तत्र धर्मादिकान् श्रुत्वा यथावकाशमानतः ॥ ६ ॥

पुनर्गणेश्वरं नत्वा गच्छेत् स्वगुणकं ततः ।

अेवं कुर्यान्नित्ययात्रां स गणेशप्रियो भवेत् ॥ ७ ॥

नित्ययात्रां नरो यस्तु न कुर्याद्यदि देवपाः ।

क्षेत्रवासङ्गलं तस्थ न भवेत् पूर्णमञ्जसा ॥ ८ ॥

यातनां स लभेदन्ते सम्पूर्णां भैरवीं पराम् ।

अतो यात्रां समाकुर्यात् क्षेत्रस्थो नियमेन तु ॥ ९ ॥

अधुना गणपप्रीत्यै यात्रामन्यां वदाम्यडम् ।

सम्पूर्णाभक्तिदात्रीं च गणेशीं गणपप्रियाः ॥ १० ॥

गर्भागारे यतुर्दक्षु स्थिता विघ्नेश्वराः पराः ।

षट्पञ्चाशस्य ते तेषु मुप्याः पूज्या विशेषतः ॥ ११ ॥

दिक्पालानां मडास्त्राणि तेभ्यः पञ्च धनुः पुरः ।

सर्वत्र संस्थिताः सर्वे गणेशा गणपे रताः ॥ १२ ॥

यतुर्दशप्रमाणेन प्रत्येकं दिक् संस्थितान् ।

गणपान् पूजयेद्यस्तु गणपत्यो भवेन्नरः ॥ १३ ॥

भल्लाणः कपिलो दुष्टिर्द्वैकतुण्डो मडोदरः ।

उरम्भो गणानाथस्तु विघ्नेशो विघ्नहारकः ॥ १४ ॥

भालयन्ः शूपकण्ठीं जयेष्टराजो गजाननः ।

मडोत्कटश्च देवेशा अभवन् पूर्वदिक् स्थिताः ॥ १५ ॥

अडैकस्मात् कमेणैव धनुषां पञ्चविंशतिम् ।

(Page भं. ६ अ. २९ पान ८७)

दूरे संस्था गणेशाना ज्ञातव्या भक्तिकारिभिः ॥ १६ ॥

तस्माद् द्विगुणमानेन दक्षिणे संस्थिताः पराः ।

तस्माद्यतुर्गुणैव पश्चिमे गणपा भवुः ॥ १७ ॥

तस्मात् पादविडीनेन गणपा उत्तरे भवन् ।

अेवं कमेण पूज्यास्ते सर्वसिद्धिप्रदायकाः ॥ १८ ॥

अथ दक्षिणसंस्थास्तु कथयामि गणेश्वरान् ।

ज्ञानेशः कर्मपञ्चैव योगेशः सिद्धिविघ्नपः ॥ १९ ॥

शिन्तामणिश्च बुद्धीशो मडागणपतिस्तथा ।

पूर्णासनश्च लक्ष्येशः सङ्गेशैकदन्तकौ ॥ २० ॥

लम्बोदरो धूमवर्णस्तथा क्षिप्रप्रसादनः ।

अेते दक्षिणगाः प्रोक्ता गर्भागारे मडेश्वराः ॥ २१ ॥

विनायकश्च विकट आशापूरक संज्ञितः ।
 धूम्रकेतुः प्रमोदश्च मोदः सुभुभट्टुर्भुभौ ॥ २२ ॥
 पाशपाणिः परेशश्च लाभेशो धरणीधरः ।
 मङ्गलेशश्च मूषकध्वज येते प्रकीर्तिताः ॥ २३ ॥
 पश्चिमे देवदेवेशाः पूजनीया विधानतः ।
 अथोत्तरगतान् वक्ष्ये गणेशान् भक्तपालकान् ॥ २४ ॥
 भयूरध्वजसंज्ञश्च राजेशो विदुमेश्वरः ।
 ओङ्कारेशो गुणेशश्च वरदः सिद्धिबुद्धिपः ॥ २५ ॥
 गणेशश्च यतुर्बाहुस्त्रिनेत्रो गजभस्तकः ।
 निधिपो गजकर्णश्च चिन्तामणिविभूषणः ॥ २६ ॥
 येते गणेश्वराः प्रोक्ताः पूजनीया मलेश्वराः ।
 यात्राकारिणो अथैते ददति स्वेप्सितं कृलम् ॥ २७ ॥
 अथ देवालये देवाः स्थितां यात्रां वदाम्यहम् ।
 भुष्यां सर्वार्थदां पूर्णां यात्राकारिजनस्य च ॥ २८ ॥
 अयोध्या मथुरा चैव द्वारका पूर्वमन्दिरे ।
 मडाविष्णुस्ततो देवाः पूजनीयो विशेषतः ॥ २९ ॥
 काशी माया ल्यवन्ती च शिवः डैवासगस्ततः ।
 गौरी स्कन्दो जनैः पूजया दक्षिणे भुष्यभावतः ॥ ३० ॥
 मडाकाली मडालक्ष्मीर्मडासरस्वती परा ।
 आदिशक्तिर्जनैः पूजया पश्चिमे विष्णुकाञ्चिका ॥ ३१ ॥
 विधाताग्निः कर्मजडभरतोऽथ दिवाकरः ।
 शिवकाञ्ची जनैः पूजया उत्तरे देवमन्दिरे ॥ ३२ ॥
 देवागारस्य देवेशा रडस्यं सम्प्रकाशितम् ।
 यात्रां कुर्यान्नरस्तेषां सर्वसिद्धिप्रदा भवेत् ॥ ३३ ॥
 अथो भयूरसंस्थानां रडस्यं कथयाम्यहम् ।
 पुल्लं च भृगुं देवाः क्तुं सम्पूज्यन्नरः ॥ ३४ ॥
 पूर्वभागे तथा याम्ये वसिष्ठात्री पुलस्त्यकम् ।

पश्चिमे दक्षमेवं तु मरीयाङ्गिरसौ तथा ॥ ३५ ॥

उत्तरे वसवोऽष्टौ च कामधेनुश्च देववः ।

असितः पूजनीयास्ते जनैः सर्वार्थसिद्धये ॥ ३६ ॥

अेतद्यात्राविधानं तु सङ्क्षेपेण निरूपितम् ।

सर्वसिद्धिप्रदं देवा जनेभ्यो यात्रया भवेत् ॥ ३७ ॥

गच्छध्वं तत्र देवेशा भयूरे भक्तिसंयुताः ।

भजिष्यथ गणेशानं ततः सर्वमवाप्स्यथ ॥ ३८ ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

अेवमुक्त्वा मढायोगी भृशुङ्गी विरराम उ ।

तस्मादेकाक्षरं गृह्य विधियुक्तं मढामनुम् ॥ ३९ ॥

प्रणम्यापूज्य योगीशं ततः कृत्वा प्रदक्षिणाम् ।

ययुर्धुर्षयुताः सर्वे देवेन्द्राः पञ्च मुष्यकाः ॥ ४० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमढान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मढापुणो

षष्ठे भाष्ये विकट्यरिते भृशुङ्गिदेवेन्द्रसंवादसमाप्तिवर्णनं नामैकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.२९

(Page पं. ६ अ. ३० पान ८८)

६.३० मयूरेशक्षेत्रमाढात्म्यसमाप्तिवर्णनं नाम त्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

ततो भ्रान्ता मडेशाना ददृशुर्न मयूरकम् ।

स्वानन्दरूपगं ब्रह्म सस्मरुर्गणनायकम् ॥ १ ॥

भृशुङ्गिनं लृदि ध्यात्वा पुपूजुर्गणप्रियम् ।

ततो गणेश्वरं पूज्य प्रार्थयामासुरादरात् ॥ २ ॥

देवेशा ङियुः ।

मयूरं दर्शयस्वाध न जानीमो वयं परम् ।

अज्ञानावरणैर्युक्तान् रक्ष नस्ते पदार्थिनः ॥ ३ ॥

अकस्माद् वेदमुष्याश्च भलुः साङ्गाः समागताः ।

गणेशश्चाससम्भूता देवेशान् ज्ञानदायिनः ॥ ४ ॥

तान् दृष्ट्वा तेजसा पुञ्जयुक्तांस्ते देवसत्तमाः ।
 प्रणाम्य वेदान् पप्रच्छुः के यूयं वदत प्रियाः ॥ ५ ॥
 अज्ञानावराणैर्युक्ता गणेशस्मरणे रताः ।
 वयं तत्र भवन्तोऽपि प्रेषिता गणपेन किम् ॥ ६ ॥
 वेदा ऋचुः ।
 वेदा वयं मलेशानाः साङ्गा अत्र समागताः ।
 किमर्थं द्युःखसंयुक्ता भवन्तो वदत प्रियाः ॥ ७ ॥
 ततः सर्वं जगुर्देवा वृत्तान्तं पूर्वसम्भवम् ।
 तच्छ्रुत्वा वेदमुष्यास्तान् मयूरं तददर्शयन् ॥ ८ ॥
 ततो ब्रह्ममयं क्षेत्रं दृष्ट्वा ज्योतिर्मयं परम् ।
 प्रणोमुस्ते ततः सर्वे प्रवेशं यदुरादरात् ॥ ९ ॥
 विधियुक्तं प्रयकुस्ते देवेशा वेदसंयुताः ।
 ततो वेदाज्ञाया लुष्टाः स्थापयन्ति स्म मूर्तिकाम् ॥ १० ॥
 सम्पूज्य ध्याननिष्ठास्ते जेपुर्मन्त्रं विधानतः ।
 निराकारेण विघ्नेशं तोषयन्ति स्म देवपाः ॥ ११ ॥
 यस्मिन् काले य देवेशैः स्थापिता मूर्तिरुत्तमा ।
 भाद्रशुक्लयतुर्था सा तदा माध्याह्नाऽभवत् ॥ १२ ॥
 सोमवासरसंयोगः स्वातीनक्षत्रकं भङ्त् ।
 दैवयोगेन कालश्च सम्प्राप्तः शक्तयः परः ॥ १३ ॥
 शक्तय ऋचुः ।
 सृष्टिर्दीनं तदा देवि कथं मासादिकं भवौ ।
 अेतत् कुतूहलं ब्रूहि संशयच्छेदनाय नः ॥ १४ ॥
 आदिशक्तिरुवाच ।
 दृश्यभावात्मकः कालो नश्यति स्म युगे युगे ।
 सदैव ब्रह्मणि सर्वं ब्रह्माकारं प्रवर्तते ॥ १५ ॥
 कालमानेन विघ्नेशो योगनिद्रापरोऽभवत् ।
 तथा निद्राविडीनः स यकार सृष्टिमुत्तमाम् ॥ १६ ॥
 ब्रह्मणि ब्रह्मरूपः स कालस्तत्र समास्थितः ।

अज्ञानेन जनानां येत्तस्य संसेवनं भवेत् ॥ १७ ॥

तेन सिद्धियुताः सर्वे भवन्ति स्म न संशयः ।
ज्ञानतोऽज्ञानतो वाऽपि यथा वह्निकणो दहेत् ॥ १८ ॥

माघे शुक्लचतुर्थ्यां स गणेशो वरदोऽभवत् ।
अङ्गारकयुतायां तु मूर्तिमध्याद्धिनिर्ययौ ॥ १९ ॥

दृष्ट्वा यतुर्भुजं द्रुषिढं मयूरोपरि संस्थितम् ।
सिद्धिबुद्धिसमायुक्तं भालयन्द्मं भडोदरम् ॥ २० ॥

त्रिनेत्रं शेषनाभिं च चिन्तामणिधरं परम् ।
शूर्पकर्णं गजास्थं च अेकदन्तविराजितम् ॥ २१ ॥

पाशाङ्कुशरैर्युक्तमभयं दधतं प्रभुम् ।
भूषणैर्भूषितं वस्त्रै र्राजितं ददृशुः परम् ॥ २२ ॥

तत उत्थाय देवेशा भया युक्ताः प्राण्म्य तम् ।
पुपूजुस्तुष्टुवुष्टौव प्रष्टुष्टमनसोऽभवन् ॥ २३ ॥

ब्रह्माद्या उचुः ।
अनादिरूपं मयूरोपरिस्थं निजस्य नाथं सकलावभासम् ।
मनोवयोडीनमनोवचःस्थं नमामहे तं गणनाथमीज्यम् ॥ २४ ॥
अजं पुराणं सकलादिपूज्यं परेशमानन्दप्रदं दृष्टिस्थम् ।
यतुःप्रयावं परमार्थभूतं नमामहे तं गणनाथमीज्यम् ॥ २५ ॥

(Page पं. ६ अ. ३० पान ८९)

जगत् स्वकोत्थानभलेन सृष्ट्वा स्वबोधगं यं जगतीशसंस्थम् ।
विदेडभावेन सदात्मसंस्थं नमामहे तं गणनाथमीज्यम् ॥ २६ ॥

तयोर्विडीनं स्वसुभे प्रलीनं निजात्मगं योगधरं स्वधीस्थम् ।
अथोगरुपेण निवृत्तिसंस्थं नमामहे तं गणनाथमीज्यम् ॥ २७ ॥

प्रभुं स्वभक्तस्य सुशान्तिकारं सुशान्तिकं यं गजवक्त्रधारम् ।
यतुर्भुजं ङ्येकरदं त्रिनेत्रं नमामहे तं गणनाथमीज्यम् ॥ २८ ॥

भडोदरं पाशधरं सुसिद्धिप्रदं विभुं बीजममोघवीर्यम् ।
परात्परं शूर्पश्रुतिं गणेशं नमामहे तं गणनाथमीज्यम् ॥ २९ ॥

नमस्ते सृष्टिकर्त्रे ते ब्रह्मणे पालकाय च ।

विष्णवे शम्भवे तुभ्य संदर्त्रे वै नमो नमः ॥ ३० ॥

अनाथानां प्रणायाय शक्तये मोडधारिणे ।

कर्मणे भानवे यैव डेरम्बाय नमो नमः ॥ ३१ ॥

मयूरेशाय देवाय मयूरध्वजधारिणे ।

विघ्नेशाय मडाविघ्न्यालकाय नमो नमः ॥ ३२ ॥

किं स्तुमस्त्वां गाणेशान् अलमाणां अलमरूपिणाम् ।

यत्र देवादयः शान्तिं गच्छन्ति स्म निरन्तरम् ॥ ३३ ॥

अतो नमामहे नाथ तेन तुष्टो भवस्व य ।

भक्तान् रक्ष मडाभक्तिप्रिय विघ्नेश आदरात् ॥ ३४ ॥

अेवमुक्त्वा प्रणोमुस्ते गाणेशं भक्तिसंयुताः ।

साश्रुनेत्राः सरोमाञ्च्यास्तानुत्थाप्य जगाद सः ॥ ३५ ॥

श्रीगाणेश उवाच ।

भवद्भुतमिदं स्तोत्रं सर्वदं प्रभविष्यति ।

पठतां शृण्वतां देवा सर्व द्दास्यामि वाञ्छितम् ॥ ३६ ॥

वरं भूत विशेषेण द्दास्यामि मनसीप्सितम् ।

तपसा स्थापनेनैव ल्यडं स्तोत्रेण तोषितः ॥ ३७ ॥

देवेशा त्रियुः ।

यदि विघ्नेश सन्तुष्टो वरं द्दास्यसि वाञ्छितम् ।

तदा ते पादपद्मे नो भक्तिरस्तु निरन्तरम् ॥ ३८ ॥

अन्यथास्माभिरानन्दात् करणीयं किमप्यहो ।

कार्यं भूढि गाणाधीश करिष्यामो जवान्विताः ॥ ३९ ॥

श्रीगाणेश उवाच ।

यतुर्भुभ रञ्जोयुक्तः सृष्टिं कुरु मदाज्ञया ।

अलमा नाम्ना भवस्व त्वं मां स्मृत्वाऽडंविपर्जितः ॥ ४० ॥

विष्णुश्चतुर्भुजः सत्वयुक्तोऽसि कुरु पालनम् ।

नानावतारभृन्नित्यं मां स्मृत्वा सिद्धिमेष्यसि ॥ ४१ ॥

तमोयुक्तः पञ्चभुभ तेन त्वं संडरस्व य ।

मां स्मृत्वा अन्धलीनश्च भविष्यसि डरो भव ॥ ४२ ॥

यतुर्भुजे छियायुक्ता त्वं ततो मोलयस्व य ।
नानाभेदविभागेन मां स्मृत्वा सिद्धिमेष्यसि ॥ ४३ ॥

नाम्ना शक्तिर्भवस्व त्वं सर्वशक्तियुतेऽनघे ।
सहस्रकरसूर्यस्त्वं भव नाम्ना मडामते ॥ ४४ ॥

कर्माधारस्वरूपेण धारयस्व यरायरम् ।
मां स्मृत्वा बन्धलीनोऽपि भविष्यसि न संशयः ॥ ४५ ॥

अेवमुक्त्वा गण्णाधीशो ददौ तेभ्यो विशेषतः ।
सङ्कल्पसिद्धिञ्च दैव्यः सामर्थ्यं विविधं तथा ॥ ४६ ॥

शक्तयो नगराण्येवायुधानि वडनादिकम् ।
निर्मायांऽतर्दघे सद्यो मूर्तिसंस्थो बभूवुः ॥ ४७ ॥

देषाः स्वस्वपदे गत्वा यङ्कुः सर्वं जगत्ततः ।
यरायरं यथाभागामाश्रित्य किल रेमिरे ॥ ४८ ॥

तत्र ये भुष्यरुपाश्च प्रजापतिभुभोद्भवाः ।
अप्रेषयन् मडेशास्तान् मयूरेशाडिताय य ॥ ४९ ॥

(Page पं. ६ अ. ३० पान ६०)
ते गणेशं समाराध्य मयूरे वरसंयुताः ।
स्वस्वव्यापारसंयुक्ता बभूवुः स्वपदे रताः ॥ ५० ॥

अेवं क्रमेण सर्वे तु यरायरमया भुभाः ।
मयूरेशं समाराध्य सत्तायुक्ता बभूवुरे ॥ ५१ ॥

ततः सर्वाशभावेन मयूरेशं सिषेविरे ।
क्षेत्रवासापरा दैव्यः कथितं सर्वमञ्जसा ॥ ५२ ॥

शङ्करेण तपस्तप्तं पुनस्तत्र मयूरके ।
गणेशवददानेन मडादेवो बभूवुः ॥ ५३ ॥

छदं मयूरक्षेत्रस्य माडात्स्यं कथितं मया ।
सङ्क्षेपेण मडादेव्यः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ५४ ॥

शृणुयाद्यो नरो भक्त्या श्रावयेद्यः पठेत्तथा ।
धर्मार्थकामभोक्षांश्च भुक्त्वा ब्रह्मभयो भवेत् ॥ ५५ ॥

नानेन सदृशं किञ्चित् पावनं त्रिषु वर्तते ।

वेदशास्त्रपुराणेषु सारात् सारतमं मतम् ॥ ५६ ॥

पुत्रपौत्रयुतश्चात्र धनधान्यसमन्वितः ।

सुदृढ्भिः संयुतः सोऽपि भोदते सुभदायकः ॥ ५७ ॥

अन्ते स्वानन्दवासी तु भूत्वा ब्रह्ममयो भवेत् ।

अस्य श्रवणमात्रेण नरः सर्वमवाप्नुयात् ॥ ५८ ॥

अपुत्रो यो लभेत् पुत्रान् गुणयुक्तांस्तु शक्तयः ।

मयूरस्यैव श्रवणात् दुर्लभं न भविष्यति ॥ ५९ ॥

प्रतानि सर्वभावेन यः करोति नरोत्तमः ।

तेभ्यः शताधिकं पुण्यमस्य श्रवणतो लभेत् ॥ ६० ॥

तीर्थानि क्षेत्रमुष्यानि सेवन्ते धर्मसंयुताः ।

तेभ्यः शताधिकं पुण्यमस्य श्रवणतो लभेत् ॥ ६१ ॥

दानानि सर्वयज्ञांश्च यः करोति विधानतः ।

तेभ्यः शताधिकं पुण्यमस्य श्रवणतो लभेत् ॥ ६२ ॥

वेदशास्त्रपुराणानि श्रुत्वा यत् प्राप्नुयात् क्लमम् ।

तस्माच्छताधिकं पुण्यमस्य श्रवणतो लभेत् ॥ ६३ ॥

भङ्गनाऽत्र किमुक्तेन नानेन सदृशं परम् ।

किञ्चित् साधनकं प्रोक्तं सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ ६४ ॥

यत्र ब्रह्मपतिः साक्षात् क्षेत्रं स्वानन्दवायकम् ।

कमण्डलुर्नदी तस्य साम्यं किं भवतीत्यहो ॥ ६५ ॥

ब्रह्मभूयकरं प्रोक्तं वेदादिषु छदं किल ।

तेन किं शक्तयः कुत्र समतां लभते परम् ॥ ६६ ॥

नित्यं भक्तियुतो जन्तुर्मांडात्त्यं यः पठिष्यति ।

स गणेशो न सन्देहो दर्शनाद् दुःखहारकः ॥ ६७ ॥

अथवा शुक्लकृष्णयां यतुर्थ्या नियतः पठेत् ।

सोऽपि दर्शनमात्रेण पवित्रान् कुरुते नरान् ॥ ६८ ॥

संस्कारहीनभावेन नरो नेदं कदाचन ।

शृणुयाच्च पठेद्भाऽपि सदा पापैः स वञ्चितः ॥ ६९ ॥

नडि श्रावयितव्यं तद् भक्तिहीनाय विद्विषे ।
शठाय पापयुक्ताय पाप्मण्डनिरताय च ॥ ७० ॥

यदि विघ्नेश्वरं सर्वं भावयुक्ता भजन्ति येत् ।
तदा जन्मधराः के वै भवन्ते विघ्नसंयुताः ॥ ७१ ॥

अतः पात्रं प्रदृश्य श्रावयितव्यं विशेषतः ।
भक्तियुक्तः स निन्दां तु न करिष्यति सेवितुम् ॥ ७२ ॥

सर्वसारं मया प्रोक्तं देव्यः सर्वपदं परम् ।
तत्र गत्वा गणेशानं सेवध्वं भक्तिसंयुताः ॥ ७३ ॥

देवधारणकस्यैव सार्थकं वस्तदा भवेत् ।
नो येत् पतिततुल्यश्च देहो वश्च न संशयः ॥ ७४ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
षष्ठे भा. ३ विकट्यरिते मयूरेशक्षेत्रमाडात्म्यसमाप्तिवर्णनं नाम त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३०
(Page पं. ६ अ. ३१ पान ६१)

६.३१ विकटप्रादुर्भावो नाम अेकत्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शक्तय ङियुः ।
अडो भाग्यबलेनैव संश्रुतं जगदम्बिके ।
मयूरक्षेत्रमाडात्म्यं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ १ ॥
अधुना वद देवेशि मुद्गलेनोपदेशिताः ।
शिवाधाः किं समायङ्कुः कामासुरभयार्दिताः ॥ २ ॥
आदिशक्तिरुवाय ।
गते मुनौ मडाभागे मुद्गले योगिनां गुरौ ।
तं प्रणम्य शिवाधास्ते ययुः क्षेत्रं मयूरकम् ॥ ३ ॥
यथाशास्त्रं विधानेन यात्रां यङ्कुः सुरर्षयः ।
ततस्तपोयुताः सर्वे गणेशमभजन् पुरा ॥ ४ ॥
अेकाक्षरविधानेनातोषयंस्ते विनायकम् ।
ततस्तान् वरदो ढुण्डिवेषेणैव समाययौ ॥ ५ ॥

मयूरोपरिसंस्थं तं दृष्ट्वा विघ्नेश्वरं पुरः ।
 देवर्षयः समुत्थाय प्राणमुर्धुर्षसंयुताः ॥ ६ ॥
 प्राणाय पुरया भक्त्या पुपूञ्जुर्विघ्नं पुनः ।
 तुष्टुवुर्विष्णुमुभ्यास्तं कृताञ्जलिपुटाऽमराः ॥ ७ ॥
 देवर्षय उचुः ।
 नमस्तेऽस्तु मयूरेश सर्वसिद्धिप्रदायक ।
 ज्ञानदात्रे स्वभक्तोत्सवः पालकाय नमो नमः ॥ ८ ॥
 स्वानन्दवासिने तुभ्यं परात्परतराय य ।
 ढुण्डिराजाय सर्वेषां मात्रे पित्रे नमो नमः ॥ ९ ॥
 अनादये य सर्वेषां पूज्याय परमात्मने ।
 अनन्ताननघारायानन्तऋपाय ते नमः ॥ १० ॥
 सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे ते सिद्धिबुद्धिवराय य ।
 ज्येष्ठराजाय ज्येष्ठेभ्यो वरदाय नमो नमः ॥ ११ ॥
 त्रिनेत्राय यतुर्बाहुधराय कञ्जपाणये ।
 मण्डोदराय सर्पेशनाभये ते नमो नमः ॥ १२ ॥
 मायाश्रयाय मायायाश्चालकाय विलासिने ।
 ब्रह्मणां ब्रह्मऋपाय गणेशाय नमो नमः ॥ १३ ॥
 ऐकदन्ताय सर्वादिपूज्याय सर्वमूर्तये ।
 शूर्पकण्ठाय योगाय शान्तिदाय नमो नमः ॥ १४ ॥
 पूर्वाङ्गे विष्णुऋपाय दक्षिणे शङ्करात्मने ।
 पश्चिमे शक्तिदेवयोत्तरे ते भानवे नमः ॥ १५ ॥
 किं स्तुवीमो मयूरेशं यत्र वेदाश्च योगिनः ।
 शान्तिं प्राप्ता विशेषेण देवदेवेश ते नमः ॥ १६ ॥
 चित्तं पञ्चविधं देव तत्र माया भ्रमात्मिका ।
 चित्रा मयूरसंज्ञा य नमस्तत् स्वामिने नमः ॥ १७ ॥
 माया मयूरवाय्या तु तत्र भेलकरो भवान् ।
 मयूरेश इति ज्ञातः साक्षाद् दृष्टो न संशयः ॥ १८ ॥
 जन्म धन्यं वयो विद्या तपो ज्ञानादिकं परम् ।

तवाङ्घ्रिदर्शनात्नाथ कृतकृत्या भवामडे ॥ १८ ॥

अेवं तं ननुतुः स्तुत्वा भक्त्या साश्रुविलोचनाः ।
सरोमाञ्छ्या मयूरेश जयेति ल्यज्जुवन् प्रभुम् ॥ २० ॥

जगाद गणनाथश्च ततस्तान् भक्तिभावितः ।
वरान् वृणुत दास्यामि देवेशा भक्तियन्त्रितः ॥ २१ ॥

भवद्भिर्यत् कृतं स्तोत्रं मदीयं सर्वसिद्धिदम् ।
भविष्यति सदा भक्तिदायकं पठते परम् ॥ २२ ॥

यं यमिच्छति तं तं तु दास्यामि लर्षसंयुतः ।
पठेद्वा शृणुयाच्चेद्वा मत्प्रियः स नरो भवेत् ॥ २३ ॥

देवेशाद्या ङायुः ।

प्रसन्नोऽसि गणायक्ष तदा भक्तिं त्वदीयिकाम् ।
देहि कामासुरं नाथ जहि सर्वभयङ्करम् ॥ २४ ॥

स्थानभ्रष्टाः सुरश्रेष्ठाः कर्मभ्रष्टा मुनीश्वराः ।
कृतास्तेनासुरेणैवातस्तं जहि गजानन ॥ २५ ॥

तथेति गणनाथस्तानुक्त्वाऽन्तर्धानमकरोत् ।

(Page भं. ६ अ. ३१ पान ८२)

देवा लर्षयुताः सर्वे जग्मुर्गिरिगुहान्तरे ॥ २६ ॥

गणेशं भजमानास्ते मुनयो देवनायकाः ।
कालाकाङ्क्षिण आनन्दाद्भूवुः शक्तिमुभ्यकाः ॥ २७ ॥

अथ कामासुरः क्वापि सभायां संस्थितोऽभवत् ।
तत्राकाशभवां वार्णां शुश्राव भयदायिनीम् ॥ २८ ॥

देवैः सम्प्रार्थितं ब्रह्म मयूरेश्वरसंज्ञितम् ।
लुत्वा त्वामभिलं विश्वं सुभययुक्तं करिष्यति ॥ २९ ॥

ततो मुमूर्खं तस्मात् स कामासुरो भयातुरः ।
श्रुत्वा वाचं मलाङ्कुरं दैत्येशास्तं समाययुः ॥ ३० ॥

महायत्नेन दैत्येशाः सावधानं मलासुरम् ।
यङ्कुः स तानुवायेदं वयनं असमुद्भवम् ॥ ३१ ॥

तच्छ्रुत्वा क्रोधसंयुक्ता दैत्येशास्तमथाऽज्जुवन् ।

देवाः शत्रव आधाश्चास्माकं नित्यं श्रुतेर्मुभात् ॥ ३२ ॥

अस्माभिः कथितं स्वामिन् जडि देवान् मडामते ।
मुक्तोस्त्वया सुरेशानैस्तैरिदं दारुणं कृतम् ॥ ३३ ॥

उत्पत्तिस्थितिसंछारकारकेभ्यो मडाप्रभो ।
तद्भवेष्यो भयं ते न किं करिष्यति देवपः ॥ ३४ ॥

आज्ञापय मडाभागास्मान् देवडननाथ वै ।
भृता देवा यदा नाथ निःसपत्ना वयं तदा ॥ ३५ ॥

ततः कामासुरस्तानाज्ञापयद्देवकदने ।
कुम्भकण्ठाद्यो जग्मुर्गिरिकन्दरकानने ॥ ३६ ॥

ततो मेरुगुडासंस्थान् दृष्ट्वा देवर्षिसत्तमान् ।
शस्त्राणि दैत्यास्तान् उन्तुं तत्पुण्ड्रैत्यनायकाः ॥ ३७ ॥

शिवमुष्या मयूरेशं सस्मरुर्भयसङ्कुलाः ।
अेडि नाथ दयासिन्धो रक्ष नो भयसंयुतान् ॥ ३८ ॥

स्मृतिमात्रेण उरम्भस्तान् ययौ भूषकध्वजः ।
मयूरोपरिसंस्थश्च शस्त्रधारक आदरात् ॥ ३९ ॥

तेजोराशिभयं रूपं दृष्ट्वा देवा विसिस्मिरे ।
तुष्टुवुस्तं मडेशाना नानास्तोत्रैर्गजाननम् ॥ ४० ॥

ततस्तेजोभयं रूपं तान् जगाद सुरर्षिकान् ।
विकटोडडं मडाभागास्तथा भजत मां चिरम् ॥ ४१ ॥

कामयुक्ता मया माया मयूरा विविधात्मिका ।
कामडीनोऽयमेवाडं भजध्वं कामडानतः ॥ ४२ ॥

मायासुभाष्य देवेशा विकटा भवत प्रियाः ।
तदा मे रूपकं द्रष्टुं भविष्यथ समर्थकाः ॥ ४३ ॥

तस्य तद्भयनं श्रुत्वा शोकयुक्ताः सुरर्षयः ।
बलेन चित्तमागुड्य निःकामं यकुरादरात् ॥ ४४ ॥

ततो गणेश्वरं देवा मुनयो ददृशुश्च ते ।
तं प्रणम्य स्थिताः सर्वे दैत्यशस्त्रैः प्रपीडिताः ॥ ४५ ॥

ततोऽतिक्रोधसंयुक्तो विकटस्तानुवाय उ ।
 भयङ्गीना मदीयेन दशनिन भवेत वै ॥ ४६ ॥
 अधुना शस्त्रसंयुक्ता युध्यध्वं मे ङ्यनुग्रहात् ।
 कामासुरं उनिष्यामि आगतं तं मधेश्वराः ॥ ४७ ॥
 ततस्ते क्रोधसंयुक्ता देवेन्द्राः शस्त्रपाणयः ।
 युयुधुर्देत्यमुष्यैश्च तेजोयुक्ता विशेषतः ॥ ४८ ॥
 धन्नेषु सलसाऽऽगत्य वज्रेण निहतोऽपतत् ।
 कुम्भकर्णस्ततो दैत्या प्रपेलुर्भयसङ्कुलाः ॥ ४९ ॥
 द्विमुहूर्ते गते दैव्यो राक्षसेशः प्रतापवान् ।
 (Page पं. ६ अ. ३२ पान ९३)
 सावधानो बभूवाऽपि पपाल भयसङ्कुलः ॥ ५० ॥
 जययुक्ता मधेशानाः प्रणोमुर्विकटं ततः ।
 जयशब्देन सर्वेशं तुष्टुवुर्धसंयुताः ॥ ५१ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 षष्ठे भाष्ये विकटयशिते विकटप्रादुर्भावो नाम अेकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३१

६.३२ देवदैत्यसमागमो नाम द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 शक्तय ङियुः ।
 कामासुरवधार्थाय भक्तियुक्ता गजाननम् ।
 देवर्षयः प्रार्थयन्तो निःकामाः कथमप्यडो ॥ १ ॥
 आदिशक्तिरुवाय ।
 अथो सकामनिःकाममार्गं वक्ष्यामि शक्तयः ।
 शृणुध्वं भावसंयुक्ताः संशयच्छेदनाय तम् ॥ २ ॥
 स्वदेहपोषणाद्यर्थं यशोर्थं भावसंयुताः ।
 भजन्ते कामसंयुक्ता देवं जानीत तान्नरान् ॥ ३ ॥
 स्वस्वधर्मप्रसिद्ध्यर्थं देवसेवार्थमेव ये ।
 निःकामास्ते भजन्ते तं देवं भावसमन्विताः ॥ ४ ॥

निःकामिका कृता भक्तिर्देवेशैः शृणुत प्रियाः ।
तस्याश्चिह्नं प्रवक्ष्यामि भवती छितकाम्यया ॥ ५ ॥
सृष्टिस्थितिलयाद्यर्थं निर्मिता विधिमुप्यकाः ।
वयं तदेव सेवा ते भेलसि त्वं गजानन ॥ ६ ॥
दृष्टि स्थित्वा य सर्वेषां भोगांस्त्वं दौषवर्जितः ।
भुङ्क्ते तेन गणेशान सेवा ते देहपोषिका ॥ ७ ॥
तव प्रीत्यर्थमानन्दात् प्रकुर्मः स्वस्वधर्मजाम् ।
द्वियां सृष्ट्यादिकां नाथ तदर्थं प्रार्थयामहे ॥ ८ ॥
अधुना दैत्यमुष्येन सेवा ते अण्डिता परा ।
असमर्थाश्च तां कर्तुं रक्ष नः सेवनोत्सुकान् ॥ ९ ॥
अेवं सम्प्रार्थितो देवैर्विकटो नात्र संशयः ।
देहभोगादिभावेषु यशः स्वपथ स्पृष्टात्मभिः ॥ १० ॥
स्वधर्मसंयुतैः सर्वैः स्वस्वव्यापारजा द्विया ।
कर्तव्या द्रुष्टिप्रीत्यर्थं निःकामा सा मता डिल ॥ ११ ॥
अधुना प्रकृतं देव्यो मलय्यशृणुत येष्टितम् ।
विकटस्य विशेषेण येन भक्तिः प्रलभ्यते ॥ १२ ॥
कुम्भकर्णार्णयः सर्वे जग्मुर्भयसमन्विताः ।
कामासुरं मडावीर्यं वृत्तान्तं तं न्यवेदयन् ॥ १३ ॥
मयूरेशः समायातो विकटश्चेति कथ्यते ।
देवैः सम्प्रार्थितो नाथ उनिष्यति मडासुरान् ॥ १४ ॥
तस्य दृष्टिनिपातेन देवास्तेजोयुताः कृताः ।
वयं तेजोविडीनाश्च पश्याश्चर्यं मडामते ॥ १५ ॥
शराणं विकटं यैव शुभदं ते भविष्यति ।
अन्यथाऽसुरसङ्घानां विनाशो निश्चितोऽधुना ॥ १६ ॥
कुम्भकर्णवयः श्रुत्वा डोधयुक्तो भविष्य तम् ।
निर्भर्त्स्यं प्रत्युवायेदं वयनं सर्वसन्निधौ ॥ १७ ॥
भविरुवाय ।
डिं भ्रान्तोऽसि विशेषेण वदसे विकलो यथा ।

कामासुरस्य वेगं तु सखते कः स्वरूपधृक् ॥ १८ ॥

(Page पं. ६ अ. ३३ पान ७४)

अलेर्वचनमाकण्यसुरः कामः प्रतापवान् ।

जगाद दैत्यमुभ्यांश्च हृदयेन विदूयता ॥ १८ ॥

कामासुर उवाच ।

वाणी सत्या अमूवापि स्वस्था मे शत्रुरागतः ।

अनिष्यामि मरिष्यामि किं वा तत्र अविष्यति ॥ २० ॥

कामासुरवचः श्रुत्वा दुर्मदस्तत्र याव्रवीत् ।

वचनं तेजसा युक्तो वीर्ययुक्तं मडासुरः ॥ २१ ॥

दुर्मद उवाच ।

कुम्भकर्णेन दृष्टश्च विकटो नात्र संशयः ।

उत्पत्तिनाशसंयुक्तो विचारय मडामते ॥ २२ ॥

यद् दृष्टं तत्प्राणं वै पश्य वेदे विचक्षण ।

कथं त्वां स मडाराज अनिष्यति वरैर्युतम् ॥ २३ ॥

मा चिन्तां कुरु राजेन्द्र वधिष्यामो वचं य ते ।

शत्रुं तत्र जयैर्युक्ता अविष्यामो न संशयः ॥ २४ ॥

अज्ञापय मडादैत्यास्मांस्ते पादस्य डिङ्गुरान् ।

पश्य नो यत् मडावीर्यं देवनाशकरं परम् ॥ २५ ॥

देवैर्माया कृता येयं अवाणी अयद्रुपिणी ।

मायया तं विनिर्माय अयार्थं दैत्यरक्षसाम् ॥ २६ ॥

नेयमाकाशवाणी वै विचारय मडामते ।

देहधारी कथं त्वां स अनिष्यति मडाअलम् ॥ २७ ॥

दुर्मदस्य वचः श्रुत्वा अलिमुभ्या मडाऽसुराः ।

अर्षयुक्ताः पुनस्तं ते जगुः सत्यं त्वयोदितम् ॥ २८ ॥

ततः कामासुरश्चैव सन्नद्धः सर्वदैत्यपैः ।

यत्पुरङ्गअलेर्युक्तैर्निर्जगाम गजाननम् ॥ २९ ॥

ततः शुकेण दैत्येन्द्रो बोधितो अडुलोक्तिभिः ।

न बुभोध मदीत्सिक्तो अलगर्वेण मोहितः ॥ ३० ॥

भाविनं मुनिमुष्यश्च ज्ञात्वा काव्यो मढायशाः ।
कालवेगं समाश्रित्य प्रययौ तमनु प्रभुः ॥ ३१ ॥

दैत्याः क्रोधयुताः सर्वे समाजग्मुः प्रदर्षिताः ।
देवमर्दनकामार्थं यत्र देवाः स्थिताः पुरा ॥ ३२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मढापुराणे
षष्ठे अ०६ विकट्यरिते देवदैत्यसमागमो नाम द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३२

६.३३ कामासुरपुत्रवधो नाम त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाय ।
समागतं मढत् सैन्यं नानाशस्त्रविराजितम् ।
अपारं तत् समालोक्य देवेशा गणपं ययुः ॥ १ ॥

देवेशा ङियुः ।
कामासुरः स्वयं साक्षादागतः स मढाबलः ।
यस्यात्रे देवदेवेशा मशका षव सम्बभुः ॥ २ ॥
यस्य शस्त्रबलं स्वामिन्नमोघं सर्वदा बभौ ।
न बले सदृशस्तस्य सोऽयं कामः समागतः ॥ ३ ॥

रक्ष नः कामसन्त्रस्तात्रोयेत् कामः प्रतापवान् ।
देवर्षीणां गणेशान् ञुवग्राहं करिष्यति ॥ ४ ॥

तेषां वयनमाकर्ष्य तान् जगाद गजाननः ।
मा भयं कुरुत प्राज्ञा लनिष्यामि मढासुरम् ॥ ५ ॥

(Page अं. ६ अ. ३३ पान ६५)

मढनुग्रहतः सर्वे समर्था देवनायकाः ।
भविष्यथ न सन्देशो युध्यध्वं दानवैः सढ ॥ ६ ॥

विकटस्य वयः श्रुत्वा देवा लर्षसमन्विताः ।
जगर्जुः शस्त्रसंयुक्ता भयलीनाश्च शक्तयः ॥ ७ ॥

तेषां गर्जितशब्देन व्यामं सर्वं दिगन्तरम् ।
दैत्या भययुताः सर्वे बभूवुर्ये समागताः ॥ ८ ॥

ततः क्रोधसमाविष्टा दैत्येशा बलिमुष्यकाः ।
 जगर्जुः सिंङनादैश्च शङ्खनादैः समन्ततः ॥ ८ ॥
 ततो दैत्यगणाः सर्वे मुमुक्षुः शस्त्रपाणयः ।
 शस्त्रवृष्टिं मङोग्रां च मेधा षव शिलोच्चये ॥ १० ॥
 ततो देवाः स्वशस्त्रैस्ताम्रिवार्य युयुधुः परम् ।
 दैत्या देवा मङोग्राश्च युयुधुस्ते परस्परम् ॥ ११ ॥
 नाऽभूत् स्वपरभोगोऽपि रजसा छादिते रवौ ।
 जघ्नुः परस्परं देव्यः शस्त्रास्त्रैर्मर्भेदिभिः ॥ १२ ॥
 ततो रक्तसमोर्धैश्च नदी जाता दुरत्यया ।
 प्रवाडभङ्गुला रक्तै रजः शान्तं बभूव ७ ॥ १३ ॥
 अेवमेकदिनं घोरं दिवानिशि निरन्तरम् ।
 युद्धं बभूव दैत्यानां देवानां तु जयैषिणाम् ॥ १४ ॥
 ततो देवा जयैर्युक्ता बभूवुर्दैत्यमुष्यकान् ।
 जघ्नुः शस्त्रप्रडारैस्तु प्रपेलुर्दैत्यनायकाः ॥ १५ ॥
 तद् दृष्ट्वा परमाश्चर्यं दैत्येन्द्राः क्रोधमादधुः ।
 बलिमुष्या मडावीर्या आययू रणामाडलम् ॥ १६ ॥
 तैः शस्त्रास्त्रबलैः सर्वं देवानां प्रडतं बलम् ।
 प्रपेलुरभरास्तत्र भयभीता दिशो दश ॥ १७ ॥
 तत षन्द्रः समायातो जघानामर्षतो बलिम् ।
 वज्रेण पातयामास दानवेन्द्रं मडाबलम् ॥ १८ ॥
 ततो षर्षयुता देवा जगर्जुर्नादसंयुताः ।
 मडेद्रं कुम्भकर्णश्च ढृदि विव्याध मुष्टिना ॥ १९ ॥
 षन्द्रः पपात भूपृष्ठे ततो विषशुर्मडाबलः ।
 यङ्कं तत्याज सङ्कुद्धो रणामूमौ विरक्षणः ॥ २० ॥
 यङ्केण क्षुरधारेण डता दैत्याः समन्ततः ।
 रावणः क्रोधसंयुक्तस्तं यथौ रणकाभ्यया ॥ २१ ॥
 गदया विषशुना तत्र डतो मूर्च्छामवाप ७ ।
 कुम्भकर्णं तथा विषशुर्भूष्णितं प्रयकार ७ ॥ २२ ॥

ततो दूर्मदकस्तत्र मलिषः शङ्कुरस्तथा ।
 समाजगुर्मुखाविषगुं क्रोधयुक्ताः समन्ततः ॥ २३ ॥
 ततोऽतिव्याकुलं दृष्ट्वा केशवं शङ्करः स्वयम् ।
 त्रिशूलं गृह्य वेगेन भानुश्चैव समाययौ ॥ २४ ॥
 भानुना दूर्मदस्तत्र गदया पीडितो भृशम् ।
 मूर्च्छितः स पपातैव वमन् रक्तं मुष्पाद् बद्धु ॥ २५ ॥
 त्रिशूलेन हतस्तत्र शङ्करः शङ्करेण य ।
 पपात स धरापृष्ठे मूर्च्छितो सुरनायकः ॥ २६ ॥
 यकेण मलिषस्तत्र विषगुना मूर्च्छितः कृतः ।
 ततो ङाङारवं कृत्वा प्रपेलुर्द्वैत्यदानवाः ॥ २७ ॥
 देवानां जययुक्तानां बलं दृष्ट्वा मङामुनिः ।
 शुङ्कस्तान् दैत्यमुष्यांश्च ञिवितुं यत्नमादधे ॥ २८ ॥
 अतस्मिन्नन्तरे तत्र मङाङाली समाययौ ।
 काप्यं गृह्य ययौ देवी तं चिक्षेप गुङान्तरे ॥ २९ ॥
 ततः कामासुरः शोकयुतो दैत्यः प्रतापवान् ।
 निःश्वस्य योद्धुमायातस्तस्य पुत्रौ समूयतुः ॥ ३० ॥
 तिष्ठ तात गमिष्यावो रणं कृत्वा मङारिपुम् ।
 हनिष्यावो न सन्देहः किं करिष्यति विघ्नपः ॥ ३१ ॥
 (Page पं. ६ अ. ३३ पान ६६)
 अवेमुक्त्वा मङावीर्यौ दैत्यपुत्रौ रणस्थलम् ।
 ययतुः शङ्करं विषगुमूयतुः क्रोधसंयुतौ ॥ ३२ ॥
 शोषण उवाच ।
 तिष्ठ तिष्ठ मङादेव हत्वा दैत्यगणान् पुरा ।
 अधुना त्वां हनिष्यामि पश्य मे पौरुषं परम् ॥ ३३ ॥
 शिवोऽसि त्वं शिवातुल्यो गच्छारण्यं मरिष्यसि ।
 पशुभिश्च मद्ग्रे तु किं करिष्यसि तद्गद ॥ ३४ ॥
 श्रीशङ्कर उवाच ।

शोषणं त्वं समर्थश्चाधुना उन्मि न संशयः ।
 विकटं तेजसा युक्तः पौरुषं दर्शयस्व रे ॥ ३५ ॥
 श्रुत्वा ब्राह्मणं मलाबालुश्चिक्षिपाभोधरूपकान् ।
 तैस्ते देवगणाः सर्वे मूर्च्छिताः पतिता मृधे ॥ ३६ ॥
 शङ्करस्तं मलावीर्यं योधयामास वेगतः ।
 सोऽपि क्रोधसमायुक्तस्तं विव्याध शरैः पुनः ॥ ३७ ॥
 ततस्त्रिशूलघातेन शोषणश्च पपात उ ।
 क्षणाल्लब्ध ततः संज्ञां शम्भुं जग्राह कोपतः ॥ ३८ ॥
 भ्रामयित्वा प्रयिक्षेप मलापर्वतमस्तके ।
 ततो उर्षयुता दैत्यास्तं जयेति शशंसिरे ॥ ३९ ॥
 दृष्पूरो विष्णुमागत्य तं जगाद सुरेश्वरम् ।
 क्रोधयुक्तो मलाबालुर्भवेन भृशगर्वितः ॥ ४० ॥
 दृष्पूर उवाच ।
 किं विष्णो त्वं मदीत्सिक्तो मां न जानासि दुर्मते ।
 उतास्त्वया मलावीरा मदीया दैत्यनायकाः ॥ ४१ ॥
 इत्वं गृहाण मत्तस्त्वं तेषां देवानुसारिणाम् ।
 सहायस्त्वं उतो नूनं गमिष्यसि यमक्षयम् ॥ ४२ ॥
 तस्य तद्भयनं श्रुत्वा क्रोधयुक्तश्च केशवः ।
 जगाद तं मलावीर्यं दैत्यपुत्रं सुगर्वितम् ॥ ४३ ॥
 श्रीविष्णुरुवाच ।
 किं मां वदसि पापिष्ठ उनिष्यामि न संशयः ।
 विकटं सत्तया त्वाऽहं मा गर्वं कुरु दैत्यज ॥ ४४ ॥
 ततः क्रोधसमाविष्टो दृष्पूरो गदथा त्वहन् ।
 विष्णुं तथाऽतिदुःखेन पपात धरणीतले ॥ ४५ ॥
 ततो देवेन्द्रमुष्याश्च दृष्पूरं शस्त्रवर्षतः ।
 मारयामासुरव्यग्राः सोऽपि यिक्षेप सायकान् ॥ ४६ ॥
 शतैः सन्ताडयामास भानुं तेजस्विनां वरम् ।
 छन्द्रे शतैर्यमं वायुं ब्रह्माणं य व्यपातयत् ॥ ४७ ॥

ततो विष्णुश्च दृष्पूरं सावधानो जघान ७ ।
 यकेण मूर्च्छितं यके दैत्यपं रणमूर्धनि ॥ ४८ ॥
 पुनः संज्ञां समासाद्य बाणैर्विष्णुमपीडयत् ।
 सडस्रैर्मूर्च्छितं कृत्वा जगर्ज उर्षयन् स्वकान् ॥ ४९ ॥
 अयं दृष्पूरदैत्येन शोषणेन य शक्तयः ।
 कृतं कर्म रणे तुल्यं जययुक्तप्रभावतः ॥ ५० ॥
 दैत्येन्द्रैर्बलिमुष्यैश्च सावधानैस्तदन्तरे ।
 तैः स्तुतौ दैत्यराजस्य पुत्रौ तत्र विरेजतुः ॥ ५१ ॥
 ततो देवगणान् उन्तुं दैत्येणा बलसंयुताः ।
 मतिं यकुस्ततः क्रुद्धो बभूव द्विरदाननः ॥ ५२ ॥
 पाशं यिक्षेप वेगेन तथाऽकुशं गजाननः ।
 पाशः शोषणकण्ठं तु समागत्य स्थितोऽभवत् ॥ ५३ ॥
 रुद्धश्वासः स पाशेन पपात शोषणो मृधे ।
 उस्तौ पादौ प्रयात्यैव ममार तत्क्षणात्ततः ॥ ५४ ॥
 अकुशः सडसाऽऽगत्य जघानोदरके ततः ।
 दृष्पूरं स ममारैव पश्यतां दैत्यरक्षसाम् ॥ ५५ ॥
 ततः पाशाङ्कुशौ तत्र येरतू रणमण्डले ।
 उत्वा दैत्याननेकांश्च डाडाकाररवाङ्कुलान् ॥ ५६ ॥
 (Page भं. ६ अ. ३४ पान ६७)
 बलिमुष्या भयोद्विग्नास्त्यज्वा लज्जो य शक्तयः ।
 प्रपेलुः शस्त्रादीनास्ते दशदिक्षु तथाऽपरे ॥ ५७ ॥
 ततो विघ्नेश्वरस्यैव उस्तगौ सम्भभूवतुः ।
 पाशाङ्कुशौ गणेशस्योत्तस्थुर्दृष्ट्वाऽमराः पुनः ॥ ५८ ॥
 नीरुजो बलसंयुक्तास्तुष्टुवुर्विकटं ततः ।
 दैत्याः शोकाकुलास्तद्द्रुद्रुः सर्वतो दिशाम् ॥ ५९ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 षष्ठे अण्डे विकट्यरिते कामासुरपुत्रवधो नाम त्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३३

६.३४ कामासुरवियारवार्णनं नाम यतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

छिन्नाङ्गा असुराः कामासुरं केचिन् मडाभलम् ।

जग्मुर्भययुतं दृष्ट्वा वृत्तान्तं तमवेदयन् ॥ १ ॥

दैत्या ऋषुः ।

किं स्थितोऽसि मडाराज मृता दैत्या मडामृधे ।

तव पुत्रौ मृतौ तत्र शरणं व्रज विघ्नपम् ॥ २ ॥

नोयेत् दैत्यकुलानां वै मूलस्थेदो भविष्यति ।

एति तेषां वयः श्रुत्वा कामासुरो मुमूर्च्छ ७ ॥ ३ ॥

सावधानः कृतो दैत्यै रुरोद भयसङ्कुलः ।

शोकसन्तमगात्रोऽसौ देवान् उन्तुं मनो दधे ॥ ४ ॥

गृहीत्वा शस्त्रसङ्घातान् रथाङ्घ्रौ बभूव ७ ।

शेषसेनां समादाय विकटं प्रययौ पुरः ॥ ५ ॥

रणभूमौ मडावीरं प्राप्तं कामासुरं परम् ।

दृष्ट्वा भययुता देवा वयो विकटमञ्जुवन् ॥ ६ ॥

समागतः स्वयं कामासुरः स्वामिन् मडायशाः ।

एदानीं गाणनाथ त्वं यत् करिष्यसि तत् कुरु ॥ ७ ॥

ततः क्रोधयुतो देवान् विकटः प्रत्युवाच ७ ।

भयहीना मडेशाना युध्यध्वं मधनुग्राह्यात् ॥ ८ ॥

तस्य तद्भयं श्रुत्वा शम्भुविष्णुमुष्माऽमराः ।

गर्जित्वा धनवद्भोरं तं ययुः शस्त्रपाणयः ॥ ९ ॥

समागतान् मडेशाद्यान् जगाद दैत्यनायकः ।

क्रोधेन मडता युक्तो देवान् देवनिषूदनः ॥ १० ॥

कामासुर उवाच ।

शम्भो विष्णो तथाऽन्ये तु देवेशा मे वयोऽधुना ।

शृणुध्वं किं कृतं धीरं वैरं पुत्रवधात्मकम् ॥ ११ ॥

मया स्नेहयुतेनैव न उताः प्राङ् सुरेश्वराः ।

ध्यायुक्तेन तस्येदं कृलं दत्तं सुरैः परम् ॥ १२ ॥

अधुना क्रोधसंयुक्तो लनिष्चामि सुरेश्वरान् ।

विकटं देवप उत्वा मुनीन् देवेन्द्रसत्तमाः ॥ १३ ॥

अेवमुक्त्वा धनुः सज्जं यकार दैत्यानायकः ।

जगाद धैर्यमालम्ब्य ततस्तं शङ्करो वयः ॥ १४ ॥

श्रीशङ्कर उवाच ।

त्वयाऽस्माकं मडादैत्य गृहीतं सकलं पुरा ।

धर्मनाशः कृतश्चैव त्रैलोक्यं पीडितं भवात् ॥ १५ ॥

कृलं दैत्यपते तस्य त्वया प्राप्तं न संशयः ।

त्वां लनिष्चामि विकट कृपयाऽलं भलोत्तम ॥ १६ ॥

(Page अं. ६ अ. ३४ पान ६८)

शिवस्य वयनं श्रुत्वा क्रोधयुक्तो मडासुरः ।

गदया तं जघानैव पातयामास शङ्करम् ॥ १७ ॥

शङ्करं पतितं दृष्ट्वा यकं तत्याज केशवः ।

कामासुरं समासाध निष्कलं तद्भ्रूव ल ॥ १८ ॥

ततः क्रोधसमायुक्तो धनुः कामः प्रगृह्य य ।

सज्जं कृत्वा मडाभाणान् ववर्ष धनवद् भृशम् ॥ १९ ॥

तैर्बाणैर्देवमुष्याश्च पतिता धरणीतले ।

छिन्नाङ्गा भललीनाश्च मुमूर्च्छुस्ते ततः परम् ॥ २० ॥

ततो भलिमुषाः सर्वे दानवा युद्धदुर्मदाः ।

देवान् क्रोधसमायुक्ता जघ्नुस्तत्र समन्ततः ॥ २१ ॥

विष्णुः कामं जघानैव आणैः परमदारुणैः ।

सोऽपि तं मूर्च्छितं यके दैतेयो गरुडध्वजम् ॥ २२ ॥

ततो मूर्च्छां परित्यज्य शङ्करो युयुधे भृशम् ।

कामासुरेण दैत्येन्द्रस्तं जघानासिधाततः ॥ २३ ॥

तथापि न ययालैव शिवः संडारकारकः ।

ततो विष्णुः समुत्तस्थौ युयुधे दानवैः सल ॥ २४ ॥

भानुना शरघातेन रावणस्ताडितो भृशम् ।

दूर्भेदश्च तथा देव्यः पेततुस्तौ धरातले ॥ २५ ॥
 विष्णुना यङ्घातेन लतो मूर्च्छामवाप ल ।
 मलिषः कुम्भकर्णश्च शङ्करश्च बलिस्तथा ॥ २६ ॥
 ततश्चक्रेण गोविन्दो जघान दानवान् परम् ।
 डाडा कृत्वा सुराः सर्वे पलायन्त दिशो दश ॥ २७ ॥
 तत् दृष्ट्वा परमाश्चर्यं कामासुरः सुविस्मितः ।
 क्रोधयुक्तो मलेशानं धृत्वा ल्यास्त्रालयत्तदा ॥ २८ ॥
 विष्णुं धृत्वा प्रचिक्षेप मडापर्वतमस्तके ।
 भानुं गृह्य धरायां स पोथयामास दारुणः ॥ २९ ॥
 ततो डाडारवं कृत्वा देवाः सर्वे भयातुराः ।
 प्रपलुश्छिन्नभिन्नाङ्गाः कामासुरनिपीडिताः ॥ ३० ॥
 दैत्येन्द्रस्य बलं दृष्ट्वा लर्षितो विकटः स्वयम् ।
 भूषकोपरि संस्थाय यथौ सङ्ग्रामकारणात् ॥ ३१ ॥
 कामासुरः समालोक्य आगतं तं प्रतापवान् ।
 क्रोधसंरक्तयक्षुः स जगाद भयसंयुतः ॥ ३२ ॥
 कामासुर उवाच ।
 मयूरेश कथं यातः सङ्ग्रामाय मया सल ।
 भूषकोपरि संस्थायाम्भुतुत्यस्त्वं मतोऽसि मे ॥ ३३ ॥
 मम पुत्रौ मडावीर्यौ गजानन लतौ त्वया ।
 तयोः शोकेन सन्तप्तो लनिष्यामि समूषकम् ॥ ३४ ॥
 देवैः सम्प्रार्थितस्त्वं तु किं करिष्यसि मां वद ।
 मम लूमङ्गमात्रेण कम्पते सयरायरम् ॥ ३५ ॥
 उत्पत्तिस्थितिसंलारकर्तृभ्यो मे गजानन ।
 तैर्युक्तेभ्यो भयं नैव लविष्यति कदायन ॥ ३६ ॥
 देलधारी गणाध्यक्ष किं करिष्यसि मूर्धवत् ।
 अज्ञानसंयुतस्त्वं तु मरिष्यसि मदग्रतः ॥ ३७ ॥
 कामासुरस्य वाक्यं स श्रुत्वा गणपतिः स्वयम् ।
 जगाद डार्यवदनः परं तं गर्वसंयुतम् ॥ ३८ ॥

मूर्धोऽसि काम अत्यन्तं विकटोऽहं विचारय ।

जन्ममृत्युविहीनो वै कथं हंसि मडाभल ॥ ३९ ॥

न सृष्टिस्थितिसंसारकर्ताऽहं दैत्यपुङ्गव ।

यदि ञ्जितुमिच्छा ते तदा मां शरणां व्रज ॥ ४० ॥

नोयेत्त्वां पापकर्माणां उनिष्यामि न संशयः ।

गर्वं त्यज मडामूर्धं ब्रह्माऽहं नात्र संशयः ॥ ४१ ॥

शुक्रेण कथितं सर्वं न बुद्धं मूर्धभावतः ।

(Page भं. ६ अ. ३५ पान ९९)

स्वरूपं मे त्वया दृष्टाधुनापि शरणां व्रज ॥ ४२ ॥

विकटस्य वयः श्रुत्वा क्रोधयुक्तो बभूव ह ।

कामासुरश्च तं हन्तुं गदां चिक्षेप दारुणाम् ॥ ४३ ॥

सा गदा निष्कृत्वा तत्र पपात धरणीतले ।

अकस्माद्दैत्यराजस्तु मूर्च्छितः प्रबभूव ह ॥ ४४ ॥

प्रहरेण मडाङ्कुरः सावधानो बभूव ह ।

अशक्तः सर्वदेहे स पीडां लेभेऽतिदारुणाम् ॥ ४५ ॥

ततो मनसि सन्धार्य विचारमकरोत् भलः ।

अहो शस्त्रं विना मां स जघान विकटः कथम् ॥ ४६ ॥

शक्तिहीनोऽहमत्यन्तं कथं युद्धं करोमि वै ।

शुक्रेण कथितं सत्यं ब्रह्माकारोऽयमुच्यते ॥ ४७ ॥

तथापि देवपक्षस्य धारकोऽयं कथं भवेत् ।

अतः संशयसंयुक्तः शरणां न व्रजाम्यहम् ॥ ४८ ॥

मरिष्यामि न सन्देहस्तदेव कीर्तिवर्धनम् ।

शत्रूणां शरणां यैव न योग्यं भासते हृदि ॥ ४९ ॥

अतोऽहं विकटं गत्वा करोमि प्रश्नमद्भुतम् ।

देवपक्षविहीनश्चेद्ब्रजामि शरणां य तम् ॥ ५० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

षष्ठे भा०: ६ विकट्यरिते कामासुरविचारवर्णनं नाम यतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३४

६.३५ कामासुरशान्तिवर्णनं नाम पञ्चत्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाय ।

ततः कामासुरो दैत्यैर्जगाम द्विरदाननम् ।

जगाद भयसंयुक्तो वयनं छितकारकम् ॥ १ ॥

कामासुर उवाच ।

ब्रह्म त्वं विकट प्राज्ञ देव साहाय्यकृत् कथम् ।

सुरासुरमयं तद्वै कथमेकगुणाम्भितम् ॥ २ ॥

विकटस्त्वं कथं वेदे कीदृशं ब्रह्म तस्य तु ।

जन्मादिहीनभावावश्चेत् कथं देवप्रधारकः ॥ ३ ॥

वद सर्वं विशेषेण त्वां ज्ञास्यामि यथार्थतः ।

तदा ते शरणं नाथाऽऽगमिष्यामि न संशयः ॥ ४ ॥

विकट उवाच ।

माया नानाविधा दैत्य सा भेलति मया धृता ।

भेदान् कृत्वा तदाधारान् मयूरेशं वदन्ति माम् ॥ ५ ॥

मायाशब्दं मयूराभ्यं वदन्ते तत्त्वदर्शिनः ।

तस्याः स्वामिनमेवं मां मयूरेशं विवोक्य ॥ ६ ॥

नानाभेद्युतं ब्रह्मासद्रूपं कथ्यते बुधैः ।

उत्पत्तिस्थितिसंसारसाक्षिभूतप्रदर्शनात् ॥ ७ ॥

तत्रामृतमयं ब्रह्म सदा भेदविवर्जितम् ।

तदेव विकटं तस्मात् सत्यं जानीहि मां परम् ॥ ८ ॥

सदाऽऽप्राप्तमये दैत्य कुत्र ब्रह्मणि वर्तते ।

सृष्टिस्थितिलयत्वं च साक्षिभूतं वदस्व माम् ॥ ९ ॥

यतुर्बिर्वर्जितं ब्रह्म यतुर्युक्तं मलामते ।

तत्र नैव विजानीहि विकटेऽमृतसंज्ञिते ॥ १० ॥

सर्वेषां श्रुवनं ब्रह्म तदेव विकटं मतम् ।

तं लजस्व विधानेन मृत्युहीनो भविष्यसि ॥ ११ ॥

(Page पं. ५ अ. २५ पान १००)

सिद्धिर्भान्तिःकरी प्रोक्ता बुद्धिर्भान्तिधरा मता ।

तयोः स्वामी गणेशश्च विद्यास्य हृदि स्थितः ॥ १२ ॥

चित्तं पञ्चविधं दैत्य तत्र भ्रान्तिश्च पञ्चधा ।

भ्रान्तियुक्तं मलञ्चितं त्यक्त्वा चिन्तामणिं भज ॥ १३ ॥

सर्वेषां चित्तगोडलं तु मत्प्राप्त्यर्थं मलामते ।

देलधारी स्वयं भूत्वा भक्तान् शान्तिं ददाम्यहम् ॥ १४ ॥

सम्प्रज्ञातो नराकारो सम्प्रज्ञातात्मकं शिरः ।

तयोर्योगेडभवं देलधारी गजं विद्यास्य ॥ १५ ॥

अतोडलं गजवक्त्रश्च दर्शनं मे सुयोगिनाम् ।

स्वसंवेधं भवेन्नूनं तेन स्वानन्दवासकृत् ॥ १६ ॥

मायाक्रीडार्थमानन्दद्रुचितं विविधं पुरा ।

स्वस्वधर्मयुतं विश्वं चित्ते तिष्ठामि नित्यदा ॥ १७ ॥

देवासुरमयोडलं तु न भिन्नं मे प्रवर्तते ।

तथापि धर्मरक्षार्थं लन्मि सर्वात्र संशयः ॥ १८ ॥

स्वर्गेषु स्थापिता देवा नराः पृथ्व्यां मया तथा ।

असुरा विवरेष्वेवं त्रिविधं त्रिषु संस्थितम् ॥ १९ ॥

यदा लोभयुता देवाः पातालस्थान् मलासुरान् ।

लन्तुं विष्वुमुभाः क्रोधार्द्दं बभूवुश्चोत्सुका बलात् ॥ २० ॥

तदा क्रोधयुतोडलं तु दैत्यानां हृदि संस्थितः ।

तपःसामर्थ्यसंयुक्तान् करोमि दानवान् परान् ॥ २१ ॥

विघ्नकर्ताडमराणां वै दैत्यानां विघ्नलारकः ।

भवामि तेन दैत्येन्द्रा जययुक्ताः सदाडभवन् ॥ २२ ॥

असुरैर्लन्त्यमानाश्च देवेन्द्रा वनवासिनः ।

बभूवुः काम जानीलि संशयो न मद्विच्छया ॥ २३ ॥

यदा दैत्या मलादृष्टा मद्युक्ता बभूवुरे ।

कर्मनाशप्रभावेण देवानां मूलछेदकाः ॥ २४ ॥

तदा देवाः समर्थाश्च प्रजघुर्द्वैत्यनायकान् ।

दैत्यानां छिद्रकं सर्वं दर्शयामि वृद्धि स्थितः ॥ २५ ॥

ब्रह्मादीनामवध्याश्चेद्यदा दैत्या भवन्ति य ।

तदाऽऽहं देहधारी तान् भूत्वा हन्मि विशेषतः ॥ २६ ॥

यदा स्वधर्मसंयुक्ता देवा दैत्या बभूवुरे ।

तदा तेषां वृद्धि स्थित्वा तिष्ठाभ्यसुर सर्वदा ॥ २७ ॥

त्वया देवगणाः सर्वे पीडिता धर्मलोपक ।

अतस्त्वां हन्तुमायातो देवपक्षधरो ह्यहम् ॥ २८ ॥

हनिष्यामि मडाद्गुष्टं यद्वि मामवमन्यसे ।

शुविंतु त्वं सुधी देव वैरं त्यक्त्वा भवेच्छसि ॥ २९ ॥

अेवमुक्त्वा मडादैत्यं विकटो विरराम ह ।

कामासुरः प्रसन्नात्मा बभूवे भाविगौरवात् ॥ ३० ॥

विचारमकरोऽप्येते विकटोऽयं न संशयः ।

सुरासुरमयः पूर्णो ब्रजामि शरणं ततः ॥ ३१ ॥

कामः करपुटं कृत्वा त्यक्त्वा शस्त्रादिकं पुरः ।

विकटं प्राणनामाथ उर्षयुक्तस्वभावतः ॥ ३२ ॥

प्राणम्य पूजयामास पुनर्यत्नेन विघ्नपम् ।

तुष्टाव भक्तिसंयुक्तोऽसुरः कामो गजाननम् ॥ ३३ ॥

कामासुर उवाच ।

नमस्ते विकटायैव गाणेशाय परात्मने ।

सर्वपूज्याय सर्वेश देवासुरमयाय य ॥ ३४ ॥

अनन्तमाययायुक्त ब्रह्मभूतस्वरूपिणे ।

गजाननाय हेरम्भ देवेशाय नमो नमः ॥ ३५ ॥

शूर्पकण्ठाय विघ्नानां यालकाय नमो नमः ।

भक्तानां विघ्नहर्त्रे ते ह्यभक्तानां विनाशिने ॥ ३६ ॥

स्वानन्दवासिने तुभ्यं योगाकारस्वरूपिणे ।

(Page भं. ६ अ. ३५ पान १०९)

योगिभ्यः शान्तिदात्रे ते योगेशाय नमो नमः ॥ ३७ ॥

अनामयाय सर्वादिपूज्याय ज्येष्ठरूपिणे ।

ज्येष्ठेभ्यः पददात्रे ते ज्येष्ठराजाय वै नमः ॥ ३८ ॥

सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे य सिद्धिबुद्धिविदारिणे ।

सिद्धिबुद्धिस्वरूपाय गणानां पतये नमः ॥ ३९ ॥

त्रिनेत्राय नमस्तुभ्यं यतुर्बाहुधराय य ।

लम्बोदराय ब्रह्मेश ब्रह्मणां पतये नमः ॥ ४० ॥

देवानां पालकायैव दैत्येभ्यो वरदायिने ।

सर्वेषां समभावाय दुर्गिन्दिराजाय ते नमः ॥ ४१ ॥

विष्णुपुत्राय शम्भोश्च शक्तेः पुत्राय काश्यप ।

वरैष्यसूनवे सर्वमात्रे पित्रे नमो नमः ॥ ४२ ॥

डिं स्तौमि त्वां गणधीश यत्र योगीन्द्रमुष्यकाः ।

वेदाद्यो विशेषेण शान्तिं प्राप्ताः स्वभावातः ॥ ४३ ॥

मायासुभं विशेषेण भ्रान्तिदं सर्वजन्तवे ।

त्यक्त्वा तल्लभ्यसे नाथ भक्त्या विकटया प्रभो ॥ ४४ ॥

अशान्तं मायया युक्तं चित्तं भ्रान्तियुतं सदा ।

विकटे शान्तिमापन्नमतस्त्वं विकटो मतः ॥ ४५ ॥

अेवं संस्तुवतस्तस्य भक्त्या रोमोद्गमोऽभवत् ।

कामासुरो ननर्ताऽसौ रुद्धकण्ठो मलयशाः ॥ ४६ ॥

भक्तियुक्तं मनस्तस्य दृष्ट्वा तं विकटोऽवदत् ।

वरं वरय काम त्वं दास्यामि मनसीप्सितम् ॥ ४७ ॥

त्वां भन्तुं क्रोधयुक्तोऽहं समागतो न संशयः ।

अधुना न उनिष्यामि शरणागतमादरात् ॥ ४८ ॥

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं सर्वकामप्रदं भवेत् ।

शृण्वते पठते यैवान्ते स्वानन्दप्रदायकम् ॥ ४९ ॥

अेवं गणपतेर्वाक्यं श्रुत्वा कामासुरश्च तम् ।

प्राणभ्य उर्षसंयुक्तो जगाद द्विरदाननम् ॥ ५० ॥

कामासुर उवाच ।

प्रसन्नोऽसि यदा नाथ तदा ते भक्तिमुत्तमाम् ।

देहि स्थानादिकं देव भजामि तत्र संस्थितः ॥ ५१ ॥

गाणपत्यप्रियत्वं मे देहि नित्यं गजानन ।
 नान्यथाये परं किञ्चिन्नश्वरं सर्वमञ्जसा ॥ ५२ ॥
 अहो योगीन्द्रमुभ्यानां दुर्लभं ते पदं प्रभो ।
 साक्षाद् दृष्टोऽसि विघ्नेश तेन ज्ञातं भयाऽधुना ॥ ५३ ॥
 तस्य तद्रथं श्रुत्वा विकटो भक्तवत्सलः ।
 उवाच तं मलाभक्तं कामं गाणेशकामुकम् ॥ ५४ ॥
 विकट उवाच ।
 मदीया भक्तिरुग्रा ते भविष्यति मलासुर ।
 गाणपत्यप्रियत्वं तु सदा योगपरायणः ॥ ५५ ॥
 तिष्ठ स्थाने स्वके दैत्य यथा पूर्वं तथा भव ।
 मदीयस्मरणं नैव पूजनं यत्र कर्मणि ॥ ५६ ॥
 आदौ तत्रासुरेणैव हृलं भुङ्क्ष्व सुकर्मजम् ।
 मदीयभक्तिसंयुक्तान् कुरु मत् कामसंयुतान् ॥ ५७ ॥
 तथेति गाणपं नत्वा सुरः कामो मलायशाः ।
 स्वस्थानं स जगामैव गाणेशे भक्तिकामुकः ॥ ५८ ॥
 तं शान्तं दैत्यमुभ्याश्च दृष्ट्वा मडिषकादयः ।
 स्वस्वस्थानं ययुः सर्वे त्यक्त्वा कामासुरं डिल ॥ ५९ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मलापुराणे
 षष्ठे भा०ऽऽ विकटयस्त्रिते कामासुरशान्तिवर्णनं नाम पञ्चत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३५
 (Page पं. ६ अ. ३६ पान १०२)

६.३६ विकटावतारयस्त्रितसमाप्तिवर्णनं नाम षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥
 आदिशक्तिरुवाच ।
 कामासुरं मलाशान्तियुतं दृष्ट्वा सुरर्षयः ।
 विस्मिता विकटं पूजय तुष्टुवुः करसम्पुटाः ॥ १ ॥
 देवर्षय उवाचुः ।

अञ्जं पुराणं परमव्ययं य सदात्मरूपं सकलावभासम् ।
 असद्विहीनं विविधान्तरस्थं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ २ ॥
 अनादिमध्यान्तविवर्जितं यत् सुशुभनं शुवनधर्मधारम् ।
 सदाभृतं ब्रह्म विकारहीनं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ ३ ॥
 त्वयैव माया रचिता स्वभिम्भात् स्वयं दधौ शुवनभिम्बवीर्यम् ।
 भद्रव युक्ता रचने समर्था भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ ४ ॥
 तथा ह्यसद्रूपमयं य साङ्ग्यं कृतं तथा ब्रह्म सुबोधरूपम् ।
 अनन्तभेदाश्रितमप्रमेयं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ ५ ॥
 ततः स्वबोधेन कृतं य सोऽहं पवित्रमेकाश्रितमादिशुभम् ।
 जगद्भरं भिन्दुमयं तथा वै भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ ६ ॥
 जगद्यतुष्पादमयं य ताभ्यां व्यष्टया समष्टया य युतं छि सृष्टम् ।
 अज्ञेषु सञ्जुवनदं गाणेशं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ ७ ॥
 ततं त्वया भेदविहीनभावात् प्रकाशरूपेण विभासि नाथ ।
 अनन्तलीलाकरमप्रमेयं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ ८ ॥
 अज्ञैर्विहीनोऽसि गजानन त्वं तथाऽपि सर्वत्र विभासि भक्त्या ।
 अतो गाणेशं विकटं वदन्ति भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ ९ ॥
 हरिस्वरूपेण विनायक त्वं सुरक्षसीदं रजसा विधाता ।
 तथा तमोयुक्ततया उरोऽसि भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ १० ॥
 प्रसृष्टकर्माणि तदन्तरस्थोर्यमाऽसि सञ्जुवनरूपकेण ।
 क्रियास्वरूपेण तु शक्तिंसंस्थो भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ ११ ॥
 सदात्मरूपेण य दृष्टिद्विराज स्थितोऽसि विश्वम्भर विश्वमूर्ते ।
 न ते कदाचिज्जगति प्रवेशो भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ १२ ॥
 सदादिपूज्यं सकलैः सुवन्द्यं गाणेशसिद्धिप्रदमासमन्तात् ।
 सुश्रितभासं गजकर्णधारं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ १३ ॥
 स्वानन्दनाम्नि नगरे सुसंस्थं त्रिनेत्रयुक्तं मूषकोपरिस्थम् ।
 भडोदरं यैकरदं विभूषं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ १४ ॥
 स्वभक्तपक्षेषु विराजमानं विद्वैर्विहीनं मनसेप्सितं य ।
 अभक्तसर्वाश्रितनाशकारं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ १५ ॥

नियन्तृरुपं तव उस्तसंस्थं जगत्सु नानाविधब्रह्मसु प्रभो ।
मडाङ्कुशं ङ्यङ्कुशधारमेकं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ १६ ॥
भ्रमात्मकं बन्धनमेकमेव तदेव पाशं प्रभुउस्तसंस्थम् ।
स्वभक्तिःकृद्बन्धनडानिकारं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ १७ ॥
त्वदाश्रितानां न भयं कदाचित् सदाऽभयं ते करसंस्थितं य ।
प्रत्यज्य दृष्ट्वा भयसंयुतास्ते भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ १८ ॥
निजामृतं विघ्नपते यदन्नं जगत्सु संस्थं प्रभुउस्तगं तम् ।
सुमोदकं मोदकरं जनानां भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ १९ ॥
असन्मयी सर्वगता विभिन्ना परं सदाऽस्याश्च सुशान्तिसंस्थम् ।
अतो वदन्ते विकटं जनास्त्वां भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ २० ॥

(Page पं. ६ अ. ३६ पान १०३)

वयं स्तुवीमोऽल्पसुभोधगाः किं प्रभुं न शक्यं निगमादिभिश्च ।
शुकादिभिस्स्तोतुमपारगं यं भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ २१ ॥
तथापि ते दर्शनजेन नाथ बोधेन ब्रह्मेश सुसंस्तुतोऽसि ।
अतः प्रतुष्टो भव दीनपाल भजामहे तं विकटं परेशम् ॥ २२ ॥
आदिशक्तिरुवाच ।
अेवं स्तुत्वा मडादेव्यो विकटं त्वमर्षयः ।
प्रणोमुर्दण्डवत् सर्वे ततश्च ननृतुः पुरः ॥ २३ ॥
स तानुवाच सर्वेशो विकटो भक्तियन्त्रितः ।
देवर्षीन् भक्तिसंयुक्तान् भक्तवात्सल्यवान् प्रभुः ॥ २४ ॥
विकट उवाच ।
वरान् भूत मडाभागा देवा मुनिसमन्विताः ।
दास्यामि भक्तियुक्तोभ्यो भृशं स्तोत्रेण तोषितः ॥ २५ ॥
छंदं स्तोत्रं कृतं सर्वैर्मदीयं मत्पदप्रदम् ।
भविष्यति जनार्थैव पठते शर्णवते परम् ॥ २६ ॥
भुक्तिमुक्तिप्रदं पूर्णं पुत्रपौत्रादिवर्धनम् ।
धनधान्यादिकं कामप्रदं स्तोत्रस्य पाठतः ॥ २७ ॥

षट्कर्मसाधनकरं परकृत्यविनाशनम् ।
 नानारोगाङ्करं पूर्णं भविष्यति सुसेविनाम् ॥ २८ ॥
 कारागुडगतानां य बन्धमोक्षकरं भवेत् ।
 सडस्त्रावर्तनेनैव सदा सौभाग्यवर्धनम् ॥ २९ ॥
 नानापापसमूहानां दाडकं पठनात्तथा ।
 सर्वसिद्धिकरं यैव भविष्यति न संशयः ॥ ३० ॥
 ऐकविंशतिवारं यः पठिष्यति निरन्तरम् ।
 स सर्वं साधयेत् सद्यो दिनानामेकविंशतिम् ॥ ३१ ॥
 अयं विकटवाङ्मयं ते श्रुत्वा देवर्षिसत्तमाः ।
 जगुस्तं प्रणिपत्यैव भक्तियुक्ताश्च शक्तयः ॥ ३२ ॥
 देवर्षय उचुः ।
 कामासुरं मलावीर्यं शान्त्या युक्तं गजानन ।
 दृष्ट्वा सर्वे य सन्तुष्टा भवामो नात्र संशयः ॥ ३३ ॥
 अधुना कर्मसंयुक्ता भविष्यन्ति द्विजादयः ।
 देवाः स्वपदसंस्थास्तु स्वस्वधर्मयुता जनाः ॥ ३४ ॥
 जातं वरस्य कृत्यं यदधुना किं वृषीमले ।
 तव भक्तिं स्थिरां देहि यथा कामभयं न हि ॥ ३५ ॥
 तथेति तानुवायैव विकटोऽतर्दधे ततः ।
 देवर्षयोऽभवन्तत्र स्थिताः प्रेदसमन्विताः ॥ ३६ ॥
 ततो मुनिगणैः सार्धं विकटं देवसत्तमाः ।
 स्थापयामासुरानन्ददायकं भक्तिकारिणो ॥ ३७ ॥
 डिमायलस्य प्रान्ते तत् स्थानं वायुदिशि स्थितम् ।
 विकटस्य मलादेव्यः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ३८ ॥
 मूर्तिं देवर्षयः पूज्य विकटस्य मलात्मनः ।
 गत्वा स्वस्वपदेष्वेते पुनः क्षेत्रं समाययुः ॥ ३९ ॥
 अंशेन स्वाधिकारेषु स्थिता देवर्षयो मताः ।
 विकटं पूर्णभावेनाभजंस्ते क्षेत्रवासिनः ॥ ४० ॥
 यतुरसं मडत् क्षेत्रं दशयोजनविसृतम् ।

तत्र मध्ये स्वयं साक्षाद्द्विकटः संस्थितोऽभवत् ॥ ४१ ॥

यतुर्दक्षिं यतुर्दक्षाः शम्भुमुभ्याः स्थितास्ततः ।

अन्ये देवा वामभागे दक्षिणो मुनयस्तथा ॥ ४२ ॥

तीर्थानि क्षेत्रयुक्तानि पश्चिमे संस्थितानि च ।

पुरो भक्तजनास्तत्र सेवार्थं संस्थिता बभूवुः ॥ ४३ ॥

मूषको विकटस्यैव समीपे स्थापितोऽभवत् ।

वामाङ्गे संस्थिता सिद्धिर्बुद्धिर्वै दक्षिणाङ्गके ॥ ४४ ॥

ब्रह्मप्रियादिकास्तत्र गाणाः सर्वत्र संस्थिताः ।

(Page पं. ६ अ. ३६ पान १०४)

शस्त्रस्य भजन्ते स्म विकटं विकटप्रियाः ॥ ४५ ॥

तत्र विकटतीर्थं तु विख्यातमभवत् परम् ।

जन्तुः स्नानेन सद्यश्च स्वेप्सितं लभते परम् ॥ ४६ ॥

अन्ते मुक्तिमवाप्नोति स्वानन्दे नात्र संशयः ।

विकटस्य प्रियं पूर्णं तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ४७ ॥

अन्यानि तीर्थमुभ्यानि देवर्षीणां समन्ततः ।

स्थितानि विकटक्षेत्रे स्नानेन सुप्रदानि तु ॥ ४८ ॥

अन्यदेवस्य ये भक्ता मृताः क्षेत्रे भवन्ति येत् ।

विकटस्य च ते तस्य लोकं गच्छन्ति निश्चितम् ॥ ४९ ॥

तत्र भोगान् प्रभुञ्ज्या ते लये स्वानन्दगामिनः ।

विकटदृशनेनैव ब्रह्मभूता बभूवुरे ॥ ५० ॥

क्षेत्रस्य यात्रामात्रेणोप्सितं सर्वं लभेन्नरः ।

दृशनेन तथा तस्य विकटस्य न संशयः ॥ ५१ ॥

विकटस्य च ये भक्ता यत्र कुत्र मृता यद्वि ।

ब्रह्मभूता न सन्देहो बभूवुः शास्त्रसम्मतम् ॥ ५२ ॥

भाद्रशुक्लयतुर्थ्यां तु सा मूर्तिः स्थापिताऽभवत् ।

विकटस्य ततो मुभ्या सा बभूव तिथिः परा ॥ ५३ ॥

भाद्रशुक्लयतुर्थ्यां तु मङ्गोत्सवः प्रकीर्तितः ।

वार्षिकस्तत्र कुर्वन्ति देवाद्या भक्तिसंयुताः ॥ ५४ ॥

मध्याह्ने पूजनं प्रोक्तं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।
स्वल्पसिद्धिदमाद्यं ते ज्ञातव्यं शास्त्रमार्गतः ॥ ५५ ॥

धन्यास्ते पुरुषा लोके पश्यन्ति विकटं परम् ।
कृतकृत्या मडादेव्यो मता वेदेषु नित्यदा ॥ ५६ ॥

तत्र देवर्षयो नानाऽन्ये क्षेत्रे वासकारकाः ।
भजन्ते विकटं नित्यं उर्षयुक्ताः स्वभावातः ॥ ५७ ॥

विकटस्य यस्मिन्नाणि कथयन्ति परस्परम् ।
साश्रुनेत्राः स रोमाञ्च्य भवन्ते भक्तिभावातः ॥ ५८ ॥

नरदेवं समासाधे न दृष्टो विकटो जनैः ।
निष्कलं श्रुवितं तेषां पशुतुल्यस्वभाविनाम् ॥ ५९ ॥

येतत् सङ्क्षेपतः प्रोक्तं माहात्म्यं क्षेत्रसम्भवम् ।
विस्तरेणायुतैर्वर्षैर्न समर्था भवाभ्युदम् ॥ ६० ॥

अन्ये देवमुष्मा देव्यो योगिनो वेदमुष्यकाः ।
न समर्था वर्णायितुं भवन्ते वर्षकोटिभिः ॥ ६१ ॥

येवं नानाऽवतारान् स धृत्वा धर्मधरः प्रभुः ।
विकटः कलया देव्यो रक्षति स्म यरायरम् ॥ ६२ ॥

येतद्विकटमाहात्म्यं यः शृणोति नरोत्तमः ।
पठेद्वा स लभेत् सर्वमन्ते ब्रह्ममयो भवेत् ॥ ६३ ॥

न कामस्य भयं तस्य भवेद्देव्यः कदाचन ।
कामलीनः स्वभावेन लभेत् कामान् विशेषतः ॥ ६४ ॥

येवं कामं निगृह्यैव स्ववशं तं यकार उ ।
विकटस्तत् समाभ्यातं किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ ६५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
षष्ठे भा०: विकट्यरिते विकटावतार्यरितसमाप्तिवर्णनं नाम षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३६

(Page भं. ६ अ. ३७ पान १०५)

६.३७ गुणेशावतारवर्णनं नाम सप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शक्तय उच्युः ।

विकटस्य य माहात्म्यं श्रुत्वा शक्ते वयं परम् ।

७र्षं प्राप्ता विशेषेण योगामृतमयं किल ॥ १ ॥

तथापि देवि तृप्तिं न प्रयामो रसवर्धिनीम् ।

कथां श्रुत्वा पुनस्तां य वद वैद्येश्वरीं पराम् ॥ २ ॥

विकटेन जगन्मातरवतारा धृताः परे ।

तेषां सङ्क्षेपतो भ्रूडि यश्चित्रमवतारजम् ॥ ३ ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

गाण्डकी नगरीपालश्चक्रपाणिर्नृपोऽभवत् ।

उत्रा पत्नी य तस्यासीत् पातिप्रत्यगुणान्विता ॥ ४ ॥

धर्मशीलो वदान्यश्च राजा नीतिपरायणः ।

देवविप्रातिथिप्रेप्सुः पञ्चयज्ञकरोऽभवत् ॥ ५ ॥

जित्वा भूमण्डलं सर्वं यकार वशवर्तिनम् ।

सम्पत्तिं बुभुजे सोऽपि देवमान्यां विशेषतः ॥ ६ ॥

अपत्यं जायते यद्यत्तत्तन्नश्यति तत्क्षणात् ।

वान्ध्यदोषसमायुक्तौ दम्पती सम्भूवतुः ॥ ७ ॥

तदर्थं व्रतदानादींश्चकार विधिसंयुतः ।

तथापि सन्ततिं राजा न प्राप परमेश्वरात् ॥ ८ ॥

ततो राज्यममात्येषु निक्षिप्याऽभवद्दुधतः ।

वनं गन्तुं मल्लदिव्यः सस्त्रीकः शोकसंयुतः ॥ ९ ॥

अेतस्मिन्नन्तरे तत्र शौनको मुनिसत्तमः ।

यदृच्छया ययौ योगी तं नृपं विचरन् परः ॥ १० ॥

भानोस्तेनोपदिष्टं स व्रतं यके नराधिपः ।

तुष्टस्तेन रविः स्वप्ने राज्यां गर्भं समादधे ॥ ११ ॥

सूर्यतेजोयुतं गर्भं न क्षमा सम्भूव ७ ।

धर्तुं दाडयुतोऽग्रा सा समुद्रे तं ततोऽत्यजत् ॥ १२ ॥

तत्र पुत्रो बभूवापि त्रिनेत्रश्चक्रधारकः ।
 जलं संशोषयामास समुद्रस्य विशेषतः ॥ १३ ॥
 ततो ब्राह्मणारूपेण यक्षपाणिं समाययौ ।
 समुद्रः कथयामास वृत्तान्तं पुत्रसम्भवम् ॥ १४ ॥
 दत्त्वा पुत्रं समुद्रस्त्वन्तर्दधे उर्षितोऽभवत् ।
 नृपः सर्वजनैः सार्धं जातकर्माऽकरोद् द्विजैः ॥ १५ ॥
 सिन्धुर्नाम्ना द्विजैः पुत्रः कृतस्तस्य विशेषतः ।
 अपारवीर्ययुक्तत्वात् सोऽपि बलयुतोऽभवत् ॥ १६ ॥
 आज्ञां गृह्य वनाथैव तपोऽर्थं मार्गमध्यगः ।
 काव्यः सौरं ददौ मन्त्रं विधियुक्तं तु सिन्धवे ॥ १७ ॥
 ऐकपादमधिष्ठाय तताप तप उत्तमम् ।
 निराहारः स्वभावेन तोषयामास काश्यपम् ॥ १८ ॥
 द्विसादस्रे तु वर्षेषु सविता वरदोऽभवत् ।
 त्रैलोक्यविभवं तस्मै ददावमृतपानकम् ॥ १९ ॥
 त्रिगुणैर्हीनभावेन तिष्ठति ब्रह्मशास्त्रगम् ।
 देवं धृत्वाऽमृतं सोऽपि निष्काश्य त्वां उनिष्यति ॥ २० ॥
 अवेमुक्त्वा स्वभक्तं तु सविताऽतर्दधे तदा ।
 उर्षयुक्तः स्वयं सिन्धुः स्वगृहं प्रत्यपद्यत ॥ २१ ॥
 पितृभ्यां मानितोऽत्यन्तं शुशुभे तेजसा युतः ।
 तस्मै राज्ञ्यं ददौ राजा सस्त्रीको वनगोऽभवत् ॥ २२ ॥
 ततः सिन्धुर्धरां जिग्ये समद्रीपवतीं पराम् ।
 वरदानबलेनैवं ज्ञात्वा दैत्यास्तमाययुः ॥ २३ ॥
 शुम्भोतिशुम्भवृत्रौ च कमलः शङ्ख अवे च ।
 कोलासुराद्यश्चान्ये तदाज्ञागा बभूविवरे ॥ २४ ॥
 तैर्युतो देवराजेन्द्रान् जिग्ये शम्भुमुभान् किल ।
 पपाल शङ्करः सद्यस्त्यक्त्वा कैलासमात्मनः ॥ २५ ॥
 विष्णुं सूर्यं विधीन्द्रादीन् सङ्गृह्य स्वपुत्रं ययौ ।

(Page पं. ६ अ. ३७ पान १०६)

कारागारे स चिक्षेप देवेन्द्रान् बलसंयुतः ॥ २६ ॥

अेवं जित्वा त्रिलोकान् स राजयं यडे मडासुरः ।
दैत्येन्द्रान् स्थापयामास देवस्थानेषु सर्वतः ॥ २७ ॥

ततो भडुगते काले क्रोधयुक्तो मडासुरः ।
देवतीर्थादिकान् भङ्क्त्वा दैत्यः कर्म त्वलोपयत् ॥ २८ ॥

स्वकीयां प्रतिमां कृत्वा स्थापयद्भूमिमाडले ।
देशे देशे पुरे ग्रामे पूजयत्तां स मानवैः ॥ २९ ॥

ततो डाडाकृतं सर्वैर्वाश्रमयुतैर्जनैः ।
स्वाडा स्वघादिकं कर्म नष्टं सर्वत्र शक्तयः ॥ ३० ॥

अधुना तद्द्रधोपायं वदामि शृणुत प्रियाः ।
शङ्करो गणसंयुक्तस्त्रिसन्ध्याक्षेत्रमागमत् ॥ ३१ ॥

गौतमाधैर्युतस्तत्र वासं सस्त्रीक आकरोत् ।
ध्यानमास्थाय विघ्नेशमभजद्भक्तिसंयुतः ॥ ३२ ॥

अेकदा संशयाविष्टा पार्वती तं प्रणम्य य ।
जगाद शङ्करं देव्यो विनयेन समन्विता ॥ ३३ ॥

पार्वत्युवाच ।
ईशस्त्वं सर्वदेवानां तेनेशो विद्यते न य ।
तेनेशो वेदवादेषु कथितोऽसि मडेश्वर ॥ ३४ ॥

तथापि ध्यानसंयुक्तो भजसे कं विशेषतः ।
वद मां पादपद्मस्य दासीं संशयसंयुताम् ॥ ३५ ॥

शिव उवाच ।
अनीशाश्रैव देवेशि ईशा येन विनिर्मिताः ।
तं गणेशं भजाम्येव भक्त्या ब्रह्मपतिं सदा ॥ ३६ ॥

अनीशश्च गकारो णकार ईशमयः स्मृतः ।
तयोः स्वामी गणेशानः पश्य वेदे शुचिस्मिते ॥ ३७ ॥

तस्य तद्भयनं श्रुत्वा पार्वती विनयान्विता ।
जगाद तस्य प्राप्त्यर्थं वयनं शकरं प्रति ॥ ३८ ॥

पार्वत्युवाच ।

अेतादृशं गणेशं येन जनामि कदाचन ।

प्राप्त्यर्थं वद मुभ्यं मे योपायं साधयाम्यहम् ॥ ३९ ॥

शिव उवाच ।

अेकाक्षरं गृहाण त्वं सविधिं च तपः कुरु ।

ध्यात्वा गजाननं देवं ततः सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ ४० ॥

अेवमुक्त्वा ददौ तस्यै मन्त्रं गणपतेः परम् ।

तं प्राणम्य यथौ देवी लेभनाद्रिं मनोहरम् ॥ ४१ ॥

अवायुभक्षणैर्नैव तपसा ध्यानशालिना ।

तथा संराधितो ढुण्डिर्वरदश्च अबूव उ ॥ ४२ ॥

यथौ वर्षशते देवीं वरं यायेति सोऽब्रवीत् ।

तथा संयायितो देव्या पुत्रो मे भव विघ्नप ॥ ४३ ॥

तत्र ते सेवनं नाथ कश्चिन्नामि विशेषतः ।

माता पिता भविष्यावो अन्धडीनौ सुते त्वयि ॥ ४४ ॥

तथेति पार्वतीं दत्त्वा वरं सोऽतर्हितोऽभवत् ।

देवी विघ्नेश्वरं तत्र स्थापयामास विप्रपैः ॥ ४५ ॥

पूजयित्वा गणेशानं यथौ सा शङ्करं ततः ।

वृत्तान्तं कथयामास सोऽपि संदर्षितोऽभवत् ॥ ४६ ॥

ततः सा तन्मना जाता सस्मार वरदं प्रभुम् ।

सर्वत्र गणेशं तं ददर्श भाग्यगौरवात् ॥ ४७ ॥

ततो भाद्रपदे मासि कृत्वा मूर्तिं पुपूज उ ।

शङ्करेण युता देवी मध्याह्ने शुक्लपक्षगे ॥ ४८ ॥

यतुर्थ्या सोमवारे तु स्वातीनक्षत्रसंयुते ।

सथेतनाऽभवन् मूर्तिर्विकटस्य वरप्रदा ॥ ४९ ॥

तेजसा धर्षितौ देवौ किञ्चित् द्रष्टुं न शेकतुः ।

स्तुतस्ताभ्यां ततः सौम्यतेजोयुक्तो अबूव उ ॥ ५० ॥

शिवो ददर्श तं तत्र षड्भुजं शशिसन्निभम् ।

(Page पं. ६ अ. ३८ पान १०७)

जातकर्मादिकं सर्वं यङ्कतुर्भ्राज्मणैः परौ ॥ ५१ ॥

अेकादशदिने नाम गुणेश इति यङ्किरे ।

द्विजः शिवौ उर्षयुतौ पूजयामासतुर्द्विजन् ॥ ५२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

विकट्यरिते गुणेशावतारवर्णनं नाम सप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३७

६.३८ बालभेलावर्णनं नामाष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाय ।

ततः सिन्धुयरास्तत्र गुमरुपेण संस्थिताः ।

ज्ञात्वा सङ्घथयामासुर्वृत्तान्तं सिन्धवे परम् ॥ १ ॥

अेतस्मिन्नन्तरे वाणी बभूवे तत्र शक्तयः ।

अशरीरा य तां सिन्धुं शुश्राव भयदायिनीम् ॥ २ ॥

अयं वै दैत्यनाथाशु त्वां उनिष्यति वेगतः ।

स्वस्वधर्मयुतं सर्वं करिष्यति यरायरम् ॥ ३ ॥

श्रुत्वा सम्मूर्च्छितो दैत्यः सावधानो बभूव उ ।

मुदूर्तेन मडायत्नैस्ततः शुशोय मन्धीः ॥ ४ ॥

तं उन्तुं प्रेषयामास दैत्येन्द्रान् दैत्यनायकः ।

गुमरुपेण ते सर्वे त्रिसन्ध्याक्षेत्रमाययुः ॥ ५ ॥

नानामायां समाश्रित्य तं उन्तुं तान् समागतान् ।

पशुपक्ष्यादिरुपस्थान् जघान शिवनन्दनः ॥ ६ ॥

ततः सा पार्वती देवी शुशोय बहुधा सती ।

अडा सङ्ख्यातिगा दैत्या उताः पुत्रेण नित्यदा ॥ ७ ॥

तथापि दैत्या राजानः किं करिष्यन्ति मे सुतम् ।

उनिष्यन्ति गुणाधीशं न जानामि विचारतः ॥ ८ ॥

साक्षाद्भ्रज्मपतिः पूर्णः पुणो मे प्रबभूव उ ।

भाग्यडीनप्रभावेण गमिष्यति मिषेण किम् ॥ ९ ॥

ततो मायां गुणेशानश्चकार मोहिनीं पराम् ।

तथा मोडयुता देवी पुत्रं मेने गणेश्वरम् ॥ १० ॥

अेतस्मिन्नन्तरे योगी मरीचिर्गणपं भजन् ।

प्रार्थयामास देवेशं दर्शनं देहि विघ्नप ॥ ११ ॥

ततः सोऽपि मडायोगी शुश्राव स्ववयोऽमलम् ।

शिवपुत्रत्वमापन्नो गणेशस्तं विलोक्य ॥ १२ ॥

श्रुत्वा समागतं उर्षात् पार्वती तं ददर्श उ ।

प्रणम्यापूज्य सम्भोज्य प्रार्थयामास तं मुनिम् ॥ १३ ॥

त्वं साक्षाद्भ्रज्मभूतश्च न गच्छसि ममाश्रमम् ।

त्यक्त्वा तीर्थादिकं विप्र गणेशभजने रतः ॥ १४ ॥

यथा विघ्नहरो देवस्तथा त्वमपि निश्चितम् ।

अतस्त्वां प्रार्थये स्वामिन् पुत्रं मे रक्ष रक्षया ॥ १५ ॥

दैत्यादीनां समूहश्च सर्वदा कालधिक् कृताम् ।

समायाति गणेशानं उन्तुं भवन्ति ते मृताः ॥ १६ ॥

अस्माकं कुलदेवस्तु विघ्नेशो नात्र संशयः ।

स रक्षति मुने पुत्रं मम नो येन् मृतो भवेत् ॥ १७ ॥

शङ्करेण गणेशानः सेवितोऽभून् मडामुने ।

(Page पं. ६ अ. ३८ पान १०८)

तस्य पुण्यं सुतं मे तु रक्षत्यत्र न संशयः ॥ १८ ॥

पार्वतीवचनं श्रुत्वा विस्मितोऽभून् मडामुनिः ।

साक्षाच्छक्तिरियं भ्रान्ता सुतं जानाति विघ्नपम् ॥ १९ ॥

गणेशकवयं तस्मै ददौ शम्भुसुताय सः ।

तं प्रणम्य च संस्तुत्य ययौ स्वस्थाश्रमं मुनिः ॥ २० ॥

तथापि दैत्यराजान् स तं उन्तुं नित्यमागतान् ।

नानावेषधरान् वीक्ष्य जघ्ने वै भालप्लवतः ॥ २१ ॥

अेकदा पार्वती प्रातः समुत्थाय शिवे रता ।

मूर्तिं लिङ्गमयीं कृत्वा वामहस्ते धधार ताम् ॥ २२ ॥

आवाढ्य शङ्करं तस्यां पूजने संरताऽभवत् ।

अेतस्मिन्नन्तरे तत्र गुणेशोऽभवदुत्थितः ॥ २३ ॥

स्तन्यं देहि जगादाऽसौ पार्वती सा तमब्रवीत् ।
 पूजयित्वा मलेशानं दास्यामि स्तनपानकम् ॥ २४ ॥
 ततस्तां स जगादैव किमर्थं पूजने रता ।
 मां त्यक्त्वा तेऽधिकं देवि ददते शङ्करः कुतः ॥ २५ ॥
 स्तन्यं देहि य मे मातस्तत्रानन्तशिवाद्यः ।
 सन्तुष्टाः प्रभविष्यन्ति ब्रह्माणि शैलनन्दिनि ॥ २६ ॥
 तथापि डास्यसंयुक्ता न ददौ स्तनपानकम् ।
 ततो रोषसमाविष्टो मयूरेशो बभूव उ ॥ २७ ॥
 तलाघातेन देव्याः स उस्तस्थं शिवलिङ्गकम् ।
 पातयामास भूम्यां तद्भग्नं बभूव शक्तयः ॥ २८ ॥
 ततोऽतिदुःखसंयुक्ता पार्वती विकटं पुनः ।
 जघान तलघातेन मडाङ्गोधवती परम् ॥ २९ ॥
 ततो गणेश्वरः क्रुद्धः समागत्य स्वमातरम् ।
 ददंशाङ्गुलिकां तस्या रक्तं सुस्त्राव योल्बलाम् ॥ ३० ॥
 डाडाकाररवां तां स त्यक्त्वा पपाल भीतितः ।
 भीतीनां भयदाताऽपि बालक्रीडां प्रदर्शयन् ॥ ३१ ॥
 दृष्ट्वा रुरोदातिदुःखसंयुक्ता शङ्करप्रिया ।
 प्राणप्रतिष्ठया युक्तं भग्नं लिङ्गं शिवस्य य ॥ ३२ ॥
 शिवलत्यासमं पापं मया प्राप्तं न संशयः ।
 अन्यत्पतिवधे जातं तदेवाप्यधुना कृतम् ॥ ३३ ॥
 अयं पुत्रो गुणेशो मे नरकस्य प्रदो मतः ।
 वन्धाळं येत्तदा दैवं धन्यं मे नात्र संशयः ॥ ३४ ॥
 अधुना दुःप्पिताऽळं वै स्मृत्वा लृष्टि गजाननम् ।
 देलत्यागं करिष्यामि विघ्नराज नमोऽस्तु ते ॥ ३५ ॥
 गणेशस्मरणेनैव बुद्धिभेदो बभूव उ ।
 ददर्शा गणराजं तं समीपे पुत्ररूपिणम् ॥ ३६ ॥
 यष्टिउस्ता यथौ देवी उन्तु पुत्रं परात्परम् ।

पपाल भयसंयुक्तो गणेशस्तां विलोक्य च ॥ ३७ ॥

सा जग्राह स्वपुत्रं तं धावयित्वा शिवप्रिया ।

मायां यकार विघ्नेशः शिवरूपो बभूव उ ॥ ३८ ॥

मोहिता शङ्करं देवी मायया दृश्य द्युषिता ।

किमर्थं यष्टिहस्ताऽहं मलेशं हन्तुमुद्यता ॥ ३९ ॥

त्यज्त्वा तं द्युषिताऽत्यन्तं देहत्यागे समुद्यता ।

बभूव गणाराजोऽपि पुनः पुत्रस्वरूपधृक् ॥ ४० ॥

पलन्तं भयसंयुक्तं देवी हन्तुं समुद्यता ।

यथौ तमनु वै सोऽपि पपाल वनगोऽभवत् ॥ ४१ ॥

अेतस्मिन्नन्तरे तत्र दैत्यः कर्मसंज्ञितः ।

शैवो द्विजस्वरूपेण बालं जगाद यागतः ॥ ४२ ॥

किमर्थं पुत्र पलसि रक्षामि त्वां न संशयः ।

यत्र माता न जानाति तत्र तस्मात् स्थिरो भव ॥ ४३ ॥

(Page अं. ६ अ. ३८ पान १०९)

तथेति बालभावेन गुणेशेन कृतं वचः ।

बालं ?जिगेल गृह्यासौ उर्षयुक्तो बभूव उ ॥ ४४ ॥

अहो सिन्धोर्महाशत्रुर्मया सम्भक्षितोऽभवत् ।

सर्वेषां दैत्यमुष्यानां भयमद्य प्राणशितम् ॥ ४५ ॥

अेतस्मिन्नन्तरे तत्र जगदम्बा तमाथयौ ।

शैवं द्विजं प्रदृश्यैव प्राणनाम जगाद च ॥ ४६ ॥

पार्वत्युवाच ।

स्वामिन् मम सुतः कुत्र गुप्तो बभूव सन्निधौ ।

त्वदीये नात्र सन्देहः पादं पश्यामि नो पुरः ॥ ४७ ॥

पादमार्गोऽहं तं विप्र गृहीतुं यागताऽभवम् ।

परश्चादिकश्चिन्नेन वद सत्यं मलामते ॥ ४८ ॥

द्विज उवाच ।

न दृष्टः शैलजे पुत्रो मया तव न संशयः ।

शिवस्य शपथं कृत्वा वदामि पश्य पुत्रकम् ॥ ४९ ॥

ततोऽतिदुःखसंयुक्ता सस्मार द्विरदाननम् ।
 ततस्तस्य मुष्णाम्भोजान्निःसृतो गणनायकः ॥ ५० ॥
 निःसृत्य मुष्टिघातेन गुणेशेन उतोऽसुरः ।
 स ममार मडादुष्टोऽष्टादशयोजनोऽभवत् ॥ ५१ ॥
 ततः सा उर्षिताऽत्यन्तं क्रोधलीना बभूव उ ।
 पुत्रं गृह्य यथौ देवी स्वाश्रमं गृह्णाऽभवत् ॥ ५२ ॥
 पुत्रः पपात भूपृष्ठेऽलोऽयत्तत्र शक्तयः ।
 पुनः पुनः स जृम्भां य यकार विकटाननः ॥ ५३ ॥
 तं तादृशं निरीक्ष्यैव पार्वती दुःखसंयुता ।
 किं जातं मे सुतस्याद्य किं भविष्यति विद्वप ॥ ५४ ॥
 ततः सा तन्मुष्णे विश्वं ददर्श भयसङ्कुला ।
 अनन्ताऽसमायुक्तं पपात धरणीतले ॥ ५५ ॥
 स्वगुरुं शङ्करं सा तु सस्मार स्वेष्टदेवकम् ।
 गणेशं तेन मोलेन लीना बभूव पार्वती ॥ ५६ ॥
 विचारमकरोद्देवी गणेशोऽयं सुतोऽभवत् ।
 तं त्यक्त्वा लिङ्गसेवायां निरता मूर्ध्ववत् किल ॥ ५७ ॥
 पतिभावेन देवेशं शङ्करं देवधारिणम् ।
 भजामि देवभावेन गणेशं तथ्य विस्मृतम् ॥ ५८ ॥
 स्तनपानं गणेशाय न दत्तं मूढभावातः ।
 अनन्ता वै मया यत्र संस्थिताः शङ्करादयः ॥ ५९ ॥
 तेन तुष्टेन सर्वे ते सन्तुष्टाः सम्भवन्ति य ।
 गणेशो ब्रह्मणां नाथः सोऽपि सन्तुष्ट एव वै ॥ ६० ॥
 अलोऽयं शिवरूपश्च मया दृष्टः प्रसन्निधौ ।
 गृहीतस्तत्र चित्रं तु मया न ज्ञायते कथम् ॥ ६१ ॥
 अतः परं गणेशानं पुत्रभावेन यागतम् ।
 सर्वभावेन नित्यं तं भजिष्यामि छितावडम् ॥ ६२ ॥
 अयं पतिरयं तातो माता पुत्रः सुदुत्तथा ।
 देवो ब्रह्म न सन्देहो गुणेशो मे सुशान्तिदः ॥ ६३ ॥

अेवं निश्चित्य सा देवी समुत्थाय प्रणाम्य तम् ।
 तुष्टाय उर्षसंयुक्ता भक्तिन्नात्मकन्धरा ॥ ६४ ॥
 स्तुवन्ती तां समालोक्य गणेशो मोहमादधे ।
 ततः सम्मोहिता देवी विस्मृतिं परमां ययौ ॥ ६५ ॥
 पुत्रभावेन विघ्नेशं लालयामास गृह्य तम् ।
 गृहकार्यरता देवी अब्रूवे पूर्ववद्यथा ॥ ६६ ॥
 शक्तय ङियुः ।
 बालक्रीडार्थमुद्युक्तो गणेशो ब्रह्मनायकः ।
 पुत्रभावं समासाधे पुत्रतुल्यः समाचरत् ॥ ६७ ॥
 किमर्थमभिलं विश्वं नानाब्रह्माण्डसंयुतम् ।
 शिवरूपं किमर्थं स दर्शयामास शक्तये ॥ ६८ ॥
 दर्शयित्वा किमर्थं स लोपयामास तद्भवम् ।
 ज्ञानं कुतूहलं येदं वद संशयनाशनात् ॥ ६९ ॥
 (Page पं. ६ अ. ३९ पान ११०)
 आदिशक्तिरुवाच ।
 पुत्रभावमयी भक्तिग्रहणो लालसः सदा ।
 वरदानप्रभावेण तपः कृत्वा प्रदोऽभवत् ॥ ७० ॥
 कार्यं कृत्वा सुरर्षीणामन्तर्धानं करिष्यति ।
 तदा ज्ञानस्य देव्यास्तु स्मरणं सम्भविष्यति ॥ ७१ ॥
 गणेशः पुत्रभावेनागतो मे नात्र संशयः ।
 अज्ञानेन युताऽहं तं सुतं जानामि निश्चितम् ॥ ७२ ॥
 पुत्रवन्नरदेऽस्थो गणेशो मे त्वदर्शयत् ।
 ब्रह्मसामर्थ्यमाहात्म्यं तथापि ज्ञायते न सः ॥ ७३ ॥
 तेनातिभक्तिसंयुक्ता भविष्यति गजाननम् ।
 तदर्थं गणाराजोऽपि कौतुकं तत्र याकरोत् ॥ ७४ ॥
 अेवं नानाविधान् दैत्यान् स्वयं उत्वा य शक्तयः ।
 शिवयोः सेवनं यके पुत्रभावप्रभावतः ॥ ७५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
षष्ठे अ०३० विकट्यरिते बालभेलावर्णनं नामाष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३८

६.३८ कमलासुरवधो नामैकोनयत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

गौतमादिमुनीनां स सुतैर्नित्यं गणेश्वरः ।

शिकीड बालमध्यस्थो बालवन्नात्र संशयः ॥ १ ॥

तेषां मुनिसुतानां स तिरस्कारादिकं कदा ।

असलद्धर्षसंयुक्तो मित्रभावप्रदर्शनात् ॥ २ ॥

तेषुः ये सभ्यभक्त्यर्थं तपस्ते सततं नराः ।

सेवार्थमभवन् सर्वे मुनिपुत्रस्वभावतः ॥ ३ ॥

कश्यपस्य सुतो जज्ञे मयूरो विष्णुरव्ययः ।

यज्ञः सेवार्थमुद्युक्तो युयुधे गणपेन सः ॥ ४ ॥

सुतो विनतया सोऽपि बोधितः प्रणनाम तम् ।

गणेशं याचते स्तुत्वा मयूरः स्म वरं परम् ॥ ५ ॥

आदौ मयूरनाम्ना संयुतं नाम त्वदीयकम् ।

भवेत्तु सर्वविष्यातं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ६ ॥

तथेत्यभून् मयूरेशो नाम्ना सर्वत्र शक्तयः ।

सोऽपि वालनभावेन सेवायामास विघ्नपम् ॥ ७ ॥

कदाचित् द्विजपुत्रैश्च मञ्जितोऽभूद् गजाननः ।

जलस्थं नागकन्यास्तं निन्युः कामप्रपीडिताः ॥ ८ ॥

पुरा गणेशमाडात्स्यं श्रुत्वा तेषुः तपो मडत् ।

ब्राह्मण्यः पतिभावेन गणेशो भवतु प्रभुः ॥ ९ ॥

गणेशमन्त्रसंयुक्ता नानाऽनुष्ठानतत्पराः ।

ता येव नागकन्याश्च बभूवुस्तपसा युताः ॥ १० ॥

शेषवासुकिमुष्यैस्ता लालिताः परमादरात् ।

पत्यर्थं प्रार्थिताः सर्वा जगुस्तात्रागमुष्यकान् ॥ ११ ॥

गणेशं भावसंयुक्ता वृणीमहि पतिं वरम् ।
नान्यं कदा मलाराज षष्ठाभो ह्यसमर्थकम् ॥ १२ ॥

तच्छ्रुत्वा शेषमुभ्यास्ता जगुः किं उठसंयुताः ।
ब्रह्मेशो गणनाथस्तु स्वानन्दस्थो बभूव उ ॥ १३ ॥

(Page पं. ६ अ. ३९ पान १११)

स कथं भवतां पुत्र्यो भविष्यति पतिः परः ।
अभिमानं परित्यज्य समानं वृणुत प्रभुम् ॥ १४ ॥

तेषां वचनमाकर्ण्य क्रोधयुक्ताः कुमारिकाः ।
जगुस्तांश्च वयं ताता ब्रह्मचर्यं वृणीमहे ॥ १५ ॥

पूर्वसंस्कारयोगेन मयूरेशं जलस्थितम् ।
दृष्टुर्नागकन्यास्तं मेनिरे गणनायकम् ॥ १६ ॥

नारदस्य मुभाच्छ्रुत्वा शिवपुत्रं गजाननम् ।
अत्रागतं प्रगृह्यैव वृणीत वरमुत्तमम् ॥ १७ ॥

स्वगृहे गणनाथं ताः समानाथ्य सुविह्वलाः ।
पुपूजुर्भक्तिसंयुक्ताः पतिभावेन शक्तयः ॥ १८ ॥

ततः सोऽपि लृष्ट्वा यङ्के ददौ योगं सुशान्तिदम् ।
ताभ्यः तां कामलीनास्तं सिषेविरे विशेषतः ॥ १९ ॥

अकृत्रिमं सुभं ताभ्यो ददौ भक्तिप्रभावतः ।
दिवानक्तं बुभुजिरे ह्यत्यन्तं पौरुषं सुभम् ॥ २० ॥

अेवं कृत्वा स्वयं शेषं गर्विष्ठं मदसंयुतम् ।
मर्दयित्वा ययौ तत्राभवन् द्विजसुताः पुरा ॥ २१ ॥

अेवं नानाविधान्येव यस्त्रिणाणि यकार उ ।
स सर्वं गौतमस्यान्नं बुभुजे नादरेण य ॥ २२ ॥

भक्तेभ्यो भक्तिदानार्थं प्रभुः किं किं गजाननः ।
न करोति मलादेव्यो दासदास्यपरायणः ॥ २३ ॥

भक्तैर्यथैतत्कृतं यैव तदेवामृतउपकम् ।
अभक्तैः सादरतया स कृतं मन्यते विषम् ॥ २४ ॥

तिरस्कारादिकं देव्यस्ताऽनादिकमुत्तमम् ।

सौष्यदं गाणनाथस्य बभूवे भक्तिमोडतः ॥ २५ ॥

पार्वतीशिवमुष्यैश्चादितिकश्यपमुष्यकैः ।

तिरस्कृतस्ताडितः सोऽमृतं मेने गजाननः ॥ २६ ॥

भक्तस्य वचनार्थं स दैत्यमस्तकधारकः ।

स्वाङ्गच्छेदकरश्चैव मलजोऽपि बभूव ह ॥ २७ ॥

धत्यादि विविधं यैव नीयवद्गणनायकः ।

यकार कर्म भक्त्या सम्मोडितो मोडनाशनः ॥ २८ ॥

ततो गौतममुष्याश्च गणेशमायया युताः ।

आययुः शङ्करं देवं जगुस्तं मोडिता भृशम् ॥ २९ ॥

गौतमाद्या ऋयुः ।

मयूरेशयुतः शम्भो गच्छ त्वं यत्र ते रुयिः ।

वयं पीडायुता नित्यं भवामो दैत्यसङ्गमात् ॥ ३० ॥

नित्यं दैत्येन्द्रमुष्यास्तं मयूरेशं समाययुः ।

प्रडता मायया युक्ता मयूरेशेन तत्क्षणात् ॥ ३१ ॥

भृता दैत्या बभूवुश्च स्वस्वपुपधराः प्रभो ।

दश द्वादश पञ्चत्रिंशत्विंशतियोजनम् ॥ ३२ ॥

तेषां देहप्रपातेन गृहवृक्षाश्रमादिकम् ।

भञ्जते नित्यमेवातोऽस्माकं किं करवामहे ॥ ३३ ॥

अतस्त्वं सर्वसंयुक्तो गच्छ यत्र य ते रुयिः ।

अथवा वयमीशान त्वां त्यक्त्वा किं व्रजामहे ॥ ३४ ॥

तेषां वचनमाकर्ण्य शिवश्चिन्तातुरोऽवदत् ।

मुनीन् सर्वान् मडादैव्यो देवानां पालकः प्रभुः ॥ ३५ ॥

श्रीशिव उवाच ।

भवतामाश्रमेष्वद्याहं विप्रा ज्यागतोऽभवम् ।

मदीयसङ्गद्योषेण पीडिता मुनयः परम् ॥ ३६ ॥

स्वाश्रमेषु सदा विप्राः स्थीयतां सुभ्रमोगिनः ।

गमिष्यामि स्थलेऽन्यत्र सर्वैः साकं न संशयः ॥ ३७ ॥

मयूरेशस्य विप्रेणा नित्यं दृग्भादिकं परम् ।

दैत्येन्द्रैः क्रियते दैत्या उतास्तेन मडाभलाः ॥ ३८ ॥

निर्विघ्नार्थं गणेशस्य स्थानं भूत मर्षयः ।

(Page पं. ६ अ. ३८ पान ११२)

तत्राहं ससुतो नित्यं स्थास्थामि ध्यानसंयुतः ॥ ३९ ॥

गौतमाद्या ऋष्युः ।

क्षेत्रं दक्षिणभागे तु वैघ्नेशं सर्वसिद्धिदम् ।

भूस्वानन्दं वदन्ते तद्ब्रह्मसायुज्यदायकम् ॥ ४० ॥

भूर्तिर्गणपतेस्तत्र सिन्धुदूतैः प्रभण्डिता ।

सिन्धोश्च प्रतिमा दृष्टैः स्थापिता लर्षसंयुतैः ॥ ४१ ॥

जनैस्त्यक्तं मडादेव दैत्यसन्नासतापितैः ।

तत्र गच्छ सपुत्रस्त्वं विघ्नहीनो भविष्यसि ॥ ४२ ॥

तथेति शङ्करः सर्वैर्गाणैर्विघ्नेशसंयुतः ।

निर्ययौ तं मडादेव्यो ब्राह्मणाः प्रययुः किल ॥ ४३ ॥

अतस्मिन्नन्तरे तत्र सिन्धुना प्रेषितो मडान् ।

कमलासुरनामा यो दैत्यपैरागतोऽभवत् ॥ ४४ ॥

ब्रह्मविष्णुशिवादीनामजेयं दैत्यसंयुतम् ।

मडाभायं यं तं दृष्ट्वा प्रपेलुर्मुनयस्ततः ॥ ४५ ॥

अहो शिवं परित्यज्य न स्थातुं शक्यते कदा ।

मुनयो दैत्यनाथैश्च उताः कुत्र प्रजामहे ॥ ४६ ॥

अयं विचार्य ते सर्वे पुनः शङ्करमाययुः ।

जगुस्तं भयभीताश्च रक्ष नो दैत्यनायकात् ॥ ४७ ॥

मयूरेशेन संयुक्तो तिष्ठ नित्यं मलेश्वर ।

नोद्येदत्रानुगाः सर्वे वयं ते प्रभवामहे ॥ ४८ ॥

तेषां वयनमाकर्ष्य भयभीतः सदाशिवः ।

जगाद तान् वयो रभ्यं द्विजपालनकारकः ॥ ४९ ॥

श्रीशिव उवाच ।

कमलासुरनामाऽयं दैत्यनाथैर्मडाभवैः ।

समायातश्च तं जेतुं न क्षमोऽहं कदाचन ॥ ५० ॥

अधुना मां समागृह्य कारागारे मडाबलः ।

क्षेपयिष्यति नूनं मां यत्र विष्ववाद्यः सुराः ॥ ५१ ॥

शिवस्य वयनं श्रुत्वा मयूरेशस्तमभ्रवीत् ।

मा भयं कुरु तात त्वं उनिष्यामि मडासुरम् ॥ ५२ ॥

त्वं साक्षाद्गणनाथस्य कलांशो भक्तनायकः ।

ब्राह्मणा गाणापत्याश्च तेषां विघ्नः कथं भवेत् ॥ ५३ ॥

मरीचिना गाणेशस्य क्वयं मे मडेश्वर ।

रक्षाणार्थं प्रदत्तं तु न भयं मे भविष्यति ॥ ५४ ॥

अेवमुक्त्वा मडादैत्यं ययौ विघ्नविदारणः ।

मयूरोपरि संस्थाप शर्षाः शूलस्य धारकः ॥ ५५ ॥

कृत्वा युद्धं मडाघोरं त्रिशूलेन मडासुरम् ।

शिर्येद्ये त्रिविधं कृत्वा पातयामास यासुरम् ॥ ५६ ॥

मस्तकं मयूरक्षेत्रे तदाकारं बभूव उ ।

उदरं राजसदने प्रवाले जघनं तथा ॥ ५७ ॥

त्रिषु स्थानेषु दैत्येन्द्रः पपात त्रिविधोऽभवन् ।

गाणेश्वरश्चैव तेषु संस्थितोऽभूत् प्रतापवान् ॥ ५८ ॥

शिवेन मुनिभिः सार्धं मयूरेश्वर आययौ ।

क्षेत्रे मयूरसंज्ञे तु तत्रसंस्था बभूविरे ॥ ५९ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

षष्ठे भाग्ये विकट्यरिते कमलासुरवधो नामैकोनयत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.३६

(Page पं. ६ अ. ४० पान ११३)

६.४० विष्ववादिपराधीनतादर्शनं नाम यत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

आदिशाक्तिरुवाय ।

तत्रागत्य मयूरेशो दृष्ट्वा मूर्तिस्थितं प्रभुः ।

सिन्धुं क्रोधसमायुक्तश्चूर्णयामास तत्क्षणात् ॥ १ ॥

ततोतिभयसंयुक्ता मुनयः शङ्कराद्यः ।

किं भविष्यति दैत्येभ्यः श्रुत्वा वार्तां बभूविरि ॥ २ ॥

तत्रापि मायया युक्ता दैत्येन्द्राश्च समाययुः ।

उन्तुं शिवसुतं नित्यं तान् जघान मयूरपः ॥ ३ ॥

ततो विघ्नविनाशार्थमिन्द्रयज्ञं समारभत् ।

शङ्करस्तं मयूरेशो बभञ्ज कोधसंयुतः ॥ ४ ॥

तत ईन्द्रः सुरेशानैर्मयूरेशमयोधयत् ।

तं जित्वा गणाराजस्तु स्वपुरस्थो बभूव उ ॥ ५ ॥

शक्तय ऋयुः ।

कारागारे स्थिता देवाः सिन्धोस्ते योद्धुमाययुः ।

कथं देवि वदाशु त्वं संशयस्यापनुत्तये ॥ ६ ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

मेरुसंस्था मडेशाना दैत्यैः सम्प्रधृताः पुरा ।

निराधारेषु संस्थास्ते पुरेषु गणपं ययुः ॥ ७ ॥

तान् अडीतुं न शक्ताश्च भवन्ते डेऽपि शक्तयः ।

तेषां मार्गं प्रवक्ष्यामि संशयच्छेदनाय वः ॥ ८ ॥

देवाश्च त्रिविधाः प्रोक्तास्तत्त्वाकाराश्च शक्तयः ।

तथा कर्ममया शास्त्रे देडरूपा न संशयः ॥ ९ ॥

दीव्यन्ति सर्वभावेषु तेन देवाः प्रकीर्तिताः ।

देवत्वं त्रिविधं तेषु ज्ञातव्यं वेदवादिभिः ॥ १० ॥

शताश्रमेधयज्ञानां कर्तेन्द्रो भवति प्रियाः ।

तिष्ठन्ति कर्मजा देवास्तादृशाः काञ्चनायले ॥ ११ ॥

मन्दारादिषु सर्वत्र नगराणि द्विवीकसाम् ।

तान् जयन्ति समर्थाश्चासुराद्यो न संशयः ॥ १२ ॥

ब्रह्मणो द्विवसान्ते ते मन्वन्तरपरायणाः ।

लयं गच्छन्ति यज्ञानां कृलं भुक्त्वा न संशयः ॥ १३ ॥

पुनर्जन्मधराः सर्वे भवन्ति नरजातिषु ।

कुर्वते यादृशं कर्म लभन्ते तादृशं कृलम् ॥ १४ ॥

अन्ये कर्ममया देवा व्याप्य ते संस्थिताः पराः ।

कुर्वते स्वाधिकारांश्च सदा कर्मपरायणाः ॥ १५ ॥

जठराग्निस्तथा बाह्याग्निरित्यादि द्विवौकसाम् ।

अधिकाराः समाप्याता यमस्य यातनादयः ॥ १६ ॥

दैत्या धर्षयितुं शक्तास्तान् भवन्ति न कर्मणा ।

सदाऽधिकारसंयुक्तांस्तान् देवान् प्रवदन्ति य ॥ १७ ॥

योगबलेन योगीशास्तान् देवांश्चालयन्ति य ।

नान्यबलेन देवेशाश्चालन्ति स्वाधिकाशिषाः ॥ १८ ॥

ब्रह्मणो द्विवसान्ते ते न मृत्युं देवसत्तमाः ।

लभन्ते वै निराधाराः कर्मरूपप्रधारकाः ॥ १९ ॥

मडालये लयं देवा गच्छन्त्यत्र न संशयः ।

सलोकपस्विवारास्ते पुनर्देवधरा मताः ॥ २० ॥

मृत्युलोके नराः सर्वे भवन्ते कर्मयन्त्रिताः ।

यादृशं कुर्वते कर्म लभन्ते तादृशं फलम् ॥ २१ ॥

तत्त्वरूपा मडादेव्यो देवा वेदे प्रकीर्तिताः ।

ते तत्त्वैर्विश्वमानन्दाद्भावयन्ति यरायरम् ॥ २२ ॥

उत्पत्तिस्थिसंसारकर्तारः सर्वरूपकाः ।

ब्रह्माकारस्वभावेन तिष्ठन्ति जगदीश्वराः ॥ २३ ॥

मडाप्रलयवेलायां स्वविहारं समाप्य ते ।

योगनिद्रां प्रकुर्वन्ति योगाकारा विशेषतः ॥ २४ ॥

पुनः क्रीडन्ति सृष्ट्वा य ब्रह्माण्डं देवनायकाः ।

न तान् योगबलेनैव समो धर्षयितुं भवेत् ॥ २५ ॥

योगोऽयं द्विविधः प्रोक्तः शास्त्रेषु विबुधोत्तमैः ।

(Page भं. ६ अ. ४० पान ११४)

वायुसाधनजश्चैकः प्राणायामेन लभ्यते ॥ २६ ॥

तेन योगेन तत्त्वस्था देवास्तद्भशवर्तिनः ।

न भवन्ति कदा देव्यो ज्ञातव्यं शास्त्रमार्गतः ॥ २७ ॥

सम्प्रज्ञाताऽसम्प्रज्ञातमयो योगः प्रकीर्तितः ।

द्वितीयो ब्रह्मभूताभ्यो योगिभिः साध्यते सदा ॥ २८ ॥

तेन योगभवेनैव तान् जयन्ति सुरात्रराः ।
 साध्याः सर्वे भवन्त्येव देवास्तद्भ्रशवर्तिनः ॥ २८ ॥
 यं यमिच्छति योगीन्द्रस्तं तं कुर्वन्ति देवपाः ।
 प्रारब्धं यावयन्त्येव योगिवश्यपरायणाः ॥ ३० ॥
 यदा तेषां विदारेषु संसक्ता योगिनोऽभवन् ।
 योगभ्रष्टा भवन्त्येव जन्ममृत्युपरायणाः ॥ ३१ ॥
 योगिनां योगभावेन भयं गच्छन्ति देवताः ।
 तत्पुरुषा न सन्देहो ज्ञातव्यं वेदवाद्यतः ॥ ३२ ॥
 कर्मैकं त्रिविधस्थानामेकैकाश्रितपुत्रिणाम् ।
 सेवनाद्भ्रमजनात्तस्य द्वन्द्वयुक्ता भवन्ति ते ॥ ३३ ॥
 अधुना प्रकृतं देव्यः शृणुष्वं त्वेक्येतसः ।
 अवतारयस्त्रिं तु विकटस्य महात्मनः ॥ ३४ ॥
 प्रद्वष्टुं स कदाचित्तं विधिः क्षेत्रे मयूरके ।
 समाययौ स तं दृष्ट्वा मोहयुक्तो बभूव ह ॥ ३५ ॥
 विचारमकरोष्यित्ते शिवपुत्रोऽयमुच्यते ।
 अस्मै न नमनं कार्यं मया ज्येष्ठेन शक्तयः ॥ ३६ ॥
 अयं गणेश्वरः साक्षात् कथितो नात्र संशयः ।
 परीक्षां गणराजस्य कृत्वा पश्चात्प्रमाभ्युत्तम् ॥ ३७ ॥
 अयं विचार्य ब्रह्माण्डं शिवशक्तिसमन्वितम् ।
 अन्तर्धाय स्थितो ब्रह्मा गुप्तपुत्रेण सर्वगः ॥ ३८ ॥
 मयूरेशस्ततस्तस्य ज्ञात्वा यरायरं जगत् ।
 निर्ममे ब्रह्मदेवस्तं जगाम शरणं पुनः ॥ ३९ ॥
 ततः श्वासेन विघ्नेशो ब्रह्माणं स्वोदरे नयत् ।
 तत्रानन्ताण्डकं दृष्ट्वा ब्रह्माम यत्र तत्र सः ॥ ४० ॥
 गते वर्षसहस्रे य ब्रह्माणं श्वासवायुना ।
 बहिर्निष्कासयामास मयूरेशो मलयशाः ॥ ४१ ॥
 बहिरागत्य वेधाः स क्षणमेकं ददर्श ह ।

ततोऽतिविस्मितो भूत्वा पुनस्तं प्रणतोऽभवत् ॥ ४२ ॥

स्तुत्वा तं स जगामैव स्वस्थलं उर्धसंयुतः ।

मयूरक्षेत्रे तदादि स्थिता ब्रह्मकमण्डलुः ॥ ४३ ॥

अेवं विधेर्मदं उत्वा शिङ्गीऽ द्विजबालकैः ।

मयूरेशो जगत्स्रष्टा भक्तोभ्यः सर्वदायकः ॥ ४४ ॥

ततः कदाचिद्भाद्री सा यतुर्था शुक्लपक्षगा ।

समागता य तस्यां ते मृगमयीं यङ्कुरादृताः ॥ ४५ ॥

स्वे स्वे गृहे तु सर्वे ते मुनयः शङ्करादयः ।

गाणा गाणेश्वरं कृत्वा पूजयामासुरादरात् ॥ ४६ ॥

मयूरेशः स्वयं यङ्के मूर्तिं शुश्रुवादिचिह्निताम् ।

सम्पूजयानम्य तुष्टाय कृत्वा करपुटे पुरः ॥ ४७ ॥

मयूरेश उवाच ।

नमस्ते गाणनाथाय सर्वविघ्नविदारिणे ।

भक्तानां दुष्टरूपेभ्यो विघ्नदात्रे नमो नमः ॥ ४८ ॥

ब्रह्मणां पतये तुभ्यं सर्वसिद्धिप्रदायिने ।

अमेयमायया युक्ताय नमो दुष्टद्वये नमः ॥ ४९ ॥

वक्रतुण्डाय वक्राणां नाशकार परात्मने ।

लम्बोदराय सर्वेषां जठरस्थाय ते नमः ॥ ५० ॥

श्रिन्तामणिस्वरूपाय पञ्चश्रित्प्रधारिणे ।

उरम्बाय परेशानां दीनानां बीजरूपिणे ॥ ५१ ॥

योगेशाय सदा शान्तिदात्रे शान्तिमयाय य ।

(Page भं. ६ अ. ४० पान ११५)

शान्तीनां शान्तिरूपाय गाणेशाय नमो नमः ॥ ५२ ॥

ज्येष्ठराजाय ज्येष्ठानां पूज्याय विकटाय ते ।

ज्येष्ठेभ्यः पददात्रे वै मात्रे पित्रे नमो नमः ॥ ५३ ॥

अनादये य सर्वेषामादिरूपाय विघ्नप ।

विघ्नानां विघ्नरूपाय सर्वसत्तात्मने नमः ॥ ५४ ॥

स्वानन्दवासिने तुभ्यं संयोगायोगमूर्तये ।

सर्वपूज्याय भक्तोभ्यो भक्तिदात्रे नमो नमः ॥ ५५ ॥

महोदराय भीमाय पापिनां दण्डधारिणे ।

स्वधर्मनिरतेभ्यस्तु सुभदाय नमो नमः ॥ ५६ ॥

मयूरवाहनायैव मयूरेश्वर ते नमः ।

आभुवाहाय सर्वेश परात्पराय वै नमः ॥ ५७ ॥

किं स्तौमि त्वां गण्णाधीश योगाकारस्वरूपिणाम् ।

शिवाद्यो न संस्तोतुं समर्था वेदमुष्यकाः ॥ ५८ ॥

रक्ष नस्ते सदा दासान् देहि भक्तिं त्वदीयकाम् ।

यथा माया न बाध्यते बुद्धीश ते नमो नमः ॥ ५९ ॥

अेवं स्तुत्वा मयूरेशं मयूरेशो नतोऽभवत् ।

पूजाविधिं समाप्यैव भक्तियुक्तो बभूव ह ॥ ६० ॥

अेवं शिवाद्यः सर्वे पुपूजुर्गणनायकम् ।

मुनयश्चैव सर्वेशं मृन्मूर्तिस्थं विशेषतः ॥ ६१ ॥

अेतस्मिन्नन्तरे तत्र विश्वदेवो महायथाः ।

समाययौ य तीर्थानि भ्रममाणो यदृच्छया ॥ ६२ ॥

अेकनिष्ठतया सोऽपि नारायणपरायणः ।

पुपूज नित्यमानन्दार्षेषशायिनमादरात् ॥ ६३ ॥

अव्याहृतगतिः सोऽपि तपसा दग्धकिल्बिषः ।

गत्वा समुद्रमध्यस्थं तं पुपूज जनार्दनम् ॥ ६४ ॥

पश्चाज्जलादिकं विप्रो बुभुजे भक्तिसंयुतः ।

अत्यन्तभक्तियोगेन गाणेशे योग्यतां गतः ॥ ६५ ॥

मायया य मयूरेशस्तं ज्ञात्वा शेषशायिनः ।

ज्ञानं सञ्छादयामास विश्वदेवस्य संस्मृतिम् ॥ ६६ ॥

विश्वदेवस्य नित्यं तु बुद्धिमोलेन विघ्नपः ।

अकारयत्तद्दोगेशो विस्मृतं योगमायया ॥ ६७ ॥

आगत्य विश्वदेवस्तु पार्वतीं सर्वभाविनीम् ।

अयाचत स भिक्षां तां सा ददौ पायसादिकम् ॥ ६८ ॥

अपोशनं स कृत्वा य सस्मार शेषशायिनम् ।
 मडादुःखयुतसत्र संस्थितोऽभूद् द्विजोत्तमः ॥ ६८ ॥
 ततस्तं गणराजस्तु भेद्युक्तं विशेषतः ।
 दृष्ट्वा नारायणो भूत्वा सान्त्वयामास भावतः ॥ ७० ॥
 यतुर्वर्षात्मको मूर्तिं स पुपूज पराशरः ।
 मृन्मयैरुपयारैस्तां दर्शयामास भक्तितः ॥ ७१ ॥
 गाणेशाभ्यं ददौ ज्ञानं विश्वदेवाय शान्तिदम् ।
 गाणपत्यस्वभावेन स ननाम गुणेश्वरम् ॥ ७२ ॥
 विश्वदेवो ययौ स्थानं स्वकीयं शान्तिसंयुतः ।
 ऐकनिष्ठतया विप्रो मयूरेशं तमात्मजत् ॥ ७३ ॥
 अेवं विस्मृतभावेन ज्ञानसञ्छादनेन य ।
 विष्णोः पराङ्गं उवाच चिद्विद्विजबालकैः ॥ ७४ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
 षष्ठे भा०: ६ विकट्यरिते विष्णुवादिपराधीनतादर्शनं नाम यत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६७०
 (Page पं. ६ अ. ४१ पान ११६)

६.४१ मयूरेश्वरितवर्णनं नामैक्यत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 आदिशक्तिरुवाच ।
 कदाचित् सुभमासीनं गणैः सर्वैः समावृतम् ।
 शिवं दृष्ट्वा मयूरेशो मायामाविशकार उ ॥ १ ॥
 समागत्य मडेशानं तस्य भालस्थितं प्रभुः ।
 चन्द्रं गृह्य गणेशानः प्रययौ कीडनोत्सुकः ॥ २ ॥
 मायया मोहिताः सर्वे शिवमुभया विशेषतः ।
 न जानन्ति स्म देवेशं चन्द्रतास्कर्यकारिणम् ॥ ३ ॥
 ततः शिवः स्वभावे तं न ददर्श निशाकरम् ।
 कोधयुक्तो गणान् प्राड कथं चन्द्रो गतो गणाः ॥ ४ ॥
 ततो मुनिसुताः प्रीयुः समागत्य मडेश्वरम् ।

यन्द्रं गृह्य मयूरेशः भेलत्यस्माभिरादरात् ॥ ५ ॥

ततः क्रोधसमाविष्ट उवाच ७ शिवो गणान् ।

बद्ध्वा गणेश्वरं ताडयानयध्वं मेऽद्य सन्निधौ ॥ ६ ॥

ततो गणा ययुस्तं ते तेन निःश्वासवायुना ।

निक्षिप्ताः शङ्करस्याग्ने शुष्कपत्रसमप्रभाः ॥ ७ ॥

अेवं क्रमेण सर्वान् स मयूरेशो गणेश्वरान् ।

भग्नदर्पाश्चकारैव शिवश्चिन्तातुरोऽभवत् ॥ ८ ॥

ततो मायां समाश्रित्य शिवभावे निशाकरम् ।

मयूरेशः समागत्याऽऽस्थाप्य भ्रान्तांश्चकार ७ ॥ ९ ॥

स्वभालस्थं मडेशानो दृष्ट्वा यन्द्रं गणास्तथा ।

मेनिरं तं सदा तत्र संस्थितं तं गतागतम् ॥ १० ॥

अेवं शिवं पराधीनं कारयामास विद्वधः ।

ततः कदाचिदैत्येन्द्रं वनं लन्तुं जगाम ७ ॥ ११ ॥

व्याघ्ररूपधरं दृष्ट्वा शार्दूलोऽभूद्रजननः ।

न तं जानन्ति विप्राणां सुताः शार्दूलरूपिणम् ॥ १२ ॥

यत्र तत्र भ्रमन्ति स्म भालास्तदर्शनोत्सुकाः ।

ते सर्वे सुष्वपुः श्रान्ता निद्रां लेभुः श्रमान्विताः ॥ १३ ॥

पादं दक्षिणदिक्स्थं दृष्ट्वा तेषां य भानुजः ।

तान् गृह्य निगडैर्बद्ध्वा चिक्षिपे स्वपुरे यमः ॥ १४ ॥

उत्वा दैत्यं मयूरेशः स्वपुरं पुनराययौ ।

न तत्र मुनिपुत्रान् स ददर्श विस्मतोऽभवत् ॥ १५ ॥

गत्वा स्वर्गे यमं जित्वा ययौ तैर्मुनिबालकैः ।

अेवं नानाविधां क्रीडां यकार मयूरध्वजः ॥ १६ ॥

दशपञ्च वयोवर्षाण्यतिकम्य गणेश्वरः ।

शुशुभे भेलसंयुक्तो दैत्यान् उत्वा विशेषतः ॥ १७ ॥

अथ तत्राऽऽययौ योगी नारदो गणपं स्मरन् ।

उवाच शङ्करं सोऽपि उर्षयुक्तेन येतसा ॥ १८ ॥

नारद उवाच ।

तपसाऽऽराधितौ देव्यौ सिद्धिबुद्धी तु वेधसा ।

वरदानेन ते पुत्र्यौ बभूवतुः प्रजापते ॥ १९ ॥

तदर्थं सदृशं ब्रह्मा नावाप वरमुत्तमम् ।

मयूरेशाय अधुना दातुमिच्छति स प्रभुः ॥ २० ॥

तथेति तमुवायाथ शङ्करस्तेन संयुतः ।

मयूरेशं समागृह्य निर्ययौ स गाणः स्वयम् ॥ २१ ॥

मार्गमध्ये मयूरेशो दृष्टं नगरं परम् ।

सिन्धोर्देवविमोक्षार्थं विचारमकरोत् परम् ॥ २२ ॥

ततो युद्धं मडाधोरं यकार सिन्धुना स्वयम् ।

मयूरेशो गाणैः सार्धं सोऽपि तेन मडासुरः ॥ २३ ॥

ततः परशुना भित्वा नाभिं त्वमृतसंयुताम् ।

मारयामास सिन्धुं य नानादैत्येन्द्रनायकैः ॥ २४ ॥

विष्णुभक्तः पिता तस्य यङ्पाणिर्मडायशाः ।

(Page पं. ६ अ. ४१ पान ११७)

मयूरेशार्थमेवं स विचार्य शरणं ययौ ॥ २५ ॥

त्यक्त्वा सर्वं गणेशे स लालसो भक्तिसंयुतः ।

बभूव तं स्वपुत्र्यां तु समानाय्य पुपूज ७ ॥ २६ ॥

कारागृहाय्यङ्पाणिर्निष्कास्य विष्णुमुभ्यकान् ।

देवान् देवेन्द्रयुक्तांश्चापूजयद्भक्तिसंयुतः ॥ २७ ॥

तत्र ब्रह्मा प्रदर्शय सस्मार तनये स्वके ।

सिद्धिबुद्धी समायाते रूपलावण्यसंयुते ॥ २८ ॥

ते दृष्ट्वा कामसन्तप्ता देवेन्द्राश्च बभूविरे ।

देवास्तं प्रार्थयामासुः प्रत्येके विधिमादरात् ॥ २९ ॥

अस्मभ्यो देहि देवेश कन्ये परमसुन्दरे ।

न दृष्टे सदृशे कुत्र कामिनीनां गणेषु य ॥ ३० ॥

ततो ब्रह्मा जगादैव न सदृशः सुरेश्वराः ।

आभ्यां तस्मान् मयूरेशाय दास्यामि मदात्मजे ॥ ३१ ॥

ततोऽतिप्रार्थयामासुर्देवाः सर्वे पितामहम् ।
 जगाद वयनं युक्तं सपुत्र्यौ भेदसंयुतः ॥ ३२ ॥
 सिद्धिबुद्धी सुरेन्द्रेषु वृणुतं वरमीप्सितम् ।
 ते उच्यतुर्विधातारं चित्तस्थं तं वृणीवडे ॥ ३३ ॥
 ततो मात्रां समागृह्य चिन्तामणिं प्रदृश्य ते ।
 सिद्धिबुद्धी मयूरेशं त्यक्त्वा देवांश्च जग्मतुः ॥ ३४ ॥
 मालां गले गणेशस्य ततश्चिक्षिपतुर्विधिः ।
 तस्मै समर्पयामास सिद्धिं बुद्धिं विधानतः ॥ ३५ ॥
 ततः सर्वे प्रणोमुस्तं देवेन्द्रादय आदरात् ।
 सिन्धोर्वधात् प्रदर्षेण युक्ताः सम्पूज्य तुष्टुवुः ॥ ३६ ॥
 देवर्षय उचुः ।
 नमस्ते शिषिवाढाय मयूरध्वजधारिणे ।
 मयूरेश्वरनाम्ने वै गणेशाय नमो नमः ॥ ३७ ॥
 अनाथानां प्रणथाय गतालङ्कारिणां पते ।
 मायाप्रयालकायैव विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ३८ ॥
 सर्वानन्दप्रदात्रे ते सदा स्वानन्दवासिने ।
 स्वस्वधर्मरतानां च पालकाय नमो नमः ॥ ३९ ॥
 अनादये परेशाय दैत्यदानवमर्दिने ।
 विधर्मस्थस्वभावानां उर्त्रे विकट ते नमः ॥ ४० ॥
 शिवपुत्राय सर्वेषां मात्रे पित्रे नमो नमः ।
 पार्वतीनन्दनायैव स्कन्दाग्रज नमो नमः ॥ ४१ ॥
 नानावताररूपैस्तु विश्वसंस्थाकराय ते ।
 काश्यपाय नमस्तुभ्यं शेषपुत्राय ते नमः ॥ ४२ ॥
 सिन्धुदन्त्रे च उरम्भाय परशुधराय ते ।
 देवदेवेश पालाय ब्रह्मणां पतये नमः ॥ ४३ ॥
 योगेशाय सुशान्तिभ्यः शान्तिदात्रे कृपालवे ।
 अनन्ताननबाहो तेऽनन्तोदर नमो नमः ॥ ४४ ॥
 अनन्तविभवायैव चित्तवृत्तिप्रयालक ।

सर्वदृत्स्थाय सर्वेषां पूजयाय ते नमो नमः ॥ ४५ ॥

सर्वादिपूज्यरुपाय ज्येष्ठराजाय ते नमः ।

गणानां पतये यैव सिद्धिबुद्धिवराय च ॥ ४६ ॥

किं स्तुमस्त्वां मयूरेश यत्र वेदाद्यः प्रभो ।

योगिनः शान्तिमापन्ना अतो नमामहे वयम् ॥ ४७ ॥

तेन तुष्टो भव स्वामिन् दयाधन प्रवर्तक ।

त्वदीयाङ्गसमुद्भूतान् रक्ष नो नित्यदा प्रभो ॥ ४८ ॥

अेवं स्तुत्वा प्रणोमुस्तं ततो देवोऽब्रवीन् स तान् ।

वरान् वृणुत देवेशा मुनिभिश्च समन्विताः ॥ ४९ ॥

भवद्भूतमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।

भविष्यति मडाभागा मम प्रीतिविवर्धनम् ॥ ५० ॥

(Page पं. ६ अ. ४१ पान ११८)

यः पठेच्छृणुयाद्वापि श्रावयेत्स लभत् पराम् ।

भुक्तिं मुक्तिं मदीयां तु नरो भक्तिं न संशयः ॥ ५१ ॥

मयूरेशवयः श्रुत्वा देवाः सर्षिगणान् च तम् ।

प्रत्ययुस्ते प्राणभ्येदं वयनं लर्षसंयुताः ॥ ५२ ॥

देवर्षय ऋष्युः ।

यदि प्रसन्नभावेन वरान् दास्यसि विद्मः ।

त्वदीयामचलां भक्तिं देहि नाथ नमोस्तु ते ॥ ५३ ॥

उतः सिन्धुर्मडावीर्यस्तेन सर्वे कृतार्थकाः ।

अधुना स्वाधिकारेषु गमिष्यामस्त्वदाज्ञया ॥ ५४ ॥

तथेति तानुवाच्याथ मयूरेशः प्रतापवान् ।

दत्त्वा भक्तिं स्वकीयां तु राज्ञे सर्वैर्जगाम उ ॥ ५५ ॥

यङ्कपाणिर्गणेशस्य पञ्चायतनमार्गतः ।

अभजत्तं मयूरेशमन्ते स्वानन्दगोऽभवत् ॥ ५६ ॥

मयूरेशः समायातो मयूरे सर्वसंयुतः ।

सर्वान् संस्थाप्य देवेशान् जगाद मुनिसत्तमान् ॥ ५७ ॥

यदर्थमागता देवास्तत् सर्वं सुकृतं मया ।

अधुना निजलोकेऽलं गमिष्यामि मुनीश्वराः ॥ ५८ ॥

अेवमुक्त्वान्तर्दधेऽसौ मयूरेशः स्वलीलया ।

द्वैवर्षयश्च भेदेन युक्तास्तत्रैव संस्थिताः ॥ ५९ ॥

पार्वतीशङ्कुरौ तत्र मूर्च्छितौ स भभूवतुः ।

तयोर्द्विदि मयूरेशः प्रकटोऽभूद् जगाद तौ ॥ ६० ॥

भवतोर्द्विदि संस्थोऽलं चित्तवृत्तिप्रयालकः ।

न वियोगः कदा मे वां पितरौ नात्र संशयः ॥ ६१ ॥

अलिर्मूर्तिं समास्थाप्यापूज्य तत्रैव भक्तिः ।

सेवेथां मां विशेषेण तेन तुष्टौ भविष्यथः ॥ ६२ ॥

अेवमुक्त्वाऽतर्दधेऽसौ गाणेशो गाणवल्बलः ।

अ्रज्ज्मा मूर्तिं द्विजैस्तस्य स्थापयामास उर्षतः ॥ ६३ ॥

ततो उर्षयुताः सर्वे स्वांशेन स्वस्थलेषु ते ।

संस्थिताः कार्यसिद्धयर्थं स्वस्वकर्मपरायणाः ॥ ६४ ॥

पूर्वाभावेन तत्रैव मयूरेशं सिषेविरे ।

क्षेत्रवासपराः सर्वे भक्तियुक्ताश्च शक्तयः ॥ ६५ ॥

विकटस्यावतारोऽयं मयूरेश्वरसंज्ञितः ।

भक्तानां कथितः सर्वसिद्धिदः प्रीतिवर्धनः ॥ ६६ ॥

यः पठेत् शृणुयाद्येद्वा स लभेदीप्सितं क्लमम् ।

अन्ते स्वानन्दगो भूत्वा मोदते अ्रज्ज्मतत्परः ॥ ६७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

षष्ठे भाष्ये विकटयस्त्रिते मयूरेशयस्त्रितवर्णनं नामैकयत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.४१

(Page पं. ६ अ. ४२ पान ११९)

६.४२ सूर्यावतारयस्त्रितं नाम द्वियत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

विकटेन मडाद्वैव्यो रयितं मायया परम् ।

नानाभेद्युतं अ्रज्ज्माऽसद्रूपं विविधे रतम् ॥ १ ॥

तेन नानाविधं ब्रह्म जगन्नानाविधं तथा ।
 सृष्टं तानि विशेषेण श्रुवडीनानि मेनिरे ॥ २ ॥
 ततस्तैर्विकटस्यैव तपस्तमं सुदारुणम् ।
 अेकाक्षरविधानेन दिव्यवर्षसहस्रकम् ॥ ३ ॥
 तुष्टस्तानि यथौ देवो वरदानार्थमादरात् ।
 रथस्थः सूर्यरूपेण सर्वात्मा सर्वभावनः ॥ ४ ॥
 तं दृष्ट्वा तानि वर्षेण युक्तानि नेमुरादरात् ।
 तदर्शनजबोधेन ज्ञानयुक्तानि शक्तयः ॥ ५ ॥
 आत्माकारोऽयमेकश्च विकटः सूर्यरूपधृक् ।
 न कुत्रचित् प्रदृश्येत भेदो विकटसूर्ययोः ॥ ६ ॥
 तान्याऽऽपूज्य प्रणोमुस्तं पुनस्तोतुं प्रयङ्गमुः ।
 स्तोत्रं नानाविधान्येव ब्रह्माणि विश्वपालकैः ॥ ७ ॥
 नानाब्रह्माण्ययुः ।
 विकटाय परेशाय सर्वश्रुवनधारिणे ।
 आत्माकाराय सूर्याय भानवे ते नमो नमः ॥ ८ ॥
 सप्ताश्वरथसंस्थाय विघ्नेशाय परात्मने ।
 डेरम्भाय जगन्नाथ ब्रह्मनाथाय ते नमः ॥ ९ ॥
 संज्ञापते नमस्तुभ्यं साक्षिरुपाय साक्षिणे ।
 छायानाथाय देवेश देवदेवेश ते नमः ॥ १० ॥
 अनामयाय नित्याय सहस्रकरधारिणे ।
 अनन्तभेदडीनायाऽद्वितीयाय नमो नमः ॥ ११ ॥
 सर्वादये सदा सर्वाधाराय विश्वमूर्तये ।
 कर्माधाराय सर्वेषां पालकाय नमो नमः ॥ १२ ॥
 आदित्याय परेशाय परात्परतराय ते ।
 दिनस्य पतये नाथ दिनपालाय वै नमः ॥ १३ ॥
 अर्यमणे काश्यपायैव तेजसां पतये नमः ।
 अनाधाराय वृष्टयास्तु यालकाय नमो नमः ॥ १४ ॥
 डिं स्तुमस्त्वां स्वे यत्र वेदाः सङ्कुण्ठिता बभूः ।

योगिनं सततं सर्वं आत्माकारं परात्परम् ॥ १५ ॥

अेकमेवाद्वितीयं त्वां वदन्ति वेदवादिनः ।

वयं भिन्नानि तेन त्वं विकटोऽसि न संशयः ॥ १६ ॥

अेवं स्तुत्वा तं ब्रह्माणि प्राणैर्मुर्ध्वाभावतः ।

तान्युत्थाप्यार्यमा वाक्यं जगाद भक्तवत्सलः ॥ १७ ॥

सूर्य उवाच ।

वरान् ब्रूत य ब्रह्माणि दास्यामि भक्तियन्त्रितः ।

भवत्कृतमिदं स्तोत्रं भुक्तिमुक्तिप्रदं भवेत् ॥ १८ ॥

यं यमिच्छति तं तं तु दास्यामि स्तोत्रपाठतः ।

ब्रह्मभूयप्रदं मेऽस्तु स्तोत्रं मद्भक्तिवर्धनम् ॥ १९ ॥

सूर्यस्य वचनं श्रुत्वा लोषेण संयुतानि तु ।

जगुस्तं ब्रह्ममुष्यानि भक्तियुक्तानि शक्तयः ॥ २० ॥

ब्रह्माण्ययुः ।

तुष्टश्चेद्ब्रह्मब्रह्मेश ज्वलयुक्तानि नित्यदा ।

कुरुष्व सर्वभावेन स्वस्य सौभ्यपराणि तु ॥ २१ ॥

भक्तिं देहि सदा नाथ तव पादाभ्युज्जे पराम् ।

मायामोहविनाशार्थं योगं देहि परात्परम् ॥ २२ ॥

तथेति सविता तेभ्य उक्त्वा ज्ञानं जगाद उ ।

मायामोहविनाशार्थं गाणेशं योगशान्तिदम् ॥ २३ ॥

सूर्य उवाच ।

असत् सत् समनेतीनां संयोगे योग उच्यते ।

स्वसंवेद्यात्मकश्चैव गकाराक्षरवाचकः ॥ २४ ॥

स्वस्वरूपेण लीनोऽयमयोगो योग उच्यते ।

एकाराक्षरगः सोऽपि वेदेषु कथितोऽभवत् ॥ २५ ॥

तयोर्योगे गाणेशानः शान्तीनां शान्तिदायकः ।

(Page पं. ६ अ. ४३ पान १२०)

चित्ते चिन्तामणिं दृष्ट्वा भविष्यथ सुयोगिनः ॥ २६ ॥

संयोगायोगरूपं यन्मायामयं विशेषतः ।

तस्या विकटभावेन भजध्वं विकटं सदा ॥ २७ ॥
 स्वस्वब्रह्मणि संस्थं तु कर्म कृत्वा स्वभावजम् ।
 गाणेशार्पणभावेन भवदृभिः स्थीयतां सदा ॥ २८ ॥
 अवेममुक्त्वा स्वयं भानुर्ब्रह्मणि सर्वनायकः ।
 अन्तर्दधे मडादिव्यः स्वानन्दस्थो बभूव ह ॥ २९ ॥
 ततो सन्भुभ्यब्रह्मणि स्वस्वविश्वयुतानि च ।
 श्रुवयुक्तानि जतानि जेवां यक्षुः परस्परम् ॥ ३० ॥
 यथा सूर्येण सन्दिष्टो योगो विकटसंज्ञितः ।
 साधयित्वा तथा तानि सुशान्तानि बभूविरि ॥ ३१ ॥
 वृष्टि चिन्तामणिं ज्ञात्वा बहिः कर्माणि कृत्स्नशः ।
 समर्थं विकटं देव्यो भजन् ब्रह्मणि रेमिरे ॥ ३२ ॥
 अवे विकटमाडात्म्यं सूर्यावतारसंज्ञितम् ।
 कथितं विस्तरैर्लौक समासेनापि निश्चितम् ॥ ३३ ॥
 अयं सूर्यात्मकश्चैव विकटस्य मडात्मनः ।
 अवतारः समाख्यातः सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ ३४ ॥
 शृणुयाथः पठेद्वापि स सिद्धिं परमां लभेत् ।
 षष्टितं सर्वमेवं तु परत्रेह लभेत् सुभम् ॥ ३५ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 षष्ठे भाग्ये विकट्यरिते सूर्यावतार्यरितं नाम द्वियत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.४२

६.४३ भानुविनायक्यरितं नाम त्रियत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥
 आदिशक्तिरुवाच ।
 कथ्यपस्य य भार्याऽऽसीद्विनता रूपशालिनी ।
 तस्यामण्डे समुत्पन्ने द्वेऽतीव तेजसा युते ॥ १ ॥
 ताभ्यां ज्येष्ठोऽरुणो जज्ञे गरुडोऽनुज अवे य ।
 अरुणः सूर्यमाराध्य वरं प्राप छितावहम् ॥ २ ॥
 सारथिः स रवेरासीन्नित्यं तद्भक्तिसंयुतः ।

सेवयाऽनन्यभावेन सूर्य आत्मानमभ्युत्तम् ॥ ३ ॥

गणेशं नित्यमानन्दात् सूर्यो भेजे विशेषतः ।

प्रणाम्य सोऽपि पप्रच्छारुणस्तं भेदसंयुतः ॥ ४ ॥

अरुण उवाच ।

स्वामिस्त्वं सर्वभावानामात्माऽमृतमयः सदा ।

अेक अेवाद्वितीयोऽसि भजसे कं गजाननम् ॥ ५ ॥

कोऽसौ गणेश्वरः पूर्णो मिथ्यात्मा कश्यपात्मज ।

मोहं करोषि देवेश स्वऽपच्छादनाय ते ॥ ६ ॥

योगिनो देवमुप्याश्च त्वां ज्ञात्वा शान्तिमादधुः ।

त्वत्तः परतरं नास्ति किमर्थं भजसे परम् ॥ ७ ॥

सूर्य उवाच ।

त्वयाऽनूरो सत्यमुक्तं वेत्सि मां त्वं विशेषतः ।

न त्वत्समो मदीये तु योगे कोऽपि विशेषतः ॥ ८ ॥

पूर्णाभावमविज्ञाय शान्तिं धृत्वा त्वमञ्जसा ।

संस्थितः किमहं ब्रूयामज्ञानं त्वां भूयः ॥ ९ ॥

गणेशादहमुत्पन्नस्तस्थान्ये शङ्करादयः ।

जयेष्ठराजश्च तेनायं तस्य जयेष्ठो न विद्यते ॥ १० ॥

(Page पं. ६ अ. ४३ पान १२१)

असन्नानाविधा शक्तिस्तत्राहं यात्मवाचकः ।

तयोः समानभावे त्वाऽऽनन्दो विष्णुः प्रकीर्तितः ॥ ११ ॥

आनन्दाश्च परो व्यक्तः शङ्करस्तुर्थसंज्ञितः ।

तेषां योगे गणेशानः स्वानन्दाप्यः प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥

सर्वसंयोगकर्तृत्वात् मायायुक्तो गणेश्वरः ।

स्वसंवेद्येन योगेन लभ्यतेऽरुण निश्चितम् ॥ १३ ॥

तस्मात्परो ह्ययोगश्च स्वसंवेद्यविवर्जितः ।

तथोर्योगे गणेशानो वेदे पश्य विचक्षण ॥ १४ ॥

ब्रह्मणस्पतिवाच्योऽसौ वयं ब्रह्ममयाः किल ।

अस्माकं गणराजस्तु स्वामी तस्माद्भजामहे ॥ १५ ॥

अेवं तस्य वयः श्रुत्वाऽनूरुस्तं प्रणनाम ७ ।

जगाद भक्तिसंयुक्तः सूर्य तेजस्विनां पतिम् ॥ १६ ॥

अरुण उवाच ।

गणेशप्रामये नाथ वदोपायं सुसौभ्यदम् ।

भवामि गाणपत्यश्च येनाऽहं देवनायकः ॥ १७ ॥

सूर्य उवाच ।

अेकाक्षरविधानेन तं भजस्व तु काश्यप ।

दृष्टि चिन्तामणिं दृष्ट्वा योगिवन्द्यो भविष्यसि ॥ १८ ॥

अेवमुक्त्वा ददौ तस्मै मन्त्रं गाणपतेः प्रभुः ।

स विधिं तं प्रणम्याऽसौ जगाम वनमुत्तमम् ॥ १९ ॥

तताप तप उग्रं स गणेशध्यानतत्परः ।

योगमार्गेण विघ्नेशं साधयामास भक्तिः ॥ २० ॥

ततो योगीन्द्रवन्द्यः स भभूवे योगसेवया ।

चित्तं पञ्चविधं त्यक्त्वा रसयुक्तं जपे रतः ॥ २१ ॥

अेवं वर्षशतेष्वेनं गतेषु द्विरदाननः ।

आययौ वरदानार्थं भक्तिसम्भावितः प्रभुः ॥ २२ ॥

ततः सोऽपि गणेशानं न बुभोध मलायशाः ।

दृष्टिध्यानेऽस्य संवीनस्तत्र चित्रं भभूव ७ ॥ २३ ॥

संज्ञायुक्तं गणेशानं रथस्थं स ददर्श ७ ।

पुनः सिद्ध्या च बुद्ध्या च युक्तं दृष्ट्वा सुविस्मितः ॥ २४ ॥

दृष्टि ध्यानं परित्यज्य नेत्रे उन्मील्य यारुणः ।

अपश्यत्तं भलिः सोऽपि गणेशं वरदायकम् ॥ २५ ॥

ततोऽतिदर्शसंयुक्तः समुत्थाय ननाम तम् ।

पुपूज विधिसंयुक्तस्तुष्टावानम्य दर्शतः ॥ २६ ॥

यावत् स्तोतुं समारेभे तावत्तं रथसंस्थितम् ।

रविं संज्ञायुतं दृष्ट्वा विस्मयं परमं ययौ ॥ २७ ॥

गणेशकृपया तेन ज्ञातं सर्वं सुबुद्धिना ।

गणेशोऽयं रविः प्रोक्तो विकटत्वान्न संशयः ॥ २८ ॥

नानाभेदमयी माया तत्रात्मा भेदवर्जितः ।
अतो विकटसंज्ञोऽयमात्माकारो गजाननः ॥ २९ ॥
विकटरूपिणं सूर्यं भजिष्यामि निरन्तरम् ।
कलांशं गणेशस्य तेन तुष्टोऽयमञ्जसा ॥ ३० ॥
अेतर्धं गणेशेन रूपां सूर्यात्मकं परम् ।
स्वकीयाभेदभावाभ्यं दर्शितं मेऽत्र साम्प्रतम् ॥ ३१ ॥
ततोऽतिभक्तिसंयुक्तः साश्रुनेत्रो बभूव ह ।
नियम्यात्मानमानन्दयुक्तस्तोत्रं प्रयक्षमे ॥ ३२ ॥
अरुण उवाच ।
नमस्ते गणनाथाय तेजसां पतये नमः ।
अनामयाय देवेश आत्मने ते नमो नमः ॥ ३३ ॥
ब्रह्मणां पतये तुभ्यं शुवानां पतये नमः ।
आभुवाहनगायैव समाश्राय नमो नमः ॥ ३४ ॥
स्वानन्दवासिने तुभ्यं सौरलोकनिवासिने ।
यतुर्भुजधरायैव सलस्रकिरणाय च ॥ ३५ ॥
(Page अं. ६ अ. ४३ पान १२२)
सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं संज्ञानाथाय ते नमः ।
विघ्नघ्नने तमोऽन्ने डेरम्भाय नमो नमः ॥ ३६ ॥
अनन्तविभवायैव नामरूपप्रधारिणे ।
मायाचालक सर्वेश सर्वपूज्याय ते नमः ॥ ३७ ॥
ग्रहराजाय दीप्तीनां दीप्तिदाय यशस्विने ।
गणेशाय परेशाय विघ्नेशाय नमो नमः ॥ ३८ ॥
विवस्वते भानवे ते स्वये ज्योतिषां पते ।
लम्बोदरैकदन्ताय मङ्गोत्कटाय ते नमः ॥ ३९ ॥
यः सूर्यो विकटः सोऽपि न भेदो दृश्यते कदा ।
भक्तिं देहि गजस्य त्वं त्वदीयां मे नमो नमः ॥ ४० ॥
किं स्तौमि त्वां गणाधीश योगाकारस्वरूपिणम् ।
यतुर्धा भज्य स्वात्मानं जेलसि त्वं न संशयः ॥ ४१ ॥

अेवं स्वस्य स्तुतिं श्रुत्वा विकटो वृपमादधे ।
वामाङ्गे संज्ञया युक्तं गजवक्त्राद्विचिह्नितम् ॥ ४२ ॥

तं दृष्ट्वा प्रणामाथानूरुर्धसमन्वितः ।
तं जगाद गाणाधीशो वरं वृषु लृटीप्सितम् ॥ ४३ ॥

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं सर्वसिद्धिप्रदायकम् ।
भविष्यति न सन्देहश्चिन्तितं स लभेत् परम् ॥ ४४ ॥

शृणुयाद्वा जपेद्वाऽपि तस्य किञ्चिन्न दुर्लभम् ।
भविष्यति मडापक्षिन् मम सन्तोषकारकम् ॥ ४५ ॥

गणेशवचनं श्रुत्वाऽनूरुस्तं प्रणिपत्य य ।
जगाद साश्रुनेत्रः सन् सरोमाञ्च्यो गजाननम् ॥ ४६ ॥

अनूरुरुवाच ।
भक्तिं देहि गाणाधीश तव पादाम्बुजाश्रिताम् ।
गाणपत्यप्रियत्वं मे सदा सङ्गं मडात्मनाम् ॥ ४७ ॥

तथेति तमथोक्त्वाऽसौ विकटोऽतर्दधे स्वयम् ।
अनूरुः भेदसंयुक्तोऽभवत्तत्रैव संस्थितः ॥ ४८ ॥

ततः संस्थापयामास मूर्तिं गणपतेर्द्विजैः ।
भानुविनायकं धति नाम शक्रे सुदर्षितः ॥ ४९ ॥

पूजयित्वा गणेशानं सूर्यं समागतोऽभवत् ।
अरुणस्तं प्रणम्यैव वृत्तान्तं कथयत् परम् ॥ ५० ॥

तेनैवं स्थापितं तत्रारुणो गणपतिं परम् ।
अभजद्रथसंस्थश्च योगशान्तिपरोऽभवत् ॥ ५१ ॥

अेवं विकटमालात्म्यं भानुविघ्नेशगं परम् ।
तदीयांशावतारस्थं कथितं सर्वसिद्धिदम् ॥ ५२ ॥

शृणुयाथः पठेद्वापि श्रावयेद्वा नरः किल ।
स ऽप्सितकलं प्राप्यान्ते स्वानन्दमवाप्नुयात् ॥ ५३ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
षष्ठे भा. ३ विकट्यरिते भानुविनायक्यरितं नाम त्रियत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.४३

(Page पं. ६ अ. ४४ पान १२३)

६.४४ विकटवरदयस्त्रितं नाम यतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

अेकमेवाद्वितीयं यद्ब्रह्म वेदेषु शक्तयः ।

तदेव विकटः प्रोक्तस्तेन माया प्रकाशिता ॥ १ ॥

मायायां बिम्बितं ब्रह्म विकटस्य मलात्मनः ।

आत्माकारं य सर्वत्र ब्रह्मस्थं ज्जुवावाचकम् ॥ २ ॥

संज्ञा जाता ततस्तस्य विकटस्य परात्मनः ।

सा संज्ञाऽभूद्रवेर्भार्या माया भेलकरी परा ॥ ३ ॥

तस्यां बिम्बमयाद्दीर्यान्नाना ज्जुवा बभूविरि ।

तेषां सूतिकरः सोऽपि सूर्यं धृत्यभिधीयते ॥ ४ ॥

संज्ञया संयुतः सूर्यो ज्ञानहीनो बभूव ल ।

तपस्तताप धीरे स गणेशस्य मलात्मनः ॥ ५ ॥

दिव्यवर्षसडस्रेणैकाक्षरेण सुतोषितः ।

प्रसन्नस्तं ययौ सोऽपि भक्तवात्सल्यकारणात् ॥ ६ ॥

उवाच तं रविं देवो वरं ब्रूहि हृदीप्सितम् ।

दास्यामि तपसा तुष्टो भवेद्यदपि दुर्लभम् ॥ ७ ॥

ततो भानुर्गणेशानं दृष्ट्वा षर्षसमन्वितः ।

संज्ञया सडसोत्थाय प्रणनाम गजाननम् ॥ ८ ॥

पुनः पुनर्ननामाथ तं सम्भूज्य मलायशाः ।

कृत्वा करपुटे संज्ञायुतः स्तोतुं प्रयकमे ॥ ९ ॥

सूर्यं उवाच ।

नमस्ते विकटायैव मायामाधिकरूपिणे ।

वामाङ्गे संज्ञया युक्त दक्षिणाङ्गे य भानवे ॥ १० ॥

तयोर्योगे गणाधीश सिद्धिबुद्धिपतिर्मतः ।

गजाननादियिहैश्च संयुतस्ते नमो नमः ॥ ११ ॥

अेकमेवाद्वितीयं यद्ब्रह्म तद्गणैश्च कथम् ।

धन्योऽहं सर्वभावेन देवं दृष्ट्वा गजाननम् ॥ १२ ॥
 गजाननाय सर्वादिपूज्याय परमात्मने ।
 उेरम्भाय सदा ज्येष्ठराजाय ते नमो नमः ॥ १३ ॥
 परेशाय मलाविघ्ननाशनाय मलात्मने ।
 दुरात्मभ्यो मलाविघ्नदायकाय नमो नमः ॥ १४ ॥
 अनाथाय सनाथानां नाथाय सर्वदायिने ।
 अनाथानां प्रणुत्वाय नाथनाथाय ते नमः ॥ १५ ॥
 अनन्तविभवयैवानन्तमायाप्रधारिणे ।
 ब्रह्मणस्पतये तुभ्यं कवये ते नमो नमः ॥ १६ ॥
 भूषकवाडनाथैव सर्वान्तरप्रथारिणे ।
 भूषकध्वजिने तुभ्यं मयूरेश नमोस्तु ते ॥ १७ ॥
 किं स्तौमि त्वां गणधीश पञ्चयित्तप्रयालक ।
 अतोऽहं प्रणुत्वाभ्येव तेन तुष्टो भव प्रभो ॥ १८ ॥
 अयेवं संस्तुवतस्तस्य भक्त्या रोमोद्गमोऽभवत् ।
 रुद्धकण्ठं प्रनृत्यन्तं गणेशस्तं जगाद ह ॥ १९ ॥
 श्रीगणेश उवाच ।
 मदीयस्तवनं येदं सर्वदं सम्भविष्यति ।
 त्वया कृतं पठेद्यश्च शृणुयात्तस्य सर्वदा ॥ २० ॥
 यं यमिच्छति तं तं तु दास्यामि स्तोत्रपाठतः ।
 सन्तुष्टोऽस्ते ब्रह्मभयं करिष्यामि मलामते ॥ २१ ॥
 दास्यामि त्वं वरान् ब्रूहि ह्यधुना भक्तिमोहितः ।
 सस्त्रीकस्तान् मलाभानो मम भक्ततरो मतः ॥ २२ ॥
 भानुरुवाच ।
 प्रसन्नोऽसि यदा द्रुष्टे देहि भक्तिं त्वदीयिकाम् ।
 ज्ञानं स्वाभाविकं देहि नानाकार्यकरं प्रभो ॥ २३ ॥
 परं सामर्थ्यमतुलं देहि सर्वात्मधारकम् ।
 मां कुरुष्व गणेशान् गाणपत्यप्रियं सदा ॥ २४ ॥
 त्वं मे पुत्रो भव स्वामिन् संसारे तारणात्मकः ।

तत्र त्वां पुत्रभावेन भजिष्यामि निरन्तरम् ॥ २५ ॥

लृष्टये चित्तसंस्थं त्वां मूर्तीं देवस्वरूपिणाम् ।

तेनाहं कृतकृत्यश्च भविष्यामि गजानन ॥ २६ ॥

(Page पं. ६ अ. ४४ पान १२४)

ओमित्युक्त्वा गण्णाधीशस्ततोऽतर्धानगोऽभवत् ।

सूर्यस्तं चिन्त्य स्वस्थानं जगाम प्रियया सह ॥ २७ ॥

सूर्यः सत्तासमायुक्तो ज्ञानवान्निर्ममे परम् ।

असदृश्रुतः ततः सर्वं नानावृषमकल्पयत् ॥ २८ ॥

गणेशवरदानेन मोहलीनो बभूव ह ।

अभजत्तं सदा भानुर्भक्त्या योगीन्द्रवन्दितः ॥ २९ ॥

अेकदा प्रियया युक्तः सस्मार गणनाथकम् ।

तामिस्रासुरगर्वेण पीडितो बलवत्तरम् ॥ ३० ॥

स्मृत्या समागतं तत्र गणेशं पुत्ररूपिणाम् ।

भालं शुण्डाधरं वीक्ष्य तं पप्रच्छ विभावसुः ॥ ३१ ॥

सूर्य उवाच ।

कोऽसि त्वं वद मां भाल गणेशाकृतिधारक ।

किमर्थमिह यायातः किं गणेशो भवान् परः ॥ ३२ ॥

सूर्यस्य वचनं श्रुत्वा तं जगाद गजाननः ।

स्मृतिजोऽहं सुतो भानो तव विघ्नेश्वरः स्वयम् ॥ ३३ ॥

पुरा दत्तो वरस्तेन पुत्रोऽहं ते समागतः ।

पालयस्व पितर्मां त्वं संज्ञया सह मानद ॥ ३४ ॥

तस्य तद्भयनं श्रुत्वा संज्ञया सह यार्यमा ।

प्रणाम्यापूज्य तुष्टाव अथर्वशिरसा प्रभुम् ॥ ३५ ॥

अेतस्मिन्नन्तरे तत्राऽऽजगाम सुरसत्तमः ।

तामिस्रस्तं विलोक्यैव पपाल सविता भयात् ॥ ३६ ॥

उत्थाय गणनाथस्तं जघान मुष्टिघाततः ।

पातयामास भूम्यां स निर्जुवं दैत्यपुङ्गवम् ॥ ३७ ॥

मृतं दैत्यं विलोक्यैवाऽऽजगाम सविता पुनः ।

तं प्राणम्य स्थितो दूरे गाणेशेन विमोहितः ॥ ३८ ॥

मोहितः संज्ञया सार्धं भानुस्तं गृह्य पुत्रकम् ।

लालयाभास उर्षेण पुत्रभावपरायणः ॥ ३९ ॥

गाणेशमायया तत्र संज्ञा स्तन्यमपाययत् ।

वरं दत्त्वा गतं पुत्रं वरदाप्यं यकार तम् ॥ ४० ॥

ततः सौंदर्यित पुत्रो भानुः सम्मुखितोऽभवत् ।

संज्ञया च तयोर्दुष्टिर्दुष्टि संस्थो बभूव उ ॥ ४१ ॥

मा शोकं कुरुतं तातौ न वियोगश्च मे क्वचित् ।

मूर्तिं कृत्वा सदा तत्र पूजयेथां निरन्तरम् ॥ ४२ ॥

ततस्तौ सावधानौ तु तथा यकतुरादरात् ।

भक्त्या गाणपतिं नित्यं भजतः परमेश्वरौ ॥ ४३ ॥

शक्तय उच्युः ।

कोऽसौ तामिस्रसंज्ञाश्चासुरस्तस्य चरित्रकम् ।

वद शक्ते यदर्थं तु वरदः सम्भूव उ ॥ ४४ ॥

आदिशक्तिरुवाच ।

सूर्योऽलङ्कारसंयुक्तो बभूवे शुवनात्मकः ।

सर्वेषां दीप्तिदाताऽहं मम दीप्तिकरो न च ॥ ४५ ॥

अवं बहौ गते काले विस्मृतो गाणनायकम् ।

छायायां तस्य जज्ञेऽयं तामिस्रः पुरुषाकृतिः ॥ ४६ ॥

तं दृष्ट्वा उर्षितो भानुः पुत्रं मेने क्षितावहम् ।

अन्धकारकरं पूर्णं वरदस्तमुवाच उ ॥ ४७ ॥

भानुरुवाच ।

त्रिगुणान्नभयं पुत्रं भविष्यति कदाचन ।

त्रैलोक्यराज्यमुग्रं ते मया दत्तं विशेषतः ॥ ४८ ॥

यद्यद्विच्छसि तत्तत्ते सकृदं सर्वदा किल ।

भविष्यति च तामिस्र नाम भव सुभाग्यवान् ॥ ४९ ॥

तं प्राणम्य मंडादैत्यः पातालमगमन्मुदा ।

शुकेण प्रेरितैर्दैत्यैः कृतो राजा सुरद्विषाम् ॥ ५० ॥

सऽ तैर्मदसंयुक्तो जिग्ये ब्रह्माण्डमण्डलम् ।
 राज्ञ्यं चकार दैत्येशैर्महाबलयुतो बभौ ॥ ५१ ॥
 रवि तेजस्विनं दृष्ट्वा वैरभावेन संयुतः ।
 (Page पं. ६ अ. ४५ पान १२५)
 अन्धकारेण नित्यं सञ्छाद्यामास शक्तयः ॥ ५२ ॥
 निरर्थकं चकारासौ सूर्यं तेजस्विनां वरम् ।
 नानायत्नपरः सूर्यस्तं जेतुं न शशाक उ ॥ ५३ ॥
 ततोऽडङ्गारहीनः स सस्मार गाणनायकम् ।
 गाणेशेन उतो दैत्यः सूर्यभावप्ररक्षात् ॥ ५४ ॥
 येतत् सर्वं समाभ्यातं सूर्यपुत्रस्य येष्टितम् ।
 वरदस्य महादेव्यः सर्वसिद्धिकरं परम् ॥ ५५ ॥
 शृणुयाद्विदमाभ्यानं पठेद्वा तस्य सर्वदम् ।
 भविष्यति सदा यान्ते ब्रह्मभूयप्रदायकम् ॥ ५६ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले महापुराणे
 षष्ठे भा. ३ विकटवरदयरितं नाम यतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.४४

६.४५ विकटयरितसमाप्तिवार्त्तनं नाम पञ्चयत्वारिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥
 आदिशक्तिरुवाच ।
 अवेनानावताराश्च धृतास्तेन महात्मना ।
 विकटेन महादेव्यः सङ्ख्यातुं नैव शक्यते ॥ १ ॥
 भक्तिप्रियस्वभावेन भक्तानां विघ्ननाशनात् ।
 कुरुते स्वावतारान् स विकटः परमेश्वरः ॥ २ ॥
 भयूरक्षेत्रमधुना गच्छध्वं तत्र याप्यडम् ।
 संस्थिता पूर्णरूपेणात्र कलांशात्मिका मुदा ॥ ३ ॥
 तत्र विघ्नेश्वरं भक्त्या सेवध्वं शक्तयः पराः ।
 तेन योगीन्द्रवन्द्याश्च भविष्यथ न संशयः ॥ ४ ॥
 विषयादिषु भावेषु मा चित्तं कुरुत प्रियाः ।

गाणेशमार्गमाश्रित्य भजध्वं विकटं परम् ॥ ५ ॥

वेदादिषु गाणेशस्य प्रीतिदं कर्म योत्तमम् ।

तदेव भक्तिसंयुक्ताः कुरुध्वं नित्यमादरात् ॥ ६ ॥

गाणेशमूर्तेश्च हृदि चिन्तनं कुरुत प्रियाः ।

मानसीं ब्राह्मणपूजां य गाणेशप्रीणनाय ताम् ॥ ७ ॥

विषयेषु विरक्तत्वाद्धिकटा भक्तिरुत्तमा ।

गाणेशे सक्तचित्ता सा कर्तव्या नित्यमादरात् ॥ ८ ॥

मुद्रल उवाच ।

अेवमुक्त्वा ददौ ताभ्यो मन्त्रमेकाक्षरं परम् ।

सविधिं गाणेशस्य ततो मौनं समादधे ॥ ९ ॥

प्रणम्य शक्तयः सर्वास्ततस्तां भक्तिसंयुताः ।

महाकालीमुखा दक्ष ययुः क्षेत्रं मयूरकम् ॥ १० ॥

मयूरके तत्र देवीं ददृशुस्ताः सुहर्षिताः ।

प्रणम्यापूज्य तां द्रुषिदं ततस्तेपुस्तपो मडत् ॥ ११ ॥

शतवर्षे गते तासां पुरतो मयूरेश्वरः ।

समाययौ ततस्तां ताः प्रणमुर्धुर्षसंयुताः ॥ १२ ॥

पूज्य नानाविधैर्देवमुपचारैर्मनोरमैः ।

पुनः प्रणम्य विघ्नेशं तुष्टुवुः करसम्पुटाः ॥ १३ ॥

महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतय ङियुः ।

मयूरेशाय विघ्नेशाय भक्तविघ्नहारिणे ।

विघ्नदात्रे ङ्यभक्तेभ्यो गाणेशाय नमो नमः ॥ १४ ॥

लम्बोदराय देवाय मूषकध्वजिने नमः ।

अनाथानां सनाथाय नमो नाथाय ते नमः ॥ १५ ॥

परेशाय मलेशेभ्यः सिद्धिदाय गजानन ।

अनन्ताय सदा स्वेभ्यः सर्वदाय नमो नमः ॥ १६ ॥

ब्रह्मणां पतये तुभ्यं सदा शान्तिमयाय य ।

(Page पं. ६ अ. ४५ पान १२६)

शान्तीनां शान्तिरूपाय परात्मने नमो नमः ॥ १७ ॥

डेरम्भाय नमस्तुभ्यं कवये कविर्गुपिणे ।
 कविभ्यः पददात्रे च कवीशाय नमो नमः ॥ १८ ॥
 सिद्धिबुद्धिवरायैव सिद्धिबुद्धिप्रदायिने ।
 सिद्धिबुद्धिप्रयालाय तद्रूपाय नमो नमः ॥ १९ ॥
 मायामाधिक्यिह्नाद्यैः प्रभेलकस्वर्गुपिणे ।
 योगशान्तिस्थभावाय शान्तिदाय नमो नमः ॥ २० ॥
 शक्तये भानवे तुभ्यं विष्णवे शङ्करात्मने ।
 नानार्गुपधरायैव भेलकाय नमो नमः ॥ २१ ॥
 किं स्तुमस्त्वां गण्णाधीश यत्र शान्तिं प्रलेभिरे ।
 वेदाद्यः शिवाद्याश्च नमामो मयूरध्वज ॥ २२ ॥
 भक्तिं ते देहि सर्वेश वासं क्षेत्रे त्वदीयिके ।
 तथेति ता गण्णाधीशो ह्यगदद्भक्तियन्त्रितः ॥ २३ ॥
 धर्मं स्तोत्रं पठेद्यस्तु शृणुयात् स लभेत् परम् ।
 धर्मं भुक्त्याऽभिलान् भोगानन्ते स्वानन्दमाप्नुयात् ॥ २४ ॥
 अयं दक्ष मलयन्त्रं यरितं कथितं मया ।
 विकटस्य समासेन सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ २५ ॥
 नानेन सदृशं किञ्चित् सर्वदं कुत्र वर्तते ।
 साक्षाद्भ्रमप्रदं पूर्णं तत्र किं वार्णयाम्यहम् ॥ २६ ॥
 धर्मं विकटमाहात्म्यं शृणुयाद्यो नरोत्तमः ।
 श्रावयेच्च पठेत्सोऽपि सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ २७ ॥
 अकमावर्तनं नित्यं यः कुर्यात् स मतो परः ।
 साक्षाद्भिकटरूपः स दर्शनात् पावनो नृणाम् ॥ २८ ॥
 यावन्ति साधनान्येव साधयेत् परमादृतः ।
 शतवारं लभेत् पुण्यं भा. ६. २९. २९ ॥ २९ ॥
 धर्मपूतार्दिकं यस्तु कुर्याद्भक्तिसमन्वितः ।
 तस्माच्छतगुणं पुण्यं श्रवणाद्यस्य संलभेत् ॥ ३० ॥
 पुराणोपपुराणानि सैतिहासानि नित्यशः ।
 शृणुयाच्च ततः पुण्यमनेन स्याच्छताधिकम् ॥ ३१ ॥

अङुनात्र किमुक्तेन यत्र अरुमपतिः परः ।
वर्णितो विकटस्तेन समं किं सम्भवेद्भृ ॥ ३२ ॥

सूत उवाच ।
अेवमुक्त्वा मलायोगी मुद्रलो विरराम उ ।
दक्षो उर्षयुतोऽत्यन्तं प्रणनाम य मुद्रलम् ॥ ३३ ॥

मया सम्पूर्णाभावेन कथितं ते द्विजोत्तम ।
कामनाशकरं पूर्णं विकटस्य यरित्रकम् ॥ ३४ ॥

धर्मार्थकाममोक्षाणां अरुमभूयस्य दायकम् ।
नानेन सदृशं किञ्चित् किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ३५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मलापुराणे
षष्ठे भाऽे विकटयरिते विकटयरितसमाप्तिवर्णनं नाम पञ्चयत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ६.४५
॥ श्रीगणननार्पणमस्तु ॥

॥ षति श्रीमुद्रलपुराणे षष्ठः भाऽः समाप्तः ॥

Proofread by Yash Khasbage

—
MudgalapurAna Khanda 6 Vikatacharitam
pdf was typeset on September 18, 2023
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

